נושאים באגרות הראי"ה

# אחדות ישראל, שלום ומחלוקת

74 אגרות · כרכים א', ב', ג', ד'

הנושא בקצרה, הנושאים המרכזיים שבו ומה מלמדות האגרות,

ונוסח כל האגרות שבנושא, כל אחת עם התמצית שלה

igrot.shlomo-aviner.net

## הנושא בקצרה

הרב קוק פעל לשלום ולאחדות כבר מימיו בבויסק, כשקרא לצעירים הנאמנים לתורה להתאסף ולאחד את כוחותיהם (כרך א', אגרת יב). ביפו ובמושבות הרב קוק משמש כבורר ומפשר בסכסוכים בין ועדים ובין רבנים (כרך א', אגרת רטו; כרך ב', אגרת תעז), ופועל לוועד אחד לכל הקהילות (כרך א', אגרת מו).

המחלוקת הקשה ביותר נגעה לרב קוק עצמו: הוויכוח על היתר המכירה (ראו בפרשת שמיטת תר"ע והיתר המכירה) בשנת השמיטה תר"ע (1910), ואחר כך כתבי הפלסתר בירושלים נגדו ונגד הרב חרל"פ. גם אז הרב קוק מבקש מתומכיו שלא יכתבו נגד מתנגדיו (כרך א', אגרת שח), מבקש מהוריו שלא יצטערו (כרך א', אגרת שיד), וכותב לחפץ חיים שהרב קוק עצמו תמיד מוחה בתומכיו שמשיבים למחרפים (כרך ד', אגרת נוספות אקפז).

## לאחד את הכוחות

**כרך א', אגרת יב:** קול קורא לצעירים מבויסק: לבוא לאסיפה ולאחד את כוחות הצעירים הנאמנים לתורה ולעמם.

*"האספו אלי כל חלוץ, כל נפש נדיבה, אשר ימצא בנפשו החפץ הישראלי הנכון"*

**כרך א', אגרת מו:** לכוללות הקהילות ביפו: אחרי שחברי הוועד התפטרו, הרב קוק קורא להקים ועד כללי של אשכנזים וספרדים יחד, שישא את דגל האחדות.

**כרך ב', אגרת תריז:** לרב אברהם מנדל הכהן: יש להתאחד רשמית עם 'אגודת ישראל', כדי שלא יהיה פילוג במחנה יראי ה'.

## שלום במושבות ובקהילות

**כרך א', אגרת רטו:** למושבת ואדי חנין: הרב קוק מבקש מאנשי המושבה להתאחד. הרב קוק אישר את הוועד רק כי המושבה הייתה הרוסה, ולא מתוך רצון לשלוט.

*"רק מפני שראיתי המושבה הרוסה בלא שום הנהגה, הוכרחתי להתערב בדבר"*

**כרך א', אגרת רכד:** לוועד פתח תקווה: תשובות לשאלות על פסק הבוררות במושבה, שבראש הבוררים עמד הרב קוק.

**כרך ב', אגרת תעז:** פסק בסכסוך בחיפה בין הרב ברוך מרקוס לרב יהושע בורק: חלוקת התפקידים בין שני הרבנים ובין שני בתי הכנסת.

*"וזה המנהג ימשך עד שתהיה שעת הכושר לשנות בו לטובת השלום"*

**כרך ג', אגרת תשמז:** לרב דוד צבי הופמן בברלין: בקשה לעשות שלום בקהילת ציריך, שבה נתלקחה שנאה בין הרב לבין רב אחר.

*"ומתוך שעמד הרב רמ"ז נ"י על צד גיסו נתלקחה ביניהם שנאה, שהדבר לא טוב הוא למצב היהדות שבקהלה"*

## במחלוקת השמיטה

**כרך א', אגרת שח:** מכתב גלוי למערכת 'המוריה': הרב קוק מצטער על מה שכתבו חכמי ירושלים לטובתו, בלי ידיעתו ובלי רצונו.

*"דברי המדבר שלו' וברכה בכל לבו, בין להמסכימים עמו בין להחולקים עליו ובלבד שיכוונו לבם לשמים"*

**כרך א', אגרת שיד:** להוריו: הרב קוק מבקש שלא יצטערו על הסכסוכים. הארץ נבנית לעינינו.

*"שגם לרגשות ההפוכות משלנו יש מקום רחב בעולם, ואלהי הרוחות לכל בשר את הכל עשה יפה בעתו"*

**כרך א', אגרת רצא:** לרב אלכסנדר פריינד: הרב קוק כותב בדמעות על מכתביו הפוגעים. הרב קוק אינו איש ריב, ולא היה המתיר הראשון בשמיטה.

**כרך א', אגרת רסו:** לרב פנחס הכהן לינטופ: אהבתם לא התקררה בגלל חילוקי דעות. כל אחד עובד בשורה אחרת של אותו כרם.

## מול המחרפים

**כרך ד', אגרת נוספות אקפז:** לחפץ חיים, בתשובה על מכתבו על רדיפת השלום: הרב קוק תמיד מבקש שלום ומוחל למחרפיו. אבל תלמידי חכמים שמקנאים לכבוד התורה אינם יכולים לשתוק.

*"ואם הי' הדבר מגיע רק לגבי דידי אולי היו שומעים לקול תחנוני שאני מבקשם שלא להשיב דבר וחצי דבר למחרפים"*

**כרך ד', אגרת אסו:** לרב נ"ש גרינשפאן בלידס: כתב הפלסתר נגד הרב קוק ונגד הרב חרל"פ בא מתוך קנאה. הרב קוק מצטער רק על חילול כבוד ירושלים והתורה.

*"אבל כל מה שאני מצטער מזה הוא רק מפני כבוד ירושלים וכבוד התורה שמתחלל ע"י מעשיהם"*

**כרך ד', אגרת אצט:** לאדמו"ר מגור: תודה על השתדלותו להביא שלום בין תלמידי החכמים שנתפלגו בגלל מטילי מומים.

**כרך ד', אגרת אריט:** לרב חיים ישראל דייכעס בלודז': במכתבו היה עוקץ של חשד שלא עלה על דעת הרב קוק. אהבתם אינה תלויה בדבר.

*"בכל אופן אהבתינו הנאמנה שאינה תלוי' בדבר היא אהבת אומן"*

## מה מלמדות האגרות

לשם שמים. הרב קוק מברך גם את החולקים עליו, "ובלבד שיכוונו לבם לשמים" (כרך א', אגרת שח).

מקום לכל הדעות. "שגם לרגשות ההפוכות משלנו יש מקום רחב בעולם" (כרך א', אגרת שיד).

לא להשיב. הרב קוק מבקש מתומכיו "שלא להשיב דבר וחצי דבר למחרפים" (כרך ד', אגרת נוספות אקפז), וכואב רק על כבוד התורה וירושלים (כרך ד', אגרת אסו).

## הרב שלמה אבינר על הנושא

הרצי"ה סיפר שכאשר העירו לרב קוק על אנשים מסוימים שהשתתפו עמו בפעולות לחיזוק התורה, אמר: אל תעשו לי "קוקיסטים"; כל יהודי שפועל בעניין ציבורי לחיזוק התורה והיהדות שייך אלינו. הרב אבינר לומד מכך שחילוקי דעות מותרים, ולפעמים אף מלחמת דעות היא מצווה, אבל אסור שיהיו חילוקי לבבות ופילוגים, וגם עם מי שאין מסכימים עמו יש לעבוד יחד. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"יצר המחלוקת = יצר עבודה זרה" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: המחלוקת כשורש שנשאר מיצר עבודה זרה, ואחדות ישראל כגילוי של אחדות ה'. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"למה יש שבטים ולא אחדות?" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: למה חילק ה' את ישראל לשבטים ולא עשה את כולם שבט אחד: הבריאה בנויה מדרגות, וכל חלק נצרך לשלם. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"שורש המחלוקת בישראל" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: שורש המחלוקת בישראל אינו רק קלקול חברתי, אלא פגיעה בגילוי אחדות ה' באומה. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"""לא לחתוך את הראש""" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: מצב העם מסב לנו כאב ראש, אבל אסור לחתוך את הראש: היהודי שאתה חולק עליו הוא אחיך. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"איך לאחות את האומה" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: שאלה ותשובה: איך מאחים את הקרעים באומה. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"עשרת הדברות על אחדות" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: עשרה כללים לאחדות ישראל עכשיו. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"הקהילות הנפרדות" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: הקהילות הנפרדות אמרו על החילונים "אין לנו קשר איתם" - ומדוע זו טעות. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"התבטאויות חריפות ושלום" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: האם התבטאות חריפה של רבנים פוגעת בשלום באומה - ומה למדנו מן התורה עצמה. (מקור: מתוך ספרי הרב)

"מותר להשתייך לזרם - אסור לשלול את האחרים" - במלואו, בלשונו של הרב אבינר: שיטת "תורה עם דרך ארץ" של הרש"ר הירש הצילה את יהדות גרמניה, אבל אין לשלול את פנימיות התורה: מותר להשתייך לזרם ואסור לומר שהוא הכול. סיפורי הרצי"ה על חב"ד ועל נטורי קרתא. (מקור: מתוך ספרי הרב)

# קובצי מקורות בנושא

אגרות של הרב קוק, מקובצות לפי עניין (מתוך ספרי הרב)

מלחמת הדעות וליקוט ניצוצות האמת: בנספח שעניינו דרך המלחמה בדעות אחרות וליקוט ניצוצות האמת שבכל דעה ושיטה, מקובצות אגרות של הרב קוק המלמדות שלא להסתפק בדחייה, אלא לבנות את ארמון התורה מעל לדעה הסותרת, ולדון לכף זכות. (כרך א', אגרת קלד; כרך א', אגרת שיד)

# נוסח האגרות

74 האגרות שבנושא, לפי סדר הכרכים, כל אחת עם התמצית שלה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת יב

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ערב פסח תרס"ב - (בויסק)  **נמען:** בחורי ישראל, הצעירים

קול קורא של הרב קוק לצעירים בעלי אמונה, לבוא לאסיפה כדי לאחד את כוחות הצעירים הנאמנים לתורה ולעמם במרכז אחד, ולהפיח בהם רוח של תחייה.

### עיקרי הדברים

- ארגון צעירים שומרי תורה.
- רוח של תחייה לאומית ודתית.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ערב הפסח תרס"ב[2].

אל בחורי ישראל, בנינו הצעירים, הלבבות היקרות, החמות והערות, להרים קרן עמנו בתפארה ולתורה ולתעודה.

האספו אלי כל חלוץ, כל נפש נדיבה, אשר ימצא בנפשו החפץ הישראלי הנכון, להיות נמנה את צעירינו, אשר מלאו רוח אמון לעמנו, לתורתנו, לשם ד' אלקי ישראל, הבוחר בציון וירושלים. באו אלי למועד אשר יעדתי בזה, נועץ יחדיו לאגד את הכחות הפזורים שבמחנה צעירי עדתנו, אל מרכז אחד, להפיח רוח חיים וטל של תחי'[3] בקרב המחנה, הפונה אל העתיד הגדול לנו בעזרת אוזר ישראל בגבורה

שאו כבוד וברכה מאת מוקירכם חפץ לראות באשרכם לתפארת ישראל וכבודו,

עובד עבוה"ק[4] פה"ק[5] בויסק יצ"ו[6].

**אברהם יצחק הכהן קוק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרס"ב - השנה תרס"ב (1901/1902)
3. תחי' - תחיה
4. עבוה"ק - עבודת הקודש
5. פה"ק - פה עיר הקודש
6. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת לה

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ז אדר תרס"ו - יפו **נמען:** ועד המושבה רחובות

על סכסוך בין הוועד לבין הרב ק', תלמיד חכם ומחבר ספרים, שנקנס. הרב קוק תומך בחיזוק הסדר הפנימי במושבות ובקנסות, אבל מבקש לשמור על כבוד התורה ולא ליצור רושם של שנאת תלמידי חכמים. הרב קוק מזמין את שני הצדדים אליו כדי לעשות ביניהם שלום.

### עיקרי הדברים

- כבוד תלמידי חכמים.
- סדר ומשמעת במושבות.
- הבאת שלום בין הצדדים.

**נוסח האגרת**

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ז אדר תרס"ו[4].

לכבוד הועד הנכבד ברחבות ת"ו.

שלו'[5] וברכה.

הגיעני מכתבם הנכבד ע"ד[6] העובדא של הרב ק' עם מר א'. גם טרם אציע לפניהם יבינו את רב עגמת נפשי על מקרים כמו אלה, ובמקום החביב כ"כ[7] חבת הנפש. בכ"ז[8] אקוה שרק בתור תגרת אחים, שעל נקלה תעבר בלא השארת רושם מדאיב, נביט על המאורע במנוחה מבלגת עלי דויון.

דעתי תמיד חזקה לאשר את המשטר הפנימי במושבות, ולהרגיל לזה את בנינו. ע"כ[9] ראוי מאד לקיים את משפט הועד והאסיפה ביחש לקנסות ליחידים. אבל מצד שהרב ק' הוא ת"ח[10] מצויין, ומחבר ספרים חשובים בגפ"ת[11], אחשב שאין זה לכבוד להועד ולהמושבה בכלל אם יחשב עליהם ללא-אמת ששנאת ת"ח, המצויה לפעמים אצל יחידים, שהיא סייעה לחומר שורת דינם, נוסף שאין אנחנו יכולים להפטר מכבוד התורה ולומדיה גם אם יצא מלפניהם איזה משגה. ע"כ דעתי היא שיועילו האדונים מר א' והרב ק. לבא הנה, ובע"ה[12] אשתדל להביא ביניהם דרך שלו' בכבוד.

אחתום בברכה ורגשי כבוד,

**אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ו - השנה תרס"ו (1905/1906)
5. שלו' - שלום
6. ע"ד - על דבר
7. כ"כ - כל כך
8. בכ"ז - בכל זאת

9. ע"כ - על כן
10. ת"ח - תלמידי חכמים
11. בגפ"ת - בגליל פתח תקוה (או: בגבול פתח תקוה)
12. ובע"ה - ובעזרת השם

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת לט

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ג' מרחשון תרס"ז - יפו **נמען:** דודו, ר' יהודה ליב פעלמאן

על מחלוקת בין ראשי הכוללים, כולל חב"ד, על כתובות המשלוח ועל הפרדת חברון מירושלים. הרב קוק מתנגד לכל פירוד, ובמיוחד לפגיעה במעמד ירושלים, שקדושתה כוללת את כל ארץ ישראל וגם את חברון (על פי הזוהר וראיות מהגמרא). הרב קוק מציע פשרה: לכתוב את הכתובת על שם שלושה אנשים, ולא להפריד את הכולל. הרב קוק מספר על תלמיד חכם זקן שסובל עוני בגלל המחלוקת.

### עיקרי הדברים

- מעלת ירושלים על שאר ערי ארץ ישראל.
- שלום ומניעת מחלוקת בכוללים.
- כולל חב"ד וחסידים.

### נוסח האגרת

בע"ה[1], עה"ק[2] יפו תובב"א[3], ג' מרחשון תרס"ז[4].

לכבוד דודי, יקירי ואהובי, הישיש הנכבד ת"ח[5] מופלג בתורה ויראה וחסידות מו"ה[6] יהודא ליב שליט"א[7] פעלמאן וכא"ל[8]. וכ"בב בניו וב"ב שיחי'[9] ברב שלו'[10] וברכה.

מכתב כבודו הגיעני, לשמחת לבבי לראות כתב ידו הנהדר, לכה"פ[11] בחת"י[12]. ות"ל[13] על שלומו הטוב.

וע"ד[14] הסכסוך שבין מנהיגי ישראל העומדים בראש הכוללים. מאד נצטערתי ע"ז[15] מאז נודע לי דבר המחלוקת מהממונה בכולל חב"ד[16], איש נכבד מאד מירושלים ת"ו[17], ששאל בזה בעצתי. ודעתי היא, שאנחנו חייבים כולנו להתאמץ בכל עז שלא יהי'[18] ח"ו[19] שום פירוד, ודי לנו והותר הפירודים שכבר נתהוו בעוה"ר[20]. ויותר נכון הי'[21] לותר את הענין של האדרעסין, רק שלא יהי' פירוד להבדיל חברון בפ"ע[22], ולהפריד בינה לירושלים ת"ו[23]. וק"ו[24] שלא להביא ע"ז[25] איזה טינה בלב קצת מאחב"י[26] להקטין ח"ו מעלת קדושת ירושלים ת"ו נגד שאר ערי אה"ק[27] איזו שתהי'[28], שזהו ממש פגם איסור הבמות, והצעקה אשר הי' על בני גד ובני ראובן בבנותם המזבח, הכל הוא שלא להשוות אפילו קדושת מקום אחר באי"י[29] לקדושת המקום אשר בחר ד', והעיר אשר נקרא שמו ית'[30] עליה, וק"ו להפחית ח"ו ממעלתה נגדה. כי דוקא ירושלים כוללת כל אי"י[31], ולא עיר אחרת, א"כ[32] בכלל ירושלם נכללת ג"כ[33] קדושת חברון, ולא להיפך. וכ"ד זוה"ק[34] פי חיי שרה דקכ"ח ע"ב[35]: "ת"ח ירושלם כל ארעא דישראל אתכפל תחותה, ואיהי קיימא לעילא ותתא כגונא דא ירושלם לעילא ירושלם. לתתא כו'[36] ובגין כך כפלתא איהו דביי שריא כו' ובגין כך שדה המכפלה" כו'. הרי שאפי'[37] קדושת חברון ומערת המכפלה, שזהו עיקר מעלתה של עה"ק חברון, כלולה. ג"כ בירושלם, ומקור קדושת חברון הוא ג"כ מצד ירושלם. וזאת היא כונת הגאון ר'[38] בצלאל אשכנזי, שכתב בתשובה סי'[39] ט"ו: ואם אין ירושלם ח"ו אין חברון עכ"ל[40], שהגאון בעל חתם סופר הביאו בתשובה סי' רל"ג, וכתב עליו שלא הבין איך תלה ישיבת חברון בירושלם, אבל נראה שרמז לדברי זוה"ק הנ"ל[41]. וענין קביעת המועדים, שבאמת אינו תלוי דוקא

בירושלם כ"א[42] בכל א"י, כמבואר בברכות ד' ס"ג, רק שלכתחלה צריך שיהי'[43] ביהודא, משום לשכנו תדרשו, ויהודא נקרא שכנו של מקום כמבואר בסנהדרין די"א ע"ב, ועי' תוס'[44] ד"ה[45] אין מעברין בסופו, שהקשו דבברכות ילפי' מכי מציון ת"ת[46] וכאן מלשכנו, אבל הענין הוא דמכי מציון ילפי' על כלליות א"י, דג"כ[47] נקראת ע"ש[48] ציון וירושלם, ומלשכנו ילפי' דבעי' ביהודא. עכ"פ[49] משתי הסוגיות למדנו, דעיקר הקדושה והמעלה תלוי דוקא בירושלם, שסוף כל סוף אין מקרא יוצא מידי פשוטו, דכי מציון ת"ת ודבר ד' מירושלם דוקא, אלא שקדושת ירושלם מאירה ג"כ בכל א"י. וה"ה[50] היתרון שיש ליהודא הוא מפני הקירוב לירושלם, כדפי' רש"י[51] שכנו של מקום ירושלם והיא ביהודא, א"כ כל המעלה היא תלוי' רק בירושלם, וא"כ[52] עיקר ירושלם עדיפא מכל, ופשוט דמצות בנינה קודם וגדול משארי ערי הקודש. וראי'[53] לדבר, דבגמ'[54] דברכות גבי הנהנה מסעודת חתן אמרי' שם ד"ו[55] ע"ב "ואם משמחו מה שכרו, כאילו בנה אחת מחורבות ירושלם", ולא סתם מחרבות א"י, אע"ג[56] דפשטא דקרא דהביא ממנו ראי'[57] כתוב סתם "כי אשיב את שבות הארץ", א"ו[58] דבנין חרבות ירושלם גדול משאר ערי א"י וע"כ[59] נקט הגדול. וחלילה לחשוב, שהצדיקים הראשונים היו יכולים להתישב בירושלם והקדימו עיר אחרת מאה"ק[60]. והננו רואים גם עתה כל ת"ח[61] וצדיקים משתוקקים להקדים ישיבת ירושלם, ורבים עולים לרגלים גם עכשיו, ומתפללים מוספים אצל כותל המערבי שיבנה בב"א[62], בקדושה והתעוררות נפלאה. אלא שהי'[63] עול הגלות כבד מאד בירושלם, מפני שנאת הגוים שהי' אז, רק עכשיו בעקבא דמשיחא אנו רואים אות לטובה ופקודת ישועה ורחמים, שאחב"י[64] ב"ה[65] הנם מכובדים בעיני השרים באה"ק[66] בכלל וירושלם בפרט, ות"ל הכל בטוח באין פחד. ועל גדולי הצדיקים אין להקשות כלל מ"ט בחרו בשארי ערי הקודש, אפילו אם היו יכולים לשבת בירושלם, שבודאי כל עיר ומקום שבאה"ק[67] יש לו שורש ובחי' בקדושה בפני' עצמה, כמו שהאריך בזה ב"חסד לאברהם" בחלק עין הארץ נהר י"ג, ומן הפרטים שזכר שם נלמד על הכלל כלו. ואפילו בדרך הפשטות יש לכל מקום ומקום חבת הקודש מיוחדת בפ"ע. למשל פה עה"ק יפו ת"ו יש לחבב מצד שהיא גבול המסומן בתוה"ק[68], "גבול ים", ומצד שבה הלך יונה הנביא ע"ה[69], שבודאי כמה וכמה תיקונין השריש בהליכתו לדורות, ובה הובאו הדוברות לשלמה המלך ע"ה לבנין ביהמ"ק[70], כמ"ש[71] בדברי הימים ב' ב' פט"ו[72], ולשי' הירושלמי יומא פ"ג ה"ח[73] נעשה הנס לנקנור ג"כ פה עה"ק בנמל יפו. ע"כ[74] אע"פ[75] שירושלם חביבה מאד, וקדושתה כוללת בכללות, וישובה קודם לכל, מ"מ[76] כ"א שהשיג ע"פ[77] פרטיות שורש נשמתו, שהוא שייך לקדושה המיוחדת הפרטית השייכת לאותה העיר, הי' קובע בה דירתו. ובודאי מצד חילוק השבטים הי' כן הענין, ע"כ היו כמה נביאים משארי ערים, אע"פ שרובם היו מירושלם, שע"כ[78] נקראת גיא חזיון, וכל נביא שלא נתפרש שם עירו הוא מירושלם, כדאיתא במדר' איכה, אבל מיעוטם נתפרשו בשם עירם ודרו שם מטעם הנ"ל. וכ"ז בדרך פרט, אבל בדרך כלל ודאי גדולה היא מצות ישיבת ירושלם מכל א"י, אע"ג דכ"מ[79] חביב בפ"ע. ועד היום נמצאים זקנים שנתגדלו באה"ק והם מחפשים בכל יום ללכת ד' אמות חדשות באי"י, מפני גודל חביבות הארץ, ומ"מ[80] כל מי שיש סיפק בידו משתדל לשבת בירושלם, אלא שרבים הם מוכרחים מצד מצבם ופרנסתם, ושארי סיבות וענינים דלא מתדר להו בירושלם ת"ו, ע"כ הם יושבים בערי קודש אחרות. ואי"צ[81] להאריך כלל בחשיבות ירושלים עה"ק, שהכתוב מעיד עליה "העיר אשר בחרתי", והיא עצמה נקראת צואר ומקום החיות, כדאי' בתקוני זוהר

בתיקונים הנוספים תיקונא שתיתאה "צוארך כמגדל השן דא ירושלם, עלה אתמר כמגדל דוד צוארך, תכשיטין דילה כהנים לויים ישראלים", הרי שהיא עצמה היא מקום החיות כולה, וכהנים לויים וישראלים הם מקשטים את הקדושה, ובודאי כל המרבה בתכשיטי קדושה ה"ז[82] משובח. ואע"ג[83] דהכונה כאן ביחוד על בחי' ירושלם ברוחניות, מ"מ הכל אחד, ומכוון זה נגד זה, כדי הזה"ק[84] המובא לעיל בענין מכפלה. ובודאי ראוי להתחזק בכל עז בדבר השלום, שלא יתפשט הענין ח"ו לומר שראוי למעט בהרחבת בנין ירושלים עה"ק, וכדאמרי' בזבחים דקי"ג פ"א מצאו עצמות בלשכת דיר העצים ובקשו לגזור טומאה על ירושלם, עמד ר' יהושע על רגליו ואמר לא בושה וכלימה היא לנו שנגזור טומאה על עיר אבותינו וכו'[85]. ות"ל אין לנו עיר בכל העולם כולו שיש בה כ"כ[86] תורה ועבודה, צדיקים וגדולים, חסידים ואנשי מעשה, כמו ירושלם עה"ק ת"ו, וב"ה[87] היא מתוספת והולכת לעינינו מדי שבוע בשבוע, שמתקבצים אליה אחב"י[88] מארבע כנפות הארץ, והיא נבנית ב"ה בבנינים חדשים ע"י[89] אחינו הדבקים באהבת ירושלם בכל לבם ונפשם. והלא הפגם הראשון, שגרם חילוק מלכות ב"ד[90], וגרם לכל הגלויות והנפילות, בעוה"ר, הי' השפלת ירושלם, וכדאי' בסנהד' דק"ב וירבעם יצא מירושלם שיצא מפיתקה של ירושלם, ת"ו. וכן לדחות מוחזק ג"כ א"א[91] בשו"א[92], מטעם הד"ת[93] ומטעם היושר. ע"כ יעצתי להנכבד ששאל עצתי אז, שראוי לפשר ע"י הוספה, להוסיף את מי שהרב דליובאוויטש שי'[94] חפץ בו ג"כ, ויותר נכון שיהיו המכתבים נכתבים על אדרעס של שלשה אנשים, משתהי'[95] מחלוקת בישראל. ובכולל פרושים נוהגים כבר לכתב על שני אנשים, ומה בכך שיהי' שלישי. וכ"ז כדאי כדי שלא למעט ח"ו כבודה של ירושלם עה"ק אפילו כחוט השערה. ולפי ענ"ד[96] כדאי שכל יראי ד' שהם חסידים באמת, המקושרים בין לבאברויסק בין ללאדי בין לליובאוויץ, שכולם יגלו דעתם שהם רוצים שתהי' האדרעסא משולשת, רק שלא יפרד הכולל, ולא יזוז הכבוד שיש עכ"פ בידינו ליתן בזמה"ז[97] לעיר בית חיינו תובב"א מתוכה. ואין ספק בדבר כמעט, שאם ימצאו אנשים ישרים, אוהבי שלום, שיתערבו בדבר, אפשר למעט ולבטל לגמרי את המחלוקת בתחילה, לפני התפשטותה, "ולפני התגלע הריב נטוש". וכפי הנראה כבר -סובלים מזה ת"ח חשובים שבאה"ק מצער המחלוקת. ופה נמצא אתנו בעה"ק[98] ת"ו ת"ח אחד זקן, גדול בישראל ממש, מכולל חב"ד, והוא דחוק מאד בעניות גדולה, ואינו יכול לתבוע חובו מהכולל מפני בלבול הכולל מצד המחלוקת. וכאלה בודאי ישנם רבים, ואין שיעור כמה גדולה היא המצוה להתערב בזה בדרך שלו', שיבטל כ"א מהראשים חלק אחד מדעתו, כדי שיבוא השלו'[99] על כנו, וישאר כבוד עיר אלקינו במקומו, ולא יחסר חלק העניים יושבי אה"ק עובדי ד' באמת בקדושת ארץ חמדה, שחוברה לה יחדיו, ע"י פרץ ומריבה בין ראשי אלפי ישראל.

הארכתי קצת בדברי אלו שלא כמדתי, מפני כבוד עיה"ק[100] ומאהבת השלו'. והשית"ב[101] ישפת ברכה ושלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלם, וידבר שלו' אל עמו ואל חסידיו.

אחתום בברכה וכ"ט[102], ואבקשו לכתב לנו לפעמים יותר תכופות משלומו הטוב, ומשלום צאצאיו שיחי'. והי'[103] ז"ש[104] וברכה, אורך ימים ושנות חיים וכ"ט, כנפשו היקרה ונפש ב"א דור"ש[105] וטובו, מברכו מהרר"י קודש ומצפה לחדות בשמחה את פניו על אדמת קדשנו, בבא כל ישראל ברינה ושמחה, ושבו בנים לגבולם בב"א.

## הק' אברהם יצחק הכהן קוק

1. בע"ה - בעזרת השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
4. תרס"ז - השנה תרס"ז (1906/1907)
5. ת"ח - תלמיד חכם
6. מו"ה - מורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. וכא"ל - וכל אשר לו
9. שיחי' - שיחיו
10. שלו' - שלום
11. לכה"פ - לכל הפחות
12. בחת"י - בחתימת ידי
13. ות"ל - ותודה לא-ל
14. וע"ד - ועל דבר
15. ע"ז - על זה
16. חב"ד - חכמה בינה דעת (חסידות חב"ד)
17. ת"ו - תבנה ותכונן
18. יהי' - יהיה
19. ח"ו - חס ושלום
20. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
21. הי' - היה
22. בפ"ע - בפני עצמו
23. ת"ו - תבנה ותכונן
24. וק"ו - וקל וחומר
25. ע"ז - על ידי זה
26. מאחב"י - מאחינו בני ישראל
27. אה"ק - ארץ הקודש
28. שתהי' - שתהיה
29. בא"י - בארץ ישראל
30. יתי' - יתברך
31. א"י - ארץ ישראל
32. א"כ - אם כן
33. ג"כ - גם כן
34. זוה"ק - זוהר הקדוש
35. ע"ב - עמוד ב
36. כו' - וכולי (וכן הלאה)
37. שאפי' - שאפילו
38. ר' - רבי
39. סי' - סימן
40. עכ"ל - עד כאן לשונו
41. הנ"ל - הנזכר לעיל
42. כ"א - כי אם
43. שיהי' - שיהיה
44. תוס' - תוספות
45. ד"ה - דיבור המתחיל

46. ת"ת - תלמוד תורה
47. דג"כ - דגם כן
48. ע"ש - עיין שם
49. עכ"פ - על כל פנים
50. וה"ה - והוא הדין
51. רש"י - רבי שלמה יצחקי
52. וא"כ - ואם כן
53. וראי' - וראיה
54. דבגמ' - דבגמרא
55. ד"ו - דף ו' (בציון מקור)
56. אע"ג - אף על גב
57. ראי' - ראיה
58. א"ו - אלא ודאי
59. וע"כ - ועל כן
60. מאה"ק - מארץ הקודש
61. ת"ח - תלמידי חכמים
62. בב"א - במהרה בימינו אמן
63. שהי' - שהיה
64. שאחב"י - שאחינו בני ישראל
65. ב"ה - ברוך השם
66. באה"ק - בארץ הקודש
67. שבאה"ק - שבארץ הקודש
68. בתוה"ק - בתורתנו הקדושה
69. ע"ה - עליו השלום
70. ביהמ"ק - בית המקדש
71. כמ"ש - כמו שכתב / כמו שנאמר
72. פט"ו - פסוק ט"ו
73. ה"ח - הלכה ח' (בציון מקור)
74. ע"כ - על כן
75. אע"פ - אף על פי
76. מ"מ - מכל מקום
77. ע"פ - על פי
78. שע"כ - שעל כן
79. דכ"מ - דכמה מקומות
80. ומ"מ - ומכל מקום
81. וא"צ - ואין צריך
82. ה"ז - הרי זה
83. ואע"ג - ואף על גב
84. הזה"ק - הזוהר הקדוש
85. וכו' - וכולי (וכן הלאה)
86. כ"כ - כל כך
87. וב"ה - וברוך השם
88. אחב"י - אחינו בני ישראל
89. ע"י - על ידי
90. ב"ד - בית דין
91. א"א - אי אפשר
92. בשו"א - בשום אופן

93. הד"ת - הדברי תורה
94. שי' - שיחיה
95. משתהי' - משתהיה
96. ענ"ד - עניות דעתי
97. בזמה"ז - בזמן הזה
98. בעה"ק - בעיר הקודש
99. השלו' - השלום
10. עיה"ק - עיר הקודש
10. והשית"ב - והשם יתברך
10. וכ"ט - וכל טוב
10. והי' - והיה
10. ז"ש - זה שלום
10. דור"ש - דורש שלום

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת מו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כסלו תרס"ז - יפו **נמען:** כוללות הקהילות ביפו

אחרי שחברי הוועד התפטרו, הרב קוק קורא להקים ועד כללי ומרכזי לכל ענייני יפו, של אשכנזים וספרדים יחד, שישא את דגל האחדות. הרב קוק מציע שכל בית תפילה יבחר שלושה נציגים, והם יבחרו ועד של שנים עשר חברים לפחות באסיפה בביתו.

### עיקרי הדברים

- ארגון קהילת יפו.
- אחדות אשכנזים וספרדים.

נוסח האגרת

לכבוד אחינו היקרים כוללות קהלות עיה"ק[1] ת"ו[2].

הנני מוצא את עצמי מחויב להודיע לכבודכם, שהננו עומדים עכשיו בפרק הקורא אותנו לעבודה נכבדה, כן עבודה נכבדה ביחושה למצב עירנו בתור עיר חשובה בישראל ובארץ ישראל, ונכבדה לכללות עמנו, המחזיק את עירנו לעיר המרכזית להישוב החדש, המושיט לנו תקוה ונחומים, וחפץ לראות בה חיי צבור עבריים חשובים ונכבדים. אחדים מחברי הועד הודיעו לנו באורח רשמי, שהנם מתפטרים ממשרתם. החדשה הזאת הרעישה אותי, בהוסיפה עלי מחדש עול עבודה, לסדר מעתה ועד חדש להנהגת עיה"ק, שמבלעדה הנני מסובל הרבה, אבל עם זה עודדה את רוחי לחוש, שאמנם עומדים אנו על מפתן של עתיד חדש, ברצות ד' דרכנו. מעתה החובה עלינו, אחים יקרים, לסדר ועד כללי ומרכזי לכל ענייני עה"ק[3], ועד חשוב גם בכמותו, בכחות פועלים הגונים, ועד שיהי'[4] נושא עליו את דגל האחדות הכללית, בהיותו מרכזי לכל פרטי הכינוסים, שהיו במצב בלתי מאורגן עד כה בעירנו, ושנתרבו ביותר בימים האחרונים, ובתוכו יהי'[5] חדור ג"כ[6] הרעיון להיות לכח מאחד את החיים הצבוריים והכלליים שממעל לגבול עירנו, וההכרה העצמית שבקרבו תהי'[7] חזקה, שהוא עומד על משמרתו על אדמת הקודש שהיא בית חיינו, במובן רחב וכללי. ואני הנני ידי עמכם בע"ה[8] לעבוד ולמשא בעד עמנו וערי אלקינו, ברוח אמונים לממשלה, הסוככת עלינו ביחש של כבוד והארת-פנים, ויחוש הגון נאמן ומכובד לפקידי הממשלות המגינות על זכיותיהם של אחינו נתיני ארצם, באופן חשוב ורצוי, ב"ה[9]. ותל"י[10] שכל אלה הכחות הנכבדים נכונים המה תמיד להיות עומדים על ימיננו, לתמכנו בהעמדת סדרים ישרים בחיי החברה וחיי המוסר שבקהלתנו בעין טובה ומבט מכובד.

הנני מציע לפני כבוד מעלתכם, אחים אהובים ונכבדים, שתקבעו במוצש"ק[11] ה' חנוכה הבעל"ט[12] אסיפות מוקדמות, ומכל מקום-תפילה מיוחד יבחרו השייכים לו שלשה נבחרים, ויתנו על ידם תעודה בכתב ובחתימות הנועדים כי המה באי כחם, והם יהיו הבוררים את חברי הועד, שיהיו לא פחות משנים-עשר איש במספר, לאשכנזים וספרדים יחדיו. והנבחרים הנ"ל[13] הנני בזה מתכבד לבקשם, כי יבואו אח"כ[14] לאסיפה של בחירה בביתי בערב יום ג' הבעל"ט, וע"פ[15] רוב דעות יבחר הועד המרכזי

הכללי, שהוא יהי, יחד עם הכח הרבני הנלוה עמו מצדנו, בעה"ית[16], המוסד הנושא את דגל השלו[17] והאחדות בעירנו. ואני תפילה לבוחר בארץ חמדה ב"ה, שיופיע על עצתנו וישכין בעירנו אהבה ואחוה ושלו[18] וריעות, ויראנו בישועת עמו ונחלתו בתתו מציון ישועה לישראל תפארתו בב"א[19].

והנני חותם ברגשי כבוד וצפיית ישועה,

הק[20] אברהם יצחק הכהן קוק

עבד לעם קדוש על אדמת הקדש פה עה"ק יפו והמושבות תובב"א[21].

*(עה"ק יפו, כסלו תרס"ז).*

---

1. עיה"ק - עיר הקודש
2. ת"ו - תבנה ותכונן
3. עה"ק - עיר הקודש
4. שיהי - שיהיה
5. יהי - יהיה
6. ג"כ - גם כן
7. תהי - תהיה
8. בע"ה - בעזרת השם
9. ב"ה - ברוך השם
10. ותל"י - ותודה לא-ל יתברך
11. במוצש"ק - במוצאי שבת קודש
12. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
13. הנ"ל - הנזכר לעיל
14. אח"כ - אחר כך
15. וע"פ - ועל פי
16. בעה"ית - בעזרת השם יתברך
17. השלו - השלום
18. ושלו - ושלום
19. בב"א - במהרה בימינו אמן
20. הק - הקטן
21. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת נג

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ב שבט תרס"ז - יפו **נמען:** הרב אביגדור ריבלין

הרב קוק מודה על הצעת עזרה בהדפסת כתביו בעזרת יראי אשכנז, אך אינו מוכן להציג את עצמו כ"לוחם", כי הרב קוק אוהב שלום ובארץ ישראל אין להרבות פירודים. הרב קוק מקווה שגם יראי אשכנז יכירו בדרך הרחבה של מציאת הקדושה הגנוזה בכל יהודי. הרב קוק גם מייעץ לנמען בעניין פרנסתו.

### עיקרי הדברים

- אהבת שלום והימנעות ממחלוקת.
- גילוי הקדושה שבכל יהודי.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ב שבט תרס"ז[4].

כ'[5] ידי"נ[6] הרב המופלג אוצר נחמד, מו"ה[7] אביגדור ריבלין שליט"א[8].. שלו'[9] וברכה.

זה כמה מכתבים שקבלתי מכבודו, ולא הספיק לי הפנאי להשיבו מפני האהבה והכבוד, ואתו הסליחה, וידון אותי לכ"ז.

והנה אני מלא תודה לכבוד אהובי, על עצתו הנאמנה, ועל גלותו חפצו להיות. לי מסייע למלאכת שמים בעניני הדפסה ע"י[10] היראים שבאשכנז. אבל אנכי אינני מסוגל לשום השתדלות, רק מה שיזמין השי"ת[11] ברב חסדו ע"י האמצעים המזדמנים במהלך של ההשלמה הרוחנית עצמה. למשל הנני כוסף מאד לכתב ולהדפיס כפי-יכולתי, אולי ע"ז[12] יתן ד' ויכירו איזה בעלי יכולת, שראוי לסייע אותי שאוכל להוציא דברים, שהם אצלי גנוזים בלב או בבית, לאור. אבל להציג עצמי בתור לוחם, בעת שאני אוהב שלו' ורודפו בכל לבבי ונפשי, והנני מכיר שבא"י[13] בפרט אין מקום ודרך להרבות פירודים, אפילו לשם שמים, איך אפשר שאהיה נזקק לסגנון שאינו כרוחי ונפשי. אדרבא, אקוה בעה"י[14], שבהמשך הזמן יכירו ג"כ[15] גדולי היראים שבאשכנז, שצריך לצרף לדרכם עוד הדרך היותר רחבה ומאירה, שהיא מציאת האור והקדושה הגנוזה במעמקי כל יחיד מישראל, ולהוציאה לאור בטהרתה מכל הגילולים הנדבקים ע"י מגע זרים, ואז יחלו הלבבות להתקרב, ובית ישראל יהיה, הולך ונבנה להיות לגוי אחד לשם ד' על אדמת הקדש.

וע"ד[16] מצבו, הנה עצתי היא, שאם אך יכתבו לו ב"ב[17] שיש אופן איך להחזיק את מעמד החנות ע"י ביאת בנו, ודאי אין כדאי לעזוב עסק, שאיך שיהי'[18] התפרנס ממנו כמה שנים. אך אם יהי'[19] אפשר לקבעו בעיר אחרת הי'[20] ודאי יותר טוב, אבל לדעתי רחוקה זו קצת מהמציאות. ע"כ[21] ראוי לע"ד[22] שישאר הדבר כמקדם בבויסק.

והנני מבקש עוד הפעם מכבוד ידידי שלא יקפיד עלי על עיכובי לפעמים תשובה אליו. ידע כי אהבתי נאמנת לו כמו אז, ואולי עוד יותר, אבל הטרדות מונעות, וידידי לא ימוד לי כמדתי, ויכתב לנו מכתביו

היקרים, המלאים חמדה,. לשמח בהם נפשנו הקשורה באהבתו.

אחתום בברכה וכ"ט[23], כנה"ר[24] ונפש ידידו דוש"ת[25] באה"ר[26]

**הק' אברהם יצחק ה"ק הנ"ל**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ז - השנה תרס"ז (1906/1907)
5. כ' - כבוד
6. ידי"נ - ידיד נפשי
7. מו"ה - מורנו הרב
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. שלו' - שלום
10. ע"י - על ידי
11. השי"ת - השם יתברך
12. ע"ז - על ידי זה
13. שבא"י - שבארץ ישראל
14. בעה"י - בעזרת השם יתברך
15. ג"כ - גם כן
16. וע"ד - ועל דבר
17. ב"ב - בני ביתו
18. שיהי' - שיהיה
19. יהי' - יהיה
20. הי' - היה
21. ע"כ - על כן
22. לע"ד - לעניות דעתי
23. וכ"ט - וכל טוב
24. כנה"ר - כנפשו הרמה
25. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
26. באה"ר - באהבה רבה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רטו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י' מנחם אב תרס"ט  **נמען:** מושבת וואדי חנין

הרב קוק מבקש מאנשי המושבה להתאחד. הרב קוק אישר את הוועד רק כי המושבה הייתה הרוסה, ולא מתוך רצון לשלוט. אם ירצו ועד אחר, יבחרו באספה כללית. יש לשמור על הקשר עם תל אביב ולבחור לוועד גם את בני תל אביב.

### עיקרי הדברים

- קריאה לאחדות.
- בחירות באספה כללית.
- הקשר עם תל אביב.

**נוסח האגרת**

ב"ה[1], י' מנ"א[2] תרס"ט[3].

לכבוד המושבה הנכבדה ודי-חנין ת"ו[4], שלו'[5] וברכה.

אתכבד לבקש בזה את כבוד הדרתכם, להתאגד באגודה אחת לשום סדרים והנהגה אחדותית במושבה. את הועד אשר סבבתי שיבחר ע"פ[6] האסיפה אשר יעדתי בהיותי במושבה, הוכרחתי לאשר, לא מפני שיש בי איזה נטיה להשתרר ח"ו[7] על שום מושבה בעסקיה הפנימיים. הנני מאושר להיות עבד לעם ד' יושב ציון, ואיני רוצה כ"א[8] בכבודם והטבת מצבם. רק מפני שראיתי המושבה הרוסה בלא שום הנהגה, הוכרחתי להתערב בדבר. עתה אבקש ממעלתכם, אם רצון הקהל הוא לבחור ועד אחר יתאספו נא לאסיפה כללית, ואת אשר יבחרו כן יקום, ודי יצליח את פעלכם. גם תשתדלו, שיעמוד הקשר בין תל-אביב והמושבה, כי אנו חייבים להראות לכל ישראל שחפצנו לאחד ולקשר את בני עמנו אל אדמת הקודש, ולא להפריד בין אחים, וממילא יתבחרו ג"כ[9] מבני תל-אביב בתוך הועד ע"פ האסיפה הכללית. ורק אז, אחרי התיסדות הועד ע"פ האסיפה, ימסור הועד העומד בהוה את הספרים והחותם ליד הועד המאושר ע"פ כללות הקהל. אבל כל זמן שלא נתאשר עדיין ועד, לא יקחו שום יחידים לרשותם את הספרים והחותם, כי-אם אם תהי'[10] על זה אסיפה כללית והסכמת הציבור ביחוד.

אקוה שתמלאו את דברי אוהבכם הנאמן, המצפה רק לאשרכם בארץ חמדתנו.

בכבוד וברכה,

**אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. מנ"א - מנחם אב
3. תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
4. ת"ו - תבנה ותכונן
5. שלו' - שלום

6. ע"פ – על פי
7. ח"ו – חס ושלום
8. כ"א – כי אם
9. ג"כ – גם כן
10. תהי' – תהיה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רכג

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ה' אלול תרס"ט **נמען:** מושבת וואדי חנין

הרב קוק מבקש להשיג אחדות בעניין הוועד. עד אז אין להשתמש בחותם ובספרים בלי הסכמת שני הצדדים. הרב קוק מבקש למנות מבקר נוסף לספרים, ולשלם לרוקח את שכרו מדי חודש.

### עיקרי הדברים

- אחדות בוואדי חנין.
- ביקורת חשבונות.
- שכר הרוקח.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ה' אלול תרס"ט[2].

לכבוד המושבה היקרה ודי חנין ת"ו[3], שלו'[4] וברכה וכוח"ט[5].

אתכבד בזה לבקש את כבודכם, מפני שלו' מושבתכם החביבה, יכוננה עליון. כאשר נודע לי שנעשה לעת עתה איזה פירוד ע"ד[6] מינוי הועד, ע"כ[7] תשתדלו נא שיבא הענין לידי אחדות, ולא יחולל כבוד המושבה, נגד שארי מושבותינו המתנהגות בשלו'[8] ובמשור, ועד מועד ההתאחדות למע"ה[9] שלא להשתמש בחותם הועד ובספרי המושבה, כי"א[10] ע"פ[11] הסכמת שני הצדדים.

כן אבקשכם למלא את הדרישה ע"ד מינוי מבקר שני לספרי המושבה, כי ברור החשבונות מביא סדר ושלו'[12]. וע"ד[13] הרוקח, כל מי שהביא את סכום חיובו לקופת המושבה צריך הוא לענות לו, בלא עיכוב, והסוכן מחויב לשלם לו מדי חודש בחדשו את שכרו כנהוג. ודי ישפת לכם שלו' ושלות השקט על אדמת הקדש.

כברכת נאמנכם,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. שלו' - שלום
5. וכוח"ט - וכתיבה וחתימה טובה
6. ע"ד - על דבר
7. ע"כ - על כן
8. בשלו' - בשלום
9. למע"ה - למעלה
10. כי"א - כי אם
11. ע"פ - על פי
12. ושלו' - ושלום

13. וע"ד – ועל דבר

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רכד

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ט אלול תרס"ט - יפו **נמען:** ועד פתח תקווה

תשובות לשאלות על פסק הבוררות במושבה: מינוי חובש זמני, ויתור על לוח התשלומים, ומועמדות החובש לבחירות. הרב קוק מבהיר שמגמת הפסק היא שלא יהיו עוד מפלגות ('מגינים', 'צעירים'), אלא עדה אחת. הרב קוק גם משיב על זכות הבחירה של רווקים ושל מי ששילם מס רק שנה אחת.

### עיקרי הדברים

- פסק הבוררות בפתח תקווה.
- ביטול המפלגות - עדה אחת.
- זכות בחירה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ט אלול תרס"ט[4].

לכבוד הועד הנכבד דפתח-תקוה, שלו'[5] וברכה וכוח"ט[6].

אתכבד להשיב בזה לכבודם על שאלותיהם אחת לאחת.

א. אין מניעה מצד פסק-הדין להשתמש בה' ס' בתור חובש עראי עד שתפתר שאלת החובש; אבל אין רשות לדחות בשביל שמושו העראי של ה' ס' את פתרון שאלת החובש יותר מכפי ההכרח.

ב. לותר על העכוב של זמן התשלומין לאלה אשר ישלמו את הערכתם כפי התקנה, לפני הבחירה, בתוך הזמן של שלשה חדשים, אפשר רק ע"פ[7] אספת כל אותם ששלמו עד הזמן הקצוב כפי התקנה, שהם הזוכים בחות-דעת בלא פקפוק, וע"פ[8] הכרעת רובם יוכלו לותר מן התקנה כחפצם בהסכמת הועד.

ג. אין שום מעצור להחובש ה' ס' להמנות בין הקנדידטים, מצד עצם הפסק. אבל בדרך עצה טובה אני אומר, שאם יראו כבודם שתוכל לצאת מזה איזו מחלוקת טוב להמנע מזה.

וע"ד[9] ההערה שלא נזכר בהפסק כי מעתה תחדלנה המפלגות במושבה, הנני להעיר כי כולנו חשבנו את זה לדבר פשוט מאד, ולא עוד אלא שדבר זה הוא היסוד לכל מגמת הפסק כולו, ומעתה אין כאן לא אגודת "מגינים", לא אגודת "צעירים", ולא שום שם עצם מפלגותי, כי-אם עדה אחת - עדת פתח-תקוה בכללה.

וממוצא הדברים האלה תודע ג"כ[10] תשובה על השאלות אשר המציא לידי כבוד הועד מאת ה"ה ליברכט, סלמן וגיסין, ואפרטן בזה ג"כ אחת לאחת.

א. על דבר שינוי של שלילת זכות הדעה מאלה שלא שלמו את 75 האחוזים מהערכתם, שזה אפשר ע"פ התנאים שלמעלה.

ב. - אם יש להם אחוזה על שמם משלמים בעצמם את הסך 12 פר' אז אין חילוק בין רוק לנשוא ע"פ הפסק, ויש להם זכות בחירה שלמה - לבחור ולהבחר. אבל אם אין להם בספר האחוזות והם סמוכים על שלחן אביהם, אע"פ[11] שמשלמים בעדם את 12 הפר' לשנה, ע"ז[12] צריך אני להתיעץ עם שנים מחברי הברורים, אחד מכל צד, כאמור בהפסק סימן ל"א.

ג. ואותם דרי המושבה, ששלמו את 12 הפרנקים רק לשנה אחת, כבר אמור בפסק סימן ז, שאין זכות הבחירה כ"א[13] למי שישלם את הסך הזה שלש שנים רצופות בקביעות.

והנני חותם בכפילת שלום וברכה לשנה טובה,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
5. שלו' - שלום
6. וכוח"ט - וכתיבה וחתימה טובה
7. ע"פ - על פי
8. וע"פ - ועל פי
9. וע"ד - ועל דבר
10. ג"כ - גם כן
11. אע"פ - אף על פי
12. ע"ז - על זה
13. כ"א - כי אם

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רכז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ח' תשרי תר"ע - יפו **נמען:** ועד פתח תקווה

בעקבות מכתב מנכבדים, הרב קוק מייעץ לוועד לוותר הפעם, מפני השלום, על החומרה בגביית חובות המסים כתנאי לזכות בחירה, אף שהפסק מצדיק אותה. יש להבטיח את המשמעת לעתיד, אבל לא לתת למפלגה אחת ניצחון גדול מדי, כי 'בשיווי המשקל הברכה מצויה'. על כל סכסוך בבחירות יכריעו נציגים משני הצדדים ושלישי מוסכם. בגלל מצב עיניו הכתיבה קשה עליו.

### עיקרי הדברים

- ויתור מפני השלום בבחירות.
- שיווי משקל בין המפלגות.
- בוררות על סכסוכי הבחירות.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ח' תשרי תר"עין,

כבוד הועד הנכבד בפתח תקוה ת"ו, שלו'[4] וברכה וגמח"ט[5].

על הדברים אשר דברנו אמש, בעת אשר נתכבדתי בבקור כבוד הדרתם בביתי, הנני מוצא, אחי ואלופי האהובים, חוב קדוש לפני להוסיף בזה דברי אלה, אחרי הקדימי תפילה קצרה לאדון השלו'[6] ב"ה, שיתן לאמרי, היוצאים מתוך עומק נקודת נשמתי, מהלכים בלבבם הטהור, למען טובת יסוד השלו' בפנת יקרת של מושבותינו, פתח תקוה שלכם ושלנו ת"ו.

הנני מליט בזה את המכתב אשר קבלתי היום, אשר מפני כבוד חותמיו לא אוכל לעבור עליו בשתיקה. והנני נשען על עדינות רוחכם הנעלה, כי כמוני תכירו שאחריות גדולה יותר מדאי היא הפעם להעמיד הדברים על קו הדין בדיוק.

ע"כ[7] הנני נדרש ללא שאלוני, בעצת אוהב נאמן, הדורש לכם שלו' ואושר בכל לב, שתשתדלו לותר כעת, מפני השלו', על חומר דרישת התשלומין של חוב המסים, הנאות מצד הפס"ד[8] ע"פ[9] הכרעתי. ראו נא בחכמת לבבכם וביושר רוחכם דרך ישרה, איך לבא לאורח-החיים באופן ממוצע. השתמשו בכח החק להבטיח את המשמעת ביחש לתשלומי המסים לימים הבעל"ט[10] בדרך איתן, כראוי למושבה מסודרת ורעננה, יכוננה עליון, אבל לעומת-זה מחקו נא את הסאה בנוגע לתכונת הבחירה כעת. אל נא יהי'[11] הנצחון של מפלגה אחת גדול יותר מדאי, כי לעולם בשיווי-המשקל הברכה מצויה.

כמו-כן הנני מוצא לדבר ישר, שעל כל פרטי הסכסוכים, שיוכלו להולד בהכשרת הדעות להבחירה, יבוחר ועד משני הצדדים, שיבחרו להם שלישי ברצון שניהם.

לולא שהכתיבה קשה עלי עדיין, מצד מצב בריאות עיני, הייתי מאריך בדברי חן וכבוד הראויים להדרת כבודכם, והרצויים לפי המצב, שהנכם נתונים בו, אשר אקוה שתצאו ממנו בע"ה[12] בעטרת כבוד

ותפארת, מפוארים בזיו השלו' ובנזר הגבורה של הממשלה ברוח, שהיא צפירת גבורים היותר חביבה.

אמנם כעת הנני מוכרח לקצר. ואחתום בכל רחשי ברכה ואהבה נאמנה, בצפיית ישועה, ורוממות קרן ישראל, ופרישת סוכת שלו' על עם ד' וחבל נחלתו. והנני מתכוין כנגד המברכים, לברך את כל יחיד ויחיד, הנותן יד לחזק יסוד השלו' במושבה, בברכת שנה טובה ומעוטרת בכל טוב, אורך ימים ושנות חיים ושלו'[13] יוסיפו לו,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

איני צריך לבאר לפני ישרי לב שכמותם, שכל אותן הדרכים, הנתונים באורח עצה ע"פ הועד, להקל את השילום בזמנו, אם ישנם כמו אלה, בדרך נכון וישר, שאין להפלות בכמו אלה בין מפלגה ומפלגה, וכמו-כן שלא לחפש חומרות יתירות בתארי ההרשאות של העשיריים ונבחריהם. כל אלה הם דברים אשר אבטח למדי שימלאם כבוד הועד בעצמו במדת הישרות היותר נאמנה.

בכבוד והדר

**הנ"ל**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. שלו' - שלום
5. וגמח"ט - וגמר חתימה טובה
6. השלו' - השלום
7. ע"כ - על כן
8. הפס"ד - הפסק דין
9. ע"פ - על פי
10. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
11. יהי' - יהיה
12. בע"ה - בעזרת השם
13. ושלו' - ושלום

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רמה

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"א כסלו תר"ע - יפו **נמען:** ועד פתח תקווה

מר מ' ג' האשים את הרב קוק בעיתון 'הצבי'. הרב קוק משיב שבמכתביו אין סתירות, אלא עצות לשלום. התפטרות החובש הייתה לשעתה, ואין בה איסור עולם על מועמדותו. הרב קוק מציע לוועד להשיב דברי אמת בלי לפגוע באיש.

### עיקרי הדברים

- תגובה להאשמות בעיתון 'הצבי'.
- מועמדות החובש.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"א כסלו תר"עין.

לכבוד הועד הנכבד בפתח תקוה ת"ו[4], שלו'[5] וברכה.

הובא לפני גליון "הצבי", שבו מאשים אותי מר מ' ג' בדברים שאין להם שום ענין. כי חלילה לי לשמע טענות מבע"ד[6] של צד אחד שלא בפני חבריו. רק אחר שידענו כל עקרי הדברים, אי אפשר לחסום פיו של שום איש כשבא ומדבר הרחבת דברים בענין הידוע. ובמכתבי לא נמצאו שום סתירות, כ"א[7] הצעות עצות לטובת שלו' המושבה, שאותו אדרש בכל לבי. וע"ד[8] החובש, לא אוכל להשיב אחרת מצד הדין, כ"א שההתפטרות היתה ע"פ[9] הפס"ד[10] לשעתה אבל לא נוכל להוציא מזה איסור עולם עליו שלא להיות מהקנדידטים. רק שהעירותי בדרך עצה להתרחק גם בזה מכל צד מחלוקת, ולאסוף חתימות על איזה ענין מעולם לא התרתי, ולא נשאלתי ע"ז[11] כלל.

כמובן איני רוצה להטפל בענינים כאלה, רק אני מוצא לעצמי חובה להעיר את כבוד הועד, אולי ימצא לנכון לפניו להשיב דברי אמת, כמובן בסגנון שאינו מביא שום התרגשות ושום עלבון לשום אדם, רק בדרך אמת ושלו'[12].

ברגשי כבוד וברכה נאמנה,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. ת"ו - תבנה ותכונן
5. שלו' - שלום
6. מבע"ד - מבעוד יום
7. כ"א - כי אם
8. וע"ד - ועל דבר
9. ע"פ - על פי

10. הפס"ד - הפסק דין
11. ע"ז - על זה
12. ושלו"י - ושלום

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רסו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"א שבט תר"ע - יפו **נמען:** הרב פנחס הכהן לינטופ, אב בית דין בירז'

הרב קוק מרגיע את הרב לינטופ שאהבתם לא התקררה בגלל חילוקי דעות. כל אחד עובד בשורה אחרת של אותו כרם, והניגודים הם 'כמראה הקשת'. הרב קוק שואף לנפלאות גשמיות ורוחניות, לישראל, לעולם ולכל הנבראים, אבל צריך להכשיר את ההוויה לקלוט אותן. הרב קוק גם כותב: כל הלכות השנאה לרשעים נאמרו רק במי שכבר הוכח, ובדורנו אין מי שיודע להוכיח, ולכן הן כ'בן סורר ומורה' - 'דרוש וקבל שכר'.

### עיקרי הדברים

- אהבה למרות חילוקי דעות - 'כמראה הקשת'.
- שאיפה לנפלאות והכשרת ההוויה.
- הלכות שנאה - רק אחרי תוכחה, ואין בדורנו מי שיודע להוכיח.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"א שבט תרעי"ן.

שלו וברכה מקודש לכבוד ידיד נפשי רוחי ונשמתי, הרב הגאון המפורסם, מאריה דרזין, לב טהור ונבר, מו"ה[4] פינחס הכהן שליט"א[5] לינטופ, אבד"ק[6] בירז יצ"ו[7].

באהבה רבה קבלתי את מכתביו היקרים. אמנם עדנים רבים עברו עלי, שבתגרת יד העול המעשי גורשתי מגן עדננו, מפרדס המחשבה וההרגשה החיה הרוחנית מאור עליון המאיר ובא על כל דורשי אלהים באמת. ומבלי חפץ הייתי מוכרח להיות כל שיחי ושיגי בגופי הלכות ובסדרים מעשיים, עד אשר לא היה ביכלתי לפנות אל שרש נשמתי ולעסוק ברוח שקט באותם הענינים החיים והאהובים באהבת אל עליון, שאנו צריכים לעסוק בהם במרוץ מכתבנו, על כן נתעכבו דברי. והנה הלום ראיתי במכתב כ"ג[8] ידידי שיחי'[9] לידידנו הסופר הנכבד מר א. ז. רבינוביץ נ"י[10], שמחשבה עלתה על לבבו: פן מפני איזה חילוקי דעות עיוניות, המבדילים ביניני, נתקררה אהבתנו הנאמנה, חלילה. אז אמרתי לא עת לחשות, וחלילה להניח את כבוד ידידי האהוב, אשר בו מעיני תמיד, - כי כמה הם בדורנו זה אנשי לב, אשר נוכל לקחת עמם דברים בכל הגדולות אשר עסקנו בהם, מאז התודענו איש אל אחיו?' - להיות שרוי במחשבה מדאיבה-לבבי כזאת. ואע"פ[11] שעדיין אינני מוכשר, מפני המון טרדותי המעשיות, לרדת ולעלות אל אותם העמקים העמוקים וההרים הרמים הפזורים בדרך אשר אנחנו הולכים עליה תמיד, בכל-זאת לא אוכל עוד לאחר. וכפי אשר תעלה המחשבה ויקלט העט, בזמן המצער שהנני מנתק את עצמי מהסביבה המעשית המקיפה אותי, אציגה בזה להיות לנושא למכתבי זה, שהוא יותר מכתב מזכיר אהבה וידידות ממכתב של נושאים עיוניים, אשר כל בהן חיי רוחנו תמיד, בסוד ד' ליראיו.

יאמין אהובי, כי עקרו של דבר, שכ"ג מסמן לי בכמה מכתבים זה כמה, שיש איזה דבר מבדיל ביניני ביסודי הדעות, אנכי לא עמדתי עוד למצא נקודה זו בדיוק. תמיד אני רואה איזה נגודים ביניני בענפים,

בדרכי ההרצאה, אבל, מאז החלונו להיות עסוקים בחליפות מכתבים, ומאז דברנו יחד את אשר יהגה רוחנו, לא אוכל לבסס לי איזה נקודה יסודית, לומר שהיא היא המבדלת בינינו, וליחש אליה את סוד כל ההבדלים הפרטיים המתגלים תמיד בינותינו. השערתי היא, שכל אחד מאתנו משקיף על חלק מיוחד של השדה אשר ברכו ד', ואותה שורת הכרם, שכ"א מאתנו הוא עובד עליה מיוחדת היא, ואולי עומדת היא במצב שונה מעט זו מזו, שמתוך כך מקבלות התנועות הרוחניות שלנו איזה סגנון מיוחד השונה זה מזה. אבל כשנדון יפה בדבר נמצא, שבכרם אחד אנחנו עובדים; ומי יתן ויאספו לדגלנו עוד מחצדי חקלא, אשר לא ישפילו שבת רק בשפולי כרמא רק יקחו להם כל אחד שורה מיוחדת בתוכיותו של כרם חמד זה, אשר תירושו ישמח אלהים ואנשים. ומה תגדל שמחתנו אם ניגודים כאלה, הנמצאים בינינו, יתרבו ויופיעו על ידם שלל צבעים רבים. "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד ד'"

לא פחות מכל צופי ישועת ד' הנני שואף לנפלאות, לנפלאות גדולות, נפלאות מעשיות, אשר יגלו מיד ד' על עבדיו, בשמים ובארץ, בימים וכל אשר בהם, נפלאות רוחניות אשר יגלו בכל כליות ולב, בכל חדרי רוח ונשמה, של כללות אומתנו ויחידיה כולם, וממנה על כל, על כל גוי ואדם יחד. ולא מחוץ לפרגוד יעמדו גם כל בהמות שדי וחיתו ביער, כל עוף השמים ורמש, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, ועולם הצומח והדומם גם הוא לא יוכל להנתק משרשרת החיים הגדולה המכה גלים, העולה בהגלות נשמת ד' בשפע אור חיי העולמים. אבל כדי להכשיר את ההויה, את העולם וכל אשר בו, את החי ואת האדם, את העם אשר נשמתנו היא חלק מהתגלותו במציאות, את כלליותו פלגותיו ואישיו, לקלוט את הנפלאות לברכה, להכירן וללכת על פיהן בארח סלולה, צריכים אנחנו לפשט את הקמטים שבנשמות, ע"י[12] כח מישר הדורים, ע"י השכלת אלהים מלאתי אור וחם וע"י[13] רגשי טוהר של אהבה נאמנה לעם פלאים אשר ממנו חוצבנו, ולפי-הערך לכל אגפיו שהוא מלא כל היקום, "כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם, - שהיא מתחברת עם ההתעמקות התדירית בידיעת ערכו ותעודתו ויחושו אל הכל, עד אשר תולד הגדולה התכונית בקרב הנשמה, לדבר בשם הרגש והבינה שלו באורה כללי, מפני שהם הנם באמת הרגש והבינה העולמיים, ולא להתבהל כלל מפני איזה בעלי שם שמחוץ לתחומנו, שמהלך הרגש והבינה שלהם הלכו ארחות אחרות. ממעמקי הנפלאות נחשוף את מעין הגבורה, אשר יורה אותנו ואת כל העולם דעת, להכיר שגם כל אלה גבורי הרוח העומדים ממולנו, אם היו מכירים כמונו, בהכרה של מולדת, כמה נשגב הוא אוצרנו המלא עושר רב וברכת ד', אז גם הם נטו בחפץ לב והכרה מלאה אל אותו הצביון, שהרגש והבינה שלנו מסמן את ענינו.

איני מבקש להתנצל לפניך, יקירי, ולומר, שמאמרי "דרך התחיה" ב"הניר" יספיק לכל אותן הנשגבות, אשר רוחנו נגע בהן שמה. לא עבודת יחידים ולא עבודת דור ותקופה אחת היא לברר את כל חזיוני קודש המשורגים אלה באלה, המסובכים מאד ברדתם אל ההגבלה וסבכי החיים, "שעריה דז"א[14] סביכין דא בדא". אבל מעולם לא חדלנו לתן את התמציות של סקירות כוללות עולמי עד בריש מילין, אשר יוסיפו חיים תמיד לחכמי לב, וגם בלא הכרה שלמה יעודדו את נשמת הוגה בם. ועם זה ודאי לא נוכל להפטר מכתוב חזון באר על הלוחות, לפרט כל דבר כפי היכולת הנתונה להסביר אלה הצפיות

העולות ממעל לשטח ההבנה הרגילה, אפילו של בחירי העם. בהיותנו מדברים בסגנון כ"כ[15] כללי כמובן שהננו עולים תמיד אל שרשי ההופעות במקורם היותר עליון. בטרם הסתמנו בהם ההבדלים בין עם לעם וק"ו[16] בין איש לאיש. כשהננו מסתכלים בספרא דאדם קדמאה אמנם רואים אנחנו דור דור ודורשיו לפרטי פרטים, אבל טרם כל עלינו להעמיד עצמנו על הבסיס, שכל גילוי ספר פלאי זה עומד עליו: צלם האדם הכללי ומהלכיו. אחרי תפיסת הכלל הננו נגשים לדון על אותם השמות המיוחדים, שזרמי הפלג הכללי נקראו בהם. החוש של האמונה האלהית, שהוא כ"כ איתן, כ"כ קדמון לכל, אנו צריכים להגבירו כעת דוקא מצדו היותר רחב, היותר מקיף וכללי. אחר כך נבא לבירור המושגים אשר נסתעפו לימין ולשמאל: לזרות ולהבר את הסיגים, אשר אבדו את חילם בהרחיקם ללכת, ולבור את הבר הפנימי אשר בנחלת יעקב איש תם, אשר לא יחסר כל, גם ציקי קדרה, - לשאב את זוהמתה של הקדרה, אשר דרך בישולה נגרפו בקרבה, - אשר תדע לשמור את כבודה להביאם לה בחשאי, למען תדרך בעז ברוח שלו, היודע את טהרו ואמתו. ובכן למה לי לדבר במקום זה ע"ד[17] החילוקים שבין כללות האדם לעם מיוחד ובין הכלל כולו ליחידיו, - שכל אלה הנם חלקי-דרישה מיוחדים, הנאותים מאד בעת התפרטותם של הפרטים ואין להם מקום בולט בכללותו של הכלל בראשיתו. מתמסמסים הם ההבדלים הפרטיים, כשהכלל המקיף זורח באורו הבהיר. לא הפרטים הם המתמסמסים, לא ההויה יורדת היא מעשרה, כי "שמש ומגן ד' אלהים" ו"לא תהו בראה לשבת יצרה", אבל - אותם ההבדלים הניגודיים, שגורמים שכל פרט מעכב על חברו, שכל הגיון סותר את משנהו וכל קבוצה אנושית צוררת את רעותה, וכל יחיד מהאישים מתנשא לאמר: אני אמלוך ואפסי עוד. תוהו זה ודאי שב גם הוא לתיקון ע"י הזרחת האוביקטיביות, ומזיקי עלמא פועלי און המתפרדים אינם יכולים להסתכל באור המקיף והם משתברים מגבורת הריסותם המחבלת.

הקדמות רבות ויקרות אנו צריכים להרצות, עד אשר נכשיר את העולם להבין את יקר ההתגלות האלהית שבנפלאות. הטוב האלהי, העומד איתן בלב האומה היחידה, הנושאת מראשית הויתה את דגלו, בהגלותו מכין הוא את הרוחות להכיר את התכונה של מגמת הנפלאות. אוי לו למשפיע רוחני, שאין נשמתו קשורה באור מפלאות תמים דעים בעבר ושאינו מצפה לאורן לעתיד. אבל דוקא ע"י הישרת הדרך של מעין החיים, הזורמים בטבע הנשמה הישראלית, האמונה מימי נעוריה בנפלאות עד אין חקר, שיוכל לזרם גם ע"פ[18] המהלך של דרכי הסתר וחגוי התעלומה של האור האלהי, המתגלה בכל מרחבי ההויה החמרית והרוחנית וכל הליכות התולדה בכל סדריה וסיבוכיה, - דוקא ע"י הסברות כמו אלה נבא לאט לאט אל מטרתנו, להשיב את רוח החיים ללב אומתנו, המתעלפת בצמאונה לדבר ד', בשפה ברורה. הסימפטיה אל הטוב לא תחדל מהיות נטיתנו התדירה. הטוב האלהי, אשר יתגלה באורח משפט, עוד יופיע בברקי זוהר יותר מבהיקים מאותו הטוב השטחי, המתגלה באהבה סנטימנטלית, אשר לא תדע לכבוש לפניה את ארחות החיים ולנהל בעצתה את החברה האנושית, בכל חקי חייה. לא נבהל כלל אם תעלה על שולחן המחקר הערה האומרת, שקיום העולם הוא על גזלה ורצח מלחמה וחרב, כיון שגם ההערה הזאת מודה היא, שתכלית כל אלה הלא הוא קיומו של עולם. אם כן גם הם משרתים הם את הטוב האלהי, ולא יאריכו ימים כי-אם כל זמן שהשירות הנמוך הזה נדרש הוא. ואחרי אשר תצייר לה האומה המיוחדת, הנושאת את הטוב העליון במעמקי חייה, לעצמה

ולעולם, תכנית של חיים, מעשיים, פוליטיים ואקונומיים, ממולאים בכל יפעה והוד של שירה ונעם, של מנוחה וגבורה, באין כל הכרח לרצח ודם, תשוב ההערה הזאת בעצמה לבלט ביותר את הרושם של הסימפטיה האלהית של הטוב העליון. ומובן הדבר, שהרחבה אלהית כזאת תביא עמה את האור העתיק מראשית ימי נעורי האומה, אשר השגיב בכחו נפלאות, "עורי עורי לבשי עז זרע ד', עורי כימי קדם דורות עולמים, הלא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין".

כל מגמתי ב"דרך התחיה" היא לשום קו מבדיל בין ההזרמה הנשמתית, שהיא נותנת חיים עצמיים, המסוגלים לאומה בריאה בכל חילה ועז שאיפתה, ובין ארחות הלמוד הנקנים ע"י הדרכה איטית, ברוח של שינון ושימור של ענינים נלמדים, הנשמעים מפי הורים ומורים. ימי התקופה הראשונה, מיציאת מצרים עד חורבן הבית הראשון, היו שלשלת ארוכה של הזרמה זו. אין לנו לפנות אל הצורה התרבותית של האומה, מצד למודיה וחינוכה המעשי, שזה היה פעמים הרבה בשפל-מצב מאד. אבל הרוח הזורם של עז-אלהים זה היה חובק את הכלל ולא נעדר גם בימי הירידה כ"א[19] בהפסקות קטנות. אלא שאין רוח אלהי זה, הנתון כמו סגולה ומתנה, גומר את תפקידו רק לפי אותו הערך אשר יעובד ע"י שכלול לימודי, אבל השכלול הלימודי, הבא בסילוק רוח-הקודש, הוא צעד לנסיגה לאחור, אע"פ[20] שיש בו כמה מעלות טובות. וזהו יסוד הבית השני, שהיה מסולק שכינה ורוח-הקודש וממולא באור תורה וחכמה. עכשיו רוח התחיה מתרוצצת בקרבנו, מפני שנטיות אלו השתים כבר דורשות את תפקידן, ואנו חייבים להחלץ חושים לסול את הדרך לרוח-הקודש, לגילוי אליהו, להופעת הנבואה, כשימלאו התנאים החיצונים יחד עם הדרכת התלמוד והחינוך המודרג, אשר עד כה היו עומדים במצב של ניגוד זה לזה. וכל המסתכל בארחות החיים ודרישותיהם בארץ ישראל ובמהלך כנוס הגליות, והצעדים ההולכים לעומת העתיד הגדול שיש בו, ישכיל שאין דברינו אלה חזון רחוק ולא השערה פורחת כ"א דבר מאומת לקוח מגופם של החיים, כמובן ע"י סקירה עמוקה והרגשה חודרת בתוכיותם היותר עצמית ופנימית. ואלה הם הנם יחידי הסגולה, שרק ע"י המון הנכנסים לבית המדרש יובאו ת"ח[21] שלמים כמו אלה, אשר ההכשר לרוה"ק[22] לא יחסר מהם לעת הדרוש לתחית האומה.

ואיני מוצא את עצמי בזה רואה את חזון השלמות כ"א בחיבורם של כל חלקי הטוב אשר השפעו לנו מכל הצדדים השונים, מאז מקדם ועד הדור האחרון. עבודת הקודש של סלילת הדרך ועשית הגשרים בין התהומות המפרידים, - זאת היא העבודה שהייתי חפץ שתהיה חביבה על כל העוסקים בנשמתא דאורייתא, כמו שהיא חביבה עלי עד לאחת. ובדורות האחרונים יפה לנו מאד כל שיחתם של תלמידי הגר"א[23] יחד עם תלמידי הבעש"ט[24], שהיו עומדים במצב כ"כ ניגודי זה לעומת זה בשעתם. ולא בלא עמל וכשרון תברא לנו ספרות שלמה, שתכשיר את עצמה לאחות את הקרעים הללו ברוח. אבל מה יקרה היא התולדה, שעתידה לצאת מעבודה זאת, שהיא אחויה של האומה בפועל, בשאיפה ברורה למטרתה המרכזית, תשובתה אל חסנה בארצה ברום עילויה. והנשמות הטהורות, המלאות כ"כ אהבה כללית לעמן, אין לתפוס אותן כלל בשביל ביטויים אחדים או סגנוני הלכות. כל אלה מתישרים כשהדברים באים לידי מעשה, ויותר מכל יתישרו כשיבא התור למעשה כללי של הנהגת האומה. הערה אחת מוסיפים, שכל השנאות כולן וחומרי דיניהן הנם נאמרים רק במי שכבר ברי לנו, שקימנו בו מצות

תוכחה. וכאשר אין לנו בדור הזה ולא בכמה דורות שלפנינו, ע"פ עדות ר'[25] עקיבא, מי שיודע להוכיח, על-כן נפל פותא בבירא וכל הלכות הנוטות לרוגז ושנאת-אחים נעשות הן כפרשת בן סורר ומורה, עיר הנדחת ובית המנוגע, למי"ד לא היו ולא עתידין להיות ונכתבו משום דרוש וקבל שכר. והשכר של הדרישה גדול הוא מאד, כי הוא המלח המעמיד צביון הטוב ע"י תגבורת שנאת הרע בכל ענפיו, וכיון שהוא עשה באורח למודי את פעולתו איננו מניח בפועל לרשע משחית באמת להשתרש כלל ועיקר.

הנני מוכרח להפסיק כעת את דברי המעטים, אשר כתבתים בלא סדרים ולא התמותי לבאר כל הנדרש לבאר על הערותיו היקרות, במכתבו מכ"ב אדר תרס"ט[26]. אבל כבר הודעתי, שמגמתי היא כעת יותר למכתב ידידות מלמשא-ומתן של דעות.

ונקוה לד' הטוב ב"ה, שיראנו בישועתו ויזכנו לתור בחכמה ולראות טוב על ישראל ועל נחלת ד'. וימלא כבוד ד' את כל הארץ ואור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה, כנפשו היקרה ונפש ידי"ע[27] מלא רחשי אהבה לשמו וזכרו עדי עד,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. מו"ה - מורנו הרב
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. אבד"ק - אב בית דין קהילת
7. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
8. כ"ג - כבוד גאונו
9. שיחי' - שיחיו
10. נ"י - נרו יאיר
11. ואע"פ - ואף על פי
12. ע"י - על ידי
13. וע"י - ועל ידי
14. דז"א - דזעיר אנפין
15. כ"כ - כל כך
16. וק"ו - וקל וחומר
17. ע"ד - על דבר
18. ע"פ - על פי
19. כ"א - כי אם
20. אע"פ - אף על פי
21. ת"ח - תלמידי חכמים
22. לרוה"ק - לרוח הקודש
23. הגר"א - הגאון רבי אליהו מווילנה
24. הבעש"ט - הבעל שם טוב
25. ר' - רבי
26. תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
27. ידי"ע - ידידו עוז

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רפח

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ד' ניסן תר"ע - יפו **נמען:** שמעון רוקח, ש"ב נבוולסקי ובצלאל לפין

הרב קוק מתאר את צערו על היחס הקר שקיבל מידידים שהיו מקיפים אותו באהבה. הרב קוק נאלץ לדחות את תיקון השחיטה ביפו עד אחרי פסח, והשעה הייתה מתאימה, כי כל ענייני השחיטה עמדו להתרכז בידו בלי התנגדות. הדחייה מרפה את ידי ועד הרבנים, בגלל סכסוכים בין בעלי בתים שלא היו רשאים לגעת בענייני כשרות.

### עיקרי הדברים

- צער על יחס קר מידידים.
- דחיית תיקון השחיטה ביפו.
- סכסוכים בענייני כשרות.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ד' ניסן תרע"ן.

כ'[4] ידידי היקרים, רמי מעלה וערך, הר"ש[5] רוקח, והרש"ב[6] נאוואואלסקי והר"ב[7] לאפין נ"י[8], שלו'[9] וברכה.

תנוח דעתם שהניחו את דעתי במכתבם היקר. אע"פ[10] שלא הייתי ח"ו[11] בכלל חושד בכשרים, ידידים אהובים ונכבדים שכמותם, אבל הסדר היבש בלא לח טל של אהבה, שהוחל להראות לי מצד אוהבי היותר נאמנים, הביאני לידי רעיונות מדכאים מאד, בזכרי את מחמדי מימי קדם, שהייתי עטור תמיד במקומי ובסביבה באהבה חודרת, מלאה עדינות נפש וצהלת לב, מבחירי אצילי בני ישראל, שהי'[12] נחשב להם לאושר גדול מילוא רצוני והרחבת דעתי.

כעת מוכרח אני לבטל את דעתי ולאחר את דבר תיקון השחיטה, עד אחר השבוע שלאחר הרגל הבעל"ט[13]. אבל לא אוכל לבלי להעיר את לבבם הנכבד, על הטובה הרבה, שאנו מאבדים בדחיית שעת הכושר שהיתה לנו כעת, שעמדה כל שאלת השחיטה להתרכז תחת ידי, בלא ניגוד משום צד, ועל ימיני ועד הרבנים לרומם את דגל פקוח הכשרות לשם ולתפארת בקידוש שם שמים. ועתה ע"י[14] העיכוב ידי הכל רפויות, וועד הרבנים ג"כ[15] רפו ידיו מפני הדחיה. ולבי עלי דוי, כי תיקון גדול ונעלה כזה, ביסוד היהדות עולה בתהו רק מפני סכסוכי דברים שבין בע"ב, שלא היו רשאים כלל לנגע בענין הנוגע לכשרות.

בכל זאת הנני מלא אהבה וחבת אמת לכבודם, ולא אבדה תוחלתי מד' שהכל ישוב לטובה בחסדו הגדול, והי'[16] ז"ש[17] כנה"י[18] ונפש ידי"ע[19],

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם

2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. כ' - כבוד
5. הר"ש - הרב רבי שם שמתחיל באות ש (כגון שמואל / שלמה / שמעון / שמחה / שאול) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. והרש"ב - והרב רבי שמות שמתחילים באותיות ש, ב (למשל: שמואל + בנימין) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
7. והר"ב - ו + הר"ב: הרב רבי שם שמתחיל באות ב (כגון בנימין / ברוך / בצלאל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
8. נ"י - נרו יאיר
9. שלו' - שלום
10. אע"פ - אף על פי
11. ח"ו - חס ושלום
12. שהי' - שהיה
13. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
14. ע"י - על ידי
15. ג"כ - גם כן
16. והי' - והיה
17. ז"ש - זה שלום
18. כנה"י - כנפשו היקרה
19. ידי"ע - ידידו עוז

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רצא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ב ניסן תר"ע - יפו **נמען:** הרב אלכסנדר פריינד

הרב קוק כותב 'בדמעות' על מכתביו הפוגעים של הרב פריינד. הרב קוק אינו איש ריב. ההכשר (על שמן השומשום) ניתן ליפו ולמושבות בלבד, והרב קוק אינו יכול לחזור בו מהיתר שאינו מוצא בו טעות. בשמיטה הרב קוק לא היה הראשון להתיר: קדמו לו ר' יצחק אלחנן מקובנה, הריי"ש אלישר והאדר"ת. בלי ההיתר יעבדו באיסור, וזה יביא לפרצות. בעניין החלב והכתובות עשה ככל יכולתו.

### עיקרי הדברים

- צער על מכתבים פוגעים.
- ההכשר רק ליפו ולמושבות.
- קודמיו בהיתר השמיטה.
- חלב וכתובות.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ב ניסן תרע"ן.

לכבוד הרה"ג[4] הישיש מו"ה[5] אלכסנדר פריינד נ"י[6], שלו'[7] וברכה.

הנני כותב לכת"ר[8] בדמעות ודם לבבי. זה כמה פעמים, שקבלתי ממנו מכתבים מלאים דברים מכאיבים. אמנם דן אני אותו לכ"ז, שאורייתא הוא דקא מרתחא לי', וכונתו לש"ש, אבל הלא אפשר לת"ח[9], ביחוד שבא"י[10], לבחור בסגנון יותר חביב והגון. יאמין לי כת"ר[11] כי מעולם לא עלתה על דעתי להיות ח"ו[12] איש ריב ומדון, ותמיד דרכי לבטל את דעתי מפני דעת חברי, ואם הי'[13] עולה על דעתי, שהענין דש"ש יהי'[14] לסלע של קפידות ומחלוקת, לא הייתי מתערב בזה כלל, אע"פ[15] שלדעתי ההיתר פשוט. אבל אחר שכבר יצא להיתר ממני ומביד"צ[16] שלנו, איך אוכל בעצמי למשוי נפשי הדרנא בדבר שלא נשתנתה דעתי כלל, ואין לי ע"ז[17] שום יסוד. איני מופנה עכשיו להשיב לכת"ר בדקדוקי תורה בזה, ובאמת כל הדקדוקים למותר הם בענין פשוט כזה, ואפי'[18] אם הייתי טועה ח"ו בספק של מנהג הי' ג"כ[19] ראוי לישא פנים, ולחפות באהבה ע"ז. ובפרט שלא נתתי ההכשר כ"א[20] בשביל יפו והמושבות, ואם הם משתמשים בו במקומות אחרים לא אני יכול למחות.

ובענין השביעית, הלא לא הייתי אנכי המתיר הראשון, וכבר נכבשה הדרך ע"י[21] הגאונים ריי"א מקאונא והגאון הספרדי מוהריי"ש[22] אלישר, וכמ"ח[23] הגאון האדר"ת[24] ז"ל[25] ג"כ הסכים ע"ז בשמיטה העברה. ובפרט שאם לא ההיתר היו ג"כ עובדים באיסור, והי'[26] הדבר גורם פרצות גדולות ביתר עניני היהדות, כידוע שמי שפועל בעצמו לעשות דבר איסור הולך הוא ונטבע ברעות רבות, ד"י[27], מה שא"כ[28] עכשיו כשהם עושים ע"פ[29] היתר אפי'[30] אם הוא דחוק אין הדבר מביא פרצה. ואני בתומי הלכתי, ואחשוב שראוי לכ"ת[31] ולכל ת"ח[32] שידונו אותי לכ"ז.

וע"ד[33] החלב, מה שאפשר לי לעשות עשיתי, קראתי לבעלי החלב ואיימתי עליהם, ונתקשרו בקשר בכת"י[34] ובחומר שיעמדו אצל החליבה. ומה אוכל לעשות יותר, ד' יודע לבבי שאני חפץ לגדור את הכל, אלא שאין בי כח. וכן בענין הכתובות, קשה לי לתקן מעוות ישן, שכבר נשרש ג"כ ביתר ערי הק'[35], ומ"מ[36] אני מעורר בכל הזדמנות, שיותר טוב לכתוב כתובות, ולא לסמוך על הנדפסות, והשומע ישמע.

את זה ראיתי להשיב לכת"ר מפני הכבוד. ואבקשו מאד, שנהי'[37] אוהבים זא"ז[38], וידר"ש[39] באה"ר[40] את שלו' רבני הבד"צ[41] שי'[42], וביחוד שלו' חביבי הרב הגרל"ד[43] שי' ויודיעם שנפשי קשורה באהבתם, יה"ר[44] שיהי'[45] כמים הפא"פ[46]. והי' ז"ש[47] וברכה.. כנה"י[48] ונפש ידי"ע[49] דוש"ת[50],

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. הרה"ג - הרב הגאון
5. מו"ה - מורנו הרב
6. נ"י - נרו יאיר
7. שלו' - שלום
8. לכת"ר - לכבוד תורתו
9. לת"ח - לתלמידי חכמים
10. שבא"י - שבארץ ישראל
11. כת"ר - כבוד תורתו
12. ח"ו - חס ושלום
13. הי' - היה
14. יהי' - יהיה
15. אע"פ - אף על פי
16. ומבידי"צ - ומבית דין צדק
17. ע"ז - על זה
18. ואפי' - ואפילו
19. ג"כ - גם כן
20. כי"א - כי אם
21. ע"י - על ידי
22. מוהרי"ש - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, ש (למשל: יעקב + שמואל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
23. וכמ"ח - וכבוד מורי חמי (האדר"ת)
24. האדר"ת - אליהו דוד רבינוביץ־תאומים
25. ז"ל - זכרונו לברכה
26. והי' - והיה
27. ד"י - ד' ירחם
28. שא"כ - שאם כן
29. ע"פ - על פי
30. אפי' - אפילו
31. לכ"ת - לכבוד תורתו
32. ת"ח - תלמידי חכמים
33. וע"ד - ועל דבר
34. בכת"י - בכתב יד

35. הק' - הקטן
36. ומ"מ - ומכל מקום
37. שנהי' - שנהיה
38. זא"ז - זה את זה
39. וידר"ש - וידרוש שלום
40. באה"ר - באהבה רבה
41. הבד"צ - הבית דין צדק
42. שי' - שיחיה
43. הגרל"ד - הגאון רבי שמות שמתחילים באותיות ל, ד (למשל: לוי + דוד) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
44. יה"ר - יהי רצון
45. שיהי' - שיהיה
46. הפא"פ - הפנים אל פנים
47. ז"ש - זה שלום
48. כנה"י - כנפשו היקרה
49. ידי"ע - ידידו עוז
50. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ט"ו סיון תר"ע - יפו **נמען:** הוריו, ואחיו ר' שמואל

הרב קוק מצטער שעניין השמיטה קיבל צורה של מחלוקת. לא היה יכול לנהוג אחרת, ולא התכוון לפגוע באיש. לאחיו הרב קוק שולח מכתב לפרסום ב'המוריה', כי צר לו על מאמר שתומכיו פרסמו ב'האור' ('קול מהיכל'), שפגע בכבודם של אחרים.

### עיקרי הדברים

- צער על המחלוקת.
- הסתייגות ממאמר התמיכה ב'האור'.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ט"ו סיון תרעי"ן.

הורי היקרים מחמדי לבבי ונפשי עט"ר[4] שליט"א[5] וכל יקירינו שי' לאוי"ט[6].

תלי"ת[7] על החוה"ש[8] אשר עמנו כולנו, כה לחי. מפני הטרדות התמידיות והזמניות נתעכבו דברינו קצת. כמובן אני מצטער על אשר לקח לו ענין ההוראה בדבר השביעית צורה של מחלוקת, מה שלא פללתי, ודי יודע טהרת לבבי בכל הענין. ובתומי אחזיק ואצפה לתשועתו ית'[9], כי גם הנחרים בי יכירו שכונתי רצוי',

ובשו"א[10] לא היה לי אפשר להתנהג בדרך אחרת, ולא חשבתי ח"ו[11] לפגוע בכבוד שום איש, כ"א[12] עשיתי הכל לטובת ישוב אה"ק[13] החביבה עלי חבת נשמה תלי"ת, ובד' בטחתי לא אמעד. ובודאי כך היא השגחתו ית', שהענין הקשה הזה נפל בגורלי, ובודאי א' חשבה לטובה, ובחסדו הגדול ייטיב לעמו ונחלתו באור ישועה וגאולה בב"א[14].

הנני חותם בברכה ואה"ר[15] ביראת הכבוד וכט"ס[16],

**בנכם הק' אברהם יצחק**

שמואל יקירי שי'[17].

הנני רוצף בזה דברים מעטים, שאבקשך לתתם ב"המורי". כי באמת צער גדול הי'[18] לי מהמכתב שכתבו מפה ב"האור" בשם "קול מהיכל". סיועים כמו אלה, הפוגעים בכבודם של אחרים, אינם רצויים לי כלל וכלל, והכל עשו ע"ד[19] עצמם בלא המלכה ממני, אלא שהנני יודע שכונתם רצוי' היא. אחיך

**הנ"ל**

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן

4. עט"ר - עטרת ראשי
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
7. תלי"ת - תודה לא-ל יתברך
8. החוה"ש - החיים והשלום
9. ית' - יתברך
10. ובשו"א - ובשום אופן
11. ח"ו - חס ושלום
12. כ"א - כי אם
13. אה"ק - ארץ הקודש
14. בב"א - במהרה בימינו אמן
15. ואה"ר - ואהבה רבה
16. וכט"ס - וכל טוב סלה
17. שי' - שיחיה
18. הי' - היה
19. ע"ד - על דבר

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שח

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ט"ו סיון תר"ע - יפו **נמען:** מערכת 'המוריה', ירושלים

מכתב גלוי: הרב קוק מצטער על מה שכתבו חכמי ירושלים לטובתו ב'האור' בלי ידיעתו. אף שכוונתם לשם שמיים, אין זו הדרך במחלוקת בהוראה, וצריך לדון לכף זכות את שני הצדדים. הרב קוק מצטער במיוחד על השבחים המופרזים. עם זאת, בעניין ישוב הארץ הרב קוק 'גיבור', ויחזק את ההוראה של הזקנים לטובת הישוב.

### עיקרי הדברים

- הסתייגות ממאמר 'האור'.
- לימוד זכות על שני הצדדים.
- ענווה, ועמידה איתנה בעניין הישוב.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ט"ו סיון תרעי"ן.

לכבוד מערכת "המוריה", ירושלים.

הנני מוצא לי לחובה להביע בזה את צערי הגדול, על הדברים אשר כתבו חו"ר[4] עיה"ק[5] ת"ו שליט"א[6] במה"ע[7] "האור", שלא בידיעתי ושלא ברצוני. אף שידעתי נאמנה שהכותבים, שהם ת"ח[8] מובהקים ויראי ד' באמת, כונתם היא לשם שמים, מ"מ[9] לדעתי לא זו היא הדרך הראויה לאחוז בה בעניני חילוקי דעות שבהוראה, וחייבים אנו לדון לכף זכות את כל אחד מהצדדים, שכונתו לשמים ולשם האמת.

וביחוד אני מצטער על השבחים הנפרזים, אשר כתבו עלי, שאין בי לא מהם ולא מקצתם, בעוה"ר[10]. וחלילה לי לחשוב עצמי לגדול אפילו נגד איזה תלמיד, וק"ו[11] נגד רבנים מובהקים, ד' ע"י[12]. אלא במה שנוגע לדרך האמת, ולטובתם של ישראל ושל אה"ק[13], בזה גם חלש שכמוני יאמר גבור אני, ולא אשא פני איש במלחמת ד' הנוגעת לקיום ישוב ארץ ישראל, שהתעורר בימינו בחסד צור ישראל להכין מסלה לשאר עמו, לשוב אל המקום אשר היה שם אהלו בתחלה. וההוראה אשר יצאה מפי רבנן קשישאי, לטובת ישובנו הקדוש, הנני מוצא א"ע[14] מחויב לחזקה ולאמצה, לטובת עם ד' ונחלתו. וברוכים יהיו כל ישרי לב אוהבי אמת, המצפים לתשועת ד' על עמו ונחלתו, ומוקירים את רשמי הקץ המגולה של הרי ישראל הנותנים את פרים ונושאים את ענפם לעם ד' אשר קרבו לבא, שיעמדו על ימיני לעזרני בימין ד' רוממה.

דברי המדבר שלו[15] וברכה בכל לבו, בין להמסכימים עמו בין להחולקים עליו ובלבד שיכוונו לבם לשמים,

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. חו"ר - חכמים ורבנים
5. עיה"ק - עיר הקודש
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. במה"ע - ב + מה"ע: מראית העין; "במה"ע": במכתב העתי (בעיתון)
8. ת"ח - תלמידי חכמים
9. מ"מ - מכל מקום
10. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
11. וק"ו - וקל וחומר
12. ע"י - על ידי
13. אה"ק - ארץ הקודש
14. א"ע - את עצמו
15. שלו' - שלום

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שיא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ט סיון תר"ע - יפו **נמען:** הגאון ר' יעקב דוד ווילובסקי (הרידב"ז)

הרב קוק אינו כופה על המחמירים. הרב קוק עומד רק נגד מוציאי הלעז על ההיתר. לעז כזה מזיק לישוב בגשמיות, כי בלי ייצוא תשם הארץ, וגם בישן ייפגעו. הוא מזיק גם ברוחניות: הדלת תיסגר בפני עשירים יראי שמים, ויבואו רק פורקי עול. ומי שיחשוב שהוא עבריין יפרוק עול גם בשאר המצוות. על השאלה במה לתלות את המחלות: אין לנו חטא גדול משנאת חינם, ובפרט בין תלמידי חכמים בארץ ישראל. יש להתפלל על המוכרחים לסמוך על ההיתר.

### עיקרי הדברים

- אין כפייה על המחמירים.
- הנזק הגשמי והרוחני של הלעז.
- סגירת הדלת לשומרי מצוות.
- שנאת חינם - החטא הגדול.
- תפילה על הסומכים על ההיתר.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עיה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ט סיון תרעי"ן.

לכבוד ידי"נ[4] הרב הגאון האמיתי מופה"ד[5] מו"ה[6] יעקב דוד רידב"ז[7] שליט"א[8], שלו'[9] וברכה באה"ר[10].

מכתב ידי"נ כ"ג[11] שי'[12] הגיעני כעת. ותמיהני מאד למה משיאים כונות זרות בדברי, באיזה אופן מצאו לתלות בי שאכוף את אותם שאינם מסכימים ע"פ[13] דעתם על ההיתר, שיאכלו מה שאסור לפי שיטתם. כונתי היא רק, שאני מחוייב לעמוד בפרץ נגד המוציאים לעז על אותם הבאים לישב את ארץ ישראל, ובאין להם דרך אחרת הם מוכרחים לסמוך על ההיתר, שכבר יצא טיבו ויש לו ידים בשיטות התלמודים והפוסקים, שהוצאת לעז זו מזיקה את הישוב היזק רוחני והיזק חומרי. היזק חומרי, כאשר הדבר אי-אפשר שהכל יקיימו את דיני שביעית בלא הפקעה, ואם לא יוציאו לחו"ל[14] את הסחורה, את היין ואת תפוחי-הזהב והשקדים וכיו"ב[15], ממש תשם הארץ, חלילה, ויחרב הישוב החדש, ועמו מוכרח להיות נהרס חלילה הישוב הישן ג"כ[16], כי למתבונן בעין פקוחה הם שניהם אחוזים זה בזה. והיזק רוחני, שע"י[17] פרסום האיסור תסתם הדלת של הכניסה לא"י[18], לבנותה בבנין של נטיעה וזריעה ומסחרים ביבולה, לפני כל שלמי אמוני ישראל, ואז יהיו הבאים רק משליכי הדת אחרי גום, ואין שעור לנפילת היהדות בא"י[19] בכלל, שתוכל להיות נצמח מזה. כי עכשו, אע"פ[20] שבאים ג"כ החפשים, מ"מ[21] בכל מושבה נמצאים ובאים ג"כ בעלי תורה ויראה, והם מתאזרחים בתור בעלי-בתים חשובים, ומתוך כך מוסדי הדת מתחזקים, בשמירת הכשרות וכיו"ב, אבל אם תסגר הדלת לגמרי בעד יראי ד', כי קבלתי מכתבים, וגם השכל נותן, ששום אדם עשיר, אפילו ירא שמים, לא ירצה להשקיע רכוש באי"י, בזה"ז[22] שאותותינו לא ראינו בעוה"ר[23], באופן שע"י השביעית יופקעו כל יסודות מסחרו, ואין שיעור להנפילה הרוחנית. וההיזק השני שיש בזה ברוחניות הוא, כי כפי המצב של הישוב הלא אי-אפשר בשום אופן

שלא ישתמשו רובם בהיתר ההפקעה, ואם מורים להם שאע"פ[24] שההיתר בא מצד הדחק, מ"מ הוא היתר כשר ע"פ דין תורה, אז הם בעצמם נזהרים בשארי ענינים של קדושת התורה והמצוה, וגם בענין שביעית עצמה הולכים הם בזהירות, עכ"פ[25] רבים מהם, ע"פ סדרי ההיתר שמתרחקים מאיסור של תורה, ומתיחשים בכבוד להוראת רבנים על כל פרטי ענייניהם, ומתוך כך כללות קדושת ישראל מתחזקת ותופסת מקום, מה שא"כ[26] אם יחשבו שכל מה שעושים יעשו באיסור והם רשעים ועבריינים, אז מתוך היאוש והקצף יוכל הדבר להביא לנתיקת עול והפרעת התורה והמצוה בכמה ענינים, עד שיצמח מזה חלילה חורבן גדול לכללות היהדות באה"ק[27]. ע"כ[28] מי שהוא בכלל רואים את הנולד, ורוצה לעבוד את ד' לא בהתפעלות של דמיון לבד, כ"א[29] בשכל צלול וחשבון ברור, כמו שראוי לאדם אשר חננו ד' דעת וחשבון, יחליט בדעתו שאנו חייבים לעמוד על המשמר, שלא יאבד ההיתר, הנהוג ע"פ ההפקעה, את כחו, וכיון שהונהג הדבר זה כשלש שמיטות, ולא מיחו ע"ז[30] גדולי הדור באה"ק למעשה, ופנים בהלכה יש ע"ז, שכל מי שיש לו דעה ישרה מוכרח להודות עליהם, למה זה יהיה בעיני כ"ג לתימה אם אני אומר, שנגד כל מי שיצא לשוות את רבים מאחינו ב"י[31] לרשעים, ולגרום עי"ז[32] חורבן רוחני וחומרי לארץ אבותינו, שהנני מוצא את עצמי מחויב לצאת כנגדו. אבל על אנשים פרטיים, הרוצים להחמיר על עצמם, מי זה ח"ו[33] יעיז ללחום נגדם, ואיך אפשר גם לחשוב שזוהי כונתי.

וע"ד[34] חיפוש דברים שראוי לתלות בהם המחלות, לע"ד[35] אין לנו חטא גדול משנאת חנם, שאנו שקועים בו בעוה"ר, ויותר מכל מקום מצא לו יצרא בישא זה מקום אצל יראי ד' ות"ח[36], ויותר מכל מקום באה"ק. וזהו לפי גודל קדושתה, מתחזק צד המחריב לחבל ולהשחית. ואנו צריכים להתאמץ בדור זה להחזיק במדת השלום, ולהרבות אהבה ואחוה בישראל, ולהרבות כבודם של ת"ח[37] המוחזקים וידועים לאנשי אמת ועובדי ד' בכל לבבם, שאינם חשים על ממונם ועל כבודם, רק בשביל כבודו של הקב"ה[38] וכבודן של ישראל וטובתן בעולם. ובטוח אני, שאם נחזיק בדרך הקודש הזה, יסיר ד' כל מחלה מעמו ומארצו, ויצוה את ברכתו בכל מעשי ידינו, וישוב אה"ק[39] ילך ממדרגה למדרגה בעליה אחר עליה. וכל מה שיוסיפו אחינו בני עם קדוש לבא ולהתישב בארץ חמדה, כן תהיה יותר אפשרות להרחיב את גבול שמירת קדושת השמיטה, כי לא יצטרכו רבים מהם לשלח את יבולם לחו"ל, ויאכל הכל בקדושת שביעית ובלא העברת איסור סחורה, וישמח לב אוהבי ד' וחושבי שמו.

ובכלל אין זה דרך התורה כלל, לבנות דין ע"פ יראה חיצונית של עונשים, ד ישמרנו. אנחנו צריכים לברר ממקור התורה, אם יש מקום לסמוך על היתר זה בשעת הדחק או לא. ואם יעלה בידינו שיש מקום לסמוך, אז אסור לנו לתלות את העונשים בזה, כי אין הקב"ה עושה את תורתו פלסתר ח"ו, ואנו צריכים לפשפש במעשינו, בעניינים אחרים, במעשים ובמדות, שרבה בהם המכשלה בעוה"ר, כאשר האריכו בזה גדולי צדיקי הדורות. ודי ישים שלו' על עמו ועל נחלתו. והנני ידי"ע[40] דורש"ת[41] באה"ר ואהבת עולם,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

נ.ב. ומש"כ[42] כ"ג, שהמתיר הראשון לא נלחם ע"ז, תמיהני למה הי'[43] לו להלחם, הלא הי' יושב בחו"ל[44] ולא ראה כלל את עניים ולחצם של האכרים, שעיניהם תלויות להחיות את נפשם ונפש ביתם

מפרי אדמתם, בשעה שהם נלחצים ממסים וארנוניות מעבר מזה, ומהוצאה יתירה שסדר השביתה, שאחרי כל היתר המכירה, העמיס עליהם, מעבר מזה, ולא ראה ג"כ את הסכנה לכללות היהדות שנצמחת ע"י[45] הכרזת האיסור בדבר כזה שאי אפשר לעמוד בו. והעומדים בפנים לא היו צריכים להלחם, כי עד שמיטה זו הלך הענין במישרים, כל יחיד שרצה להחמיר על עצמו החמיר, אבל לא הופרע סדר המשא-ומתן שהוא מקור חיותם, ולא הוצא שום לעז על המהלכים ע"פ סדר ההיתר, כשם שאין מוציאים לעז על יהודים רבים המחזיקים, או שיש להם משלהם, פרוורים וחצרות גדולים, שהם עושים ע"י גויים את כל עבודת השדות ע"י בהמותיהם בקרקעותיהם בשוי"ט[46], ע"פ היתר מכירה של הערמה, מפני גודל ההפסד, ורק עכשו מחדש נקהלו המחמירים לקרא תגר ברבים, ולומר דבר שאינו נשמע בשו"א[47], כ"א מביא קלקולים לאין שיעור, - איך אפשר שאנכי העומד בתוכיות הענין של הישוב לא אעמוד לימינם.

והתימה שמתמיה על שהפושעים עומדים על ימיני, והיראים לנגדי, מה זו פליאה. הענין החומרי, של הרעה, שהאיסור מביא להישוב ולאה"ק[48], זה מכירים הכל, ע"כ כשאני מדבר להגן בזה הם מכירים שאני עושה איזה דבר טוב, והיראים שמים את עיניהם רק בצד הרוחני, ובודאי יותר טוב להחמיר מצד זה. אבל ישנם גם מהיראים שיש להם הסתכלות בהירה, ואינם מאנים לא את עצמם ולא את אחרים, והם באמת מכירים את כונתי הרצויה, ועומדים על צדי. וכבר הי' בימי עזרא, שכמה גדולים וטובים לא רצו ליסד את הישוב באי"י, ונשארו בבבל, ועזרא לקח עמו את הפסולים, שהיו מעשיהם כעורים, והי'[49] העולם ראוי, להיות נהפך לתל מלח מפניהם, והיו מחללים את השבת גם באי"י, ומי"מ[50] גרם הדבר שע"י צמיחת ישועה זו נבנה הבית השני, שזכינו על ידו לפרסום תורה שבע"פ[51] והרחבת גזירות חכמים והתפשטות תורה בישראל, כדאיתא בספר היכלות א שעיקר הדרה של תורה הי' ע"י הבית השני. וכן יהי'[52] בעה"י[53] בימינו, ע"י מה שנחזק את הישוב ההולך ואור בע"ה[54], ויתרבו אחינו העולים לישב את אה"ק, יצמח אור גאולה וישועה. וסוף כל המורדים והפושעים לשוב בתשובה שלמה מתוך אהבה ושמחה, ע"י אור שפע קדושת אה"ק שתשפיע עליהם, ע"י סיוען של ת"ח עובדי ד' ואוהבי ישראל באמת, שיתהלכו עמהם בנחת ואהבה, ויראו לכל העולם שהם דואגים עבורם ונכנסים בגורלם ומצבם, ועי"ז[55] יתעורר הניצוץ הנרדם של קדושת ישראל הכמוס בעומק, אפילו בלבם של המוקצים והריקנים, ויהיו כולם יחד כלי מחזיק ברכה להיות לעם לד' על אדמת קדשו, אשר בחר בה מכל הארצות. ומי יתן ויכנסו דברי בלב הדר"ג[56], ויתן ידו עמדי ללכת בדרך הקודש הזאת, לעזור בהרמת קרן הישוב, ויתקדש על ידינו שם שמים בעולם, ויתרומם דגל התורה וכבודם של ת"ח על אדמת הקודש.

ידי"ע הנ"ל[57]

ומש"כ כ"ג, שהלא כבר הדפסתי את שה"א, ומה יש ללחום עוד יותר. הלא הודעתי לכ"ג ידי"נ שי', כי בכונה לא סדרתי את כל הדברים בענין זה בהבנה גמורה, מסודרת ועמוקה כראוי, וכמה צדדים וטעמים ברורים השמטתי לגמרי, והכל כדי שלא יקלט עי"ז ענין ההיתר יותר מדאי, ויהי'[58] תמיד נחשב רק להוראת שעה, וענין שהותר בדוחק, רק מפני שעת הדחק. אבל כשמרחיבין דברים הללו ע"פ דרכה של תורה, כפי הדרך הנהוג מאז בישראל לחפש צדדים של קולא בענין גדול שהוא צורך רבים, אז

יוקלש יותר מדאי ענין האיסור, מה שאיני חפץ בשום אופן וענין. ואע"פ[59] שאם יהי' הדבר מכריח להציג את הענין ביותר בירור, גם אז לא אמנע בעה"י מלהעיר תמיד, שהוא היתר של דחק וענין של הוראת שעה, אבל 'לכתחילה ניחא לי שלא אצטרך לבא לידי מדה זו, ויהי' הדבר עומד כפי התכונה הרפויה שנתתי לו בהמבא.

ובאמת אי-אפשר לדון בענין שביעית בא"י דין מנהג. שהרי כ"ז[60] שלא היו 'קרקעות של ישראל מצויים לא הי' כלל מנהג קבוע, כיון שקרקעות של גויים הותרו זה מאז, ונמצא הישוב עצמו הוא שחידש את השאלה, שנולדה יחד עם הדחק הגדול, וכשדנים על הלכה חדשה ומצרפים בה כל הספיקות וספיק-ספיקות, בעיקר החיוב, ומדאורייתא או מדרבנן, ובספק השנים, שאע"פ שהוסכם על שנה אחת מ"מ לא הוברר בשביל זה הספק, רק הוסכם שלא להחמיר ביותר משנה אחת, וברור שנתו של הרמב"ם[61], אבל בשביל כך אינו יוצא מכלל ספק לענין צירוף של עוד ספיקות, והארנונא ויסוד חקי הקני', שע"פ[62] לשון השטר הנימוסי הכל הוא של המלכות, ואין האכר אלא אגיסטון שנוטל תשעה חלקים ע"פ החוק, וע"פ[63] האמת רק ששה או שבעה חלקים, וכאלה רבים מאד הצדדים לפרט בדרכי ההיתר ע"פ סדר נכון, שכאשר נדמה לשאר הוראות חמורות, המוחזקות לקולא מעולם, או שנתחדשו להקל ע"פ הוראות אחרונים, לא הי' מקום כלל לכל ערעור בעולם.

**הנ"ל**

ואחרי כל אלה הנני כופל ומשנה ומשלש, כי אין כל עיקר חפצי ומגמתי כ"א ללמד זכות על ישראל, וביחוד על עם קדוש היושבים בחצרות ד' בהר קודש קנתה ימינו ית" שלא יוציאו עליהם ח"ו לעז שהם רשעים ועבריינים בכללם, אבל לא ח"ו לרפות את ידי המחזיקים במצוה הרבה והקדושה, שאחר כל הקולות, ולימודי צדדי היתר, גנוז בה אור גדול של גאולה וישועה ופדות לעם ד'. ועיני צופיה תמיד 'לחדות ד' וישועתו, שיכונן בחסדו את ישוב אה"ק על בסיס נכון וחזק ושילוח ברכה ושפע טוב, באופן שיהי'[64] דבר השמיטה נכון ומקובל להעשות באהבה, בלא הריסה וקלקול הישוב, כ"א בברכה ושלות השקט. ואני מאמין ומקוה, שכשם שאנו מלמדים עליהם זכות מלמטה, כך ילמדו פרקליטים וסניגורים מליצי יושר ללמד עליהם זכות מלמעלה. וחובה רבה מוטלת על ת"ח וצדיקי הדור להתפלל בעד זרע קודש המוכרחים להשתמש בהיתר זה, שלא יארע להם כל פגע ומחלה, כי הלא גם "בכל פרשת העיבור יהיו כל צרכיהם לפניך", וק"ו[65] שדבר זה נעשה ע"פ הוראה, ואין כאן חלילה פרישה לדבר עבירה, ואפילו אם ח"ו לא נתכונה ההלכה כראוי, הן אל כביר ולא ימאס. ובטחתי בחסד עליון ב"ה, שכל מה שיתרבו צדדי לימוד הזכות ע"פ דרכה של תורה, ומצורף לה תפילת רבים בעד עדר ד'

השב אל רבצו ואל נוהו, כן תגדל הברכה ויהפך הנגע לענג והפשע לשפע רב טוב על עם ד' וחבל נחלתו. כי אין שיעור לגודל כחם של צדיקים ות"ח כשהם באים לזכותם של ישראל, ועליהם הכתוב אומר: ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור,

**הנ"ל**

---

1. ב"ה - ברוך השם

2. עיה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. ידי"נ - ידיד נפשי
5. מופה"ד - מופת הדור
6. מו"ה - מורנו הרב
7. רידב"ז - רבי יעקב דוד בן זאב
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. שלו' - שלום
10. באה"ר - באהבה רבה
11. כ"ג - כבוד גאונו
12. שי' - שיחיה
13. ע"פ - על פי
14. לחו"ל - לחוץ לארץ
15. וכיו"ב - וכיוצא בזה
16. ג"כ - גם כן
17. שע"י - שעל ידי
18. לא"י - לארץ ישראל
19. בא"י - בארץ ישראל
20. אע"פ - אף על פי
21. מ"מ - מכל מקום
22. בזה"ז - בזמן הזה
23. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
24. שאע"פ - שאף על פי
25. עכ"פ - על כל פנים
26. שא"כ - שאם כן
27. באה"ק - בארץ הקודש
28. ע"כ - על כן
29. כ"א - כי אם
30. ע"ז - על זה
31. ב"י - בני ישראל
32. ע"י"ז - על ידי זה
33. ח"ו - חס ושלום
34. וע"ד - ועל דבר
35. לע"ד - לעניות דעתי
36. ות"ח - ותלמידי חכמים
37. ת"ח - תלמידי חכמים
38. הקב"ה - הקדוש ברוך הוא
39. אה"ק - ארץ הקודש
40. ידי"ע - ידידו עוז
41. דורש"ת - דורש שלומו ותורתו
42. ומש"כ - ומה שכתב
43. הי' - היה
44. בחו"ל - בחוץ לארץ
45. ע"י - על ידי
46. בשוי"ט - בשבתות וימים טובים
47. בשו"א - בשום אופן
48. ולאה"ק - ולארץ הקודש

49. והי' - והיה
50. ומ"מ - ומכל מקום
51. שבע"פ - שבעל פה
52. יהי' - יהיה
53. בעה"י - בעזרת השם יתברך
54. בע"ה - בעזרת השם
55. ועי"ז - ועל ידי זה
56. הדר"ג - הדרת גאונו
57. הנ"ל - הנזכר לעיל
58. ויהי' - ויהיה
59. ואע"פ - ואף על פי
60. כ"ז - כל זה
61. הרמב"ם - רבי משה בן מימון
62. שע"פ - שעל פי
63. וע"פ - ועל פי
64. שיהי' - שיהיה
65. וק"ו - וקל וחומר

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שיב

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ד' סיון תר"ע - יפו **נמען:** הרב צבי כהן (רחובות)

על תלונתו שהוועד מונע ממנו לקנות ענבים מנכרים כדי שלא לסמוך על המכירה: הרב קוק מתפלא שפנה לבית הדין בירושלים ולא לבית הדין ביפו, שמכיר את המושבות, וזה גרם למבוכה. חכמי צפת מחו פעם במחמירים בימי הרשד"ם. לפי הירושלמי, ההחמרה מותרת 'ובלבד דלא יבזה אחרניו'. השגותיו על ההיתר אינן בגדר השגות, והיתרים כאלה נוהגים גם בדברים חמורים, כמו בכור, חמץ ורבית.

### עיקרי הדברים

- פנייה לבית הדין הלא נכון.
- החמרה - 'ובלבד דלא יבזה אחרניו'.
- היתרים דומים בדינים חמורים.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ' סיון תרע"ן.

לכבוד ידידי הרב המאוה"ג[4] מו"ה[5] צבי קאהן שליט"א[6], שלו'[7] וברכה באה"ר[8].

מכתבו הגיעני, ע"ד[9] הקובלנא במה שהועד מונע אותו מלהדר אחר ענבים של נכרים, כדי שלא לסמוך על המכירה. בעיקר הדין אם הי'[10] מתישב עמי היו הדברים מיושבים בדרך יותר ישרה. ותמיהני מאד, שהתיקון שרצה כת"ר[11] לצרף אל המכירה, - שהרי חתם על שטר ההרשאה ככל האכרים, - הלך לבקש מבד"צ[12] דירושלים ועזב בד"צ[13] דידן, שאנו סמוכין ונראין ויודעים עניני המושבות ביותר בירור, - וזה גרם כפי-הנראה רוב המבוכה.

מצדי ירע בעיני מאד מה שהם לוחצים לכת"ר[14]. אע"פ[15] שכבר הי' לעולמים, שחכמי צפת מחו בידי הרשד"ם[16] במחמירים בעניני שביעית נגד דעתם. אמנם הרשד"ם לא הסכים למחות במי שרוצה להדר במידת חסידות, אבל מ"מ[17] אין להלעיז כ"כ[18] על המוחים, שהם רואים את עצמם עלובים ע"י[19] אחד היוצא מכללם אפילו לחומרא. ובירושלמי פ"ב דברכות ה"ט[20] איתא, אברייתא דכל דבר של צער הרוצה לעשות עצמו יחיד עושה ת"ח[21] עושה ותבא עליו ברכה, ובלבד דלא יבזה אחרנין. ע"כ[22] לקרות ע"ז[23] מלא רועים, של שאריו הרבנים שי'[24], אין תועלת כלל, כי אין בכחם לצאת נגד מקום שיש סמוכין מצד התורה. אבל אחר כ"ז[25] הנני מוצא לנכון לחזק את ידיו, כשהוא חפץ להחמיר, ובלבד שלא יוציא ח"ו[26] לעז על היתר המכירה, שהתירים כאלה אנו נוהגים בדברים חמורים מאד, בבכור לענין קדשים בחוץ, שבכרת לכמה רבוותא גם בזה"ז[27], ועוד כמה מילי, חמץ ושבת ורבית. ובאמת אין זו הערמה, כי ניחא לישראל לאפקועי האיסור ומשו"ה[28] גמרו ומקנו. והנה לא הי' לי פנאי לעבור על הקונט' ששלח, וק"ו[29] להשיב, אבל כעת, שהוכרחתי לכתוב לו מכתב, מצאתי לנכון לעיין בהתחלת קונטרסו, וחפצתי להשיבו על כל הפרטים האלה. אבל ראיתי שיארך הזמן, והענין שלו דורש זריזות, ע"כ רשמתי רק תשובות על סדר דבריו בהתחלתו, והחלק יעיד על הכל, כי כל השגותיו, ובכלל השגות כל המשיגים על

יסוד ההיתר, הדרוש לטובת הישוב הקדוש של אה"ק[30] כאויר לנשימה ממש, אינן בגדר השגות כלל. ואולי כשירויח ד' לי בפנאי, ארשום עוד על יתר דבריו. ואם ישפט בשכל ישר אקוה שיודה על האמת, ואם ירצה מי שהוא להעמיד על דעתו, איני מקפיד בזה, ויהי לו את אשר לו.

והשי"ת[31] יחנינו להיות ממשיבי ארץ חמדתנו, וממרבי שלו' בישראל ובעולם, לקדש את שמו הגדול על עמו ועל נחלתו, ובזה יתרומם קרן תוה"ק[32], כנה"י[33] ונפש ידי"ע[34] דוש"ת[35] באה"ר,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. המאוה"ג - המאור הגדול
5. מו"ה - מורנו הרב
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. שלו' - שלום
8. באה"ר - באהבה רבה
9. ע"ד - על דבר
10. הי' - היה
11. כת"ר - כבוד תורתו
12. מבד"צ - מבית דין צדק
13. בד"צ - בית דין צדק
14. לכת"ר - לכבוד תורתו
15. אע"פ - אף על פי
16. הרשד"ם - הרב שמואל די מדינה (מהרשד"ם)
17. מ"מ - מכל מקום
18. כ"כ - כל כך
19. ע"י - על ידי
20. ה"ט - הא טעמא (זה הטעם)
21. ת"ח - תלמידי חכמים
22. ע"כ - על כן
23. ע"ז - על זה
24. שי' - שיחיה
25. כ"ז - כל זה
26. ח"ו - חס ושלום
27. בזה"ז - בזמן הזה
28. ומשו"ה - ומשום הכי
29. וק"ו - וקל וחומר
30. אה"ק - ארץ הקודש
31. והשי"ת - והשם יתברך
32. תוה"ק - תורתנו הקדושה
33. כנה"י - כנפשו היקרה
34. ידי"ע - ידידו עוז
35. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שיג

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"א סיון תר"ע - יפו **נמען:** הגאון ר' חיים ברלין

מראש התכוון הרב קוק לצאת ידי כל הדעות: הרב קוק תיקן חותמות לפיהן המחיר הוא בעד המכשירים והטורח, ותכנן שטרי הפקר והרשאת בית דין לפני הבציר. אבל המהומה שנעשתה 'בדרך קנטוריא' הקשתה על כך. כל הסכסוך לא היה קורה אילו היו שואלים אותו. הרב קוק מבקש מר' חיים ברלין לפעול להשכנת שלום.

### עיקרי הדברים

- התיקונים לצאת ידי כל הדעות.
- המהומה הקשתה על התיקון.
- בקשה לשלום.

**נוסח האגרת**

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"א[4] סיון תרע"ן

לכבוד ידי"ע[5] הרב הגאון הגדול פאהמ"ד[6] מוהר"ח[7] ברלין שליט"א[8], שלו'[9] וברכה,

הנני מוצא לי לחובה להודיע את כתר"ה[10] שי'[11], שגם מראשית הענין, כשראיתי את נחיצות השימוש בהיתר ההפקעה ע"י[12] המכירה לכללות ישוב אה"ק[13], גמרתי בדעתי לעשות בכ"ז[14] את כל מה דאפשר לצאת ידי חובת כל הדעות. ועל כן תקנתי חותמות, שחקוק עליהם שהמחיר בשביעית יהי'[15] רק בשביל המכשירים והטורח, כדי להסיר מהדמים דין קדושת שביעית, ולעשות ע"י זה את הסחורה ע"י הבלעה, וגליתי דעתי לכל מכירי, הנכנסים לדבר עמי בענין זה, שבדעתי להכין ג"כ[16] לפני הבציר שטרי הפקר, שיפקיר כ"א את הפירות, שיש בהם חשש שביעית, שימצאו בקרקעותיו, וימסר כחם לב"ד[17], ושטר הרשאה, שב"ד[18] מרשים להבעלים הנ"ל[19] לעשות ברשותם כל מה שנדרש למכירת הפירות בדרך היתר, דהיינו לקחת מהם שכר טרחם ומכשיריהם. אלא שמראש הסכמתי, שכיון שיש לנו יסוד המכירה, שמאז סמכו עליו לבד, אין לדקדק כ"כ[20] כמה יקחו בעד המכשירים והטורח, כיון שהדבר מפורש שאין הדמים בעד גוף הפירות, ואין לדחוק את בני המושבות העמוסים במשא של דחק גדול במצבם, ד' ירומם קרנם, בדברים הנוגעים לממון, נגד מה שכבר הוחזקו. אמנם ע"י המהומה, אשר נעשתה בדרך קינטוריא, יהיו כמה דברים מזה יותר קשים עכשו להוציאם אל הפועל. ובכ"ז[21] תקותי לשמו יתי'[22], שיתוקן הרבה ע"פ[23] הידור זה, אע"פ[24] שהוא דבר חדש, שלא הונהגו בו מאז. כי בדרך שלו' יעשו כל מה שנבקש מהם, כ"ז[25] שלא יהיו ניזוקים במצבם או בכבודם, הנוגע ליסוד חייהם, ע"י הוצאת לעז על ההיתר המתוקן ומוחזק ח"ו[26], שהוא הרס כללי לכל הישוב ח"ו וירידה לחייהם ממש, שאין פלא שהם מוצאים את עצמם מוכרחים לעמוד על נפשם ונפש ביתם, ועולליהם השואלים לחם, ועל נפש הישוב ותקותו בעתיד בע"ה[27], שיתרחב ויתגדל עד אשר יופיע אור ד' וגאולתו השלמה על עמו ונחלתו, בב"א[28].

חושב אני כי אחרי אשר שטרי הפקר והרשאת ב"ד[29] ע"פ בד"צ[30] דידן הי"ו[31] יהיו מתוקנים, כאשר מראש עלתה במחשבתי והסכמתי, בעה"י[32], יהי' בזה שלו' על דייני ישראל, ולא יהי' עוד שום ערעור על עסקי פירות המושבות המובאים ירושלימה. ומה גדול הכאב, שכל הקנתור הזה, אשר הדאיב כ"כ את לבבנו ולבב כל יראי ד' ואוהבי תורתו ית', לא הי'[33] צריך להיות נמצא כלל, אם היו דורשים ממני איך היא הסכמתי ודעתי להתנהג. כי כל מגמתי היא לצאת כמה דאפשר ידי כל הדיעות, ולחוס עם זה יחד על ממונם של ישראל, ולהעמיד מצב השלו'[34] בין ת"ח[35] באה"ק[36].

אקוה, שהדר"ג[37] שליט"א, בצדקתו וטהרת לבבו, יחוה דעתו היפה לטובת השלו' וטובת ישוב אה"ק, והדברים יתקבלו באהבה וברצון מכל יראי ד' וחושבי שמו, לחדול מכל ריב וערעור ולהשכין בשרנו אהבה ואחוה ושלו'[38] וריעות. והי'

זה שלו' וברכת אהבה נאמנה, כנה"ר[39] ונפש ידידו עז קשור באהבתו ודורש"ת[40] באה"ר[41] והדרת כבוד ויקר,

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק הנ"ל.**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. כ"א - כי אם
5. ידי"ע - ידידו עוז
6. פאהמ"ד - דורש פענוח
7. מוהר"ח - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות ח (כגון חיים / חנוך) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. שלו' - שלום
10. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
11. שי' - שיחיה
12. ע"י - על ידי
13. אה"ק - ארץ הקודש
14. בכ"ז - בכל זאת
15. יהי' - יהיה
16. ג"כ - גם כן
17. לב"ד - לבית דין
18. שב"ד - שבית דין
19. הנ"ל - הנזכר לעיל
20. כ"כ - כל כך
21. ובכ"ז - ובכל זאת
22. ית' - יתברך
23. ע"פ - על פי
24. אע"פ - אף על פי
25. כ"ז - כל זה
26. ח"ו - חס ושלום
27. בע"ה - בעזרת השם
28. בב"א - במהרה בימינו אמן

29. ב"ד - בית דין
30. בד"צ - בית דין צדק
31. הי"ו - השם יברכהו ויחייהו
32. בעה"י - בעזרת השם יתברך
33. הי' - היה
34. השלו' - השלום
35. ת"ח - תלמידי חכמים
36. באה"ק - בארץ הקודש
37. שהדר"ג - שהדרת גאונו
38. ושלו' - ושלום
39. כנה"ר - כנפשו הרמה
40. ודורש"ת - ודורש שלומו ותורתו
41. באה"ר - באהבה רבה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שיד

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ג סיון תר"ע - יפו **נמען:** הוריו

הרב קוק מבקש מהוריו לא להצטער על הסכסוכים. הארץ נבנית לעינינו, ואין ערך לקפידות קטנות לעומת הזכות להשתתף בבניין. הרב קוק אינו מקפיד על מי שמחפשים את קדושת הארץ בדרכים אחרות, שנראות להם קצרות. ההכרה בחן התורה ובמצוות התלויות בארץ מתרחבת בישוב בזכות דרך האהבה שקיבל מהם. גם לרגשות ההפוכות משלנו יש מקום בעולם, ומי שיודע זאת לא ייפול לקטנות ולקפדנות.

### עיקרי הדברים

- ניחום ההורים על הסכסוכים.
- זכות ההשתתפות בבניין הארץ.
- דרך האהבה שקיבל מהוריו.
- גם לרגשות ההפוכות יש מקום.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ג סיון תרע"ן.

שלו'[4] ברכה ורב נחת לכבוד הורי היקרים עט"ר[5] שי'[6] לאוי"ט[7] וכל מחמדי לבבנו שליט"א[8].

לנכון קבלתי את המכתבים מבשרי שלומם וטובם, תל"י[9], וכן ב"ה על החוה"ש[10] אשר עמנו. יוסיף המוסיף עוד רב טוב וחסד לנו ולכל בית ישראל וישפת מהרה רב שלו' כבוד וברכה לעמו ונחלתו.

מאד אבקש את כבוד הורי חביבי נפשי האהובים שיחיו, שלא יהי'[11] להם ח"ו[12] שום צער כלל בדבר כל הענינים המסוכסכים, שמצד ענין המושבות הנני מוכרח להיות מתערב בם. אין כאן ממה להצטער, ת"ל[13] שארצנו הקדושה הולכת ונבנית לעינינו, דבר ד' בידי עבדיו הנביאים, ע"ד[14] שיבת ציון וצמיחת קרן ישועה לבית ישראל על אדמת הק'[15] הולך ומתמלא בחסדו הגדול, שבי-גולה הולכים ובאים בחמדת-נפש אל ערי יהודה, אשר החלו להתנער מעפר שממותן, - ועינינו רואות ושמחות. מתמלאים אנו ב"ה גילת עולמים ותקות עדנים, ובתוך נטית יד ד', המלאה חסד על עמו הנדכא, ועל ארצו השוממה שנים כל-כך מאות רבות, - הננו נמצאים אנו ב"ה, לקחת בה איזה יד, איזה חלק ניכר הרבה או מעט. האם אין בזה האושר הגדול והנערץ מה שיש בו די לשילום נגד איזה קפידא של כל-דהו, ואיזה צער קל של איזה הרגשה בלתי נעימה, המתעוררת לרגע בעת אשר יראה האדם שפלוני ופלוני מדבר על אדותו לא כפי החפץ של אהבת-עצמו, המלפפת את האדם תמיד גם יותר מהמדה הנכונה? - ברוך ד' אשר עשה לי את הנפש הזאת, ואשר הביאני במסיבותיו העליונות, לעבוד בכחי המצער על הרי ישראל, בעת המאושרה הזאת, ששפעת חיים לעם ד' על אדמתו הולכת ומתקבצת, שהרימני מכל אלה הדברים הקטנים, ואינם נוגעים ב"ה לרוחי ולבבי, ולא יעיבו אפילו במקצת את זהרה של מטרתי הברורה להיות ממסייעים למלאכת שמים, להיות מהמנצחים על המלאכה הקדושה ליסד בציון אבן בחן פנת יקרת, להיות מכון לתקות דור-דורים לעם נורא, לגוי קו קו אשר בזאו נהרים ארצו. מלא תקוה אנכי,

שכשם שצעדי הרחבת הישוב החמרי יתרחבו, בחסדי אל למושעות, ע"י[16] כל אותן הדרכים שביחש להוראה הננו נסמכים על יסודות חזקים ואיתנים בכחא דהתיראא, בשעת המעבר הקשה ללידת חק גאולת עולמים לגוי קדוש על חבל נחלתו, כן יורחבו דוקא ע"פ[17] סדרים חביבים ורצוים כאלה צעדי העריגה הרוחנית והכבוד וההדר שבקודש, הכמוסים עמוק עמוק בנשמת עם קדוש, לקדושת הארץ, לכל המצות התלויות בה, ולקדושת השביעית הנערצה ונשגבה בגבהי מרומים. ואיני מקפיד כלל על אותם אשר יבקשו להם את מטרתי זאת של שמירת קדושת הארץ והשרשת קדושת מצותיה, בתומם, ובריחוק ידיעתם ממעמקי החיים של קרן האורה, של מרום הרי ישראל הנושאים קול שיח קודש בקול מבשר ישועה, האומר ליהודה: הנה ישעך בא, - וחושבים הם לבא אליה בדרכים אחרים, שנדמים להם יותר קצרים, והם באמת ארוכים ומלאים חתחתים, הגורמים להעלות טינא בלב בנים מלאי רגשי הדרת קודש לכל קודש ד', אשר יוצג לפניהם בצורה הנחמדה המלאה חן וחסד ד' הראויה לו.

תל"י, ההכרה בנעמה וחנה של תורת חיים, והכבוד והאמון להמצות התלויות בארץ בפרט, הולכים הם ומתרחבים בישובנו הקדוש מדי שנה בשנה, ע"י הליכות האהבה והאמת אשר האצלתם מרוחכם הטהור עלי, עבדכם, הורי החביבים. מידכם הטובה סוכת שלו' וחסד אל עלי פרושה, שהנני מרגישם בכל מלא נשמתי בכל עת צעדי עלי שדמות קודש, מדי עברי לראות את שלו' אחי ושלו'[18] כרמי יהודה וכל מטעיו הנחמדים, למטרת העמדת חק ומשפט בדבר המצות התלויות בארץ מדי שנה בשנה, וקרני זיום הולכים ומאירים את כל חדרי לבי וכליותי, לרומם את רוחי ולהעליז כליותי במשוש ארץ חמדה בכל יום, בכל עת ובכל שעה, בלב מלא צפיית ישועה לשיבת בצרון של אסירי התקוה, עם ד' הגדול אשר אהבתו העליונה תרוממנו על במתי ארץ.

חלילה לכם, הורי צפירות תפארתי, מתפש בלב אפילו נדנוד כל-דהו של צער בגלל אלה הדברים. אקוה לשמו י', שכל אלה הדברים אשר עברו אינם בזיון אלא כבוד והדר, ועוד יתרבו על ידיהם עדיני נפש, אשר יגלו ממעמקי לבבם את חושיהם הנרדמים, לעורר לעבודת ד' ועמו על אדמת הקודש ולעדור בלא לב ולב, מאין פנות אל כל הבל של פניה עצמית, שבכל אופן שתהיה שפלה היא נגד רוממותו של חשק אור צפית ישועת ד' על עמו ונחלתו.

כל צערי מתרכז רק על מה שרבים עוד אינם מכירים, שכל יראי ד' באמת מכוונים את לבם למטרה אחת, ושאין כאן מריבה במובן הרגיל. אקוה שגם זה יוכר, וישוב כבוד ד' להיות חופף על כל לימודי ד' השואפים לחפץ ד', שבידם יצלח. ובגוף הענין אני שמח מאד מהרחבת הדברים שהי'[19] בזה ע"י חילוקי הדעות, אע"פ[20] שאני מצטער על שנתערבו בזה דברי קינטוריא שאינם נותנים כבוד לבעליהם, אבל עצם הענין מה שמדברים ומתוכחים על אודות המצות התלויות בארץ בכלל והשמיטה בפרט, ומה שמפלפלים באיזה דרך לבחור איך לצאת ידי חובת וחבת הקודש, דבר זה בעצמו הוא מוסיף עז ואומץ וזכרון לקדושת הארץ והמצות, שאנו מצפים ומקוים בכל עת למילוי חובתן וקיומן, בשוב ד' את שבות עמו בכל מילואו וטובו, ומנייהו ומני יתקלס עילאה ב"ה. ומראש כניסתי לענין השביעית חשבתי דרכי לצאת ידי כל הדעות בכל מה דאפשר, ובלבד שלא יזיק להישוב הקדוש בקיומו החמרי ובכבודו. ואע"פ[21] שתוכן המכירה הוא להעמיד את הפירות כדין פירות של נכרים, שכבר נפסקה ההלכה שאין קדושת

שביעית נוהגת בהם, מ"מ[22] תקנתי מאז חותמות, שיבאו על כתבי-המסחר, שהמחיר נלקח רק בשביל המכשירים והטורח, כדי שלא יהיה בדמים משום דמי שביעית, והסחורה תהיה לפי בדרך היתר של הבלעה. וכן הסכמתי מראש ופרסמתי לבאי ביתי, שבדעתי לתקן שטרי הפקר ומסירה לבד, שיחתמו עליהם בני המושבות, ושטרי הרשאה ע"פ ב"ד[23] שמרשים להם לעשות עם הפירות וטיפולם ע"פ הרשאת ב"ד, ולקחת שכר עמלם ומכשיריהם, הם ושלוחיהם ושלוחי שלוחיהם. ודבר זה אע"פ שמצד עצמו אין בו כדי סמיכה, מ"מ כשהוא נסמך אל המכירה לרווחא דמילתא, הוא דבר הגון וזכר לשביעית שלא תשתכח מישראל, עד יופיע ד' באורו על ציון, להגיה חשכנו, ולהעמידנו בקרן אורה. אמת הדבר, שעתה ע"י הקינטוריא, שיצאה לרשות הרבים, נעשה דבר זה יותר כבד, מפני שבני המושבות יחשבו שכל אלה הם חידושים הבאים לא מצדי, כ"א[24] מצד אותם אשר לפי דעתם חושבים הם שהם נחשבים להם לאויבים. מ"מ ב"ה כבר גליתי דעתי בזה, וכפי הנראה רובם יקבלו הכל ברצון בהסכמתי, ויאמינו שכך היא דעתי, ומאת ד' היתה זאת שפרסמתי דעותי אלה זמן גדול לפני התגלע הריב, ואקוה שהכל יבא על מקומו באורח שלו'.

ולמע"ה[25] שלא יצטער כבוד אאמו"ר[26] שליט"א[27] מכל זה מאומה, רק יגיל וישמח בחסדי השי"ת[28] וטובו, אשר זיכנו לבא להר קודש ד', ואשר זיכהו תל"י לשבת בצל צח עיר האלהים סלה, אשר גם אם כהנה וכהנה ימצאו בה אותם שאין הדעת נוחה מהם לא תאבד אפילו כמלא נימא מערכה הנצחי, אשר אוה ד' בה למושב לו עדי עד, ועת נחלום שיבת שבותה ועינינו רואות את קוי האור הדלים, אשר יזריחו אפלתה בשיבת בניה לתוכה, ימתקו לנו גם טעמי מרורות, אשר נטעם לפעמים מידי אלה אשר בשגיאה לא יכירו אורח שלו' בכל הדרו או אשר לפי דעתם דרכינו לא יכנו. אנחנו מלאים עז, מאשר נדע כי נכח ד' דרכנו, וכל כונתי ת"ל צרופה ורצויה למען עמו ונחלתו, שהם משוש חיינו.

ואתה שמואל יקירי, אם כי דבריך ישרים וברוח צדק ואמונה טהורה נאמרו מ"מ נכון לנו להרחיב את דעתנו, ולדון לכף זכות את כל האדם, גם בדרך רחוקה ונפלאה' לעולם לא נכון לשכח, כי בכל מלחמה ממלחמות הדעות, אחרי שהתסיסה עוברת, מוצאים המבקרים בכל הצדדים גם אורות וגם צללים, וברוח דעת ויראת ד' נדע שכל עלילות מצעדי גבר וכל הגיוני רוח איש ופעלם בעולם, בחוג גדול או קטן. הכל ערוך ומסודר מקורא הדורות מראש, לעזור לשכלול העולם וקדמתו, להזרחת אורו, ולעדויי חושכא. ואם שאנחנו מתאמצים ללחום בעד אותם הדברים הקרובים לרוחנו, צריכים אנו שלא להיות מכורים בידי רגשותינו ולדעת תמיד. שגם לרגשות ההפוכות משלנו יש מקום רחב בעולם, ואלהי הרוחות לכל בשר את הכל עשה יפה בעתו. ורעיון זה, אע"פ שלא ימנע אותנו מלהלחם על הקדוש האמת והיקר לנו, אבל ימנע אותנו מלפול ברשת הקטנות, הזילותא והקפדנות, ונהיה תמיד מלאים אומץ רוח, מנוחת הנפש ובטחון בד' אוהב אמת, אשר לא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו. ומלא רצון אהיה, אם בכל ההזדמנות אשר תגיע לידך תשפיע להניח את הרוחות ולהרים את רגשי הכבוד בסביבה הבאה בחוגך, כיאות לבעלי יושר ובעלי בינה היודעים את תומתם ואת מטרתם הברורה כנכון היום.

הנני חותם בברכה לכבוד הורי היקרים ולכל מחמדי נפשנו כולם יתברכו בכל טוב ואושר ויתענגו על טוב ד' על אדמת הקודש, כנה"י[29] ונפש בנם עבדם מוכן לשרתם בכל יראת הכבוד ואחיהם וב"א ודודם

מברכם בכל לב ונפש מצפה אשרם וטובם כה"י[30].

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. שלו' - שלום
5. עט"ר - עטרת ראשי
6. שי' - שיחיה
7. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. תל"י - תודה לא-ל יתברך
10. החוה"ש - החיים והשלום
11. יהי' - יהיה
12. ח"ו - חס ושלום
13. ת"ל - תודה לא-ל
14. ע"ד - על דבר
15. הק' - הקטן
16. ע"י - על ידי
17. ע"פ - על פי
18. ושלו' - ושלום
19. שהי' - שהיה
20. אע"פ - אף על פי
21. ואע"פ - ואף על פי
22. מ"מ - מכל מקום
23. ב"ד - בית דין
24. כ"א - כי אם
25. ולמע"ה - ולמעלה
26. אאמו"ר - אדוני אבי מורי ורבי
27. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
28. השי"ת - השם יתברך
29. כנה"י - כנפשו היקרה
30. כה"י - כנפשו היפה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שטז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ה' תמוז תר"ע - יפו **נמען:** הגאון ר' חיים ברלין

הרב קוק זועם: אנשים יעצו בסתר לקנות ענבים דווקא מגויים, ולא מהיהודים שסומכים על ההיתר. זה יחילול השם' ושמחת האויבים. בכרמי הגויים יש חשש ערלה וכלאיים גדול יותר, כי אין עליהם השגחה, ואילו כרמי היהודים מושגחים.

### עיקרי הדברים

- קריאה לקנות מגויים - חילול השם.
- חשש ערלה וכלאיים בכרמי גויים.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ה' תמוז תרע"ן.

לכבוד ידי"נ[4] הרב הגאון הגדול פה"ד[5] מוהר"ר[6] חיים ברלין שליט"א[7] שלו'[8] וברכה.

עטי תרעד בידי למעשה הנבלה אשר נעשתה כעת לאחינו יושבי המושבות. כי אחרי אשר הוחזק הדבר עד כה, שלא לתן הכשר להגויים, כדי שלא לדחוק את רגלי ישראל המדוכאים ומיוגעים בענים, ועיניהם תלויות למחיתם ע"י[9] פדיון הענבים, הנה עתה אחרי אשר נגמר הענין בדבר סכסוך שאלת השמיטה, שכל עיקרה באה לטובת אחינו בני המושבות, נמצאו חותרי מחתרת, אשר יעצו בסתר לקנות דוקא מהגויים, ולהרים קרן צרינו, השוחקים על משבתנו, איך שאנחנו בעצמנו רודפים את אחינו בני בריתנו. אי שמים.

אין לשער גודל החרפה וחלול השם ועוצם הרשעה שיש בזה. דמי לבבי כסיר ירתחו, וכאבי עד לשמים מגיע, מהמצב האיום הזה, מהנפילה של תורה ויראת שמים אמיתית שיש בענין זה. ירא נא כבוד גאונו לתקן את המעוות כפי היכולת.

וזאת למודעי, כי חשש גדול מצד ערלה וכלאי הכרם יש בכרמי הגויים, בשנים הללו, יותר ממה שהיה בימים הקדמונים, והרי אנו מוחזקים להשגיח על כרמי אחינו, בשמירה והשגחה מעולה. ואיכה זה עתה תהפך השורה, שנקח משל גויים, הבלתי מושגחים, רק כדי לרדוף עד הנפש את אחינו-בשרנו.

והנני בזה ידידו עז דורש"ת[10] באה"ר[11],

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. ידי"נ - ידיד נפשי
5. פה"ד - פאר הדור
6. מוהר"ר - מורנו הרב רבי

7. שליט"א – שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. שלו' – שלום
9. ע"י – על ידי
10. דורש"ת – דורש שלומו ותורתו
11. באה"ר – באהבה רבה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שכ

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ו' מנחם אב תר"ע **נמען:** הרב יעקב משה חרל"פ

הרב קוק מרגיע את חרל"פ שאינו מקפיד עליו. חיזוק בית הדין בירושלים חשוב, ומחלוקת בהלכה אינה פגיעה בכבוד. הרב קוק מקבל את העלבונות באהבה, כי ההוראה בשמיטה דומה לנזיר: אף שהמצווה גדולה מן החטא, צד החטא צריך כפרה. הרב קוק מבקש מחרל"פ שלא יגרום לעצמו נזק בגלוי אהבתם בפומבי.

### עיקרי הדברים

- אין קפידה על חרל"פ.
- מחלוקת אינה פגיעה בכבוד.
- העלבונות ככפרה על 'צד החטא' שבהוראה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ו' מנ"א[2] תרעי"ן.

כ'[3] ידי"נ[4] הרה"ג[5] היקר ונעלה אוצר תוי"ר[6] מוהרי"מ[7] חרל"פ[8] שליט"א[9], שלו'[10] וברכה באה"ר[11].

היום הגיעני מכתבו הגלוי, ומאד אני מצטער על צער נפשו היקרה, שחושב שאקפיד עליו ח"ו[12]. ידענא בכת"ר[13] שכל מעשיו לש"ש, ואיך אפשר להקפיד עליו, אפי'[14] אם יהי'[15] איזה דבר נגדי. ובפרט שענין חיזוק הבד"צ[16] בעיקו"ת[17] ירושת"ו[18] הוא ענין נחוץ מאד, ואם הי'[19] אפשר לי הייתי מראשי המוחים נגד הקמים עליהם להשפיל כבודם. ומה ענין חילוק דיעות בענין הלכה לפגיעת כבוד. וצר לי מאד שיצא הדבר חוץ מתחומו.

ובמה שנוגע אלי, הנני ת"ל[20] מרוצה בכל דבר של עלבון, אפילו מצד המתכוונים להקניטני, וביחוד שההוראה הכבדה הזאת דומה היא לת"ח[21] בשבת, ולנזיר, לד, תוס'[22] (תענית יא ועוד), דאע"פ[23] שהמצוה לדעתי היא גדולה הרבה מן החטא שיש כאן, מ"מ[24] צד החטא צריך כפרה. ויה"ר[25] שיהי'[26] עינוי-נפש זה לכפרה, וישאר כח המצוה של הגדלת ישוב אה"ק[27], בשעת רצון של צמיחת קרן ישועה לעם ד', בכל אורו וקדושתו, להגן בכחו על כללות גוי קדוש, לברך את כל מעשי ידיהם על אדמת הקודש ולרומם קרן ישועה במהרה.

בכלל אבקש מאד את כ' ידי"נ שי'[28], שלא יגרום לעצמו שום צער, וק"ו[29] שום היזק כ"ד ח"ו, במה שהוא מגלה לרבים את קישור נפשותינו ואהבתנו הנאמנה, בעת שרבו צרי בעוה"ר[30], "טובים דודיך מיין", שהקול קשה לו. וצור ישראל יגלה לנו מהרה אור גאולתו וחדות קדשו, ובירושלים ננחם כולנו, כי ידבר שלו' אל עמו ואל חסידיו, כנה"י[31] ונפש מצפה לתשועת ד' מבין המצרים. ידי"ע[32],

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם

2. מנ"א - מנחם אב
3. כ' - כבוד
4. ידי"נ - ידיד נפשי
5. הרה"ג - הרב הגאון
6. תוי"ר - תורה ויראה
7. מוהרי"מ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, מ (למשל: יעקב + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
8. חרל"פ - הרב יעקב משה חרל"פ (תלמידו של הרב קוק)
9. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
10. שלו' - שלום
11. באה"ר - באהבה רבה
12. ח"ו - חס ושלום
13. בכת"ר - בכבוד תורתו
14. אפי' - אפילו
15. יהי' - יהיה
16. הבד"צ - הבית דין צדק
17. בעיקו"ת - בעיר קודשנו ותפארתנו
18. ירושת"ו - ירושלים תבנה ותכונן
19. הי' - היה
20. ת"ל - תודה לא-ל
21. לת"ח - לתלמידי חכמים
22. תוס' - תוספות
23. דאע"פ - דאף על פי
24. מ"מ - מכל מקום
25. ויה"ר - ויהי רצון
26. שיהי' - שיהיה
27. אה"ק - ארץ הקודש
28. שי' - שיחיה
29. וק"ו - וקל וחומר
30. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
31. כנה"י - כנפשו היקרה
32. ידי"ע - ידידו עוז

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת שלד

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** (תר"ע)  **נמען:** אספת המחאה בראשון לציון

אספה בראשון לציון באה למחות על רדיפת המושבות בידי אנשים בירושלים, שמערערים על היתר השמיטה. הרב קוק קורא להם להתעלות מעל הקנטרנות, כי כבוד ירושלים הוא כבוד האומה. עדיף לעבור בשתיקה ולעסוק בבניין. אם יחליטו לפרסם הודעה, שתהיה בלי פגיעה באיש: שהישוב הולך לפי הוראת הגאונים ואינו נותן ערך למצרים את צעדיו.

### עיקרי הדברים

- אספת המחאה בראשון לציון.
- כבוד ירושלים כבוד האומה.
- עדיפות לשתיקה ולמעשה.
- הודעה מכובדת בלי פגיעה.

נוסח האגרת

אחים נכבדים חברי אסיפת המחאה בראשון לציון, שלום וברכה.

זה מקרוב באה אלי השמועה בדבר אסיפתכם הנכבדה ומטרתה למחות נגד הרדיפות, אשר בני המושבות סובלים מאחדים מיושבי ירושלים עה"ק[1] ת"ו[2], ע"י[3] הערעור שהם מחדשים על ההוראה המוחזקת מגאוני עולם נוחי נפש ז"ל[4] בדבר השמיטה, ואשר הונהגה בלא ניגוד מעשי מאז החל הישוב בארץ.

מסופק אני בעצמי אם יש לי רשות להכנס בתחום שאינו שלי, להגיד איזו דרך לאנשים מעשיים כשהם רואים לעשות איזה דבר לטובת הישוב לפי נקודת השקפתם בדרך החיים והמעשה. בכל זאת, בתור איש מישראל האוהב את כל אחיו אהבת אמת וחפץ בטובתו של הישוב החדש והישן כאחד, ויחד עם זה הננו מתכנסים בעובי הקורה ביסוד הענין אשר גרם לכל הסיבוך, הנני מרשה לעצמי להעיר את כבוד הנאספים הנכבדים כולם, שישימו אל לבם כמה סבלנו מאז ע"י מלחמת אחים, שהניחה לנו לעזבון את "ימי המצרים" ונאד הדמעות שלהם.

ויראו נא דוקא כעת, בעת מרירות הנפש והתרגשות הלב, את גדולתם הרוחנית, את ישוב דעתם ורוממות רוחם להתנשא מעל לקטנות של קנתוריות כמו אלה, ישוו נא בדעתם כי כבודה של ירושלים הוא כבודנו, כבוד האומה כולה, שאנו מתאמצים תמיד להוקירו בגאון רוח ושכל טוב. אם יבוא הדבר שתסכים האסיפה הנכבדה לעבור על כל המאורע בשתיקה ותחת דבר שפתים לעסוק בפועל בהתעצמות ישובנו הקדוש באי"י[5] בהשקט ובמנוחה, היה הענין מביא נחת רוח גדול להרבה ישרי לב המיושבים בדעתם והמצפים לטובת עתידנו על אדמת הקדש.

אבל אם גם יוחלט הדבר שתצא איזו הרצאה לרבים מכללות האסיפה, אחשוב שנאה והדור יהיה שלא ימצא בה שום דבר שלא כנמוס, שום פגיעה בכבודו של שום אדם ומפלגה, כי אם להודיע לכלל עמנו

הפזור בגולה את הדבר הידוע, שהישוב החדש הולך הוא את דרכו במסילתו הבטוחה, ובכל דרכי החיים המעשיים, הנוגעים בגבול הדת וההוראה, איננו זז מהוראתם של הגאונים המפורסמים בישראל מאז בגדולת תורתם וצדקותם, שהכירו את ערכו הגדול של הישוב וידעו מה הוא לישראל ותקותו, ואיננו נותן שום ערך לדברי אחרים הבאים להצר את צעדיו. הסכמה ברורה זו, מוסכמת היא מכללות האומה כולה, אשר התנהגה בפועל ובמעשה ע"פ[6] ההוראה המפורסמת, ביחוד בדבר שאלת השביעית, מאז אשר זכינו לראות ביסוד ישובנו החדש על אדמת קדשנו. דברים ברורים ורצוים כאלה היוצאים באמת מתוך הלב ראוים הם, לדעתי, לעשות את תפקידם, כמו שאמרו "לא כחל ולא שרק ולא פירכוס - ויעלת חן".

ברגשי כבוד ויקר, בצפית ישועה מבין המצרים, ובברכת ד' מציון,

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

---

1. עה"ק - עיר הקודש
2. ת"ו - תבנה ותכונן
3. ע"י - על ידי
4. ז"ל - זכרונו לברכה
5. באי"י - בארץ ישראל
6. ע"פ - על פי

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת נוספות ו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** (תרס"ד - ירושלים) **נמען:** מאת האדר"ת אל הרב קוק

האדר"ת שמח על פעולת הרב קוק בראשון לציון, ומספר על התרגשותו בביקורו שם, כשראה את פרי עבודת האיכרים. האדר"ת מעודד את מאמצי הרב קוק לעשות שלום בין המפלגות, אבל מזהיר מ'גונבי הדעת' ומאנשים שחותרים תחתיו. האדר"ת מסכים לדבריו על תרומות ומעשרות מזרע של נכרי.

### עיקרי הדברים

- פעולת הרב קוק בראשון לציון.
- אזהרה מגונבי דעת.
- תרומות ומעשרות מזרע נכרי.

נוסח האגרת

ב"ה[1], (עה"ק[2] ירושלים ת"ו[3], שנת תרס"ד[4]). אור צום הרביעי יהפך ב"ב[5] לשו"ש[6].

שלו'[7] שלו לכ'[8] ח' הגנ"י[9] שי'[10] לאוי"ט[11] ענ"ב[12] מנב"ת[13] תחי'[14] עבו"ב[15] יגדלום בכל הטוב לתוחומעש"ט[16].

התמהמהתי כל השבוע לגודל החום אשר כבד עלי הכתיבה, ל"ע[17], ובשגם כתב ענינים אחדים ולדבר עם אחרים, מה שאינו בידי. חפצתי להתראות עם הרה"ג[18] ר"ל משניפישאק שי' לאוי"ט, ולא בא לביתי בימים האלו, ולקרוא לו חוששני מפני כת"ר[19] היקר לי מאוד. לדבר עם הגרש"ס[20] נ"י[21] בעצמי א"א[22] לי ל"ע, ועכבתי עד שיבא איש סודו, שאנו מוסרים דברינו זל"ז[23] על ידו, והוא באמת יקר ונעלה ונאמן מאוד, וכתבתי בזה מה שמסר לי להשיב אחרי שהעתיק ממכתבו דמר על כל המאורע.

שמחתי מאוד מנסיעתו ופעולתו במושב (ומדוע לא נאמר עיר, וכן על כל המושבות, כאשר יתענג לראותם אידי"ש[24]) רל"צ[25]. כמוהו כמוני ראיתי בהיותי אצלם בי"ד[26] אלול תרס"ב[27], כי ישמעו לכל אשר נאמר עליהם. אין די באר שמחת לבבי וששון נפשי בשני הימים שהייתי בדרכי ובשבתי שם, אין לתאר כמה נזולו דמעי גיל מעיני מרוב עליצות נפשי, אשר בחס"ד[28] זכיתי לראות כי הגפן יתן פריו מעמל אחינו, שמסרו נפשם לעבודת אה"ק[29] לעבדה ולשמרה, וביחוד בשמרם החובות התלויות בארץ, כדת של תורה. ואשרי חלקו של כ"ג[30] שי', שנפל לו בנעימים לפקח על איסורי ערלה וכלאים ולקיים הכל כמצווה ומוזהר עלינו. בשנה הראשונה לבואי פה חשבתי ליפוק לקרייתא לכל המושבות לפקח על כל דבר, אבל עונותי יסרוני ל"ע, זקנה קפצה עלי, וחלישות עצומה ממיחוש הפיבער ל"ע אשר דכאוני מאוד, עד כי לא יכולתי לצאת ולבא, ע"כ[31] מה מאוד שמחתי עתה אשר יתגלגל זכותם ע"י[32] כ"ג שי' בעמלו ופעלו, במעשיו ובדיבורו, אשר ת"ל[33] יפה כוחו בכל, בלי ע"ה[34], יותר באין ערוך ממני, לאט לאט יהא בכוחו ותבונתו להשריש בהם כל הטוב, וישמעו לדבריו גם אותם אשר עיקרם מהדור הישן ונופם נוטה למנהגי אירופא והבלי הדור החדש, בכ"ז[35] לב רובם לטובה, ואמנם כל דבר צריך מתינות רב לראות סוף מעשה במחשבה תחילה.

ידידי שי' מתאמץ לעשות שלום בין כל המפלגות, אשרי חלקו שנפל לו בנעימים אשר חכו ממתקים למשוך אבירים בדבריו, לעשות מעשה צור שבטו לרדוף שלם, מה טוב ומה נעים, אולם מאוד ראוי הדבר לעשות במתינות הרבה, וביחוד שיש גונבי הדעת רבים, ותומתו דמר כת"ר שי' לא תוכל לחדור אל אופל חדרי הבאים במחתרת לחתור תחת כסא כבודו ולהפוך את הכל לחפצם.

ע"ד תרו"מ[36] של נכרי שזרע שלא ברשות, נחמדים דבריו מאוד וא"צ[37] להסכמתי.

ודי יצילנו משגיאות, ויראנו בישועתו כתקות ח' ודודם הכותב באישון לילה ברפיון ידים מצפה לרח"ש[38],

**אלי' דוד**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ד - השנה תרס"ד (1903/1904)
5. ב"ב - בני ביתו
6. לשו"ש - לששון ולשמחה
7. שלו' - שלום
8. לכ' - לכבוד
9. הגנ"י - הגאון נרו יאיר
10. שי' - שיחיה
11. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
12. ענ"ב - עם נות ביתו
13. מנב"ת - מנשים באהל תבורך
14. תחי' - תחיה
15. עבו"ב - עם בנותיה ובניה
16. לתוחומעש"ט - לתורה ולחופה ולמעשים טובים
17. ל"ע - לא עלינו
18. הרה"ג - הרב הגאון
19. כת"ר - כבוד תורתו
20. הגרש"ס - הגאון רבי שמואל סלאנט
21. נ"י - נרו יאיר
22. א"א - אי אפשר
23. זל"ז - זה לזה
24. איד"ש - אחרי דרישת שלום
25. רל"צ - ראשון לציון
26. בי"ד - בית דין
27. תרס"ב - השנה תרס"ב (1901/1902)
28. בחס"ד - בחסדי ד'
29. אה"ק - ארץ הקודש
30. כ"ג - כבוד גאונו
31. ע"כ - על כן
32. ע"י - על ידי
33. ת"ל - תודה לא-ל
34. ע"ה - עליו השלום

35. בכ״ז - בכל זאת
36. תרו״מ - תרומות ומעשרות
37. וא״צ - ואין צריך
38. לרח״ש - לרחמי שמים

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת נוספות יא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ט"ו אלול תרס"ט - פתח תקווה **נמען:** פסק בוררות לסידור ענייני הציבור בפתח תקווה

פסק הדין של שבעת הבוררים, בראשות הרב קוק: הוועד המכהן ימשיך עד הבחירות, אבל לא יחדש דבר ולא יעניש. הבחירות ייערכו בשיטת 'שלושה מכל עשרה', ונקבעו זכויות בחירה (לבעלי נחלה, לנציגיהם, ולמי שגר שלוש שנים ומשלם מס). הוועד יחולק לסניפים לבריאות, לעבודה ולקשר עם הממשלה. החובש מתפטר, ושאלות יוכרעו בידי הרב קוק. כל אחד אחראי לשמירת השלום.

### עיקרי הדברים

- פסק בוררות בפתח תקווה.
- סדרי בחירות וזכויות בחירה.
- מבנה הוועד וסניפיו.
- אחריות לשמירת השלום.

נוסח האגרת

לאגרות רכד, רכז, רכ"ח ו-רמה. פסק-דין של משפט הבוררים לסדור עניני הצבור בפתח-תקוה. נכתב בכי"ק[1] של אאמו"ר[2] הרב זצ"ל[3], ונחתם בחתימתו וחתימות שאר ששת הברורים.

אחרי אשר נועדנו אנחנו ח"מ[4] במושבה פ"ת[5] ושמענו בשימת לב רצינית את טענות שני הצדדים בדבר הסכסוך הציבורי אשר נתהוה בין שני הצדדים, החלטנו בכל תוקף הניתן לנו מדעת הקהל ע"פ[6] הסכמת שני הצדדים ההחלטות הללו:

א. עד אשר יבוחר ועד חדש, ע"פ הפרוגרמה אשר תבואר בזה עומד ועד ההוה בחזקתו, ביפוי כח משטרו ובכבודו, לכל הדרוש להנהגת המושבה לצרכי השעה. אבל דברים חדשים, וכל ענין שיש לו ערך קבוע, לא יעשה הועד מעתה, ויונחו אלה העניינים למשטר הועד החדש, שיבא אחר הבחירה המסודרת שתבא. בין דברים חדשים יחשב ג"כ[7] קבלת איזה נושא חדש או סילוקו, [מפני שזמן הבחירה קרוב לבא].

ב. כמו כן כל דבר עונש על איזה איש לא יוציא הועד העומד כעת אל הפועל, עד אשר יתכונן הסדר ע"פ חקי הבחירה שיבאו בזה. ואם ימצא איזה חייב בעונש לפי דעתם יכתב עונו למזכרת בספר הפרטי-כל, והועד החדש שיאושר ע"פ הבחירה ידון בזה לפי ראות עיניו.

ג. סדר בחירת הועד יהי'[8] ע"פ שלשה אחוזים מעשרה, כאשר היה עד כה, אבל סדר ההתאגדות של עשרת הבוחרים יסודר באופן זה שיבואר.

ד. ארבעה עשר יום לפני הבחירה יודיע הועד ההוה, ידיעה פומבית רשמית, את היום הנועד לבחירת הועד בהמודעה ההיא יהיה כתוב, שיוכלו כל מספר של עשרה, שיש להם זכות של בחירה, להאגד יחד לבחור מקרבם שלשה בוחרים ע"פ הטוב בעיניהם, וכל אותם אשר ישארו עד יום אחד שלפני הבחירה במצב בלתי מסודר לא יוכלו עוד להסתדר ע"פ דעתם, כי"א[9] הועד יסדרם ע"פ חות דעתו.

ה. העשיריות המסודרות צריכות להודיע את דבר סידורן להועד שני ימים לפני יום הבחירה ויום הבחירה עצמו אינו בכלל.

ו. כל תושבי המושבה, שיש להם אחוזת נחלה במושבה, באופן מאושר בסהא"ח[10] יש להם זכות בחירה בשלימות לבחור ולהבחר.

ז. בעלי נחלה היושבים מחוץ למושבה יש להם זכות לבחור המה בעצמם או בבא כחם אחד מיושבי המושבה הקבועים, אפי'[11] באיש שאין לו זכות דעה מצד מצבו האזרחי ויש לבא-כח זה זכות דעה, לבחור ולא להבחר.

ח. אין לשום אחד מיושבי המושבה כח מכריע יותר מדעה אחת, ואפילו אם יהי' בעל נחלה מאושר בעצמו, ועם זה יהיה ג"כ בא-כח של איזה מיושבי חוץ, אין לו כ"א דעה אחת. אבל יש לבעל זכות כפול כזה כח למסור את כח בחירתו לאיזה מיושבי המושבה הקבועים, שאין להם זכות דעה לעצמם מצד מצבם האזרחי, וישאר הוא עצמו בתור בא כח של היושב חוץ שבידו.

ז. כל הדר במושבה שלש שנים רצופות בקביעות, שאיננו מקבל צדקה מקומית, ומשלם הערכתו לקופת הציבור לא פחות משנים עשר פרנק לשנה, יש לו זכות של בחירה, לבחור ולא להבחר.

ח. שלילת זכות הבחירה מכל מי שזוכה לה ע"פ החק, מצד גרעון מוסרי, לא תוכל לצאת אל הפועל כ"א אם יסכימו ע"ז[12] כל בוחרי הועד, שלשת האחוזים מכל עשיריה, פה אחד, ואם אחד מהם מוחה ע"ז ישוב הדבר לד"ית[13].

ט. ועד המושבה כולו הוא אורגן מחובר מחברים הנבחרים לא פחות מאחד עשר במספר.

י. הועד יעבוד כולו את כל העבודות הכלליות של הנהגת המושבה, ונוסף על זה יחלק את העבודה בקרבו לסניפים מיוחדים, לא פחות משלשה: סניף מיוחד למצב הבריאות, וסניף שני לסידור עבודת הפועלים הקרקעיים בשדה ובכרם, וסניף שלישי לכל דברי החקים שבין הממשלה והמושבה.

יא. כל סניף יכיל בקרבו לא פחות משלשה חברים.

יב. שני חברים ישארו, חוץ מחלוקת הסניפים, בתור ראש הועד וסגנו.

יג. כל סניף מיוחד יש לו אבטונומיה שלמה בחוג הבודזט שלו.

יד. ההסתדרות המיוחדת לעניני הועד ביחש של הסניפים זה לזה, ויחוסם אל ההנהגה הכללית לכל פרטיה, תלויה היא בדעת כללות הועד, שיסדר את הכל באורח כבוד ושלום.

טו. כל ההחלטות של הועד בכלל, ושל הסניפים המיוחדים, יכתבו בספר הפרטי-כל ויקוימו בח"י[14] הנאספים.

טז. בכל תקופה בת שלשת חדשים צריך כל סניף להרצות דין וחשבון, של כל פעולתו במשך התקופה, לפני כללות הועד כולו.

יז. באי כח המושבה, שלשת האחוזים מכל עשיריה, יבחרו ועד ספר האחוזה, שיהיה עומד תחת השגחת ועד המושבה.

יח. מספר-האחוזה תעשה העתקה נאמנה, שתהיה מאושרת ומקויימת ע"י[15] כל הועד, בצירוף ועד ספר האחוזה.

יט. ההעתקה תהיה שמורה בארון-ברזל מיוחד בבנק אנפ"ק[16] ביפו, והמפתח יהיה תחת יד ראש ועד המושבה.

כ. בכל תקופה של שלשת חדשים צריכים כל הדברים המחודשים, שבאו בספר האחוזה במשך התקופה, להיות נעתקים ע"פ ההשגחה האמורה בתוך ספר-ההעתקה השמור.

כא. הועד יוכל לענוש לכל הפוגעים בכבודו וחוטאים נגדו, רק במושב כל חברי הועד הנמצאים במושבה. ודוקא בפניו של הנידון, ואחרי שמיעת דברי הצטדקותו. רק אם ישלח הועד אחריו ויסרב לבא, אז יכול הוא לחייב אותו שלא בפניו, לפי ראות עיניו.

כב. הוצאת דבר עונש אל הפועל תבא רק בהסכמת שני שלישי הועד. ואם לא ימלא מספר המכריעים לשני שלישים, ישוב הדבר לד"ת.

כג. במשך עשרה ימים, אחרי שהודיע הועד את דבר העונש להנענש, באופן רשמי, יכול הנידון לקבול על זה לפני הרב מיפו, אשר ידרש בכתב מהועד להציע לפניו את יסודי טעם העונש. אם ימצא הרב, שאחרי הרצאת הועד צריך הענין עדיין בירור, יקרא לבא לד"ת אחד מחברי הועד, בכח והרשאה מכללות הועד, עם הנידון.

כד. לפני הנסיעה ליפו לד"ת צריך הקובל להשליש ביד הועד סך עשרים פרנק, ואם יצא חייב בדינו תחול הוצאת המשפט משני הצדדים על הקובל.

כה. המונופולין יוחלטו דוקא בהסכמת שלשה חברים של הנאספים באי כח המושבה.

כו. עד מאה פרנק רשאי הועד להוציא על דעת עצמו, כנהוג עד כה. יותר מסכום זה, עד אלף פרנק, צריך הוא להכרעת רוב באי כח המושבה. ולהוצאה בת יותר מאלף פרנק, צריך הסכמת שני שלישים של הנאספים באי כח המושבה.

כז. ע"ד[17] הד"ר[18], כאשר זה מכבר רצה הוא לצאת מן המושבה, אלא שאותם אשר בא עמהם בקשר לא הניחוהו לנתק את קישורם, כעת הסכימה דעת באי הקישור לותר להד"ר[19] על קישורו, ועל פי זה שב הדבר לההסכמה הראשונה שהיתה בדעתו מאז.

כח. במושבה צריך להיות רק ד"ר[20] קבוע אחד, שיבוחר ע"פ באי כח המושבה בהכרעה של שני שלישי הנאספים.

כט. שאלת החובש תפתר ג"כ ע"פ הכרעה של שני שלישי הנאספים מבאי הכח, בין כשידונו על עיקר הדבר, אם המושבה צריכה היא לחובש בכלל, בין אם יוכרע שדרוש לקבל חובש כשידונו מי יהיה החובש שיקובל.

ל. החובש מר ס. מתפטר ממשרתו מראש השנה של שנה עת"ר[21] הבעל"ט[22].

לא. לכל שאלה, שתולד בפרטי ההחלטות הללו, יפנו אל הרב מיפו, ואם ימצא שהדבר פשוט ישיב לפי דעתו, שתהיה מכרעת בזה, ואם ימצא שהדבר צריך שיקול דעת יצרף עמו מאתנו הח"מ[23] הנבחרים, אחד מכל צד, וע"פ[24] הכרעת הרוב יקום דבר.

לב. ההוצאות אשר נפלו, במשך זמן הסכסוך הציבורי, על דבר הדרי"ם[25], יחולו על קופת המושבה.

לג. כל אחד מבני המושבה, מכל המפלגות, אחראי הוא בכל עז קודש על שמירת מצב-השלום במושבה.

ואדון השלום, ששמו שלום, ישים שלום על עמו ונחלתו, ונראה מהרה בשמחת גויינו ובישע עמנו ויפרוש עלינו את סוכת שלומו ויבחר לנו את נחלתנו.

בעה"ח[26] יום חמשה עשר לחדש אלול שנת תרס"ט[27].

**נאום הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

עבד לעם קדוש על אדמת הקודש, בעה"ק[28] יפו והמושבות תובב"א[29]

נאום ארי' ליב בהרא"ד[30] ז"ל[31] נאום זאב גלוסקין ונאום אלימלך פערלמאן ונאום שמואל אסטאשינסקי ונאום זלמן הכהן, רובין ונאום ד"ר ח. חיסין

---

1. בכי"ק - בכתב ידו הקדושה
2. באמו"ר - אדוני אבי מורי ורבי
3. זצ"ל - זכר צדיק לברכה
4. ח"מ - החתום מטה; בציון מקור (ח"מ וב"ש): חלקת מחוקק
5. פ"ת - פתח תקוה
6. ע"פ - על פי
7. ג"כ - גם כן
8. יהי' - יהיה
9. כ"א - כי אם
10. בסהא"ח - בספר האחוזה
11. אפי' - אפילו
12. ע"ז - על זה
13. לד"ת - לדברי תורה
14. בח"י - בחתימת ידי (ידם)
15. ע"י - על ידי
16. אנפ"ק - אנגלו-פלשתינה קומפני (בנק אפ"ק)
17. ע"ד - על דבר
18. הד"ר - הדוקטור
19. להד"ר - להדוקטור
20. ד"ר - דוקטור
21. עת"ר - השנה תר"ע (1909/1910) - כתובה בצירוף אותיות של מספר השנה
22. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
23. הח"מ - החתום מטה
24. וע"פ - ועל פי
25. הדרי"ם - הדוקטורים

26. בעה"ח - באתי על החתום
27. תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
28. בעה"ק - בעיר הקודש
29. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
30. בהרר"ד - בהרב רבי א... ד... - שם אדם
31. ז"ל - זכרונו לברכה

# אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת נוספות יג

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ח' סיון תר"ע - יפו **נמען:** 'קול מהיכל' - מחאת רבנים (פורסם ב'האור' וב'החרות')

מחאה של רבנים תומכי הרב קוק נגד 'מתי מספר מאנשי ירושלים' שאסרו את מה שהתיר בלי להבין את עומק ההלכה: שמן השומשום, פירות השביעית והסבון. ההיתר בשמיטה נהג שלוש שמיטות לפי הוראת גאונים. הם קוראים לרבני ירושלים לגעור בהם, ולחוס על ממון ישראל ועל התעשייה בארץ. (זה המאמר שהרב קוק הסתייג ממנו.)

### עיקרי הדברים

- מחאה נגד אוסרי ההיתרים.
- שמן שומשום, פירות שביעית וסבון.
- הגנה על הישוב והתעשייה.

### נוסח האגרת

קול מהיכל

אחים נכבדים היושבים על אדמת הקדש!

מוכרחים אנחנו לצאת במחאה גלויה, כי לא עת לחשות עתה, התאפק לא נוכל, עלבון התורה ובזיון גאון וצדיק עומדים מאחורי כתלנו. העל זה נחריש, נתאפק לראות כבלע את הקודש, במקום הזה ולעת כזאת, אשר מחוץ תשכל חרב אימה ובעתה מסביב, ועלינו להיות מזוינים היטב לעמוד בפני הסערות והרוחות הרעות' הנה גם מחדרים אימה, ד' מצא את עוננו ויעיר רוח קנאה בלב מתי מספר, מאלה תופשי התורה החונים על דגלנו' ובשם תוה"ק[1] עושים מעשים אשר לא יעשו, הנוגעים בכבוד רב וגאון בישראל ובכבוד הישוב כולו. לא תמול דנהו הרב הגאון הצדיק וכו'[2] אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א[3], המכהן פאר ביפו והמושבות, ולבד גאונותו חננו ה' בכשרונות נפלאים בלב מלא דעת ויראת ה', ומי יכול לעמוד בפני ארז בלבנון כזה ולפקפק במעשיו, אשר ממקום קדוש יהלכון, ממקור התורה והבינה, אשר אצלה לו ההשגחה ביד נדיבה. מי יוכל להטיל ספק בדברים אשר ידו החזקה מתן לנו' בודאות גמורה, אחרי חקירתו הגדולה ובינתו העמוקה, ובפרט בעניני המצות התלויות בארץ, אשר הוא שקוע בהם בכל לבו ובכל נפשו, ובכל עת מוכן הוא להראות לכל איש מקורי הוראותיו ולכל הבאים ללמוד תורה מפיו, להבינם דברי יושר ולהעמידם על האמת ברחב דעתו ושכלו הזך.

והנה קמו מתי מספר מאנשי ירושלים, אנשים כאלה אשר חובתם היא לכוף כאגמון ראשם מול גאון וצדיק כזה, וטרם באו לעמקה של הלכה, להבין היטיב את מקורה, יצאו בקהל בדעותיהם הפעוטות ובאיסוריהם אשר אין להם שחר' ויעיזו פנים לעמוד במערכה מול גאון כזה בלי חרב וחנית, ובלי כל מערכי מלחמה, הוא מתיר והמה אוסרים' הלב שותת דם וכאבנו נעכר לראות תמונות מעציבות כאלה הפוגעות בכבוד התורה והיהדות כולה ועלולות להביא חורבן להישוב כולו. ולדאבוננו המקרים מתחדשים חדשים לבקרים, בה בעת שרואים המה כי כל דבריהם אין בהם ממש ועלולים לקלקל רק

לשעה קלה, כי אין שמוע להם' והקהל יודע את הגדול מהם והכרוב הסוכך עליהם באברת חסידותו וצדקתו עוד לא נרפא המחץ והעין תדמע דמוע מעסק ביש, שמן שומשמין, לבשתנו ולחרפתנו. הגאון הנ"ל[4] התיר בכח התורה ובראיות והוכחות, והמה בלי כל טעם באו ואסרו את המותר, והטילו בשעתו סערה גדולה בצלוחית של מים, וערכו מדורה גדולה, אשר במהרה נכבתה, והנה פרות שביעית, 'ואיסור על הסבון הנעשה ע"י[5] אחינו בהכשר הגאון הנ"ל.

צחוק מכאיב לב הוא, כי ענין השביעית אשר כבר דשו בה גאוני קדמאי, וכולם מצאו דרך נכון להתיר' ושלש שמיטות נוהגין כן ע"פ[6] הוראת חכמי ישראל וגאוניו, ומה חדשה העלו במצודתם בשמיטה הרביעית לאסור את אשר הותר כבר?

אמנם כן, יודעים אנחנו כי לא יארכו הדברים ועלולים רק להטיל סערה לשעה קלה, ובמהרה ישכחו ויכלו כעשן' ומעשה שמן שומשמין יוכיח אך לא נוכל קו"ק[7] זה נתפרסם ב"האור" מי"ב סיון תר"ע[8] וב"החרות" מי"ג סיון תר"ע. התאפק לבלי לצאת למחאה גלויה נגד אלה מתי המספר אשר בכח התורה לקחו להם קרנים לנגח צדיק תמים, וע"ד[9] הדין מחויבים המה לסור למשמעתו ולקבל את דברי הגדול מהם, ובשם התורה וחובביה הננו מגידים וחוזרים ומגידים לעם קדוש לבל ישעו לדברי הבלי הרב הגאון הנ"ל הוא האחראי על כל העניינים הנוגעים להישוב' הנעמדים תחת פקודותיו, ובם שיהו והגיגו כל היום ומי לנו פה בר סמכא יותר גדול ממנו? חלילה לנו לפקפק רגע בהוראתו, ואתם גם אתם, רבני ירושלים וגאוניה' הרימו נא כשופר קולכם על האנשים האלה, לבל יוסיפו לערץ ארץ, חוסו נא על ממונם של ישראל, הלא גם התורה חסה על ממונם של ישראל. הרבה כסף והרבה כוחות השקיעו אחינו על אדמת קודש, ועלינו לסעדם ולכוננם במשפט וצדקה, לעודדם ולחזקם ולאמצם בפעולה ובמעשה, ועם זה יתוספו כוחות חדשים אשר יתנו פרים להגדיל את ישוב ארצנו הקדושה.

הנה באו הנה אנשים בעלי הון ויסדו בתי חרושת והרבה משפחות מאחינו מתפרנסים על ידם, וחלילה לנו לסור דרכם בסירים, כי תרפנה הידים החרוצות. עליכם לדאוג לשלומם וקיומם בארץ אבות, וחוסו נא על כבוד הישוב היקר בעינינו ועל אחינו הבונים חרבות ארצנו. הרימו קולכם ברמה, מן גערתם ינוסון ומקולם יהפזון, ואז יבא שלו'[10] בשערי ציון וירושלים, אמן.

החותמים בברכה למען כבוד ה' ותורתו

ח' סיון ד'עתר; עיה"ק[11] יפו תובב"א[12].

נאום אליעזר בן הרב מו"ה[13] עולתה נתן זצלה"ה[14] מלפנים רב בקראקא בעה"מ[15] מגי"ה[16] *

יעקב גזטנזן, מלפנים רגב"ד[17] דק"ק[18] דזערזי סיטי במדינת אמריקא

זאב וואלף גרינוואלד, מווארשא בעהמ"ס[19] י"ס[20],

שמואל משה ברודא, מלפנים רב בדרוזגע:יק *

ליפא ראזענמ(ן, מ"ץ[21] דפי:סק

שלמה זלמן שאך, ד"ץ[22] *

## אלי' יעקב ק((נטער, מ"ץ בפער:א.

1. תוה"ק - תורתנו הקדושה
2. וכו' - וכולי (וכן הלאה)
3. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
4. הנ"ל - הנזכר לעיל
5. ע"י - על ידי
6. ע"פ - על פי
7. קו"ק - קהילה קדושה
8. תר"ע - השנה תר"ע (1909/1910)
9. וע"ד - ועל דבר
10. שלו' - שלום
11. עיה"ק - עיר הקודש
12. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
13. מו"ה - מורנו הרב
14. זצלה"ה - זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא
15. בעה"מ - בעל המחבר
16. מג"ה - דורש פענוח
17. רגב"ד - רבי ג... ב... ד... - שם אדם
18. דק"ק - דקהילה קדושה
19. בעהמ"ס - בעל המחבר ספר
20. י"ס - יש ספרים (גרסה אחרת)
21. מ"ץ - מורה צדק
22. ד"ץ - דיין צדק

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת שלה

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ג תשרי תרע"א - יפו **נמען:** בן דודו, ר' צבי הירש יפה

בעניין השמיטה: ההוראה ישנה וכבושה, והרב קוק השתדל לצאת ידי כל הדעות. ב'שבת הארץ' רשם רק הערות כדי לעורר את תלמידי החכמים. הרב קוק רצה לעזור למי שרוצה לשמור כהלכה, אבל לא להכריז איסור על הסומכים על ההיתר, שהיה נהוג גם בימי ר' יהושע לייב דיסקין. אין בידו כתב יד שמוכיח את הסכמת ר' יהושע לייב. שבחי החופשיים צורמים לו יותר מזלזולי המתנגדים, אבל הם שמחים כי הרב קוק היחיד שעומד להצלת הישוב. הרב קוק לא ביקש עזרה מאיש.

### עיקרי הדברים

- ההוראה הכבושה ו'שבת הארץ'.
- אין להכריז איסור על הסומכים על ההיתר.
- שבחי החופשיים - צורמים.
- עמידה לבד להצלת הישוב.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ג תשרי ש"ת[4] ש"ג תרע"א[5].

שלו'[6] וברכה, ברבי' והמשכה לכבוד ש"ב[7] ידי"ע[8] הרה"ג[9] הגביר הנכבד, אוצ"ת[10] ויראת ד', כו"ה צבי הירש יפה שליט"א[11], וכב"ב[12] היקרים וכא"ל[13] כולם יתברכו מקודש בכט"ס[14],

בשמחה רבה קבלתי את ברכת מר ידי"נ[15] שי'[16], וחטיבה מול חטיבה יתברך באהבה, בכל מילי דמיטב, ונזכה לראות בחדות ד' על עמו ונחלתו, לרומם ימין ישע ואור גדולה לכל יראי ד' וחושבי שמו, לכל ישרי לב, וכל עם ד' הגוי כולו.

וע"ד[17] עניני השמיטה, אשר למגינת לבי ולב כל יראי ד' באמת ותמים, נסתבכו יותר מהראוי, ובאו פריצים מעבר מזה, ושוגים חסרי ידיעה בענין מעבר מזה, ויקימו שאון במקום השקט ובטחה בעה"י[18], הנה מצדי לא אמצא שעשיתי איזה דבר שיגרום לכל השערורי' אשר נהיתה. עצם ההוראה היא כבושה וישנה, ופרטיה ברובם הם מוטלים עלי, והייתי משתדל, כפי המדה האפשרית, לצאת ידי כל הדיעות, ולמנקט חומרי מתנייתא, כראוי לכל עוסק בהוראה אשר יראת ד' על פניו. ואם הדפסתי את הס' הקטן "שבת הארץ", הכולל הלכות שביעית בקצרה, מסופח ליסוד דברי הרמב"ם[19], ומד' עסקי בענין זה רשמתי איזה הערות, לגלות פנים בהלכה כדרכה של תורה, לעורר לב ת"ח[20] לעסוק בהלכות הללו ובהלכות התלויות בארץ ביחוד, לא אמצא שום יסוד שכדאי בשביל כך להרעיש עולם. ובגופא דעובדא הייתי משתוקק מאד לסייע לדבר מצוה, לקבץ כחות לעזור לכל אשר ידבנו רוחו, שלא להפקיע קדושת אה"ק[21] ולשמור השמיטה לכל הלכותי'. רק אמרתי להם, שאי אפשר לנו להכריז איסור על המפקיעים המתנהגים ע"פ[22] ההוראה הכבושה מגאונים קשישאי ז"ל[23], שבהם הי'[24] ג"כ[25] הגה"ק[26] ריל"ד[27], זצ"ל[28], ולא לפגע בחיי הישוב, שהוא ממש נוגע לנפשות.

ולדידי חבת הקודש, של עצם מניעת ישוב אה"ק, שמתבטלת ע"י[29] דחיית ההיתר ונותנת יד לסוררים לפרוק עול בגלוי, ולנתק כל המוסרות, הי' זה ג"כ גורם גדול לדבר ע"פ דרכה של תורה, נגד עצת ידידי הגרי"ד[30] שי', שבקש דוקא לעקור את ההיתר מעקרו, ובשו"א[31] לא הי' מועיל כלל להכריז ולהודיע שהוסכם ההיתר ע"פ הגרי"ל[32] זצ"ל, מפני שהיו מוכנים להכחיש דבר זה בפומבי, וכאשר אין לנו שום כת"י מכתי"ק[33] בהסכמת ההיתר, קלה היא מאד, ההכחשה, וגם כמ"ח הגי'[34] זצ"ל סבל מהכחשה זו, אלא שהי'[35] בידו להשתמט מעט, מפני שסוף כל סוף לא הי' עול הישוב מוטל עליו, מה שלא יכולתי לעשות כמעשהו.

ומה מאד אתמה על כת"ר[36] ידידי שתופס אותי במה שהחפשים מספרים בשבחי. אמת ששבחם צורם את לבבי ורוחי, הרבה יותר מכל הזלזולים של הצד השני שעכ"פ[37] הנם עמיתינו בתומ"צ[38] ויש לדונם לכ"ז שכונתם היא לש"ש. אבל בעצם הענין איזה חידוש הוא מה שהם דורשים אותי לשבח, סוף־כל־סוף דם יהודי נוזל בעורקיהם, ובעיניהם הם רואים שקמים אנשים לעקור את הישוב משרשו, למגר לארץ את כבודו, ולגדור את דרכיו, שלא יוכל להתרחב ולהתפתח, ואצלם הלא זהו כל נקודת יהדותם, ורק אנכי לבדי בין הרבנים הידועים באיזה מדה בשם הנני עומד בקשרי המלחמה ומוותר אני על כבודי ומעמדי וכל אשר לי, רק להציל את הישוב, ואת כל ענפי העסקים שלו, ותלי"ת[39] בלא שום פני' בעולם, - ואיך לא ידרשו כ"ז[40] לשבח.

וע"ד שאלתו מי הם העומדים על ימיני. בכלל הנם כל יראי ד' ת"ח מובהקים ישרי לב, שכולם מתרעמים על המהומה החדשה, וביחוד על דרכיה הבלתי־מכובדים, ובפרט שהפועלים הראשיים אינם מובטחים כלל שתהי'[41] כונתם לש"ש אפילו לפי דעתם. אמנם לא בקשתי מאת שום אדם לעזור לי, חושב אני לעלבון וחלול כבוד להאמת להעזר מהסכמות וסמיכות צדדיות. בטוח אני בחסדי השי"ת[42], אשר עד כה גמלני, וברב רחמיו הביאני אל אדמת קדשו, ויזכני לנהל בקוצר דעתי את צאן ידו, המסתפחים בנחלתו, להתלקט לראשית צמיחת קרן ישועה, כי יהי'[43] עמדי גם לימים יבאו, וכל עם ד' וגדוליו יכירו וידעו את תומת רוחי וצדקת פעלי, ויאשרו את כחי בצדקתם ותורתם.

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. ש"ת - של תורה
5. תרע"א - השנה תרע"א (1910/1911)
6. שלו' - שלום
7. ש"ב - שאר בשרי
8. ידי"ע - ידידו עוז
9. הרה"ג - הרב הגאון
10. אוצ"ת - אוצר תורה
11. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
12. וכב"ב - וכל בני ביתו
13. וכא"ל - וכל אשר לו

14. בכט"ס - בכל טוב סלה
15. ידי"נ - ידיד נפשי
16. שי' - שיחיה
17. וע"ד - ועל דבר
18. בעה"י - בעזרת השם יתברך
19. הרמב"ם - רבי משה בן מימון
20. ת"ח - תלמידי חכמים
21. אה"ק - ארץ הקודש
22. ע"פ - על פי
23. ז"ל - זכרונו לברכה
24. הי' - היה
25. ג"כ - גם כן
26. הגה"ק - הגאון הקדוש
27. ריל"ד - רבי יהושע לייב דיסקין
28. זצ"ל - זכר צדיק לברכה
29. ע"י - על ידי
30. הגרי"ד - הגאון רבי שמות שמתחילים באותיות י, ד (למשל: יעקב + דוד) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
31. ובשו"א - ובשום אופן
32. הגרי"ל - הגאון רבי שמות שמתחילים באותיות י, ל (למשל: יעקב + לוי) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
33. מכתי"ק - מכתב ידו הקדושה
34. הג' - הגאון
35. שהי' - שהיה
36. כת"ר - כבוד תורתו
37. שעכ"פ - שעל כל פנים
38. בתומ"צ - בתורה ומצוות
39. ותלי"ת - ותודה לא-ל יתברך
40. כ"ז - כל זה
41. שתהי' - שתהיה
42. השי"ת - השם יתברך
43. יהי' - יהיה

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ד כסלו תרע"ב - יפו **נמען:** ידיד (בסכסוך הוועדים)

הרב קוק עייף מהסכסוך בין הוועדים. אם שני הצדדים של הוועד הדתי יסכימו על החלטה אחת, יסכים גם הרב קוק. הרב קוק חותם 'אסקופה הנדרסת... העלוב'.

### עיקרי הדברים

- עייפות מהסכסוך.
- הסכמה להחלטה משותפת.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו, כ"ד כסלו תרע"ב[3].

ידידי.

כבר נלאיתי מהסיבוך הזה שבין הועדים, והמאמר האחרון שהבליט כי[4] חובת משרתו בזה, אינו מובן לי כלל.

בערב העבר הודעתי לאחד החסידים שהיה אצלי בשליחות מה"ר[5] שניאור שאם יתועדו שני הצדדים של העומדים מצד הועד הדתי ויסכימו בזה החלטה אחת, אסכים ג"א[6] ע"ז[7],

ידידו, אסקופה הנדרסת, המצפה לחסד ד' ורחמיו, בגבורת ישע ימינו,

**העלוב אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. תרע"ב - השנה תרע"ב (1911/1912)
4. כי - כבוד
5. מה"ר - מורנו הרב
6. ג"א - גם אני / גם אנו
7. ע"ז - על זה

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תכז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ה אייר תרע"ב - יפו **נמען:** הכנסייה הגדולה של 'אגודת ישראל'

הרב קוק אינו יכול להשתתף באספה הראשונה, וכותב את דעתו. הרב קוק שמח שגדולי הדור מדברים בשם 'כלל ישראל' ולא בשם מפלגה, אחרי ימים של התפלגות. שלומי אמוני ישראל אינם מפלגה אלא נושאי נשמת האומה, ולכן עליהם לדאוג לכל האומה, ובראש ובראשונה לארץ ישראל כולה, הישן והחדש. רעיון האחדות מאפשר לשלב קנאות קדושה עם סבלנות. האגודה צריכה לחזק את הכוח העתיק, להשפיע על הכוח החילוני ולמעט את הריסותיו, ולעזור לכל מי שמבקש עזרתה, בתנאים שאינם סותרים את מטרתה.

### עיקרי הדברים

- 'כלל ישראל' במקום מפלגה.
- שלומי אמונים - נשמת האומה.
- ארץ ישראל כולה במרכז.
- שילוב קנאות וסבלנות.
- השפעה על הכוח החילוני.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ה אייר תרע"ב[4].

להוד קדושת הדרת כבוד הכנסת הגדולה "אגדת ישראל", שלו'[5]

וברכה מקודש.

מכתם-קדשם העיר בקרבי רוח לקיבוץ המון מחשבות פזורות מאז, אשר אם מצאה ידי לבא לאסיפתם הנהדרה אולי הייתי מרציאם לפני הדר"ג[6], אחרי הרשיון אשר אקוה שהיה ניתן לי מהוד כבודם, לחוות את דעתי חות השקפותי בכלליות על חוג מפעלם הרחב. אמנם כעת, אשר ליום הנועד לאסיפה הראשונה הוא דבר שאי-אפשר לי לחשוב ע"ד[7] באי, אתכבד לתן פה במכתב ריש מלין.

נכבד מאד הוא דבר הקריאה להתעודדות האומה בכללה. הפתגם "כלל ישראל", ההולך ונכפל במכתבם הקדוש, אות הוא, שגדולי הדור, גאוני התורה וצדיקי הזמן, עומדים הם על הבסיס של אחדות האומה כולה. ובזה אנו רואים יד ד' לטובה על עמו, שאחרי אשר עברו ימים רבים, של התגדריות מיוחדות, למפלגות ואגודות, שכל אחת דאגה רק לבצרונה, באים ימים של התעוררות לאחדות כללית, המאספת על דגלה את כל האומה כולה. ימים רבים ישבתי משמים, מתוך הצער הגדול, שפצע את לבבי יום יום, מאשר שמעתי את הד קולם של שלמי-אמוני-ישראל בתקופתנו האחרונה, שהוא יוצא בצביון הראוי לצאת מתוך חצרה קטנה של מפלגה פרטית אחת, מה שלא היה זה מימי עולם. וב"ה[8] שהרבה הוקל מכאובי על-ידי הד קול קדשם, ההולך בעז, שאיננו מדבר בשם ולשם מפלגה וכתה מיוחדת, כי"א[9] לדרישת הטוב של כללות האומה, לכל רחבה עמקה והקפה של מובן המלה.

התולדה המתחייבת לצאת מתוך מחשבתם הרחבה והקדושה הכללית הנ"ל[10], היא הקריאה לשימת-הלב-והעין היותר חודרת לפינת-יקרתנו, לארץ-ישראל, וזה ג"כ[11] באופן כללי, כלומר לארץ-ישראל כולה בכל מובני ישוביה, הישן והחדש, הרוחני והחמרי, לכל צדדיו.

ועתה, רבותי הגדולים, תרשוני לומר לפניכם דברים אחדים ממה שלמדתוני.

כשנבא למצות את מדותינו, לעמוד על בירורם של דברים, מצד חידוש זה היוצא מתוך דברי קדשם, נמצינו למדין, ששלמי-אמוני-ישראל, החרדים אל ד' אלהי ישראל ואל דבר קדשו, או כמו שמבטאים היום בביטוי בלתי מוצלח: "המפלגה האורתודוכסית" שבאומה, התחילו להוציא אל הפועל את ההכרה הפנימית הגנוזה עמוק במעמקי נשמתם שהם אינם מפלגה אחת של האומה, שאין עליה לדאוג כי"א לשלומה, החמרי והרוחני, אלא שהם הנם כללות האומה כולה, והדאגה העיקרית המקננת בלבם היא הדאגה לשלום האומה ולישועתה הכללית. ומתוך הידיעה הברורה שהם יודעים, שהם הנם נושאי הנשמה של האומה, הדבקים בכל עז במקור-חייה, הנותן לה את ערובת קיומה, ובטחון תקות עולמים שלה, הם שואפים בגלל-זה, לשפוך מרוח-החיים שבקרבם על כל פלגות האומה.

מעתה, תחת התפרדות של מיני יהדיות חלוקות, לפי הממלכות של הגליות ולפי ההשפעות השונות של הגורמים הרוחניים והחמריים, שעברו עלינו בגלות החיל הזה, הננו שבים ליהדות אחת כללית, גדולה ומקפת, הראויה לגוי אחד בארץ, כימי עולם.

וכיון שאנו עומדים על בסיס נאמן זה, הרי דאגתנו למטרת פעולותינו הולכת היא ומקפת את כל עניני האומה לכל פלגותיה. כעת כבר אי-אפשר לנו לומר, שיש איזה ענין הנעשה בכל מרחבי האומה שאנו בני-חורין מלשים עליו לב, ושאנו רשאים להתיחס אליו בשויון-נפש, מבלי להשתדל בהטבתו כמה שיעלה בידינו, הרבה או גם מעט,

רעיון כללי זה, נס האחדות, הוא מוכרח להיות לפי-זה הכח הנותן נשמת-חיים בהפרוגרמה, המעשית והעיונית, שלנו.

כאן אנו כוללים כבר כאחד שני זרמי-רוח, שמבלעדי המחשבה הרוממה אשר הגה רוח קדשם, במכתבם הבהיר, היו עומדים במצב של שני הפכים שאינם יכולים להתאחד: הקנאה הקדושה, קנאת ד' ותורתו וכל קודש, המאזרת כח וחיל ונותנת רוח גבורה ואומץ-לבב לכל הזוכים לה בטהרתה, - והסבלנות המתונה, המלאה רוח-חסד ודרכי-שלום, המושכת חוט של חן ונעם על כל טהורי-לבב החנונים בה. קנאה גדולה אנחנו מקנאים לדגל שם ד', למקור רוח החיים, אשר החיה ומחיה ואשר יחיה את האומה עדי עד, אור תורה ונר מצוה חיינו ואורך ימינו. ומתוך האהבה העמוקה העליונה, שאנו אוהבים את עמנו הגוי כולו, ואנו חרדים בכל לב לגורלו ועתידו, הננו שואפים לתן את רוח ד' על כל צאצאיו, ומתוך-כך יש לנו כח-סבל גדול מאד, לבא במשא-ומתן עם כל פלגות עמנו ועם כל יחידיו, לתמוך בכל ענין שהוא מסבב אימוץ-ידים ועז-רוח לישראל, לחזק ידים רפות לכל פועל טוב לאומה, ועם זה להשפיע מרוח-החיים אשר באוצר-החיים אשר עמנו, בכל מדה האפשרית, על כל יחיד ועל כל סיעה.

מובן הדבר, שכדי להיות מוכנים לעבודה כללית זו הרינו צריכים לאימוץ פנימי ותיקון סדר נכון בהנהגתם של העניינים המסורים כולם תחת ידינו, כדי שיהיה רוחנו כ"כ[12] אמיץ ומלא עז-ד', עד כדי שיהיה ראוי להיות כח פועל חזק, ודבר ד' אשר בפינו יהיה כאש מצרף וכפטיש יפוצץ סלע".

נשוב לארץ ישראל. כאן אנו מוצאים שלשה כחות יסודיים, שעל כל אחד מהם בפני עצמו בנויים מוסדות של חינוך ושל חסד ועבודה, האחד, הוא הכח העתיק המוחזק בישובנו הקדוש הישן מקדמת דנא, הכנוס הרבה בקדושתו הפנימית הזורה הלאה כל שכלול חדש באיזו צורה שיהיה, האוסר בחדריו וישיבותיו כל שפה זרה, ואפילו שפת הממשלה והמדינה וכל לימוד של חול, אפילו היותר מוכרח בחיים, המנהג את חניכיו בתכסיס חיצוני ישן נושן, ואינו נזקק לשנות בו כל-דהו לפי דרישות החיים החדשים אשר באו לרגלי המון רב של אחינו הבאים ממערב ומאירופא בכללה, שטעמם דורש כבר בחזקה גם מיראי ד' וחושבי שמו, להביט על התכסיס החיצוני היותר מיושן, שהיה מקומו מכיר אותו בעת אשר ארץ ישראל היתה פינה נבדלת מכל המון החיים, בעין של תמהון והצטמקות של צער, בצירוף הרגשה של עלבון. הכח השני הוא הבא מחדש, ואשר התגבר לרגלי המאורעות האחרונות שבארץ ישראל, ושהוכרו ביותר מעת אשר החילותי אני הצעיר לפעול בארץ ישראל, כפי מן קטני אשר חנני ד', הוא הכח האומר שחובתנו הקדושה היא לתן עז ותעצומות לרוח ד' אשר על עמו, ולרומם בכבוד את דגל התורה והמצוה, ע"י[13] רכישתם של כל הכחות התרבותיים הנהוגים בעולם, המאמצים את בעליהם והנותנים אותם לחן ולכבוד בעיני רואיהם, וביחוד המכשירים אותם למלחמת החיים ברוח איתן.

אשר על כן עם השמירה העיקרית והראשית, להעמיד בראש את קוממיות התורה, האמונה, המצוה והיראה הטהורה, נקח את כל נתח טוב, מכל מקום אשר נמצאנו, ונעטר בו את רוחנו ואת מוסדותינו. במדרגה שניה אחרי תוה"ק[14] נלמד את בנינו וחניכינו את הלמודים השימושיים, הנחוצים לאדם בחיים. נרגילם ברוח אמיץ ובתכסיס נאה, נשגר בפיהם את השפה הקדושה שהיא נותנת כבוד ועז לישראל בארץ ישראל, נוסף על צד הקודש והמצוה שיש בה. ניסד בתי מלאכה בעד הנערים המוכשרים לזה, וגם בבתים האלה נשפיע את הרוח החי והפועל, המכיר את הדור והמוכשר לחבב עליו באהבה את כל קדש ד' אשר אהב.

הכח השלישי, הוא הכח החילוני לגמרי, המנער את חצנו מכל קודש, המשים את לבו רק לצרכי החיים הזמניים, של היחידים ושל הכלל, ומתוך שאיפה זו הוא מיסד את מוסדיו, ואת בתי ספריו וארחות חינוכיו. מובן הדבר שהסחת דעה זו מן הקודש, איננה נשארת רק פעולה בלתי-מחייבת, כי-אם שוללת היא ומחרבת, כפי ערך התפשטותה וכיבושיה את איתן חיי הקודש, ונוטלת את זיו החיים של אור ד' וקדושת תורתו, מהמון גדול על האומה, ההולכת ומתישבת באי"י[15]. אבל אין לכחד, שעם כל זה יש גם כאן תוכן גדול של חיים, אהבה לאומית חזקה ושאיפה ברורה ואמיצה לגדל את הישוב המעשי באי"י, לאמץ את רוח הדור להיות הולך ומתקשר לארץ ולאומה, ברוח לאומי-היסתורי, שעם כל נכריותו. גנוז בו ניצוץ קודש חזק מאד, הראוי להתעלות ע"י טיפוח של ידים אמונות.

וכדוגמתם של מוסדות החנוך, המחולקים לפי שלשת הכחות הנ"ל, הנם ג"כ המוסדים המעשיים, מוסדי העבודה והחסד, וכך המה ג"כ המוסדים הספרותיים, שלפרט אותם לפרטיהם, ולהעמיד את

הברור של כל אחד בפרט, אי-אפשר לי במכתב זה, ואין הפרטיות נוגעת כ"כ לענינינו.

והנה ראש דבר אנכי חושב, שהאגודה צריכה לבא במשא ומתן עם כל בעלי הכחות כולם, העומדים בראש המפעלים והמשפיעים היותר רשומים כולם, כדי לקנות מושג ברור מכל ענין בפרטיות, והעצות צריכות להיות מתחשבות איך לבצר את המעמד של הכח העתיק, ההולך ונחלש, מפני מיעוט סיגולו לסדרי החיים, ואיך להגביל את הארחות של הכח השני המחודש, באופן שילך ויחזק תמיד, ויהיה ג"כ למגדל עז לכח העתיק, לחבבו ולאמצו, ולעזרו לשמור את סגולותיו המצויינות המיוחדות בו, ואיך להשפיע גם על הכח השלישי החילוני, למעט כפי האפשרות את ההריסות שהוא מביא בדרכו את מהלכו בזעם, ובאין פנות אל דת וקודש, ולנסות לעורר את רוח קדושת ישראל הטמיר בכל הלבבות. של כל זרע יעקב, באותה המדה האפשרית, בזהירות ובמתינות, בסגנונים שונים, לפי העניינים והמצבים המתחלפים.

אבל בכלל צריכה האגודה הנכבדה והקדושה להכין את כחותיה, להיות מוכנת לעזור לכל, לכל דורש עזרתה ובכל מקום שתמצא שעזרתה החמרית והרוחנית יוכלו להביא אומץ ותועלת. כמובן כשתתן האגודה את עזרתה, תתן ע"פ[16] אותם התנאים שאינם מתנגדים ליסודי מטרתה העיקרית הכוללת, שהיא טובת האומה השלמה, בצדה הקודש והחול, שיחד כולם הנם קודש קדשים.

אצא כעת מאת הדרת-כבודם בתקוה טובה, שדברי המעטים יעוררו את רוח-קדשם לשא-ולתן בהם ויהי נעם ד' עליהם ומעשי-ידיהם יכונן להיות גודרי פרץ ומשובבי נתיבות לשבת.

הברו נושאי כלי ד', ד' עמכם גבורי החיל.

ברחשי כבוד ורוממות עמוקים מאד הנני דורש"ת[17] מהררי קודש, בצפיית ישועה משוכן ציון, על עמו ונחלתו.

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ב - השנה תרע"ב (1911/1912)
5. שלו' - שלום
6. הדר"ג - הדרת גאונו
7. ע"ד - על דבר
8. וב"ה - וברוך השם
9. כי"א - כי אם
10. הנ"ל - הנזכר לעיל
11. ג"כ - גם כן
12. כ"כ - כל כך
13. ע"י - על ידי
14. תוה"ק - תורתנו הקדושה
15. באי"י - בארץ ישראל
16. ע"פ - על פי

17. דורש"ית - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תנא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ה' אלול תרע"ב - יפו **נמען:** עדת ישראל בחיפה

יש בחיפה מי שמבקשים למנות רב נוסף במקום הרב ברוך מרקוס. הרב קוק מזהיר שזו 'הסגת גבול' וחילול השם, ושכל מי שישתתף בכך, וכל מי שיקבל עליו את המשרה, נתפס ב'ארור מסיג גבול רעהו'. עליהם להתאחד תחת הרב המכהן.

### עיקרי הדברים

- הסגת גבול הרבנות בחיפה.
- תמיכה ברב ברוך מרקוס.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ה' אלול תרע"ב[2].

לכבוד עדת ישראל בעיה"ק[3] חיפה ת"ו[4], שלו'[5] רב וברכת השנים.

מצאתי לנפשי חוב קדוש להעיר את לבבם הטהור, ע"ד[6] אשר שמעתי שנמצאו בעדת קדשם אנשים כאלה, אשר עולה על לבבם מחשבה אשר לא כן, להרים יד במעמד הרבנות, שהיא יסוד הדת והיהדות בכל מקום ובפרט באה"ק[7], וחושבים לעשות חלילה מחלוקת, ולהושיב עוד רב בעירם הק'[8], במקום אשר כבר הונף והורם והוחזק בחזקת הקודש כ'[9] הרב הגאון הח "ב וירו"א[10] מו"ה[11] ברוך שליט"א[12], האב"ד[13] דעה"ק[14] חיפה ת"ו.

הנני בא בזה להזכיר ולהזהיר, שחלילה חולין הוא לכל אשר בשם ישראל יכונה, לחשוב מחשבת פסול כזאת, אשר לא יעשה כן בישראל, ואלה אשר יעיזו ח"ו[15] להטפל לדבר עבירה חמורה זו של הסגת גבול הרבנות, וק"ו[16] אותו אשר יתכנה בשם רב, אשר יואיל לקבל עליו עסק ביש זה, ידעו שנתפסים הם בארור מסיג גבול רעהו, וארור בו כו'[17], ולא יחרך רמי' צידו, וצורבא מרבנן קוב"ה[18] תבע ביקרי', וכאשר הרבנות היא המוסד לעמוד דת קודש ועמוד השלו'[19] בישראל, כל השולח יד בכבודה לא ינקה, ואין מקיפין בחילול השם. ובטחתי בעזה"י[20], שדברי אלה היוצאים מקרב לבבי, ומדאגתי לשלו'[21] עדת קדשם וקדושת תוה"ק[22] וחיזוק היהדות והתורה והמצוה בקרבה, יעשו את פרים לברכה, ומחשבת און הנ"ל[23] לא תעלה עוד על לב, ותעשו כולכם אגודה אחת תחת דגל הרב הגאב"ד[24] הנ"ל שליט"א, לחזק ולאמץ יסוד התורה והמצוה, ולהרבות שלו' ואחדות בקהילת קדשם. והשי"ת[25] ישית עליכם ברכתו ותאריכו ימים על אדמת הקודש, ותזכו לראות בישועת עם ד' על חבל נחלתו לשם ולתפארת, כנה"י[26] ונפש ידידם דורשם לטובה ולברכה כל הימים, חותם בברכת שלו' רב,

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

עבד לעם קדוש על אדמת הקודש בעה"ק[27] יפו והמושבות ת"ו.

1. ב"ה - ברוך השם

2. תרע"ב - השנה תרע"ב (1911/1912)
3. בעיה"ק - בעיר הקודש
4. ת"ו - תבנה ותכונן
5. שלו' - שלום
6. ע"ד - על דבר
7. באה"ק - בארץ הקודש
8. הק' - הקטן
9. כ' - כבוד
10. וירא"א - וירא אלקים
11. מו"ה - מורנו הרב
12. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
13. האב"ד - האב בית דין
14. דעה"ק - דעיר הקודש
15. ח"ו - חס ושלום
16. וק"ו - וקל וחומר
17. כו' - וכולי (וכן הלאה)
18. קוב"ה - קודשא בריך הוא
19. השלו' - השלום
20. בעזה"י - בעזרת השם יתברך
21. לשלו' - לשלום
22. תוה"ק - תורתנו הקדושה
23. הנ"ל - הנזכר לעיל
24. הגאב"ד - הגאון אב בית דין
25. והשי"ת - והשם יתברך
26. כנה"י - כנפשו היקרה
27. בעה"ק - בעיר הקודש

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תעז

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ' טבת תרע"ג - יפו **נמען:** פסק בסכסוך בחיפה

החלטה בסכסוך בין הרב ברוך מרקוס לרב יהושע בורק בחיפה: ענייני הדת רק בהסכמת הרב. בתלמוד התורה - העניינים הרוחניים בידי הרב, המעשיים בידי בורק, והמשותפים בהסכמת שניהם. ועד הכנה לסניף 'אגודת ישראל'. הרב יתפלל ביום חול בבית הכנסת הישן, ושלוש שבתות בחודש בחדש. זכויותיהם ייקבעו לפי שמירת השלום.

### עיקרי הדברים

- הסדר סמכויות בחיפה.
- תלמוד התורה.
- סניף 'אגודת ישראל'.
- שמירת השלום.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ' טבת תרע"ג[4]

אחרי אשר הציעו לפני הרב הגאון ר'[5] ברוך מרקוס, אב"ד[6] דעה"ק[7] חיפה ת"ו והרב הנכבד מו"ה[8] יהושע בורק נ"י[9], את פרטי הדברים שנסתבכו במעמד הענינים בעה"ק[10] הנ"ל[11], הוחלטו אצלי ע"פ[12] דעת תורה ודעת נוטה אלה הפרטים המבוארים בזה:

א) כל דבר מעניני הדת לא יעשה בעיר בלא הסכמת הרב הגאב"ד[13] הנ"ל שי'[14].

ב) עניני התי"ת[15] יתנהגו ע"פ דעת הרב בהשתתפות הר"י[16] בורק נ"י, דהיינו כל הענינים הרוחניים שבתי"ת[17] יעשו ע"פ דעת הרב, והענינים המעשיים ע"פ דעת הר"י בורק, והענינים שיש בהם עירוב משני הענינים הנ"ל יעשו ע"פ השתתפות שניהם והסכמתם האחדותית.

ג) ליסד ועד הכנה לסניף "אגודת ישראל", שמטרתו תהיה ג"כ[18] תיקון כל עניני הדת המקומיים. יסוד הועד יהיה ע"פ דעת הרב בשיתופו של הר"י בורק נ"י.

ד) הרב יתפלל בימות החול בביהכ"נ[19] הישן, ושלשה ימי ש"ק[20] בחודש, יתפלל בביהכ"נ החדש. רק כל שבת מברכים יתפלל בביהכ"נ הישן, וזה המנהג ימשך עד שתהיה שעת הכושר לשנות בו לטובת השלום.

ה) כפי הזהירות של הצדדים הנ"ל, כבוד הרב והר"י[21] בורק בכל פרטי השלו'[22] המבוארים בזה, יתרבו או יתקמצו זכויותיהם ביחש להנהגת התי"ת ע"פ חות דעתי ודעת הרה"ח[23] ד"ר[24] משה אויערבאך נ"י.

בכלל הנני מוצא חוב קדוש לכבוד נכבדי עדת ד' בעיה"ק[25] הנ"ל ת"ו, לחזק ולאמץ את מצב הרבנות בעדת קדשם, ולעמוד לימין הרב הגאב"ד הנ"ל בכל תיקוני התורה והמצוה, ותחזקנה ידיהם בעז ד', וכבוד הרב יעמוד לימין המחזיקים במעוז דת קודש, לעזרם בהשפעתו בכל הנוגע להרמת קרן התורה והיראה, ושניהם יחדו יעזרו בכל עז, לבצר את מצב השלו' בעיר הקודש הנ"ל, למען תפרח ותהיה

לתפארת עם ד' בארץ חמדה. כ"ז[26] נעשה ע"פ החלטתי בהסכמת הצדדים הנ"ל ולאות אמת בעה"ח[27] אור ליום הנ"ל, פעה"ק[28] הנ"ל.

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

עבד לעם קדוש על אדמת הקודש פעה"ק יפו והמושבות תובב"א[29].

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. ר' - רבי
6. אב"ד - אב בית דין
7. דעה"ק - דעיר הקודש
8. מו"ה - מורנו הרב
9. נ"י - נרו יאיר
10. בעה"ק - בעיר הקודש
11. הנ"ל - הנזכר לעיל
12. ע"פ - על פי
13. הגאב"ד - הגאון אב בית דין
14. שי' - שיחיה
15. התי"ת - התלמוד תורה
16. הר"י - הרב רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
17. שבתי"ת - שבתלמוד תורה
18. ג"כ - גם כן
19. בביהכ"נ - בבית הכנסת
20. ש"ק - שבת קודש
21. והר"י - ו + הר"י: הרב רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
22. השלו' - השלום
23. הרה"ח - הרב החסיד
24. ד"ר - דוקטור
25. בעיה"ק - בעיר הקודש
26. כ"ז - כל זה
27. בעה"ח - באתי על החתום
28. פעה"ק - פה עיר הקודש
29. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תפב

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ד טבת תרע"ג - יפו **נמען:** ד"ר בנימין מנשה לוין

הרב קוק שמח שלוין מסכים לחזור לארץ ולעבוד בפתח תקווה או בחיפה. הרב קוק שמח גם על מאמצי רוזנהיים לבסס את 'אגודת ישראל' בדרכי שלום, כך שתשפיע גם על הרחוקים. צריך ללמוד הרבה 'תורת השלום' כדי שתנצח את כל הרוחות.

### עיקרי הדברים

- חזרת לוין לארץ.
- 'אגודת ישראל' בדרכי שלום.
- תורת השלום.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ד טבת תרע"ג[4].

עתרת שלו'[5] ושפעת ברכה לכבוד יקירי ומחמד לבבי, הרב הגדול בתורה חכמה ויראה, עומד לנס ולתפארת מר בנימין מנשה ד"ר[6] לוין שליט"א[7],

ותבורך מנשים רעיתך היקרה תחי'[8] לאוי"ט[9], יצוה ד' חסדו וברכתו עליכם, וכוס חייכם ינעים בשפע ברכות ושובע שמחות לעד.

ידידי הנעים,

מאד שמחתני בדבריך החמודים ובכללות מכתבך הנעלה, אשר השביעני שמחה. הרבה קראתי ב"ה בתוכו, והרבה הצצתי מבין שורותיו אשר יזהירו באותות לטובה, בכל לבבי אודה את ד' על אשרך וטובך, אשר ישביעני חדות לבי, כה יוסף ד' תמיד ברב חסדו וטובו את ברכתו, להוסיף לקח ולעשות חיל בעבודת כרם בית ישראל.

מאד אשמח על הסכמת כת"ר[10] לשוב אלינו לארץ הצבי ולעבוד את עבודתו בקודש, בפ"ת[11] או גם בחיפה; אע"פ[12] שהיא רחוקה מעט, מ"מ[13] חבת הקודש של ארץ ישראל תקרב גם את המרחק הקטן הזה. גם זה אות לטובה מה שהחכם מר רוזנהיים נ"י[14] מתאמץ לבצר את מעמד האגודה הנכבדה, בדרך אהבה ונעימת שלו', בצורה שתהיה ראויה להשפיע על ידה אור וחיים גם לרחוקים, שרק דרך זה הוא דרך הקודש באמת, ההולך ואור משמו של הקב"ה[15] שלו', הכלי המחזיק ברכה, שהוא עצמו ג"כ[16] מעיין ומקור של ברכה. אמנם ללמוד הרבה להרחיב ולהעמיק הרבה צריכים דוקא בתורת השלו'[17], איך להעמידה, להכשירה באיתנות מוחלטת ובגאות ד' עליונה, באופן שתהיה היא מנצחת את כל הרוחות כולם.

חפצתי מאד לכתוב לכת"ר[18] בארוכה, אבל מוטרד אני מכל צד כרגיל, ואולי עוד יותר מהרגיל. ע"כ[19] אקצר כעת, ונקוה בעה"י[20], להרחיב הדברים במכתבים הבעל"ט[21], בחסד אל גומר עלינו ב"ה. והנני

בזה ידידך אוהבך, הנאמן לך בכל לב ונפש, מצפה אשרך, צביונך ותפארתך, חותם בברכה מקודש באה"ר ונאמנה,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

באה"ר[22] אדר"ש[23] כ'[24] חותנך הרב הנכבד שי'[25] וכא"ל[26] הנ"ל[27].

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. שלו' - שלום
6. ד"ר - דוקטור
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. תחי' - תחיה
9. לאו"ט - לאורך ימים טובים
10. כת"ר - כבוד תורתו
11. בפ"ת - בפתח תקוה
12. אע"פ - אף על פי
13. מ"מ - מכל מקום
14. נ"י - נרו יאיר
15. הקב"ה - הקדוש ברוך הוא
16. ג"כ - גם כן
17. השלו' - השלום
18. לכת"ר - לכבוד תורתו
19. ע"כ - על כן
20. בעה"י - בעזרת השם יתברך
21. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
22. באה"ר - באהבה רבה
23. אדר"ש - אחר דרישת שלום
24. כ' - כבוד
25. שי' - שיחיה
26. וכא"ל - וכל אשר לו
27. הנ"ל - הנזכר לעיל

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תק

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ' שבט תרע"ג - יפו **נמען:** הרב משה קליערס ורבני הספרדים בטבריה

בעניין חלוקת הנדבות מיפו לנצרכי טבריה: אם הספרדים מסכימים, גם האשכנזים מסכימים שהכול יחולק שווה בשווה, בלי הבדל עדות. 'האחווה והשלום... גדולה מכל הקפידות של דקדוקי כספים'. בהערה לרב זריהן: אינו מכיר ספר 'חוכמתא רבתא דשמואל'.

### עיקרי הדברים

- חלוקה שווה בין ספרדים לאשכנזים.
- אחווה מעל דקדוקי כספים.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ' שבט תרע"ג[4]

לכבוד ידי"נ[5] הרבנים הגאונים, מאורי אור בתורה וביראת ד' טהורה.

כקש"ת[6] מוהר"ר[7] משה קליערס שליט"א[8], הגאב"ד[9] דכללות אשכנזים דעה"ק[10] טבריא ת"ו, וחו"ר[11] כללות הספרדים יצ"ו[12], לכולם עתרת ברכה ושלו'[13], ולמאן דחזי לי,

ביחוד, מיודעי ומכירי הרב הגאון מוהר"י[14] זריהן שליט"א, ברכה מיוחדת באה"ר[15].

אחדשה"ט[16] באה"ר,

בדבר שני כתובים הבאים כאחד מכתבי קדשם ע"ד[17] חילוק הנדבות דפעה"ק[18] ת"ו בין הנצרכים שבקהילות הספרדים והאשכנזים. דעתי העני' מסכמת, שאם מצד הספרדים אין מניעה שכל המקובץ יחולק שוה בשוה, לפי הסכמת נבררים משני הצדדים, ובלא קפידא על הכרעת המנדבים בריבויים, בלא הפרש בין אשכנזים לספרדים, גם דעתנו מסכמת לזה, שמצד כללות האשכנזים לא תהי'[19] בזה שום קפידא. והאחוה והשלו'[20] הכללי, וההוראה המעשית שהננו כולנו אחים בני אב אחד אבינו שבשמים ב"ה היא גדולה מכל הקפידות של דקדוקי כספים ודומיהן, והשי"ת[21] ישפת שלו'[22] רב על עמו ועל יראיו וחושבי שמו, ויאושרו כולם בארץ חמדה לאורך ימים טובים, ונזכה מהרה לאור גאולה ותשועת עולמים, כנה"ר[23] ונפש קשור באהבתם ודוש"ת[24] באה"ר,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

לכ'[25] ההי"ג[26] ר"י זריהן נ"י[27],

ס' "חוכמתא רבתא דשמואל" לא ראיתי, ואולי כונתו ע"ס[28] "חוכמתא רבתא דשלמה" או על "ברייתא דשמואל הקטן". ויברר נא כת"ר[29] דבריו בטובו.

ידי"ע הנ"ל

1. ב"ה - ברוך השם

2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. ידי"נ - ידיד נפשי
6. כקש"ת - כבוד קדושת שם תפארתו
7. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. הגאב"ד - הגאון אב בית דין
10. דעה"ק - דעיר הקודש
11. וחו"ר - וחכמים ורבנים
12. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
13. ושלו' - ושלום
14. מוהר"י - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
15. באה"ר - באהבה רבה
16. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
17. ע"ד - על דבר
18. דפעה"ק - דפה עיר הקודש
19. תהי' - תהיה
20. והשלו' - והשלום
21. והשי"ת - והשם יתברך
22. שלו' - שלום
23. כנה"ר - כנפשו הרמה
24. ודוש"ת - ודורש שלומו ותורתו
25. לכ' - לכבוד
26. ההי"ג - הרב הגאון
27. נ"י - נרו יאיר
28. ע"ס - על ספר
29. כת"ר - כבוד תורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקטו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ה אדר ראשון תרע"ג - יפו **נמען:** הרב משה זבולון מרגליות, ניו יורק, ורבני ונדיבי אמריקה

קריאה נרגשת לרגל משבר החלוקה בירושלים: 'מחשבה עדינה' של תיקון, שלא כוונה לזמן ולמקום, עלולה להפוך לתקלה. הישוב הישן והחדש קשורים קשר אורגני של נשמה וגוף. הישוב הישן בקדושתו משפיע אור על כל הישוב, ובכללו על החדש. הרב קוק מבקש לא לשנות את סדרי הצדקה הקדומים שייסדו גאוני יעקב ולא לחלל את הקודש גם בשם תיקון.

### עיקרי הדברים

- משבר בתיקון החלוקה.
- הישן והחדש - נשמה וגוף.
- ערך הישוב הישן.
- אין לשנות את מוסדות הקודש.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ה אד"ר[4] תרע"ג[5]

מארץ חיים, יתן מחיה חיים, עושר וכבוד, אושר וחיים, לכבוד ידידי הרב הגאון המפורסם, בתורתו ויראת ד' חתולתו דגול במעשים טובים ומוכתר בנימוסין, מו"ה[6] משה זבולון מרגליות שליט"א[7], רב בעי"ת[8] נוייארק ויו"ר[9] בועד צדקות א"י[10] בקה"ק[11] הנ"ל[12] יצ"ו[13].

אחדשה"ט[14] באה"ר[15] ויקרא סגי,

אנכי העני, הרובץ בין המשפטים, בארצנו הקדושה, הנצב על התחום שהישובים הקדושים הישן והחדש מתאחדים על ידו ומתנגשים בו, הנני מוצא לי לחובה לבא בדברי אלה, אל הדר"ג[16], ולכבוד כל הרבנים הגאונים חביריו וכל נדיבי לב יראי ד' וחושבי שמו, אשר יזכרו מרחוק את ד' וירושלים תעלה על לבבם, וגם לרבות לכל אחינו היקרים, אנשי העולם והמעשה, החושבים טוב על ציון ועל מקראיה, מכל צד ופינה שבלבו הטוב של כל אחד ואחד, לפום דרגיה.

הננו עומדים כולנו כעת לפני שעה קשה מאד. עיר הקודש והמחוזות, הישוב הישן והחדש גם יחד, וכבודו והדר אצילותו, עומדים כעת לקראת משבר קשה מאד, שקשיו גדול מאד, בהיותו יוצא מתוך מחשבה עדינה ונאצלת, אשר לאסונינו לא כיונה את הערכים ההגונים, ולא את הזמן והמקום, והיא עלולה להתהפך חלילה לרועץ לחרפה ולתקלה, במקום אשר קותה לאמץ, לכבד ולתקן. והמשבר הזה, הכולל בתוכו אסונים רוחניים וגשמיים יחד, לא רק על הישוב הכללי הארצי-ישראלי הוא מתפשט, אלא הולך הוא וסוער על הכלל כולו.

אבאר מעט את דברי, אשר לבארם כליל לא אעצר כה, מפני המון רגשותי, המתגרים בקרבי, לנוכח החזיון המעציב והמחריד אשר לפנינו היום

כמדומה אני שרבים הם אנשי דעה ולב, ביחוד בין השרידים אשר ד' קורא, אשר נשמת ד' מאור ישראל ותורתו תחיה אותם כל היום, היודעים מה היא ארץ ישראל לנו, ומה הוא הערך והתפקיד של הישוב הקדוש והחביב שבהר קודש, לכל הגוי כולו כמה אומץ רוחני, כמה אור אמונה, וחיי קודש ותקוה, הוא משפיע בחום קדשו על הכלל כולו, ארץ חמדה וכל מקראיה גם כשהם שוממים הם בקדושתן. ביחוד אין ביד כל אדם לשער כמה גדול הוא המסעד של אור האמונה התורה והיהדות, וקשר האומה כולה בחייה הרוחניים, המקושרים בכמה קשרים לחייה המעשיים, גם בימי ירידה ודלדול רוחניים וחמריים, כימינו, שכנסת ישראל כולה מקבלת היא מזיו ארץ ישראל, משד תנחומיה וזיו כבודה ותקותיה, שכל אלה הנם הולכים ונעשים במסבות המתהלכות מקורא הדורות מראש ב"ה, הנותן זמן לכל חפץ, אשר שלח דברו, להרחיב את חוגי הישוב הקדוש בכלל, ולהרגיל את רגל ישראל על אדמת קדשו, ולהרבות התעוררות של קישור לבבות למקום בית חיינו, ע"י[17] החיים המתרבים, שהולכים ומתגדלים בחסדי ד', אל למושעות ב"ה. החודר בעין פקוחה יוכל גם מרחוק לראות, ואנו העומדים ת"ל[18] במקום האורה, בתחום הרת עולם של מעשי ד.

ההולכים ומתהוים בהר קודש אלקינו ב"ה, הננו יכולים ביתר בטחה ובירור להודיע לכל אחינו הקרובים והרחוקים, בכל השדרות והמפלגות, איך החיים היחושיים של שני הישובים הללו בקודש, הישן והחדש, מקושרים הם זה בזה, קשירה חיה אורגנית, כקשר של נשמה וגויה, ודוקא שניהם יחד, במילואם והודם, הם הם שבוראים את סוללת החיים, את אוצר הכח המריק עז ותעצומות לעם, להאיר מתוך מאפליה.

הישוב הישן בהוד קדושתו ואצילות הדרת שיבתו, בעומק קשר פליאות אמונת אומן וחיי נשמות פנימיים הגנוזים בו, משפיע הוא המון קרני הוד וקשרי לב ונשמה, לכללות הישוב הקדוש, המהנה באורו את הישוב החדש וכל אגפיו, הכולל בהקיפו הרוחני את כל הדגלים השונים, בהופיע עליהם בסתרי סתרים, מחבת הקודש, וידידת נחלת עולמים, שרק בקודש קדשים תמצא את עזה וחסנה, אשר עם זה עומד הישוב החדש, בטל ילדותו, ובהתעוררות חיי נעורים שלו, להרנין לב, ולחזק ידים, שהן כבר נשואות קודש. ומשילוב קודש זה לב ישראל יונק, וחפץ ד' הולך וצולח, ודגל ישראל מתנוסס בהדרו, להאיר אופל שה פזורה והישוב הישן הזה, אשר עשה לנו חיל גדול ונפלא, אשר העמיד מוסדות רבים וגדולים, לתורה ולאמונה, לחסד ולצדקה, לחמלה ולרחמים, בהיותו נכון על הבסיס הראוי לו, על בסיס הקדושה, והדרת שיבת אמונים, חן קודש לו, ויפעת טהרה ואצילות נשמה, המעוררים בכחם לאלקים נפשות ממרחקים, לדרוש את ארץ ד', ואת ישראל עמו. ודרישת קודש זו מחיה היא את דרישת ציון לכל חלקיה, עורק דם חיים של קדשי ד' הוא הנותן חיים בחשאי ברז צניעות חבתו, לו ולכל אגפיו, בכל מלא רוחב ארצנו הקדושה, ומעודד ומקשר מחזק ומחיה ברוחניותו, את כללות הישוב החדש, וכל סניפיו ההולכים ומתפתחים.

ואני הנני היודע ועד, מאזין ומקשיב אני תמיד לקול אלה הצינורות, שהמים העליונים והמים התחתונים של תחיית גוי קדוש על חבל נחלתו, איך תהומא אמר לחבריה אבע מימך, למענך ולמעני. ומזה אני יודע להזהר ולהזהיר בע"ה[19] בקול גדול ואדיר: השמרו נא מגעת בעורק חיי הקודש, השמרו

מלקלקל, מלהמעיט, מלשנות את ערך הקודש והדרת הקדשים של ראשית מקור חיי הישוב המקודש לכל כללותו, השמרו מלשנות בידים מלאכותיות את תכונות שבילי חיים מלאים סוד שיח קדוש עליון, למען חיי הישוב בכללו, ולמען שטפי האורה הרוחניים הרבים של נשמת ישראל האחוזים בהם.

מוסדי הישוב הישן, וראש וראשון לכולם בעיר עז לנו בקרית-משושנו, ועיר קדשנו ותפארתנו עדי עד ירושלים עיר הקודש תובב"א[20], הם חיים על יסוד התוכן והמסורת של קדושת הדרת שלמי אמונים, משפיעים הם רב טוב יותר ממה שהם מקבלים, חיי לבבות מחיים הם בקבלתם, שהיא מעולפת ספירי קודש. כל פרוטה ופרוטה הניתנת, יש עמה רציפת אהבה ורחשי קודש, אמונה ותמימות, היקרים מכל אלפי זהב כסף, מכל העולם הטכני והמסחרי כולו. ומקדשי אל אלה, בעיר ואם בישראל, בכל הגודל ובכל המילוי של אמרת קודש זו, הם נתונים בעקרם, בירושלים, בעיר זו שאינה צריכה תוארים לפאר הדר קדשה, בעיר שהיא עצמה כה שם קדוש לה, בעיר ד' שמה. אל תגעו בידים עסקניות אומניות ומסחריות בזרם אור חיים זה, באוצר קודש מקדשי צור ישראל, חוסו נא על החיים הטמירים העליונים, הגדולים ויקרים, עשירים ונכבדים, מכל עושר ומכל חיים, מכל שכלול שיוכל לב בשר גם להעלות על לב. צדיקים יסודי עולם, אנשי קודש ואדירי אמונים, הרואים באמונתם יסדו יסוד קודש, אל נא תערבו לב לחללו גם בתיקון, של ראות עיני חולין, שיכולות רק למשש בצהרים, ולא לראות פאר נגוהות גנוזות באוצר חיים.

כל החרפה והבוז, אשר מכל עברים ישטפו על מכון מקדש וקודש, ממנו והלאה הוא, באברת חסדו ישא את נושאיו, ויחון חיים וחסד בשפעת גדלו וקדשו, גם למכעיסיו ובוזיו מקוצר רוח וסמיות עינים.

אחלי רבותי החביבים מחמדי רוחי ונפשי, שרידי עם קודש, שרוח ד' ברגשי אמונים ונעימות ידידות משכני עליון תעודדם, תשגבם ותנחמם, אל תתנו לשנות את סדרי צדקת ד, במוסדי הקודש העתיקים, הוסיפו אומץ בכל אשר תשיג ידכם, בשמירת היסוד, אשר מאז עשוהו ויכוננוהו רוזני קודש, גאוני יעקב, קדושי עליון, ובזה יהיה שמכם הטוב לברכת עולמים, לכבוד ולתפארת לעד, ולזכרון נצח בהיכל ד', בהופיע פתאום בהיכלו מלך ביפיו, בשנת שילומים לריב ציון, ובאור יקרות לכל מכבדיה, המתעטרים בידידות חבת קדשה מעולם ועד עולם. כנה"י[21] ונפש דורש אשרם והדרת כבודם מקודש, המצפה לתשועה ואור גאולה על ציון ועל מקראיה, ועל כל המחזיקים בשוליה, בהבקע למו אור שחריה ב"ב[22].

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. אד"ר - אדר ראשון
5. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
6. מו"ה - מורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. בעי"ת - בעיר תהילה

9. ויו"ר - ויושב ראש
10. א"י - ארץ ישראל
11. בקה"ק - בקהילה קדושה
12. הנ"ל - הנזכר לעיל
13. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
14. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
15. באה"ר - באהבה רבה
16. הדר"ג - הדרת גאונו
17. ע"י - על ידי
18. ת"ל - תודה לא-ל
19. בע"ה - בעזרת השם
20. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
21. כנה"י - כנפשו היקרה
22. ב"ב - בני ביתו

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקכב

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ט אדר שני תרע"ג - יפו **נמען:** הרידב"ז, עין זיתון

תשובה לטענות הרידב"ז: הרב קוק לא התיר לישראל מלאכות דאורייתא בשביעית, ומי שנענש לא שמע להוראתו. הרב קוק מתעב את הרע שברשעים, אבל אוהב את החלק הטוב שבהם, כי 'חלק ה' הוא', ועבודת הקודש בנויה על קירוב רחוקים ולקט ניצוצות. את 'המגילה' של הבריונים לא החריש מאדישות: הרב קוק חלה מצער, אבל מחאה הייתה מוסיפה 'תבן על מדורה'. הרב קוק לא 'עקר שמיטה', אלא דאג שלפחות תיעשה מכירה. ועל העצה לצאת לרבנות בחוץ לארץ: לא יחליף רגע של אוויר ארץ ישראל בכל הון העולם. האהבה ביניהם אינה תלויה בדבר.

### עיקרי הדברים

- לא התיר מלאכות דאורייתא.
- אהבת החלק הטוב שברשעים.
- שתיקה מפני כבוד התורה.
- לא עקר שמיטה.
- אוויר ארץ ישראל.
- אהבה שאינה תלויה בדבר.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ט אדר ב' תרע"ג[4],

לכ' הרב הגאון הגדול כו'[5] כו' כו', מוהר"ר[6] יעקב דוד רידב"ז[7], בעין זיתון תובב"א[8].[9]

אחדשה"ט[10],

הנני משיב בקצרה ע"ד[11] כ"ג[12]. זקף על חשבוני זריעתם של בני סאמארין ע"י[13] ישראל, מה שמפורש צוחתי שהזריעה, וכל מלאכות שהן מה"ת[14] אסורות ע"י ישראל, אפילו אחרי המכירה. ובודאי כ"מ[15] שנענשו בשביעית הי'[16] מפני שלא שמעו את ההוראה ע"פ[17] גדרי'. ולו שמעו להנצל מחשש של תורה, ועשו ע"י ישראל רק מידי דרבנן, אז אפילו אם ההוראה היא ח"ו[18] שלא כדין, אז יש עמוד לסמוך דבשוגג בדרבנן אפילו כפרה א"צ[19], וק"ו[20] שאין עליו עונש ח"ו. ולא הי' הדין נותן לכ"ת[21] לבגוד באהבה מושרשת שלנו, הנוסדת מעולם על יסוד קדושה וטהרה תל"י[22], ע"י עובדא זו.

ועל טענתו השני', אודיעו שכמאז כן היום הנני מתעב את הרע של הרשעים, ואת החלק הטוב שבהם לעולם הייתי מוקיר, ואוהב, כי חלק ד' הוא. ומי שזוכה לטעום באמת טעם רזי תורה, יודע הוא כי כל העבודה השלימה רק ע"ז[23] היא בנוי', לקרב רחוקים וללקט ניצוצי הקדושה מכל מקום שנתפזרה ולענין דיעות צריכים ללמוד בעיון את המקורים שלהם, בשקידה כראוי לתורה לשמה. ובעוה"ר[24] העוסקים רק בלבושי התורה הנם טועים בזה מאד, ד' ירחם עליהם ויסלח להם בגודל חסדו. ותל"י[25] לבי מלא אהבה וידידות בשלהבת אש קודש, לכל שלמי אמוני ישראל, וביחוד לת"ח[26] יראי ד' באמת, לכ"ח וחד לפי מדריגתו, ועם כל זה כשאני רואה גם בריקנין שבנו איזה מדה טובה, איזה יושר ואמת,

או גם שיחה נאה ודרך ארץ, אני מקרבו בשביל זה. ואקוה תמיד שעי"ז[27] יחזרו למוטב אם הרבה או מעט, ואפילו אם יגרום כח ההתקרבות, שרעיון כ"ד של תשובה מיראה או מאהבה יתכנס בלבבם על רגע אחד, כדאי כל הטורח שבעולם. ומי שהוא שם לבו על דרכיו, וכבוד שמים וכבודן של ישראל חביב עליו יותר מכבודו, יבין את אמתת דרך הקודש הזאת ויכיר את ערך יקרתה.

ומה שטוען שהם אומרים שאני משלהם ח"ו. הנה הובטח א"א[28] ע"ה[29] "ונברכו בך כל משפחות האדמה". ובכל הנביאים והצדיקים הראשונים, אפילו אוה"ע[30] מתפארים בהם, וכי זהו פגם לכבודם ח"ו. ת"ל[31] אני איני מכוין למצא ח"ו חן בעיניהם ולא בעיני כל בריי, ועיקר מחשבתי תל"י היא בלתי לדי לבדו, ב"ה וב"ש[32].

ומה שמתמה איך יערב לי אוכל, בראותי את ה"מגילה" שכתבו הני בריוני. תמיהני וכי מדמה כ"ג באמת שאוכל ערב לי, ידע שאין הדבר כן, אלא אין שיעור לצערי הגדול שממש נחליתי מזה על עלבון תוה"ק[33] מיד הפריצים. אבל חשבתי דרכי שלצאת במחאה, אין בו מועיל, שזה יהי'[34] כהוספת תבן על מדורה, שבודאי היו מוצאים ע"י סגנון המחאה גופא מקום להוסיף סרה, והייתי מוכרח לאחוז בפלך של שתיקה, דוקא מפני כבוד התורה. ותמיהני על כ"ת[35] שכבוד התורה וחבתה ממלאים את לבו, איך לא השכיל לדון אותי לכ"ז, מה שהיא חובה גם לעומת הדיוט שבישראל.

וביותר גדלה תמיהתי, ע"מ[36] שתמה עלי מדוע לא פרסמתי שאני מתחרט על שעקרתי שמיטה מארצנו הק'[37]. איך מיחס לי דבר שלא עלה על דעתי, איזה עקירה עשיתי, וכי בשביל שראיתי בבקיאות מצב הישוב שהוראה זו שיצאה מכמה ת"ח[38] חשובים שבכל אופן בעלי הוראה הם, - אפילו אם נפקפק בגאונותם כשיטת כ"ת. ואני בעניי איני מבין כלל על גאונות, - היא הוראה מוכרחת גם בשביעית שעברה, ולא להתיר הוצרכתי, אלא להיפך לראות שעכ"פ[39] תעשה מכירה, כדי שלא יהי' המכשול יותר גדול בלא שום צד היתר, אומר כ"ת עלי שעקרתי שמיטה מאה"ק[40], שרא לי' מרי'. וביחוד תמיהני על עצתו לצאת לחו"ל[41] לקבל רבנות, שממש אם יתנו לי מלא חללא דעלמא בשביל רגע אחד של נשימת אוירה הק' של א"י[42], ולעומת זה אם כל כסף וזהב שבעולם יתנו לי בשביל נשימה אחת של אויר הטמא של ארץ העמים, בוז אבוז להם, זולת אם יזדמן איזה צורך גדול בשביל קדושה כללית, שאז הבטיחונו קדושי עליון שכשיוצאים לחו"ל ע"מ לחזור באופן המצווה ע"פ התורה הולך אויר א"י עם הדבק באהבת ידידות קדושתה, ובדרך רוחני גם המקום שעומד עליו יש בו קצת בחי' קדושת א"י, אבל לעזוב את מקום בית חיינו, ולצאת לחו"ל, שדומה כעובד ע"ז, תמה אקרא על עצה כזאת שתצא מפי גברא רבה דכותי' נ"י[43].

ואת ה"שבת הארץ" לא פיזרתי כלל. בתחילה חשבתי להדפיס רק את ההלכות שסדרתים לעצמי כדי להורות הוראה לשומרי שביעית הבאים לשאול על פרטי דברים, ואח"כ[44] כאשר ראיתי שהרשעים חפצים שלא ימצא שום מתיר בדרך הפקעה שבעולם, כדי שיוכלו לצאת בפומבי ולהגיד בריש גלי שצריך הישוב לפרוק לגמרי את עול המצות ח"ו, שהרי בין כך וכך הכל אסור, ואז היתה הפרצה נוראה לא רק בענין שביעית, אלא בכל עניני מצות התלויות בארץ ובכל עניני היהדות, שכך הוא הדרך כשאדם חושב עצמו לרשע הוא מתפרץ יותר ויותר, כמש"כ[45] הספרים בפי' א"ת[46] רשע בפ"ע", ובטעם התשובה, על

פסוק כי עמך הסליחה למען תורא - הייתי מוכרח לכתוב בזהירות גדולה דברים של מליצת זכות על הסומכים על ההיתר", שכבר יצא ונתפרסם, מבלעדי, ע"י הגרי"א[47] והרב הספרדי אלישר ז"ל[48], ועוד כמה מפורסמים.

ובאמת אע"פ[49] שטעם יחידי אין על היתר זה בבירור, אבל מכל הסניפים יחד, יוצא ענין ברור שאין כח עכ"פ[50] למחות בחזקת יד, במקום הפסד של מליונים, ויסוד הישוב ע"פ הטבע והמצב.

והנה מה שכתב בהקדמת ספרו לא ראיתי כי לא נתכבדתי ממנו בו, ובהזדמנות לא נזדמן לי. אבל אם כ"ת סובל מתרעומות של חכמים כאלה על שלמד זכות עלי, הנני מרוצה לסבול תרעומות על שאני מלמד זכות על מאות ואלפים מישראל, שנהגו בהיתר ע"פ הוראה זו בשמיטות שעברו עד כה. ומש"כ[51] שכתבתי בהסכמה לס' נחמת קא"י[52] להתיר בקביעות, ח"ו לא תהא כזאת בישראל. ותמיד בכל יום הנני מצפה לתשועת ד' על עמו, שירחיב את גבולם, באופן שיוכלו לקיים את קדושת השביעית כמאמרה כדורות הראשונים, בלא שום הפקעה והערמה כלל. ואם נבוא לחוש על כל מי שרוצה לתן כונה זרה בדברינו, כדי להתלונן, אין לדבר קץ. ומי בכל גדולי ישראל שנמלטו מתלונות ודיבות עם.

וע"ד[53] היתר ההוצאה ישר כחו דמר הדר"ג[54], שמחפש תקנה למסחר ישוב אה"ק[55] שחיי נפשות רבות תלוים בו. אנכי צירפתי עם ההיתר שיהי'[56] בדרך הבלעה, עם שכר הפעולה, והמכשירין והכלים, ומפורש יהי' חתום באגרות-המסחר שאין מקבלים על גוף הפירות והיין שום מחיר. ונימוקיו של כ"ת איני יודע כעת.

אבל אם לא ימצא איזה היתר על הזמירה הנהוגה, שבאמת אינה זמירה כלל, כ"א[57] קיצוץ קנים, אז יחרבו הכרמים כולם, לפי טבע של המורכבים דהאידנא ואם כונת כ"ג היא על הזמירה הערבית שקוצצים קצוות הענפים, וזהו רק להוסיף פירות והיא בודאי אסורה מה"ת, אבל רובם אין נוהגים בה. והזמירה הנהוגה מחדש, שלא היתה נוהגת כלל בימי חז"ל[58] וק"ו בשעת מ"ת[59], אינה ודאי ממלאכות של תורה, ואולי גם אי' דרבנן אין בה כשיתכוין לעצים, ואכ"מ[60]. ואם נוכל להשתוות בענין זה, מה טוב ומה נעים לעשות טוב עם ישראל, להרחיב את מסחר היין, ורבים יודוהו ומד' תהי'[61] משכורתו שלמה.

ומש"כ כתר"ג ע"ד יראת העונש בזה ר"ל, כבר אמרתי למר, שמי שצריך לעשות דבר הנוגע לכלל ישראל, מחוייב הוא שלא להשגיח כלל על עניניו הפרטים, לא מעניני עוה"ז[62], וגם לא מעניני עוה"ב[63], כ"א לעשות מעשיו לש"ש, איך שמתברר לו ע"פ התורה ויראת ד' האמיתית. ונאמר בתדב"א[64] שלירא שמים בכל כחו אומרים לו לפעמים אל תירא, וד' לא ימנע טוב מהולכים בתמים.

ומש"כ כ"ג שאגלה את דעתי שהוריתי רק הוראת שעה, באמת גם הוראת שעה לא הוריתי, רק סדרתי את הענין הנהוג שלא יהי' הפקר גמור, וכתבתי מפורש שהדבר תלוי בכח ב"ד[65] יפה בכל שמיטה. ויה"ר[66] שיבא משיח צדקנו ב"ב[67], ונזכה לשמח לפני השי"ת[68] בחבת ידידות קיום כל מצותיו, ובפרט מצות קדושת הארץ, בכל לב ובכל נפש, בחסד ד' על יראיו.

ובסוף דבריו העיר כ"ג ע"ד חידוש אהבתינו, הנני אומר שמצדי לא סרה האהבה מאז התקשרנו בעבותות הידידות, ונאמנים עלינו דברי חז"ל הקדושים שאהבה שאינה תלוי' בדבר אינה בטילה

לעולם'.

אשרי חלקו דמר הדר"ג, שזכה להיות חפשי מעול הציבור, ויוכל להתבודד ולעסוק בשלימות האמיתית, ואני עני הנני מיוגע ומוטרד כל היום ממשא עבודת עם ד' אלה, שכל שעשועי הוא רק מה שאני מזכיר את עצמי, כי על אדמת הקודש, ועל הארץ שקרא הוא יתברך חבל ונחלה וכל לשונות של חבה, עומדות הן רגלי, ובו בטח לבי שיעזרני ע"ד כבוד שמו שלא תצא ח"ו תקלה מת"י, ולא יאמר פי דבר שלא כרצונו, ויאר פניו על עמו, ויסלח לכל חטאתיהם ופשעיהם לא יזכרו עוד, ובלב כולם כאחד, גם לרבות הרשעים הגמורים, יתן לשוב בתשובה שלימה לפניו, ולכולם ישים ברכה ואחרית שלו[69] ואלו ואלו עתידין ליתן ריח". ואנא מזרעא דאהרן קא אתינא, שחסד היא פעולתו, והשלו[70] מדתו, והאמת סגולתו, וכל ישעו וחפצו היא צפיית ישועת גוי קדוש, ורוממות קרנו, על הר קדשו.

והנני חותם בברכה, ובברית אהבה, כמאז, וכמים הפנים א"פ[71], ידידו

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. לכ' - לכבוד
6. כו' - וכולי (וכן הלאה)
7. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
8. רידב"ז - רבי יעקב דוד בן זאב
9. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
10. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
11. ע"ד - על דבר
12. כ"ג - כבוד גאונו
13. ע"י - על ידי
14. מה"ת - מן התורה
15. כ"מ - כל מקום / כל מה (ש...)
16. הי' - היה
17. ע"פ - על פי
18. ח"ו - חס ושלום
19. א"צ - אין צריך
20. וק"ו - וקל וחומר
21. לכ"ת - לכבוד תורתו
22. תל"י - תודה לא-ל יתברך
23. ע"ז - על זה (ובהמשך האגרת, "כעובד ע"ז": עבודה זרה)
24. ובעוה"ר - ובעוונותינו הרבים
25. ותל"י - ותודה לא-ל יתברך
26. לת"ח - לתלמידי חכמים
27. שעי"ז - שעל ידי זה
28. א"א - אי אפשר
29. ע"ה - עליו השלום
30. אוה"ע - אומות העולם

31. ת"ל - תודה לא-ל
32. וב"ש - וברוך שמו (אחרי "ב"ה"); בציון מקור: ובית שמואל
33. תוה"ק - תורתנו הקדושה
34. יהי' - יהיה
35. כ"ת - כבוד תורתו
36. ע"מ - על מה
37. הק' - הקטן
38. ת"ח - תלמידי חכמים
39. שעכ"פ - שעל כל פנים
40. מאה"ק - מארץ הקודש
41. לחו"ל - לחוץ לארץ
42. א"י - ארץ ישראל
43. נ"י - נרו יאיר
44. ואח"כ - ואחר כך
45. כמש"כ - כמו שכתב
46. א"ת - אל תקרי / אל תעשה - לפי ההקשר
47. הגרי"א - הגאון רבי שמות שמתחילים באותיות י, א (למשל: יעקב + אברהם) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
48. ז"ל - זכרונו לברכה
49. אע"פ - אף על פי
50. עכ"פ - על כל פנים
51. ומש"כ - ומה שכתב
52. קא"י - קרקע ארץ ישראל
53. וע"ד - ועל דבר
54. הדר"ג - הדרת גאונו
55. אה"ק - ארץ הקודש
56. שיהי' - שיהיה
57. כ"א - כי אם
58. חז"ל - חכמינו זכרונם לברכה
59. מ"ת - מתן תורה
60. ואכ"מ - ואין כאן מקום (להאריך)
61. תהי' - תהיה
62. עוה"ז - עולם הזה
63. עוה"ב - עולם הבא
64. בתדב"א - בתנא דבי אליהו
65. ב"ד - בית דין
66. ויה"ר - ויהי רצון
67. ב"ב - בני ביתו
68. השי"ת - השם יתברך
69. שלו' - שלום
70. והשלו' - והשלום
71. א"פ - אל פנים (כמים הפנים לפנים)

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקלא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י' ניסן תרע"ג - יפו **נמען:** הרב אברהם רבונסקי, אב בית דין דוברובנה

על הגימנסיה: היחס שלה לתורה מצער מאוד, אבל הרב קוק החליט לא לצאת נגדה במלחמה גלויה. ראשית, מפני דרכי שלום: הישוב צריך לעמוד מאוחד מול אויביו - 'יחבור עצבים אפרים הנח לו'. שנית, יד ה' נטויה לטובה, ו'לא עביד קודשא בריך הוא ניסא לשקרא', כך שיש טוב פנימי ברחוקים, ויש למשוך אותם 'בחבלי אהבה'. המלחמה הנכונה היא ייסוד בתי ספר ברוח התורה.

### עיקרי הדברים

- אין יוצאים למלחמה גלויה.
- דרכי שלום מול אויבים.
- טוב פנימי ברחוקים.
- המענה: בתי ספר דתיים.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י' ניסן תרע"ג[4].

עתרת שלו'[5] ושפעת ברכה לכבוד ידידי וחביבי הרב הגאון המובהק, אוצר תורה ויראה טהורה, סוע"ה[6] מוהר"ר[7] אברהם ראבונסקי שליט"א[8], הגאבד"ק[9] דובראוונא יצ"ו[10],

אחדשה"ט[11] דהדר"ג[12] באה"ר[13],

מכתבו הנעלה מיום כ"ד אדר-שני דהאי שתא הגיעני. וע"ד[14] תהלוכות הגימנסיא פה, בודאי אי-אפשר לנגוע בענין זה בלי צער מרובה, ביחס לתוה"ק[15] וכל קודש, מצד המורים ורוב התלמידים המושפעים מהם יחד, אבל אם נכון הדבר, שאצא אנכי בהודעה גלויה כקורא למלחמה עליהם, זה ימים רבים שישבתי על מדוכה זו, והכרעתי, שאי-אפשר לי לעשות צעד זה מכמה טעמים. האי' מפני דרכי-שלו', הישוב שלנו באה"ק[16] הולך ומתרחב ב"ה, ואנו חייבים לראות שכל אחד יחזק את חבירו בכל עניני-החיים, לעמד יחד נגד האויבים הרבים מבני-הנכר המתנכלים לנו, ואסור לנו לפי מעמדנו כעת לעורר מדנים ומלחמות-אחים אפילו בשביל מטרה היותר קדושה, "וחבור עצבים אפרים - הנח לו". והב', שהרי הננו רואים יד-ד' נטויה לטובה לצמיחת קרן ישועה לישראל באה"ק, ואין שום ספק דלא עביד קב"ה[17] ניסא לשקרא, ובודאי יש גם בלבם של אחינו הרחוקים לכאורה מקדושה איזה טוב נסתר פנימי, שסופו להחזירם למוטב, וע"כ[18] עלינו להמשיכם בחבלי אהבה והתקרבות וסבלנות גדולה, שהוא יותר קרוב להצליח מדרך האיבה והתהלכות בזעם. וב"ה[19] אני רואה כמה סימני-טובה ותקונים גדולים מדרך השלו'[20] והאהבה, אשר בחרתי בה בהנהגתי בסדרי הרבנות הישובית רבת-הענפים.

ואקוה לשמו יתי'[21], שיעזרני להרבות שלו' בעם ד' וארצו, וע"י[22] עבודת-השלו' לקרב רבים לתורה ולאמונת-אמן לשמחת לב כל יראי-ד' וחושבי-שמו ומצפי-ישועתו באמת.

והי'[23] זה שלו' וברכה, כנה"ר[24] ונפש ידי"ע[25] דוש"ת[26] באה"ר חותם בברכת-הרגל וכט"ס[27].

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

והמלחמה הדרושה לנו נגד מוסדות כהגימנסיא, היא ליסד, לאלה המוכרחים לתן לבניהם למודי חול, בתי-ספר ערוכים ומסודרים ברוח התורה והיהדות הנאמנה, וכבר התחלנו בענין, ודי יעזרנו ע"ד[28] כבוד שמו.

הועד האודיסאי תומך את הגימנסיא, כפי הנשמע. הנ"ל[29],

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. שלו' - שלום
6. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
7. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. הגאבד"ק - הגאון אב בית דין קהילת
10. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
11. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
12. דהדר"ג - דהדרת גאונו
13. באה"ר - באהבה רבה
14. וע"ד - ועל דבר
15. לתוה"ק - לתורתנו הקדושה
16. באה"ק - בארץ הקודש
17. קב"ה - קודשא בריך הוא
18. וע"כ - ועל כן
19. וב"ה - וברוך השם
20. השלו' - השלום
21. יתי' - יתברך
22. וע"י - ועל ידי
23. והי' - והיה
24. כנה"ר - כנפשו הרמה
25. ידי"ע - ידידו עוז
26. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
27. וכט"ס - וכל טוב סלה
28. ע"ד - על דבר
29. הנ"ל - הנזכר לעיל

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקנה

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ד סיון תרע"ג - יפו **נמען:** הרידב"ז

הרב קוק אינו רוצה 'לעקור שביעית': ההיתר הוא הוראת שעה בלבד, מפני פיקוח נפש וקיום הישוב, וכשבית דין יראה שאפשר, יש לקיים את השמיטה כמאמרה. גישה מקרבת, שמקלה במקום הכרח ומעוררת לאהבת המצווה, תמשוך שומרי מצוות לעלות, ואז יגבר כוח הקדושה. ההכרזה שההיתר אין לו יסוד מרפה את ידי היראים לבוא, ונשארים רק הריקים, כך שהחומרה דווקא מרחיקה את קדושת השביעית. הרב קוק עומד על כך שהמושבות נענשו משום שעשו מלאכות דאורייתא. ת"ח צריכים לחפש את הטוב שבלב חבריהם ולהיות 'מקל נועם'.

### עיקרי הדברים

- הוראת שעה, לא עקירה.
- קירוב מביא עולים יראים.
- החומרה מרחיקה את השביעית.
- 'מקל נועם'.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ד סיון תרע"ג[4].

לכבוד ידידי ורב רחימאי הרב הגאון האמיתי פאר הדור מוהר"ר[5] יעקב דוד רידב"ז[6] שליט"א[7].

מכתב הדר"ג[8] הגיעני במועדו, וכאשר אין לי עליו עידן ריתחא ב"ה, ע"כ[9] הנני יכול להשיבו בלא דחיית זמן. ואבא על סדר מכתבו.

תמיהני מאד איך יפצעו דברי את לבו הטהור, ואיפא מצא שאני רוצה ח"ו[10] לעקור שביעית מא"י[11]. וכי לא חזרתי כמה פעמים על דברי שהוראה זו היא רק הוראת שעה, ורק לפי הצורך וההכרח הגדול, כי חלילה להפקיע מצוה גדולה וכללית כקדושת השמיטה, בלא הכרח גדול הנוגע עד הנפש, בחיי נפש ממש, שלא יגועו ח"ו ברעב נפשות רבות מאין עבודה ומחיה, ושלא יהרס יסוד הישוב הקדוש בראשית צמיחתו. אבל בכל עת אשר ימצא ב"ד[12] יפה, שכבר הוטב המצב, ושיש יכולת בלא סכנה לקיים את השביעית כמאמרה בלא שום הפקעה, חלילה וחלילה לשלח יד בקודש ולהפקיע קדושת הארץ ולהכניס ראש בין הרים גדולים. ועל יסוד זה מוסבים כל דברי, בין בע"פ[13] בין בכתב ובין בדפוס, ואיך יאמר עלי שאני רוצה ח"ו לעקור את השמיטה. ובאמת כל יסוד כונתי גלויה היא לתוכן רוחות ב"ה, שהיא רק לחזק את כל קדושת ישראל וקדושת אה"ק[14] ובכללה קדושת השמיטה ג"כ[15]. כי אם נתנהג להכנס במצב החיים של המתישבים בקודש, ולהקל כמה דאפשר ע"פ[16] הוראה ההפקעה במקום שאין שום דרך אחר, ועם זה נעורר אותם באהבה להבינם, שדרך זה דרך דחוק ומסוכן הוא, וראוי לכל אשר זיק יראת שמים בלבבו להתרחק ממנו בכל יכלתו, אז רבים ילוו עלינו, לקיים את המצוה כמאמרה באהבה, ולא נפגש נגודים ומשטמות על דרכנו, ולא יוכלו לומר לנו שאנו מחריבים את ישוב אה"ק, וממילא יתעורר החשק ג"כ בלב רבים משלמי אמוני ישראל לבא להתנחל בא"י[17].

כי יחשבו בעצמם ממנ"פ[18], אם יהיה לנו היכולת לקיים את השמיטה כמאמרה הרי בודאי זכינו בחלק טוב, שהננו יושבים באה"ק[19] ומקיימים את המצות התלויות בה וביותר מצוה שמיטה הכללית, ואם ח"ו יהיה ההכרח גורם, שבשנים הראשונות לישובנו, נהיה מוכרחים לסמוך על היתר ההפקעה, הלא גם בזה לא יצאנו מדרך התורה, והננו ככל המון בית ישראל שסומכין בכמה ענינים על התירים של דוחק ע"פ הוראת חכמים, עד אשר ירחיב ד' לנו, ולא נצטרך לבא לידי מדה זו.

וע"י[20] רבוי ההתנחלות של שלמי אמונים במושבות, יגדל כח הקדושה, ופורקי העול יהיו מוכרחים להתבטל, וסוף כל סוף יבא הדבר בעה"י[21] בקרוב שישתנה המצב לטובה ולא יצטרכו כלל להוראת שעה זו. אבל ע"י[22] ההכרזה והפרסום שההיתר אין לו כל יסוד, וכל מי שסומך עליו הוא חלילה עבריין, ויוצא מן הכלל ד' ישמרנו, מתרפות הידים של שלמים ויראים לבא לא"י[23], כאשר כתבו לי מחו"ל[24] זה כמה. כי בעוה"ר[25] הנס הגלוי של "וצויתי ברכתי" אין אנחנו ראויים עדיין שיתגלה בפועל, מפני כמה סיבות, או מפני נפילת הדור, או מפני הספיקות בענין גוף השמיטה, וע"פ[26] דרך הטבע אי-אפשר לישוב לעמוד בהתחלתו אם לא ימצא איזה דרך של היתר לפחות לכמה ענינים של שביעית, וממילא גורם הדבר שיראים ממעטים לבא, ובאים ברובם רק ריקים שאינם דואגים כלל על איסור והיתר. וממילא מרחיק כ"ג[27] בחומרתו את קדושת השביעית מהופיע על אה"ק, ואני בנטייתי לקולא בתורת הוראה שעה במקום הכרח גדול, ובהראותי בדרכי נועם עד כמה אנו צריכים להשתדל לצאת ממבוכה זו, ולדרוש את קדושת השביעית כמצותה, בכל כחנו, הנני מקרב ומחזק את קדושת השמיטה באה"ק בעה"י.

ומה שתמה הדר"ג על מה שכתבתי שנענשו הקולוניסטים, על אשר עברו על סדרי ההוראה, שעשו מלאכות של תורה בידיהם, הנני בטוח בעה"י שכן הוא אמתת הענין. ואל יבהלוני דברי כת"ר[28], שאומר וכי קראים אנחנו ח"ו, לומר שאנו חוששים רק לדברי תורה ולא לדברי סופרים. הלא כ"ג בעצמו מסיים את הידוע לכל, שעם כל החומר והחבה היתירה של ד"ס[29] על ד"ת[30] מ"מ[31] כך היא המדה, שספק דבריהם הוא להקל, ובכלל זה הוא מה שמותר לסמוך בדבריהם בשעה"ד[32] על קטן כנגד גדול ועל יחיד במקום רבים, כמבואר בד' הפוסקים, וזה הטעם כבר מספיק הוא בעדי והיה מספיק בעדם. בעדי הוא מספיק כאשר אמרתי כבר, כי אפילו ככל גוף השמיטה בזה"ז[33] לא יוכל שום אדם לכחש שסוגיין דעלמא היא שהיא מדרבנן, וכיון שעכ"פ[34] דעה יחידית נמצאת שהיא בטלה לגמרי בזה"ז, שוב אין אנו יכולים למחות בידי מי שנוהג היתר, כמו שכתב תה"ד[35] לענין שמיטת כספים, והענין והטעם אחד. אלא שמפני חומר הענין ביסוד קדושת הארץ אנו צריכים לחוש להסוברים שהיא מה"ת[36] גם בזה"ז, ומשו"ה[37] כאשר עכ"פ[38] אחרי ההפקעה, נעשה האיסור יותר קל מעט, נוכל בשופי לומר שהסומך בשעת הדחק, על היחיד במקום רבים לא הפסיד.

וכשלא ארצה להכנס בעובי הקורה, לחקור במקורות הענינים, ואומר שאותם הגדולים שבדורנו שחלקו אם יש לסמוך על היתר זה או לא, אף אם נאמר שהרבים מהם והיותר גדולים שבהם נטו לחומרא, והיחידים וקטנים מהם, שסוף כל סוף ת"ח[39] ובעלי הוראה הם, שנטו לקולא בתורת הוראת שעה של

שעת הדחק, מותר אני לסמוך על היחידים במקום רבים, ועל הקטנים במקום הגדולים. וה"ה[40] במה שנוגע להקולוניסטים, הנה אף אני הקטן הנני קטן ויחיד, נגד גדולים ורבים שקמו לנגדי בענין זה.

בדאורייתא לא היה להם לסמוך עלי, אבל בדרבנן אם היו עושים כהוראתי וסמכו עלי הרי היו עושים כתורה, ולא חשיד קב"ה[41] דעביד דינא בלא דינאי. והקב"ה[42] היה מקיים גם דין זה, שהוא מכלל תורה שבע"פ[43] ודברי סופרים שהם ערבים מד"ת[44], והיה ג"כ מסכים במידי דרבנן על הוראת קטן במקום גדול ויחיד במקום רבים. אבל כיון שלא עשו כהוראה, והתירו את הרצועה לגמרי, ע"כ נענשו. וב"ה[45] במושבות הסמוכות, שרובם לא פרצו את הגדר, והתנהגו ע"פ ההוראה, הצליחו ועשו פרי, ולא התרחקו ח"ו במחשבתם מקדושת אה"ק, והם מצפים שיאר ד' פניו אליהם. ויזכו לשמור את המצוה כמאמרה בלא הפקעה בע"ה[46].

ואני תמה מאד על הדר"ג, שכתב שבימי-נעורי למד ממני מוסר ומדות ויראת-שמים. איני יודע מה מצא בי מעולם ללמוד ממני, אבל אם ענותו הרבתני בימי-נעורי ללמוד ממני איזה דבר טוב, כשהייתי בחו"ל[47], איך יעלה על דעתו, שכעת, כאשר זכני השי"ת[48] להסתופף בקדושת אה"ק, יגרע כחי חלילה. ולמה לא ידון אותי לכף-זכות, שדרכי ומעשי הנם לא לכבודי, חלילה, ולא לשום פניה זרה שבעולם, כי-אם לאהבת השי"ת, ולאהבת תוה"ק[49], ולחבתם של ישראל ושל ארה"ק[50]. והרבה הרבה מאד יגעתי באנחתי עד שהעיר הקב"ה[51] את רוחי ויכונן את לבבי ללכת בתומי בדרך-הקודש הזאת, לקדש שם-שמים, ולחבב את התורה ולומדיה על הבריות, ולקרב רבים לתורה, ולהרבות עז ואומץ להתישבות עם-ד' על אדמת-קדשו. ובע"ה[52] בטחתי, שלא יפסיד הדר"ג מאומה, אם יקיים בי גם כעת "אשרי הדור שהגדולים נשמעים לקטנים"", וימצא בחסדי השי"ת גם עתה לא פחות מאז ללמוד איזה דברים מסגנוני והנהגתי, ולפניו ב"ה גלוי בור-לבבי ויחול-נפשי לשמו הגדול ועבודתו ית'[53].

ומש"כ[54] מר לתמוה עלי במה שאני מקרב את הכל, גם את פושעי-ישראל, כדי להחזירם בתשובה, וכתבתי לו ברמז כונתי, שכל מי שהוא מוכשר לעסוק בפנימיות רזי-תורה הוא מתמלא יותר מאור-החסד של תורת חסד, ועליו החובה לעסוק בתיקון נפולים ובקירוב רחוקים, (שבלשון חכמי-הסוד נקרא זה ג"כ בכלל ליקוט ניצוצות-הקדושה מתוך הקליפות), ומצא בזה סתירה לברכת-המינים שאנו מתפללים לעקרם ולשברם, - ישים נא כ"ג לבו לדברי, ואבאר לו לא בלשון של סתרי-תורה, שחושב מר להיות כבר יודע שאינו יודע בהם, אלא בדברים פשוטים, באמת אלו ואלו דא"ה[55].

ידע הדר"ג, ששני דברים עקריים ישנם שהם יחד בונים קדושת-ישראל וההתקשרות האלהית עמהם. הא' הוא סגולה, כלומר טבע הקדושה שבנשמת ישראל מירושת אבות, כאמור: "לא בצדקתך וגו'" "רק באבותיך חשק ד' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם", "והייתם לי סגולה מכל העמים"; והסגולה הוא כח קדוש פנימי מונח בטבע-הנפש ברצון ד', כמו טבע כל דבר מהמציאות, שאי-אפשר לו להשתנות כלל, "כי הוא אמר ויהי", "ויעמידם לעד לעולם". והב' הוא ענין-בחירה, זה תלוי במעשה הטוב ובתלמוד-תורה. החלק של הסגולה הוא הרבה, באין ערוך כלל, יותר גדול וקדוש מהחלק התלוי בבחירה אלא שברית כרותה היא, שהסגולה הפנימית לא תתגלה בזמן הזה כי"א[56] לפי אותה המדה שהבחירה מסייעה את גילויה, ע"כ הכל תלוי לפי רוב המעשה וקדושת האמונה ותלמוד-תורה.

והשי"ת[57], הנוהג בחסדו בכל דור, מסדר הוא את סדרי הנשמות הצריכות להופיע בעולם: לפעמים כח-הבחירה מתגבר וכח-הסגולה עומד במצב ההעלם ואינו ניכר, ולפעמים כח-הסגולה מתגבר וכח הבחירה עומד במצב הנעלם. וכל עיקרה של ברית - אבות, שאיננו פוסק אפילו כשתמה כבר זכות-אבות, הוא בא מצד כח-הסגולה, ובעקבא-דמשיחא מתגבר ביותר כח-הסגולה, שהוא תוכן "זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה", כלומר לא מצד הבחירה שהיא באה מצד המעשים הטובים שבבנים ומצד התשובה, אלא למען שמו, המתגלה ע"י זכירת חסדי אבות.

אמנם לפעמים מתגבר חושך כזה שמפסיק את הופעת הסגולה ג"כ. אבל זה אי-אפשר כ"א במי שבא למדה זו להיות ח"ו שונא את ישראל, ודורש רעה להם בפועל ובצפיית-הלב, כמו המינים שמפרש הרמב"ם[58] בהי' תפלה שהיו מצירים לישראל, וגם זה היה קשה לחכמים מאד לתקן, ע"כ הכריז רבן גמליאל: "כלום יש אדם שיודע לתקן ברכת המינים", והוצרך לתקנה דוקא שמואל הקטן, שהיה נקי מכל מדה של שנאה כמו שהיה מרגלא בפומיה: "בנפול אויבך אל תשמח", כדי שיכוין ביסוד הברכה דוקא על אותם שכבר אבדו את הסגולה כולה. ובדורנו נתרבו נשמות רבות שאע"פ[59] שהן שפלות מאד בענין-הבחירה, וע"כ[60] הם נגועים במעשים רעים רבים ובדעות רעות מאד ד' ישמרנו, מ"מ אור-הסגולה מאיר בהם, וע"כ הם מחבבים מאד את כללות ישראל וחושקים בא"י, ובכמה דברים טובים ויקרים מהמדות שהם באים מסגולת ישראל בטבע-נפשם הם מצוינים בהם. ונשמות כאלו, אם יזדקק לקרב אותם מי שאין בו דעה עמוקה של טביעת-עין לדעת לחלק בין הצד הסגולי הפנימי הקדוש, שבהם, ובין הצד הבחירי המקולקל שבהם, שהוא מקיף את נפשם כחוחים וקוצים הסובבים שושנה, הוא יוכל להתקלקל הרבה ח"ו, וללמוד ממעשיהם, ולהדבק בצד הרע שבהם והוא מחוייב להתרחק מהם, והשי"ת נותן בלבבו רצון זה ומחשבה זו של שנאה ושל התרחקות, כדי שלא יבולע לו.

אבל מי שהוא תמיד שקוע ברעיונו בהסתכלות פנימית, באור תורה וקדושה ויראה עילאה, מצד רוממות רבון כל העולמים חיי החיים ב"ה, ולא ח"ו ביראה תתאה לבדה מצד עונשי עוה"ז[61] או עונשי עוה"ב[62], - שהיא יראה חיצונית, שאסור לת"ח[63] העוסקים ברזי-תורה בהבנה פנימית להרבות בה, רק לקחת ממנה מעט, כדי ליסר את הגוף ונטיותיו הגסות, במדות רעות ותכונות מגונות ח"ו, אבל העיקר צריך להיות הלב מלא אהבה קדושה, ויראה עליונה, מסוד קדושים, כיראת מלאכי-מעלה גבורי-כח עושי דברו - ת"ח כאלה הנם מכירים בטבעם את טבע הסגולה הפנימית, ויודעים להפריד ממנה בדבקות-מחשבתם את הקליפה הבחירית, והם חייבים ומוזהרים ע"ז[64] לקרב פושעים כאלה שסגולה פנימית יש להם, כדי לעורר יותר ויותר את כח הטוב הצפון בהם, עד שיתגבר לגמרי על הרע הבחירי ויכניע אותו. ופעולת חכמים לוקחי נפשות כאלה אינה חוזרת ריקם בשום פעם; לפעמים פעולותיהם נראות בגלוי, ע"י מה שהמקורבים מהם מטיבים את מעשיהם, ומישרים את דעותיהם יותר בפועל ולפעמים נכנס רק גרעין פנימי בהם, וכבר בטוחים הם שלא יפטרו מן העולם בלא תשובה, ואפילו אם חלילה יהיה המושפע כ"כ[65] גרוע עד שהוא בעצמו לא יזכה לשוב בתשובה, יפעול כח הגרעין הזה על טבע-נפשו ונפיק מיניה זרעא מעליא, שישוב בתשובה, ויתקן ג"כ את נפש אביו, כדין "ברא מזכא אבא".

והשי"ת יודע, שלא את כל הפושעים אני מקרב, כי"א אותם שאני מרגיש, שכח סגולי גדול מונח בפנימיותם ודרכים רבים ישנם לידיעה זו, וספרים גדולים צריכים לכתוב בזה כדי לבאר גם רק שמץ מהדבר הגדול הזה. ועל אותם שכבר אבדו גם את הסגולה הפנימית שלהם לגמרי, אמר דוד הע"ה:

"הלא משנאיך ד' אשנא", ובדרך כללות מסרו לנו חז"ל[66] סימנין על-זה. והמינים והכופרים ע"פ רוב אבדו גם את הסגולה הפנימית, ומדה זו נוהגת ברוב הדורות, אבל דור של עקבא-דמשיחא הם יוצאים מכלל זה, שהם כדברי תקוני זוהר "טוב מלגאו וביש מלבר". והם "חמורו של משיח" שנאמר עליו "עני ורוכב על חמור", והכונה: כמו חמור, שמבחוץ יש בו שני סימני-טומאה, א"כ[67] הטומאה בולטת בו יותר מבחזיר וגמל וכיו"ב[68], שיש בהם סימן-טהרה אחד עכ"פ, ומ"מ[69] יש בו בפנימיותו ענין-קדושה ג"כ, שהרי הוא קדוש בבכורה, וענין מה שהתורה אמרה ע"ז שם "קדש לי" הוא גדול מאד מאד. וכן הן הנשמות של אותם שהסגולה הישראלית לבדה מתגלה בהם בעקבא-דמשיחא, ולהם יש תרופה, אע"פ[70] שיש בהם סרחון גדול, וחושך רב וכבד מאד. אמר ע"ז רב יוסף: "ייתי ואזכי דאיתיב בטולא דכופיתא דחמריה", ורב יוסף היה דרכו להביט על הפנימיות, ותלה גדולתו בגדולת ההוא יומא דקא גרים", ואמר על אמו: "איקום מקמי שכינתא דאתיא", ואמר על עצמו: "לא תיתני ענוה דאיכא אנא", אע"פ שמצד החיצוניות נראה הדבר לגאוה חלילה, אבל בעל סגולה נפשית שכמותו ע"ה[71] אמר זה בכל מילוי הקדושה והענוה האמיתית, מעין ענותנותו של אדון הנביאים ע"ה, ותלמידיו הם הולכים בדרכיו.

ומפני-כך היתה מדתו של משרע"ה לקרב רחוקים, עד שקרב אפילו את הע"ר[72], ואע"פ[73] שזה גרם אריכות-הגלות, מ"מ סוף-כל-סוף יתעלו גם הם, כי בודאי יתקיים ביה "יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא", והשי"ת "מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים". ואמרו בזוהר, שחסדיו של משה היו גדולים משל אברהם, ובאברהם אבינו, אע"פ שמדת-חסדו היתה גדולה מאד, ולא היה כנח שלא בקש רחמים על רשעים בני-דורו, מ"מ לא בקש רק בתנאי:

"אולי ימצאון שם עשרה", אבל משרע"ה בקש בלא שום תנאים: "אם תשא חטאתם, ואם אין - מחני נא, מספרך אשר כתבת", שהיא מסירת-נפש אפילו מעולם-הבא, כי הספר של הקב"ה. הוא עוה"ב עצמו.

ומה שמשיג עלי, שכתבתי שאיני נפחת חלילה ממה שיש מהפושעים שמשבחים אותי, כי נאמר ג"כ באברהם אבינו ע"ה: "ונברכו בו כל גויי הארץ", ואמר (מר) שאוה"ע[74] לא חשבו ח"ו לא"א[75] שהוא כמותם, - יאמין לי כ"ג: גם רובם של החיצונים שמחבבים אותי יודעים ומכירים, שח"ו[76] איני מהם ומהמיהם ושכרחוק מזרח ממערב רחקו מחשבותי ודרכי ממחשבותיהם ודרכיהם, וכן הם אומרים בפה מלא, אלא שבעל-כרחם מוכרחים הם להודות על האמת, שב"ה[77] שכלי הולך למישרים, ושאין בלבבי ובשפתי רמיה, ושאני מלא ב"ה בכל קרבי באהבת ישראל. ב"ה אשר עשה לי את הנפש הזאת, לא מחכמתי, ולא בצדקתי, כי"א ברוב רחמיו וחסדיו שאין להם קץ ותכלית, "ואל זה יביט אל עני ונכה-רוח וחרד על דברו". וב"ה אני עושה קולות ורעשים על הטומאה במקום הנצרך, אלא שאני מדבר את דברי בסדר ובנחת, כאשר נצטוינו מעצת המלך החכם. ואין ספק אם הדר"ג ועוד גדולי-הדור שי'[78] היו מחזקים את ידי, נלוים עמדי ונוהגים מנהגי כמה דאפשר לפי מדתם, היה שם-שמים מתקדש ורב

שלו'[79] וברכה היה נשפע על ישראל ועל א"י[80], ורבים רבים מאד היום שבים בתשובה שלמה, והיתה באמת במהרה מתגלה בגילוי הגון צמיחת קרן ישועה לבית ישראל, ואי-אפשר כלל לצייר ולתאר את רוב הטובה והקדושה ותקון-העולם שיהיה נצמח מזה.

ואני מלא תקוה בע"ה שכן יהי'[81] וסוף כל סוף ישובו לי יראיו וידעי שמו ויכירו את טהרת-לבבי ואמתת דעותי, וכולנו נעשה אגודה אחת לעשות רצונו ית', ולהרבות אור ד' וכבודו על עמו, ועל ארץ-חמדתו, ועל כל אפסי-ארץ.

ומה שמתמה כ"ג על התנצלותי, שלא יצאתי נגד המגילה המכוערה, כדי שלא להוסיף תבן על המדורה, - מה היה להם לעשות ולא עשו. אל יאמר אדוני כן. אין שיעור כמה רעות יכולה מחלוקת ח"ו לגרום כשהיא מתפשטת, ואם הייתי יוצא בדברים היו עושים מזה רעש גדול, והיו הדברים מגיעים לידי שנאות גדולות, ושליחות יד איש באחיו, ולידי מלשינות ח"ו, והיה הדבר יכול לבא ג"כ לידי אויבינו פלילים. וכעת נשתקע הענין לכה"פ[82] במחנה ישראל, וכבוד אותם ת"ח שנתכוונו לש"ש בענין זה במקומם מונח, ולא חסר כלום ע"י כל הבלי התעלולים, ובא"י[83] בפנים לא נתהוה מזה מחלוקת הורסת, מה שהייתי ירא מזה מאד. וב"ה אשר יעצני לשא את צערי הגדול על עלבון ת"ח החביבים עלי כגופאי בחובי, רק מפני גודל מעלת השלו'[84] בכל מקום וביותר בא"י, ויותר מן הכל לפי מצבנו בחידוש, שאנו צריכים שיהיו כל הכחות שבאומה קשורים לעזור איש את אחיו, לחזק ולהתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו, אותן הנשמות שצור מצוה חסדו הגדול שתבנינה ב"ה, ועוד ידו נטויה ב"ה לטובה, לבנות ולא להרס, לנטע ולא לעקר, ואנו חייבים להבין את רמיזת הנהגתו העליונה וללכת בדרכיו, בדרכי נועם ונתיבות שלו'.

ומה שתמה על מה שכתבתי שלא התרתי יותר מרבנים מפורסמים גדולים וטובים זולתי, ואמר שהם התירו הוראת שעה, ולא שיתמשך יותר יותר. בודאי הם התירו הוראת שעה מפני ההכרח שהיה בזמנם, ובשמיטה העברה היה ההכרח הרבה יותר גדול, מבשמיטות הקודמות, מגודל העניות ורבוי הפועלים, ביחוד התימנים, שהיו צפויים ממש לגוע ברעב. וכבר ספרתי כמדומה לכ"ג, כי בשמיטה הראשונה שעלתה ביד המחמירים לאסור על עקרון את ההפקעה, ראיתי שכתבו אח"כ[85] במכתב של בקשת תמיכה, שהיו ממש מקרים של מתת נפשות ברעב ח"ו שם. ויאמר נא כ"ג האם יש בנו כח לשער את גודל הערך של נפש אחת מישראל, ואם אין כדאי להכנס גם בפרצה היותר דחוקה במקום שיש חשש סכנת נפשות כ"כ קרוב. ואין ספק אצלי, שבמצב הנורא שהיה הישוב עומד בו בשמיטה שעברה לולא הנהגת ההיתר ע"פ ההפקעה, שהחיה את האכרים ואת הפועלים, והעמיד את ההקפות של הבנקים על מכונם שהיו עומדים להיות נעולים ע"י השביתה, כי לא היו מאמינים לכל בעלי הישוב ברובם אפילו פרוטה אחת, והיו גועים מרעב מאות נפשות קדושות וטהורות מאחב"י[86]. ואין לשער גודל המהומה, העלבון חילול ד' וחילול כבוד התורה והאמונה בכלל, שהיה ח"ו אז, והיה עלול להיות חלילה שבר שאין לו מרפא.

רק עצת ד' היתה זאת, שנתן כח לאין-אונים, לעמוד לשום נפשי בכפי נגד מחנה אלהים, כדי להציל את אה"ק משממון רוחני וגשמי, ואת שם השי"ת ותוה"ק[87] מחילול נורא, ובכל לב אודה לד' על אורו

ואמתו אשר שלח אלי בחסדו הגדול.

ומש"כ על דברי, שאנכי עשיתי שט"מ[88] שלא יהיה המכשול גדול יותר, מה שמובן הדבר שרבים לא היו שומעים בודאי, והיה החורבן גדול מזה ומזה, וכ"ג מקשה שתי קושיות על דברי. א', שכמה יהודים כשרים בקשו ממני במכתבים שלא אעשה ההיתר ולא אתן חרב בידי האדמיניסטראציאן, ועל ידי היו מוכרחים לעקור השמיטה, והרבה מהם שונאים לי עבור זה שנאה גדולה. אשיב למר, חדא "לא דובים ולא יער". אפילו מכתב אחד* לא קבלתי משום אדם, בבקשה למשוך ידי מן ההיתר ולא בע"פ בא אלי שום אדם מבני המושבות לדרוש ממני זה, ואדרבא להיפך קבלתי מכתבים שאחמול ואחוס עליהם שלא יחרבו ויגועו, ושלא יצטרכו לצאת ולנוד לחו"ל[89], ושאתחזק בעשיית סדר ההיתר כפי שהיה נהוג ע"פ הגדולים מתירי ההפקעה בשמיטות הקודמות. ועם האדמיניסטראציאן, התניתי מפורש שלא יכריחו ח"ו את שום אדם הרוצה להתנהג בדרכי המחמירים, לעבור ח"ו על דעתו, וב"ה כן קיימו במושבות הסמוכות שהיו בהן ג"כ שומרי שביעית כמאמרך

*רק מכתב אחד הזכירני בני שי', שהיה כפסקוויל בלא חתימה, וע"ז[90] אין דרך לשים לב.

**הנ"ל**

ולא מיחו בידם כלל. רק מהגליל שמעתי קול רעש גדול, שהם מוחים ומכריחים לעבוד, כמכתב כת"ר והדעפעשים שלו, ושלחתי אחרי האדמיניסטראטור, והוכחתיו על פניו איך יניח להפקידים שתחת דגלו לעבור על התנאי שעשינו בכ"כ תוקף, בעת אשר נתתי את ידי להוראת ההיתר. אז השיב לי שיגיד לי האמת, הוא היה רוצה לעמוד בהבטחתו, כמו שביארתי לו כיון שישנם אוסרים ומתירים, יוכל כ"א לעשות כנטיית לבו, אם אחד שומע לי וסומך עלי, יש לו איזה סמך, אבל אם אחר סומך על הגאון רידב"ז האוסר, ועוד כמה גדולים עמו, ודאי יש לו על מה שיסמוך, ואיזה יושר יש להכריח ולכף, אבל כ"ז[91] היה ע"פ מה שחשב, שכשם שאני אינני משתדל לפעול באיום ובכפיות שיסמכו על ההיתר כן לא יעשה הצד השני ג"כ מאומה, אבל לא כמו שאמרו לו שהרב רידב"ז מפיץ חרמות וקללות על הסומכים על ההיתר, בזה האופן לא הבטיח שיעמוד הוא מנגד. ואנכי בכ"ז[92] לא הנחתי ידי ממנו, וביארתי לו שאין הדמיון שלו עולה יפה. אנכי שאני מיקל, אין לי כל יפוי-כח להשפיע על אחרים שיעשו כהוראתי, מפני שגם אני מודה שלולא ההכרח יותר טוב הוא לשמור את השמיטה כהלכתה, ואני משתוקק לזה בכל לבבי ובכל נפשי, מה שא"כ[93] המחמירים לפי דעתם הם מחוייבים למחות בנוהגים להקל בכל כחם, וכל מה שאדם עושה לשם שמים, אין ראוי להנהגה אנושית לעמוד נגדו.

וב"ה הועילו אז דברי, והבטיח לי שישלח פקודה לחדול מכפיה. אם קיים דברי או לא אינני יודע, אבל כ"ג יוכל לראות מזה, שהאמת היא ההיפוך ממה שחשב שאנכי נתתי חרב ביד האדמיניסטראציאן, אדרבא ע"י מה שנשאו את פני הוקל הדבר הרבה, ואלמלא נזקקתי להיתר היו אומרים שאינם צריכים לשום היתר, כאשר מרגלא בפומייהו תמיד שרבי י"א ז"ל[94] היה גדול יותר מכל הרבנים שבדור, ומי יעמוד נגד היתירו, והיו עושים איזו מכירה ע"י מאן-דהו, ואז היו מכריחים בלא שום בושה את הכל

לעבוד באיסור גמור ובביזוי, מה שהוקל הדבר הרבה ע"י פעולתי. ואין לאותם כפויי-הטובה, ד' יסלח להם, שום זכות לשנא אותי תחת אהבתי.

ומה שכותב מר: ב, הלא הוא מכשול יותר גדול עפ"ד[95] הרמב"ן[96] בחילוק שבין סדום לפלגש בגבעה, שלעשות בהיתר הוא יותר גרוע. למה ידבר אדוני כדברים האלה, וכי נעלם ממנו שלפעמים דברה תורה כנגד יצה"ר[97], ומוטב שיאכלו ישראל בשר תמותות שחוטות, ולא יאכלו בשר תמותות נבילות. ואיך ידמה נבלה איומה ותועבה נוראה כעובדא דפב"ג[98] ודסדום, לפלוגתא של הוראה, במידי דרבנן, שנמצאים סוברים שאפילו מדרבנן אינו נוהג, ושיש בו ספיקות כ"כ רבים, בין מצד השנים, בין מצד דעת בעל הלכות א"י המיוחס להטור, שסובר שכשנותנים ארנונא דינו כקרקע של גוי, שאין שביעית נוהגת בו כלל, ובין שהיה זה הגדול רבינו הטור, בין שהיה אחר, דבריו מעידים עליו שהיה מגדולי הקדמונים. ואחר כל אלה אין סומכים חלילה ע"ז לגמרי כ"א להפקיע לצורך הוראת שעה, ופיקוח נפשות, והמלטת הישוב מחורבן בגשמיות ורוחניות, וגם ע"ז לא על דברים של תורה כ"א על מלאכות דרבנן ע"י ישראל. ואם אומרים שבמקום שהיה נפרץ גדר היהדות בכל הדברים העיקריים ע"י מניעת ההיתר, ראוי לאמר שההיתר הוא תיקון שעכ"פ יעשה בדרך של איזה צד היתר, אומר ע"ז כת"ר דמיון מפב"ג[99]. לישרי לי מר, אם אומר שאין הדברים ראויין למי שאמרם.

ומה שטוען מדוע פזרתי את קונטריסי "שבת הארץ" באותו הזמן שישראל רצו לתמוך בכסף את השובתים. אשיב לו, שבכלל לא נתערבתי כלל בענין הקונטרס בהפצתו, ואינני יכול להיות אחראי אם איזה איש שלח אותו לחו"ל. וכמדומה שמה שנתפזר היה רק ע"י אותם שעמדו כנגד, והם שלחו אותו לגדולי חו"ל[100] לקבול עלי. וחוץ מזה, האם בשנת השביעית עצמה הזמן הוא לאסוף כסף בשביל השובתים, וכי הם יכולים לתלות את חייהם באשראי דספק אתי. תמיד אמרתי שאנו חייבים לנהוג בזה "מחד בשבא לשבא", ובכל שנות השמיטה צריכים לקבץ כסף מכל יראי ד' וחושבי שמו בעד השובתים, ואז כשרואים בפרס השמיטה שיש סכום כסף הגון מבטיחים ומקיימים עזר הגון לפי הכח, ועפ"ז[101] יכולים באמת לבצר את מעמד השמיטה בעז"ה[102]. ולא עוד שהקונטרס לא יוכל להזיק לכל מי שנדבה רוחו לעזור לשובתים, הלא אנכי שניתי ושלשתי שכל המתחזק בעז ד' ועושה מצוה כמאמרה ה"ז[103] משובח, והייתי תמיד מוכן לעזור בכל כחי לשובתים, כאשר יעידו ע"ז אלה ששבתו בסביבותינו, כמה קרבתים וכמה טרחתי עבורם, וכמה חזקתי את ידם ורוחם בעת אשר באו להתישב עמי, אם ישבתו, כיון שראיתי שאין מצבם כ"כ מסוכן ובדוחק יוכלו להתפרנס.

ואלה היחידים הם אצלי התכלית של כל הישוב, וכך היא מדתו של הקב"ה שהוא מסתפק במועט בזמן המעבר, עדי אשר יבקע כשחר אור לישרים וכולם ילכו באור ד' ותורתו לשמור ולעשות כתורה וכמצוה בלא שום בקשת קולא, כ"א באהבה וביראה טהורה, בשמחה ולב טוב. ואפילו אם היה חלילה איזה משגה ממני בעצם עריכות הקונטרס, מה שאקוה בע"ה שלא כך הוא, אבל גם לפי דעת כ"ג, הלא צריך לשום על לב שכונתי היתה ב"ה לשם שמים, כדי שלא להשוות רשיעי אותם המוכרחים לסמוך על ההיתר, למען לא יהרסו לפול בלבבם מדחי אל דחי, כ"א יתחזקו בעז ד' ויקוו לתשועתו, שיבאו ימים טובים מאלה, ולא נצטרך להפקעות, ונשמח כולנו לקיים את השמיטה בקדושה וטהרה לכל פרטיה.

ומה שכתב כת"ר נגד מה שכתבתי שלא כיוונתי שאחזור ואתיר, הנה ממכתבי מוכח שאחזור ואתיר, איני מבין איפא מצא דעה זו במכתבי. הלא אני כותב ומפרש כמו שפירשו כל אלה שנזקקו להיתר זה שהוא רק הוראת שעה, ואיך שייך ללמוד בהוראת שעה, מפעם אחת על פעם אחרת, הלא הכל תלוי כפי ההכרח ומצב הדברים. ודי יתן הטוב, ויזכנו לראות את מצב אה"ק באופן שנוכל להסכים שיש אפשרות בלא היתרים והפקעות, ונקוה לביאת גוא"צ[104] בב"א[105].

ומה שמאריך כ"כ כת"ה, לומר העיקר שבעיקר עיקרים, שנזדעזע העולם כולו, וכפי הנראה גם רעש גדול בעולמות העליונים שהמציא הוראה עקומה, שהזמירה הנהוגה עתה אין זו הזמירה האמורה בתורה, עכ"ד[106]. אומר לאדוני, פרט זה אי-אפשר שיסבב הזדעזעות בעולם, ולא רעש בעולמות העליונים, מפני שלא סמכתי עליו למעשה, וכתבתי שיש להשתדל שתהיה הזמירה הנהוגה, גם היא ככל המלאכות של תורה, נעשית ע"י נכרים. ולומר שהדבר יוצא מכלל ספק, ולהחליט ודאי שזמירה דידן היא אב מלאכה של תורה, והיא הזמירה הכתובה, בודאי אין מקום, כיון שראינו שכ"כ[107] דקדקה תורה בשביעית להגדיר את האבות, כדי שנדע שתולדות לא אסר רחמנא, עד שבצירה של פירות וקצירה של תבואות, שהן בודאי מלאכות דומות זו לזו, הוצרכה לפרט, רואים אנו שאין לנו רשות כלל לדמות ענין לענין, לומר שגם זה הוא מה"ת, אלא כיון שיש שינוי בתואר המלאכה או בתכליתה, וק"ו[108] כשהשינוי הוא בשני האופנים בין בתואר ובין בתכלית, בודאי יש מקום לומר ששוב הויא תולדה ואינה אסורה מה"ת. וכיון שהרמב"ן[109] במלחמות בסוכה מעיד לנו, שעל שם כך נקראת הזמירה בשם זמירה על שם זמורה, וזמורה הוא ענף שכסחו ראשו, דוקא, ולא שכרתו כולו, שזה אינו נקרא בשם זמורה, א"כ הרי לנו עדות שהשם זימור אינו חל [על] כריתה של ענף כולו, ואיך יהיה זה בכלל מלאכת התורה של "כרמך לא תזמור".

וק"ו כי בשעת מ"ת[110] לא היה כלל מנהג כריתה זו, הרי אנו רואים שבכל הכרמים שאינם מורכבים על ההרכבה החדשה, שנתחדשה בשנים האחרונות, אין נוהגים כ"א את הזמירה כמאמרה, דהיינו כריתות הראש.

ובאמת יש לומר שזאת היא כונת "המזנב בגפנים", אע"פ שלא פירשו כן המפרשים. והתכלית של הזמירה העתיקה, ושל הכריתה החדשה, היא ג"כ תכלית אחרת. הכריתה העתיקה אינה דואגת כלל על קיום הגפן כ"א על הוספת הפרי, וזה ראוי להיות אסור בשביעית, אבל הכריתה שלנו, עיקר כונתה היא קיום הגפן, והפירות אין ברור כלל שמתרבים על ידה, ואם גם מועיל הוא להפרי, הוא בתור טפל, ע"כ היא משונה בתכלית המלאכה מהזמירה של תורה. ולא עוד אלא שעיקר הזמירה באה כדי שלא יפסיד הגפן התחתון האמריקני, שבטבעו חי הוא הרבה, אלא שהגפן העליון, שהוא לא ממזגו ממש, הוא שואב ממנו הרבה ומחריבו, וע"כ הוצרכו לתקנת הכריתה, וי"ל[111] ג"כ שהוא בכלל לאוקמי אילנא. ותמיהני שהדר"ג[112] שנה את טעמו, כי בהיותו אצלנו, אז בעת ויכוחנו הראשון, הצעתי לפניו סברא זו וקילס אותה, ואמר שצריך לעיין בה. עכ"פ איננה כ"כ עקומה עד שיזדעזע העולם על ידה. וב"ה אשר נתן לי שכל ישר, ואינני עלול כלל לומר סברות עקומות, בעזרתו יתי'. וכמדומני, שכ"ג כשיתישב בדעתו גם הוא יודה ע"ז.

ולא אבין כלל דברי כת"ר, שכתב שזמירה הנהוגה היא חמורה יותר מהזמירה של הערבים. איך אפשר להיות יותר חמור ממה שהוא אסור מה"ת. הלא הזמירה של הערבים, שהיא כריתת וכיסוח קצה הענף, מפרש הרמב"ן בפירוש שהיא הזמירה של תורה, והזמירה שלנו צריכים אנו מסברא לדמות אותה אליה, ואיך יאמר בהחלט וודאות שהיא יותר חמורה מהזמירה הערבית שהיתה נהוגה בימי מ"ת, ועליה בודאי אמר הכתוב כרמך ל"ת[113]. ומה שחוזר כ"ג להפליא שההוראה הזאת נוגעת לכל ישראל שבתבל, הרי הכל הוא נכלל בכללות הדברים, של ההפקעה, וההיתרים שעמה, וכל מי שהורה בענין זה הורה לכל ישראל. ומה אעשה שמאת ד' היתה זאת שלא יהיה אפשר לי בשו"א[114] להסתלק מענין זה, אם לא לגרום חלילה תקלות גדולות, שלכל הפחות בעיני היו יותר ויותר חמורות, ויותר נוגעות לכל ישראל, מהוראת פרט של קולא בעניני שביעית ע"י הפקעה, אחרי כל ההכרחים והצירופים, שאין צורך לשנותם, וגם שכבר אמרתי שבפועל לא הוריתי כלל למעשה שיעשו הזמירה ע"י ישראל, ומה שעשו אחרים ע"ד[115] עצמם אין אחריותם עלי. ומש"כ שהזמירה הזאת היא ג"כ לאצמוחי פרי, כבר כתבתי אנכי ג"כ ככה, ומ"מ כתבתי כיון שהעיקר אצלה הוא שמירת הגפן לשנים הבאות, והפירות הוא ענין נטפל, ע"כ מועיל ביותר מה שההוראה הראשונה של תרגום תיבת זמירה אין עליה, לעדות הרמב"ן, להוציאה מדאורייתא.

ומה שכתב שניסה ולא מת האילן בהמניעה של הזמירה הנהוגה, אמת הדבר שאיננו מת תיכף, וכן אומרים הבקיאים, אלא שהוא פוחת והולך ושנותיו מתקצרות, והוא חי פחות מטבעו של הגזע התחתון, וכן יש נסיון בידינו ג"כ. ושרא ליה מארי למר, שאומר על סברא מיוסדת ע"פ עדות אביהם של ישראל הרמב"ן ז"ל שהיא ח"ו עקירת תורת משה, ד' ישמרנו.

ומה שמחרפני כת"ר, שנעשיתי לעת זקנותי "ציוניסט", להקריב את נשמתי בשביל ישוב-ישראל בא"י, - אהובי, אם כל ה"ציוניסטים" יהיו אוהבים את א"י ורוצים בישוב אה"ק בזאת הכונה והמטרה הקדושה שאני מתכוין אליה, בשביל שהיא ארץ-ד', שבחר בה השי"ת וחבבה מכל העולם כולו, ויש בה סגולות קדושה לנבואה, ולהשראת רוה"ק[116], ולזכות ע"י ההליכה בה לעוה"ב[117], ואפילו על רשעים מגינה זכותה, - שהרי אפילו שפחה כנענית שבא"י[118] מובטחת היא שהיא בת עוה"ב, ובודאי אין הגמרא מדברת בשפחה צדקנית שהיא בלא"ה[119] בת עוה"ב, ואפילו חסידי אוה"ע[120] יש להם חלק לעוה"ב, וק"ו שפחה דמיחייבא במצות, אלא ודאי בסתם שפחה שהיא שפלה ומעשים רעים ומדות רעות מצויים בה, כדי השי"ד[121] לענין עבדים, ומ"מ מהני לה זכות א"י לזכותה שתהי'[122] מובטחת שהיא בת עוה"ב - ואפילו, מעשו הרשע נתירא יעקב אבינו ע"ה שמא תעמד לו זכות ישיבת א"י, וק"ו לזרע קודש זרע בחונים" בני אברהם יצחק ויעקב, דאע"ג[123] דלית בהו הימנותא איקרו בני מעלי וכדעת ר'[124] מאיר, דהלכתא כותי' בהא, (וכמו שסתם הסלח "בין כך ובין כך קרויים לך בנים" וכן בתשו' הרשב"א[125] ח"ב[126] סי'[127] קצד וסי' רמב), ואם ספק נפשות להקל אמרו בחיי-הגוף ק"ו[128] בחיי-נצח, שמדת-החסד בהם גדולה היא הרבה מאד וכל המתאמץ להטות כלפי-חסד ולהמליץ על ישראל אפילו כשאין עושים רצונו ש"מ ה"ז משובח, וק"ו שיש למצא בכל אחד ואחד גם בקלים שבישראל כמה

מרגליות יקרות של מעשים טובים ושל מדות טובות מה שאין לשער, שבודאי א"י מועילה להם להעלותם ולקדשם, ואם אין הדבר נראה בגלוי בהם יראה בזרעם ובזרע-זרעם, ככתוב:

"יראה על עבדיך פעלך והדרך על בניהם", ואם יהיו כל ה"ציוניסטים" חושבים כן תהיה בודאי תפארת גדולה לכל גדול בישראל ולכל גאון וצדיק להיות "ציוניסט" כזה, וגם כ"ג אינו צריך להתבייש מ"ציוניסטיות" כזאת.

והנה הוא חוזר ומקשה, שהרי בעון שמיטה גלו ישראל. כבר אמרתי כמה פעמים לכ"ג, שאני רואה שדרך שיש בה הטיה כלפי חסד דוקא היא תביא את קדושת השמיטה לא"י, וממילא תגרום שיהיו אחב"י[129] האהובים נטועים באה"ק. ובכלל בשביל הוראת קולא של אותם שא"א[130] להם לחיות באופן אחר, בפרטים של דרבנן, בשביעית דרבנן, ועם זה ע"י הפקעה, חלילה להקב"ה[131] שיגרש בשביל כך את ישראל מא"י, והתוס'[132] הוכיחו בסוטה", שיחוס מלך הוא מה"ת, מדנגזרה כליה בשביל שהחניפו לאגריפוס, וא"א[133] לומר שעונש גדול כזה יהיה מדרבנן, והגאון שאגת ארי הוכיח מזה שברכת התורה היא דאורייתא, שאם היתה מדרבנן לא אבדה הארץ בשביל שלא ברכו בתורה. הרי שאין חשש בשביל איזה הקלה בדרבנן לגלות ישראל ח"ו, וק"ו שאין מקילין חלילה בשאט נפש כ"א בהוראת שעה וביראה גדולה, בודאי יתר מרעהו צדיק והקב"ה רב חסד הוא, ויש די כח בכל ההתנצלות להעמיד סניגורים טובים על ישראל, כשהיו מוכרחים להשתמש בהוראת היתר זה. וק"ו כשעשו אותו ע"פ הוראת חכמי הדור, אף אם היו מועטים. הלא מדותיו של הקב"ה הוא שאפילו תתקצ"ט אומרים לחובה, ותתקצ"ט מאותו מלאך ג"כ לחובה, רק אחד מאלפי אלפים לזכות הוא ניצל.

ובודאי לא יוכל כ"ג לומר, שבכל ההתנצלות הרבה אין בה לכה"פ כלפי הסומכים על ההיתר חלק אחד מאלפי אלפים בזכות, ולכל היותר הנם דומים לשוגגים, וחלילה לשמו יתי שיחשב שוגג כמזיד.

ומש"כ, שע"פ[134] סוד ד' הלא קדושת השביעית פועלת גם בזה"ז, עד שאין אומרים תיקון רחל בחצות של שנה השביעית. יאמין לי אדוני, שכל אלה הגדולות והנשגבות, שנאמרו בקדושת השביעית בזמן הזה, לא נאמרו דוקא ע"י הקיום של פרטי המעשים, שהרי בזמן שלא היו ישראל בא"י, ולא נתקיימה מצות שביעית כלל ג"כ חלה קדושה זו. העיקר תלוי הוא בהתפשטות הקדושה, ע"פ מדרגות הזמנים, שהם הולכים ובאים להוציא מן-הכח-אל-הפועל אורו של משיח, שיתקדש שם ד' יתי"ש[135] מסוף העולם ועד סופו, וכולם יעשו אגודה אחת לעשות רצונו בלבב שלם. ועל שם מה שישראל מכינים עצמם באמונה וצפיית ישועה לאורו של משיח וחזרת קדושת א"י על מכונה, שאז ישובו השמיטין והיובלים כדינם, מאורה זו יונקין כל התיקונים שנעשים בעולמות העליונים בכל מדרגותיהם.

ע"כ כל מי שעושה פעולה להרחיב את גבול ישראל, כדי שיהי'[136] מצדו גורם לקרב את קיבוץ ישראל לא"י, וזה גורם מהירות בגאולה, כי קיבוץ גלויות קיי"ל[137] שהוא קודם לביאת המשיח, ואורן של ישראל הוא הולך ואור קמעא קמעא, כמו שאמרו ז"ל על הדמיון של קריצתא דשחרא, הוא מתקן באמת את קדושת היחוד העליון של יסוד שביעית, ואין קץ להתענוגים הקדושים העליונים שמתרבים ע"י[138] והם מושפעים על שורש נשמתו, ונשמת כל ישראל. ולהיפוך מי שגורם ח"ו, לדחוק את רגלי

ישראל, ולמעט את קיבוצם של ישראל לא"י, הוא מאחר מצדו את הגאולה, ובין אם אהנו מעשיו או לא אבל מנפשו ומכל שרשי נשמתו הוא מונע אורים גדולים, ואין שיעור לקציצת נטיעות ופירודים שהוא מסבב ד' יצילנו. ויר"א[139] יצא ידי שניהם, זהו מי שמשתדל להחיות בפועל את כל פרטי קדושת השביעית גם בזה"ז כמה דאפשר, ומשתדל ג"כ לקרב במעשיו ובהשפעותיו שצמיחת קרן ישועה והתגלות אורו של משיח צדקנו יהי' בזמן יותר קרוב, שהאורות פועלים בשפע קדושתם אפילו אם חלילה בפועל לא אהנו מעשיו, כי אין שיעור וערך לכחה הרוחני של מחשבה טובה בענינים קדושים ונשגבים הללו. והשי"ת יזכנו לעבדו עבודה ביחודא שלים, ע"י ההוא טמיר ונעלם ב"ה, דוקא בשם כל ישראל, הגוי כולו וכולנו כאחד נתברך באור פניו ".

ומה שכותב הוד גאון אדוני רחימי וחביבי, שאאמין לו שאהבתו אלי קשה לו לכבותה, מאמין ומאמין אני בזה. כי כמים הפנים לפנים, ואני מרגיש לבת קודש אש אהבתו הקדושה בקרב לבבי ועומק נפשי, ומים רבים לא ישטפוה, וכל הענינים שעברו בינינו בענין חילוקי הדעות של ההתנהגות ע"ד השביעית, שכונת שנינו היא ב"ה רצויה לשם-שמים, ומני ומניה יתקלס עילאה ב"ה, לא יכבו את מוקד אש הקודש הזה שנשרש במעמקי הנשמה לברית-עולם. ובודאי יש קשר גדול בינינו ברוחניות מאחר שכ"כ נתדבקנו זה לזה באהבה פנימית, והמאורע הזה הוא רק צירוף וזיכוך להוסיף קדושת אהבת אמת שבינינו, שהיא אהבה קדושה וטהורה, שאינה תלויה בדבר, כי"א לשם השי"ת ואור תורתו וקדושת יראתו ואהבתו.

ומה שכתב, שקשה לו לדבר נגדי קשות, אל יעלה על לבבו הטהור, כי מצטער אני לשמע דברי-קשות נאמרים לשם-שמים נגדי, כי הלא המדבר קשות לשם-שמים עובד הוא עבודת השי"ת בזה, ולא ירע עיני בזה שעל-ידי אדם מישראל עושה מצוה, ואם בטבע האדם יש קצת צער ע"ז, הלא נאמר לנו מפי חז"ל הקדושים "לפום צערא אגרא", ונאמן בעל-הגמול שישלם שכרנו בזה שנזכה לעבדו באמת, ולשוב לפניו באהבה בכל לב וכל נפש, אנו וכל ישראל חברים בלב אחד.

ומה שכותב שכאבו נעכר על שאיש כמוני ילך בדרך כזה, דרך מסוכן, - מה שהרהיבני בטובו לומר שאני אדם גדול, לא יטעה אותי מלהכיר שפלותי, וערכי הפעוט, שכלא נחשב, אבל הדרך שאני הולך עליה בעבודת ד' יתי"ש ידע אדוני שהרבה עמלתי עליה, בדמי בבשרי במוח-עצמותי, ובכל כחותי, עד שהאיר השי"ת ברחמיו את עיני לעמוד עליה, ולפני איננה דרך מסוכנה כלל כי"א דרך-הקודש יקרא לה. ובזוהר אמרו על "אורח צדיקים כאור נוגה", אפילו אורחא חדתא דעבדין צדיקיא כאור נוגה הוא הולך ואור עד נכון היום, ואני בעניי איני ראוי. לשם צדיק, והלואי שיזכני השי"ת ונוכל בלב שלם לומר: כגון אנא בינוני.

אבל האורח שאני מתאמץ ללכת בה הוא ב"ה אורח צדיקים באין שום ספק, וכל מי שיתנהג כמנהגי ויתחבר עמי בתורה ובעבודת השי"ת, בחפץ לב, ובאמונת-חכמים אמתית, יזכה לראות את האור ואת האמת שיש בדרך-ישרים סלולה זו, המוארה מאור חסד עליון, "חסד לאברהם-יומא דאזיל בכולהו יומין", והחכמה העליונה דוקא באור החסד היא מאירה.

ומה שכותב שרואה שמוכן לפני חרופים ובזיונות, איני יודע על מה. העבר הכל היה מן השמים, וקבלתי ב"ה באהבה, ועל להבא הלא אנחנו מקוים להטבת המצב של הישוב בכל מילי בין בגשמיות בין ברוחניות ויוכל להיות שלא יהי' צורך כלל להיתרים, ויזכנו השי"ת לגדור את גדרות יהודה בלב אחד ובדעה אחת, ויה"ר[140] שימהר ויחיש משיח צדקנו ויורה צדק לנו.

ומה שכתב שכל האדמורי"ם[141] וכל הרבנים יאסרו את היין, באמת אין האחריות של גרם היזק שאחרים רוצים לגרום מוטל עלי. הקב"ה שמר עד כה את הישוב מכף כל אויביו, בין מישראל בין מאוה"ע[142], ואנחנו רואים שמעשה שמים יש כאן, בהשגחה נפלאה, בניסי ניסים מסותרים במכסה הנהגה טבעית, ובודאי כל מה שיתגלגל יהיה לטובה ולהצלחת הישוב הקדוש, ולהרמת קרן ישראל באה"ק, בעה"י.

והלואי שיתן השי"ת בלב כל הכשרים והצדיקים שבדור דעה לעשות לטובת ישוב אה"ק עשיה ממשית. ואם יהיו הבטחות ממשיות כאלה, שהחשבונות יורו ששמירת השמיטה בלא הפקעה לא תסכן את הישוב, לא חשידי בני עם קדוש חלילה לעבור גם על מה שאין רוח חכמים נוחה הימנו בלא טעם, ובעצמם ידרשו להחזיר את השמיטה לאיתנה בלא הפקעות. א"כ צריך הדר"ג שליט"א להשתדל בתחילה, שיהיה הכל מוכן, באופן שנוכל להראות את החשבון הבטוח לבעלי הכרמים, ויוכל להיות שיועיל הרבה בעה"י, ואני חושב שהדר"ג אינו צריך לדידי ולמטלעתי בדבר הגדול הזה. ואני חושש לצאת לחו"ל, מצד עצם חבת קדושת אה"ק ומצד הכהונה, אע"פ שיש בזה דרכי קולות אינם מתישבים כ"כ על לבבי, והפירוש הפשוט שבדחז"ל[143] נראה שהאיסור במקומו עומד גם בזמן הזה. וגם אני חושש להרבות פירסום על האיסור של ההפקעה בשעה"ד, כמו שכתבתי לכ"ג, שיודע אני שזה גורם התמעטות להתרחבות ישוב אה"ק, ביחוד גורם הדבר להרחיק יראים ושלמים מישוב א"י, וכל יסוד השתדלותינו צריך להיות דוקא להרבות כניסת יראי ד' באה"ק. וב"ה נתכוננה כעת מושבה חדשה ע"י בני ביאליסטוק, והתנו מפורש בתקנות המושבה, שהכל צריך להתנהג ע"פ התורה והמצוה, וזה גורם חיזוק גדול להרמת קרן התורה והיראה האמתית, שהוא בודאי כל יסוד הישוב.

וע"ד[144] הנסיון לזמור לפני ר"ה[145] אם יעלה הדבר יפה אשמח מאד, ונוכל לפרסם בעזה"י[146] שיזמרו כולם דוקא לפני ר"ה דשביעית שיזכנו לה השי"ת ברב רחמיו וחסדיו המרובים, לאוי"ט[147].

כמדומני שעברתי על כל פרטי דברי הדר"ג, שליט"א, וחושב אני שבדברי אלו יבין קצת להגיגי, וכמוהו אני אומר: אנא רב רחימאי, נלכה נא שלובי-יד בדרך-ד' בדרך האמת והשלו'[148], ונשתדל נא להרבות שלו' בישראל, ולקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, להשתדל שגם רחוקים יבאו ויתקרבו אל הקדושה, ושתתרבה האחוה והריעות וקישור-הלבבות בכל ישראל בכלל ובא"י בפרט.

ובעניני הוראות כל מה שההכרה מכריח ויש פנים להקל, הלא זאת היא המצוה ועצת ד' להקל, ובמה שאפשר אפילו בצד הדוחק ללכת בלא התחכמות, ודאי חובת כולנו להתאמץ ללכת בדרך הכבושה, וכד' הר"ן[149] ז"ל בתשובה, שגם בדברי הרשות אדם בוחר את הדרך הבטוחה ממכשולים, ק"ו בעניני תורה ומצות, ומ"מ כשההכרח הוא גדול מצינו כמה פעמים בדחז"ל[150] שלא נרתעו מדרכי היתר חדשים,

וכהא דרבי, וע"ז הוא יסוד ת"ח שאמר דבר הלכה אין מזחיחין אותה. וכשכל אחד מעובדי ד' ולומדי תורתו יתאמץ להבין את עומק הטוב והקודש שיש בלב חברו, ויתרחק מלחשוד ח"ו בכשרים, אז ממילא תתרחב ההתבררות של כל הספיקות, ואור ד' יופיע בנועמו, ביחוד על ת"ח שבא"י, שהם צריכים לאמת את השם שנתנה להם הנבואה "מקל נועם".

אוכל לסיים את מכתבי בלשונו של הדר"ג שליט"א: מובטחני שכבוד הדר"ג נ"י[151] לא ישיב פני ריקם ויעמיק בזה, ויעלה על מחשבתו אולי (ישנם גם פרטים כאלה אשר בהם) באמת הצדק עם חביבי קוק, שיחי'[152].

החותם בכל חותמי ברכות, המנשקו בלבבו ורעיונו נשיקות אהבה נאמנות, ודורש שלומו ושלו'[153] תורתו באהבה רבה, בהדרת כבוד ויקר.

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

תמיהני שלא שלח לי מר שליט"א את ספרו על שביעית. הנ"ל[154]

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
6. רידב"ז - רבי יעקב דוד בן זאב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. הדר"ג - הדרת גאונו
9. ע"כ - על כן
10. ח"ו - חס ושלום
11. מא"י - מארץ ישראל
12. ב"ד - בית דין
13. בע"פ - בעל פה
14. אה"ק - ארץ הקודש
15. ג"כ - גם כן
16. ע"פ - על פי
17. בא"י - בארץ ישראל
18. ממנ"פ - ממה נפשך
19. באה"ק - בארץ הקודש
20. וע"י - ועל ידי
21. בעה"י - בעזרת השם יתברך
22. ע"י - על ידי
23. לא"י - לארץ ישראל
24. מחו"ל - מחוץ לארץ
25. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
26. וע"פ - ועל פי
27. כ"ג - כבוד גאונו
28. כת"ר - כבוד תורתו
29. ד"ס - דברי סופרים

30. ד"ת - דברי תורה
31. מ"מ - מכל מקום
32. בשעה"ד - בשעת הדחק
33. בזה"ז - בזמן הזה
34. שעכ"פ - שעל כל פנים
35. תה"ד - תרומת הדשן
36. מה"ת - מן התורה
37. ומשו"ה - ומשום הכי
38. עכ"פ - על כל פנים
39. ת"ח - תלמידי חכמים
40. וה"ה - והוא הדין
41. קב"ה - קודשא בריך הוא
42. והקב"ה - והקדוש ברוך הוא
43. שבע"פ - שבעל פה
44. מד"ת - מדברי תורה
45. וב"ה - וברוך השם
46. בע"ה - בעזרת השם
47. בחו"ל - בחוץ לארץ
48. השי"ת - השם יתברך
49. תוה"ק - תורתנו הקדושה
50. ארה"ק - ארץ הקודש
51. הקב"ה - הקדוש ברוך הוא
52. ובע"ה - ובעזרת השם
53. יתי - יתברך
54. ומש"כ - ומה שכתב
55. דא"ה - דברי אלקים הם ("אלו ואלו"); אחרת: דאי הכי
56. כ"א - כי אם
57. והשי"ת - והשם יתברך
58. הרמב"ם - רבי משה בן מימון
59. שאע"פ - שאף על פי
60. וע"כ - ועל כן
61. עוה"ז - עולם הזה
62. עוה"ב - עולם הבא
63. לת"ח - לתלמידי חכמים
64. ע"ז - על זה
65. כ"כ - כל כך
66. חז"ל - חכמינו זכרונם לברכה
67. א"כ - אם כן
68. וכיו"ב - וכיוצא בזה
69. ומ"מ - ומכל מקום
70. אע"פ - אף על פי
71. ע"ה - עליו השלום
72. הע"ר - הערב רב
73. ואע"פ - ואף על פי
74. שאוה"ע - שאומות העולם
75. לא"א - לאברהם אבינו
76. שח"ו - שחס ושלום

77. שב"ה - שברוך השם
78. שי' - שיחיה
79. שלו' - שלום
80. א"י - ארץ ישראל
81. יהי' - יהיה
82. לכה"פ - לכל הפחות
83. ובא"י - ובארץ ישראל
84. השלו' - השלום
85. אח"כ - אחר כך
86. מאחב"י - מאחינו בני ישראל
87. ותוה"ק - ותורתנו הקדושה
88. שט"מ - שטר מכירה
89. לחו"ל - לחוץ לארץ
90. וע"ז - ועל זה
91. כ"ז - כל זה
92. בכ"ז - בכל זאת
93. שא"כ - שאם כן
94. ז"ל - זכרונו לברכה
95. עפ"ד - על פי דברי
96. הרמב"ן - רבי משה בן נחמן
97. יצה"ר - יצר הרע
98. דפב"ג - דפילגש בגבעה
99. מפב"ג - מפילגש בגבעה
100. חו"ל - חוץ לארץ
101. ועפ"ז - ועל פי זה
102. בעז"ה - בעזרת השם
103. ה"ז - הרי זה
104. גוא"צ - גואל צדק
105. בב"א - במהרה בימינו אמן
106. עכ"ד - עד כאן דבריו
107. שכ"כ - שכל כך
108. וק"ו - וקל וחומר
109. שהרמב"ן - שרבי משה בן נחמן
110. מ"ת - מתן תורה
111. וי"ל - ויש לומר
112. שהדר"ג - שהדרת גאונו
113. ל"ת - לא תעשה
114. בשו"א - בשום אופן
115. ע"ד - על דבר
116. רוה"ק - רוח הקודש
117. לעוה"ב - לעולם הבא
118. שבא"י - שבארץ ישראל
119. בלא"ה - בלאו הכי (בלאו הכי, ממילא)
120. אוה"ע - אומות העולם
121. הש"ך - הש"ך - שפתי כהן
122. שתהי' - שתהיה
123. דאע"ג - דאף על גב

124. ר' - רבי
125. הרשב"א - רבי שלמה בן אדרת
126. ח"ב - חלק ב'
127. סי' - סימן
128. ק"ו - קל וחומר
129. אחב"י - אחינו בני ישראל
130. שא"א - שאי אפשר
131. להקב"ה - להקדוש ברוך הוא
132. והתוס' - והתוספות
133. וא"א - ואי אפשר
134. שע"פ - שעל פי
135. ית"ש - יתברך שמו
136. שיהי' - שיהיה
137. קיי"ל - קיימא לן
138. עי"ז - על ידי זה
139. וירא"א - וירא אלקים
140. ויה"ר - ויהי רצון
141. האדמורי"ם - האדמו"רים (רבני החסידות)
142. מאוה"ע - מאומות העולם
143. שבדחז"ל - שבדברי חכמינו זכרונם לברכה
144. וע"ד - ועל דבר
145. ר"ה - ראש השנה
146. בעזה"י - בעזרת השם יתברך
147. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
148. והשלו' - והשלום
149. הר"ן - רבנו נסים
150. בדחז"ל - בדברי חכמינו זכרונם לברכה
151. נ"י - נרו יאיר
152. שיחי' - שיחיו
153. ושלו' - ושלום
154. הנ"ל - הנזכר לעיל

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקסה

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ד תמוז תרע"ג - ירושלים **נמען:** מערכת 'החרות'

תשובה למאמר 'שגגת רב': הרב קוק שמח על רגש האחדות, אבל המודעה שלו (על שחיטה ספרדית) אינה פוגעת באחדות ולא בספרדים. כל עדה חייבת במנהגי אבותיה, כמו יום טוב שני של גלויות, ואין בזה תרעומת. אפשר לתקן את אי־הנעימויות בתקנות מסודרות, אבל לא בזלזול במסורת, שהוא 'אנדרולומוסיה'.

### עיקרי הדברים

- אין פגיעה בספרדים.
- כל עדה במנהגיה.
- תיקון בתקנות, לא בזלזול.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ירושלים ת"ו[2], כ"ד תמוז תרע"ג[3]

(למערכת החרות)

מערכת נכבדה,

שמחתי לראות את הטון החריף נגדי במאמר "שגגת רב", שהוא לי לעדה על רגש אחדות האומה ההולך ומפעם בתוך מחננו, שהוא לנו אות חיים. ואתכבד בזה להודיע לרבים, שאין במודעה שלי שום פגם חלילה לשאיפת אחדות האומה, שאנו חפצים בה בכל לב בכל מקומות פזורנו, וביותר בארצנו הקדושה. וכמו-כן אין בזה שום עלבון לאחינו הספרדים, שאנו מכבדים אותם בכל לב ונפש ומתכבדים בם, כשם שהם מכבדים אותנו ומתכבדים בנו. אמת הדבר שהגלות גרמה הרבה לחילופי ההוראות והמנהגים, שבין חלקי האומה שנתפזרו, אבל לא ע"י[4] זלזול במסורת מורשת אבות נוכל לתקן דבר זה. שאיפה נעלה היא. שנוכל להוציא אל הפועל תקנות כלליות, שעל פיהן לא נסבול מאלה הפרודים, ואף-על-פי שאינם פוגמים את האחדות הפנימית, שהרי אנחנו מודים זה לזה, שכל אחד חייב להזהר במנהגי אבותיו ולשמר את קבלתם. וכשם שאין רושם של תרעומות בין אחינו שבגולה וביניינו על דבר יום טוב שני של גלויות שהם חייבים להזהר בו, ולא אנו, כך אין רושם של תרעומות באמת בין אחינו הספרדים וביניינו, בשביל החילוקים שבהוראות שכל אחד מהצדדים מתנהג בהם, על פי הוראות רבותיו, שכולנו יחד מתפארים בהם, ודוגלים בשם כבודם ז"ל[5].

מכל-מקום אע"פ[6] שמקום לתרעומות אין כאן, אבל אי-נעימות ודאי מסבב הענין, ולפעמים ג"כ[7] איזה הכבדה והפסד ממון, שראוי לנו להשתדל לסלקם כמה דאפשר, אבל זה יתכן להיות רק בדרך של תקנה וסידור, אבל אם ע"י זלזול והקלת ראש בעניני הדת, יפרצו הגדרים הללו שגדרו אבות, אין זה בנין של אחדות, כ"א[8] אנדרולומוסיה וערבוביה, שהחובה מוטלת על כל מי שאחריות רוחנית מוטלת עליו,

להעיר בזה את לב הציבור. וזאת היתה חובתי שעשיתיה בלב מלא אמון ואהבה בלא מצרים, לכללות האומה הגוי כולו.

ברגשי כבוד אין קץ ובברכת שלו'[9] לכללות עם ד' בארץ חמדתו,

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. ת"ו - תבנה ותכונן
3. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
4. ע"י - על ידי
5. ז"ל - זכרונו לברכה
6. אע"פ - אף על פי
7. ג"כ - גם כן
8. כ"א - כי אם
9. שלו' - שלום

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקסו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ד תמוז תרע"ג **נמען:** ישראל טלר

חילוקי המנהגים אינם פוגמים באחווה כשכל עדה מכבדת את חברתה; הגוונים השונים הם 'עושר רוח' שמתקבץ בהרמוניה. המסורות החלקיות קיימות עד שהאומה תתארגן, ואז יקום בית דין גדול במקדש, 'וממנו תצא תורה אחת לכל ישראל'. מי שהורס את המסורות בזלזול מאחר את הגאולה.

### עיקרי הדברים

- גוונים - עושר רוח.
- בית דין גדול עתידי.
- זלזול מאחר את הגאולה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], כ"ד תמוז תרע"ג[2]

אדוני הישיש היקר מר ישראל טלר, שלו'[3].

אל תפול ברוחך, חביבי, אם ע"פ[4] המסורת יהיו קיבוצינו, שבאו מגלילות שונים, ושחיי הדת נתפתחו אצלם בצורות שונות, צריכים להחזיק כל אחד במנהגיו ומסורותיו, ממה שלבך יהמה איכה תשוב אלינו האחדות הלאומית. כי שתי תשובות בדבר. האחת, אין חילוקי ההוראות והמנהגים השונים פוגמים את האחוה, בזמן שכל אחד מכבד את המסורת של חברו, ועוד יש בחילופי הגוונים משום עושר רוח, המתקבץ בצורה הרמונית בכללות האומה. אמנם גם אם יהיה חלק מן השינויים הללו, שבין בני גלילות שונים, מעכב מעט את החטיבה המיוחדת, לא יהיה דבר זה צרה עולמית. להמסורות הללו יש מקום בערך חלקי ומקומי רק כל זמן שלא נתארגנה האומה יפה ולא העמידה לה את כל מוסדותיה החיצונים והפנימיים, וכל המקשר בהם, אבל בעת הגמר של הצביון הלאומי במלואו, אז מכריחה המסורת בעצמה אותנו להעמיד ביי"ד[5] גדול כללי לכל האומה דוקא, במקום אשר יבחר ד', במרכז הקודש הנצחי של האומה, בבית המקדש, וממנו תצא תורה אחת לכל ישראל, אז נחיה ע"פ מסורת חיה המפכה מנשמת האומה ומאוגדת באגד מלא חיים עם תורת אלהיה. וכדי לבא לחיי-עולם כאלה, שאנחנו כ"כ[6] עורגים להם, צריכים אנחנו לעבור את הפרוזדור של חיי שעה, שצביונו היסודי הוא הכבוד והאמון אשר ירחש לבבנו לכל חלק מחלקי האומה, להמסורות החלקיות של חלק זולתו.

וכל המקדים ומהרס המסורות החלקיות בדרך זלזול אינו אלא מכניס מהומה באומה והוספת פחדנות וחשד מכל מפלגה על חברתה. אלה הדברים אינם מקדימים את גאולתנו, אלא מאחרים אותה. ונקוה לימים אשר עץ אפרים ועץ יהודה יהיה לעץ אחד, וישראל יהיה גוי אחד בארץ, כי יקבצו עליו כל נקבציו.

מכבדך

## הק' אברהם יצחק הכהן קוק

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
3. שלו' - שלום
4. ע"פ - על פי
5. בי"ד - בית דין
6. כ"כ - כל כך

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקעח

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ב' אלול תרע"ג **נמען:** הרב צבי הלוי לויטס, רב לינקובה

הרב קוק מודה על העזרה לר' יהושע לייב זטלר. בעניין המודעה על השחיטה: היא נתלתה ביפו, לא בירושלים. השחיטה הספרדית תמיד הייתה נפרדת. כשנפתח אטליז ספרדי לבהמות גסות במחיר זול והאשכנזים קנו בו, יצאה מזה 'חורבא' - אחיזה בקולות של שתי השיטות. פרוצים התנגדו בשם האחדות, והרב קוק השיב שעיקר האחדות הוא שמירת התורה. (הסוף חסר.)

### עיקרי הדברים

- המלצה על זטלר.
- רקע המודעה על השחיטה.
- האחדות האמיתית - שמירת התורה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ב' אלול תרע"ג[2]

שפעת שלו'[3] וברכה מקודש, וכוח"ט[4] בספרן של צ"ג לכבוד ידי"נ[5] רב רחימאי הרב הגאון המובהק אוצר תו"י[6] טהורה מוהר"ר[7] צבי הלוי לעוויטאס שליט"א[8], הגאבד"ק[9] לינקאווא יצ"ו[10], וכא"ל[11] שוי"ר[12].

אחדשה"ט[13] באה"ר[14], שמחתי ביקרת כ"ג[15] ידי"נ מר שליט"א, ורב תודות למר על הטוב אשר יקוה לעשות להיקר ר'[16] יהושע ליב זעטלער נ"י[17], כי הוא ראוי והגון להשתדל בעדו בכל תוקף, ומה טוב שיואיל לכתוב בטובו עבורו להגרה"ע[18] נ"י וגבאי הכולל בירושת"ו[19].

ע"ד[20] המודעה שלי בענין שחיטת הספרדים והאשכנזים, לא בירושלים נדבקו מודעות בשמי, כ"א[21] ביפו. וזה בא ע"י[22] מעשה, כי מעולם היתה השחיטה הספרדית בפני עצמה מפני חילופי ההוראות, וכ"ה בירושת"ו ובכל אה"ק[23] בכלל, וביפו לא היתה לספרדים שחיטה של גסות בכלל, כ"א דקות, והי'[24] מספיק רק לספרדים, ועתה בשבתי במושבה רחובות בימי הקיץ, להנפש מעט מעמלי כדרכי בכל שנה, בא אלי מכתב מועד הכשרות שיש ביפו, מיראים וחרדים ע"ד ד' מקהלות אשכנזים, שנפרצה פרצה חדשה, שהספרדים פתחו מקולין של גסות, והורידו המקח, וההמון האשכנזי קונה משם, נגד הנהוג מאז בעיה"ק[25] ובכל א"י[26], ובאמת נפיק מיניה חורבא לאחוז בקולי דמר ודמר, ותקלה לכל האשכנזים הבאים ליפו, שלא יוכלו לאכול בשר, כי אין אוכלים משחיטת הספרדים ובדיקתם כל יר"א[27] מאשכנזים בכל א"י. ומטעמים הללו כתבתי המודעה הנ"ל[28]. ונתתי להם רשות לפרסמה וכן עשו, וב"ה[29] הועיל הדבר הרבה, וכל מיושבי הדעה מסכימים שהדבר נכון, רק מבני פריצי עמנו קמו נגד זה, בטענה שהוא נגד האחדות הלאומית, ואנכי הסברתי להם שעיקר האחדות הלאומית היא שמירת תוה"ק[30] לכל פרטיה, ואנחנו מודים שכ"א אסור לעזוב מנהג אבותיו, ואין כאן מניעת אחדות, רק אם יצאו לתקן איזה דרך שלא תהי'[31] תקלה בשום דבר הוראה, אז אסכים ע"ז[32] בעה"י[33], והפגינו נגדי, והשבתי ע"ז מכתב קצר, ועתה נשתתקו כבר, תל"י[34].

*(חסר הסוף)*

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
3. שלו' - שלום
4. וכוח"ט - וכתיבה וחתימה טובה
5. ידי"נ - ידיד נפשי
6. תו"י - תורה ויראה
7. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. הגאבד"ק - הגאון אב בית דין קהילת
10. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
11. וכא"ל - וכל אשר לו
12. שוי"ר - שלום וישע רב
13. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
14. באה"ר - באהבה רבה
15. כ"ג - כבוד גאונו
16. ר' - רבי
17. נ"י - נרו יאיר
18. להגרה"ע - להגאון רבי שמות שמתחילים באותיות ה, ע (למשל: הלל + עזריאל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
19. בירושת"ו - בירושלים תבנה ותכונן
20. ע"ד - על דבר
21. כ"א - כי אם
22. ע"י - על ידי
23. אה"ק - ארץ הקודש
24. והי' - והיה
25. בעיה"ק - בעיר הקודש
26. א"י - ארץ ישראל
27. יר"א - ירא אלקים
28. הנ"ל - הנזכר לעיל
29. וב"ה - וברוך השם
30. תוה"ק - תורתנו הקדושה
31. תהי' - תהיה
32. ע"ז - על זה
33. בעה"י - בעזרת השם יתברך
34. תל"י - תודה לא-ל יתברך

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תריא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ז תשרי תרע"ד - יפו **נמען:** הרב נתן מזוביצקי

ההודעה שלא לקנות בשר מהספרדים אינה חידוש: בכל מקום המקולין מחולקים בגלל חילוקי ההוראה. רק כשיחידים ביקשו לפרוץ את הגדר, נאלץ הרב קוק לעמוד נגדם. אין בזה פגיעה באחדות, כי כל אחד חייב במנהג אבותיו - 'אל תטוש תורת אמך'.

### עיקרי הדברים

- הפרדת המקולין - מנהג קדום.
- 'אל תטוש תורת אמך'.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ז תשרי תרע"ד[4]

שלו'[5] וברכה מקודש לידידי היקר הרב המופלג בתוי"ר[6] מצויין ונכבד מו"ה[7] נתן מאזאוויעצקי שליט"א[8].

אחדשה"ט[9] באה"ר[10],

שמחתי ביקרת מכתבו, בהודעי משלומו הטוב, ומכל אשר לו, ומשלו'[11] אחינו הרחוקים הנושאים עין ולב לאה"ק[12]. יחזק ד' רוחם וחילם לעבוד לטובת עם ד' הגוי כולו, ושיבתו לאדמת קדשו, וד' עליהם יראה בשפעת ברכתו.

ע"י[13] הודעתי שלא לקנות בשר מהספרדים, אין זה דבר חדש, וכמו בכ"מ[14] שאחינו אלה שרויים יחד עם האשכנזים, מחולקים המקולין מפני חילוקי ההוראות, כן הוא ג"כ[15] באה"ק[16], וכן היה נהוג פה, אלא שבאו יחידים ורצו לפרוץ גדרות-עולם הללו, הוכרחתי לעמוד נגדם ולתקן כמה דאפשר. ואין בזה חלילה נגד דרכי שלו' ונגד אחדות האומה, כי הכל יודעים שכ"א חייב להזהר במנהגי אבותיו משום "אל תטוש תורת אמך", ואין בענין זה מה להרהר כלל, ותנוח בזה דעתם של ישרי לב וורשי תורת ד' וחפצים באמת ושלו'[17] בכל לבבם.

מפני הטרדא הנני מוכרח לקצר ואחתום בכל חותמי ברכות לכבודו וכא"ל[18]. כנה"י[19] ונפש ידידו מוקירו, דורש הצלחתו וטובו כה"י[20].

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5. שלו' - שלום
6. בתוי"ר - בתורה ויראה

7. מו"ה - מורנו הרב
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
10. באה"ר - באהבה רבה
11. ומשלו' - ומשלום
12. לאה"ק - לארץ הקודש
13. ע"י - על ידי
14. בכ"מ - בכמה מקומות
15. ג"כ - גם כן
16. באה"ק - בארץ הקודש
17. ושלו' - ושלום
18. וכא"ל - וכל אשר לו
19. כנה"י - כנפשו היקרה
20. כה"י - כנפשו היפה

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תריז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"א מרחשוון תרע"ד - יפו **נמען:** הרב אברהם מנדל הכהן

יש להתאחד רשמית עם 'אגודת ישראל' כדי שלא יהיה פילוג במחנה יראי ה', ולפעול בפרסומים בהסכמה, וגם להשתמש בגיליונות 'הדרך'. הרב קוק אינו יכול לכתוב מכתבים בעצמו בגלל טרדותיו.

### עיקרי הדברים

- איחוד עם 'אגודת ישראל'.
- פרסומים בהסכמה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"א מ"ח תרעדל"ת

כ'[4] ידי"נ[5] הרב הגאון מוהרא"מ[6] כהן שליט"א[7], שוי"ר[8].

בתשובה על יקרת כת"ר[9] הנני להעירו, שראשית כל צריכים אנו להתאחד עם אגו"י[10] בדרך רשמי, שלא תצא מזה התפלגות בין מחנה יראי ד', ואח"כ[11] בכל מעשינו בעניני הפרסומים טוב שנעשה בהסכמה אחת, וראוי להשתמש ג"כ[12] בגליונות "הדרך" למטרתנו הק'[13].

שאכתוב אנכי מכתבים, זהו למעלה מיכלתי לפי טרדותי המרובות הנודעות לרבים.

והנני בזה ידי"ע[14] דוש"ת[15] באה"ר[16], מצפה לתשועת ד' על עמו ונחלתו,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. כ' - כבוד
5. ידי"נ - ידיד נפשי
6. מוהרא"מ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות א, מ (למשל: אברהם + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. שוי"ר - שלום וישע רב
9. כת"ר - כבוד תורתו
10. אגו"י - אגודת ישראל
11. ואח"כ - ואחר כך
12. ג"כ - גם כן
13. הק' - הקטן
14. ידי"ע - ידידו עוז
15. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
16. באה"ר - באהבה רבה

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תרלט

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ט טבת תרע"ד - יפו **נמען:** ד"ר י' אנגל

הרב קוק מצטער שאנגל פרסם את מכתבו בלי ההבהרה שביקש להוסיף: אינו מאמין שגדולי תורה כתבו ביודעין נגד מוסדות שמטרתם הגנה על הקודש, או שלא הוסבר להם שהם סייג לתורה. הרב קוק מבקש לפרסם גם את ההבהרה. מתוך 'התרוצצות זרמי האורות השונים', שבכל אחד אידיאל טמיר, יצא אור חדש.

### עיקרי הדברים

- צער על הפרסום.
- הבהרה כלפי גדולי ירושלים.
- אידיאל בכל זרם.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ט טבת תרע"ד[4]

אדון יקר מר ד"ר[5] י. ענגל נ"י[6], שלו'[7].

הנני מביע לכבודו את צערי, על אשר פרסם את מכתב תשובתי על שאלותיו, בדבר יחוסי להה"תחכמני", כמו שהוא. ואנכי הלא גליתי את דעתי לכבודו, שמפני שכתבתי את המכתב מתוך צער כפול, צער פרטי וכללי, החסרתי בו ביאור באיזה מקום העלול להביא לידי הרגשות הפוכות מחפצי, בצאתו לרשות הרבים. ביחוד במקום שכתבתי "ואפילו אם לא היתה דעתי כאשר כתבתי שבענין שלפנינו לא די שאינו בכלל החרם, אלא שלהפריע את עבודתו שזה גורם חיזוק של בתי הספר המשפיעים כפירה הוא בכלל כונת החרם של הגוזרים", אמרתי לכבודו שאני צריך להוסיף איזה דברים לברר כונתי. והדברים הם: "שמפני זה איני מאמין שברצון חכמים גדולי תורה הידועים נכתבו הדברים המכוונים נגד מוסדות הקודש הללו, שמטרתם היא ההגנה על קודש ד' בישראל באי"[8], או דלא סיימוהו קמייהו שיסוד מסרת המוסדות הנ"ל[9] הוא בשביל סיג לתורה, שאך זוהי כונתם של הגוזרים תקיפי קמאי ז"ל[10] דשליחותייהו קא עבדינן".

והנני רואה לנכון, אחרי שנתפרסם כבר המכתב בהשמטת התוכן של ההוספה הנ"ל, שיואיל כבודו לפרסם ג"כ[11] דברי אלה.

בתקוה, שעל ידי התרוצצותם של זרמי האורות השונים בארץ ישראל כעת, שבכל אחד מהם יש פחות או יותר אידיאל טוב וקדוש טמיר, יצא אור חדש על ציון, להכין אותנו לגאולת עולמים, ויתקיים בנו מהרה מקרא שכתוב "והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם ושברתי מוטות עולכם ואלך אתכם קוממיות", במהרה בימינו אמן.

ברגשי כבוד וצפיית ישועה על ישראל בארץ חמדתו

## הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5. ד"ר - דוקטור
6. נ"י - נרו יאיר
7. שלו' - שלום
8. בא"י - בארץ ישראל
9. הנ"ל - הנזכר לעיל
10. ז"ל - זכרונו לברכה
11. ג"כ - גם כן

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תרעא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ב אדר תרע"ד - יפו **נמען:** הרב יצחק ירוחם דיסקין

תודה מאוחרת על דברי הנחמה בזמן המהומה על 'תחכמוני'. אף שהרב דיסקין לא הגן על המוסד עצמו, שבעיני הרב קוק זה 'עיקר העיקרים', חסדו לא יישכח. רק בשיתוף כוחות, 'כינוס לצדיקים' ועין טובה על כל מי שמחזק את הדת, נצליח.

### עיקרי הדברים

- תודה על הנחמה.
- שיתוף כוחות.
- עין טובה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ב אדר תרע"ד[4]

עתרת ברכה ושפעת שלו'[5] ושמחה, להדרת כבוד רב רחימאי, הגאון הגדול, תפארת ישראל, אוצר תו"ר[6] מוהרי"י[7] דיסקין שליט"א[8], שלו' וברכה עד העולם.

אדוני הגאון שליט"א, ישאני נא בטובו על אשר כ"כ[9] אחרתי שילומי חובת תודתי להוד גאונו מר נ"י[10] על דבריו היקרים, אשר היו כשמן על פצעי לבבי, מאז אשר השתערה המהומה ע"ד[11] התחכמני וכו'[12] שמיסדיו, שכונתם לשם שמים, עשו אותי ליתד להתלות עליה את כבוד מוסדם, ואם אמנם לא יצא אדוני להגן על עצם המוסד, שזהו אצלי עקר העקרים, לחזק את ידי אוחזי הצינה נגד המהרסים הקיצוניים, כשם שאנו חייבים לחזק את העובדים בפנים הקודש, בתלמוד גדול בלא שום עירוב חול, - כי דוקא משיתוף הכחות אשר נוכח ד' דרכם נעשה ונצליח בעה"י[13], דוקא ע"י[14] כינוס לצדיקים, וע"י[15] הבטה בעין טובה על כל נותן יד לחזק את יסוד הדת והיהדות באיזה אמצעי ובאיזה דרך שיבור לו, כ"ז[16] שאיננו סותר תורה ומצוה, - אבל הלא לא אוכל לשכח את חסדו וטובו אשר גמלני, בדברו על לבי דברים טובים, לעודד מעט את רוחי, שהיה נדכא וסוער אז מאד. ישר חילי' דהדר"ג[17] שליט"א, ויזכנו השי"ת[18] לעבוד שכם אחד על הררי קודש, לרומם קרן ביראת ד' טהורה, וכימי מור והדס יושיענו, וישמח לב מבקשי ד'.

יגיל וישמח בימי הפורים הבעל"ט[19] ברב עז וחדות ד', כנה"ר[20] ונפש אוהב דבק מאח, מתכבד בכבוד אהבתו ודוש"ת[21] מלונ"ח[22],

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)

5. שלו' - שלום
6. תוי"ר - תורה ויראה
7. מוהרי"י - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, י (למשל: יעקב + יעקב) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. כ"כ - כל כך
10. נ"י - נרו יאיר
11. ע"ד - על דבר
12. וכו' - וכולי (וכן הלאה)
13. בעה"י - בעזרת השם יתברך
14. ע"י - על ידי
15. וע"י - ועל ידי
16. כ"ז - כל זה
17. דהדר"ג - דהדרת גאונו
18. השי"ת - השם יתברך
19. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
20. כנה"ר - כנפשו הרמה
21. ודוש"ת - ודורש שלומו ותורתו
22. מלונ"ח - מצפה לנחמת ציון

# אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תשלג

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ו אייר תרע"ה - סנט גאלן **נמען:** הרב מאיר בר־אילן (ברלין), אמריקה

הרב קוק ממליץ על הלל פרלמן, צעיר מוכשר מבני ציון שנדד לאמריקה בלי תומך. השעה מחייבת 'לאחד מפלגות וכוחות מפוזרים' לקראת תחיית האומה. 'בהלות הזמנים... יאמצוהו'.

### עיקרי הדברים

- המלצה על הלל פרלמן.
- איחוד כוחות.
- התקופה מאמצת.

נוסח האגרת

בעה"י[1], ס"ט גאללין, שווייץ, כ"ו אייר העת"ר[2]

ישאו הרים שלו'[3] וברכות מרובבות לכבוד ידידי חביבי איש חיל רב פעלים הרב המאוה"ג[4] אוצר נחמד ונבון, מלא כח ד' ועם קדשו וחבל נחלתו מו"ה[5] מאיר ברלין שליט"א[6],

אחדשה"ט[7] באה"ר[8],

מרחוק שמעה אזני רב קשב מפעולות כת"ר[9] במסעיו לשם ד' ועמו, ושפרה עלי השמועה ביותר בהיותי עצור פה בגולה, מאז נסעתי אשתקד חמוש ברעיונות שונים לעבוד ולמשא, לרומם רוח ולהרעיף טללי רצון בישע עליון לאחד לבבות פזורים לשם בנין עמנו וארץ תחייתנו עדי עד, והנה התחולל הסער ויעכב את כל המהלכים, והנני מעוכב פה על אדמת נכר עד אשר ירחם ד' ויפתחו שערים, וזרע השלו'[10] יתן פריו לשוב לעבודת הקודש בהררי קודש בחסדי צור ישועתנו ב"ה[11].

על של עתה באתי לטובת אחד הצעירים היותר מצויינים מבני ציון היקרים, הוא ידידי החביב החתן הרב החריף ובקי שלם ורב תבונות מר הלל פרלמן נ"י[12], אשר מתגרת יד הזמן נדד מני קודש לאמריקה, ומשם נודעתי שהוא מאין מכיר ותומך. וצר לי מאד על כלי חמדה כזה, שלא יפותח חלילה ולא יוציא אל הפועל את כשרונותיו הנפלאים, מכובד יד העניות המנולת כל יופי ונשגב. אבקש בזה את כבוד אהובי: יעשה נא כברכת ד' עליו בהשפעתו בחוג מכיריו ומוקיריו ומעריציו הרבים, בשבתו שם באמריקה, לכונן יסוד של התקרבות הגונה ומכובדה להצעיר היקר הנ"ל[13], למען תשיג ידו להוסיף לקח לתורה ולתעודה, ויהי'[14] לברכה לישראל בעזה"י[15],

והנה ידידי הנעלה, מה יקר לי אם יכבדני כתר"ה[16] בדבריו היקרים ואם יודיעני כל דבר נכבד אשר נפל בעבודתו בקודש, ותקותנו חזקה ואיתנה היא בעזה"י, כי הימים הבעל"ט[17] ומסבות התבל הנבוכות יביאו הרבה חדשות לטובה למצב עמנו וארץ אבותינו ולכל מהלכה של תחית האומה. אבל השעה מזרזת ביותר ויותר אותנו את חובתנו הנמרצה, לחגור את כל כחותינו המעשיים והרוחניים כולם, לאזור ישראל בגבורה ולעטרו בתפארה, לאחד מפלגות וכחות מפוזרים, להעשות לב אחד ומחשבה

מרוכזת אחת בהסכמה עמוקה מלאה חיים ועז לחתור אל חוף התחיה התולדתית של חזון עולמים לגוי קדוש, נושאי כלי ד' הברו נא, האזרו חיל, אל יפול לבנו מכל מניעה, מכל מפריע וכל שטן העומד על הדרך. בהלות הזמנים לא יחלישו את רוחנו, כי אם יאמצוהו עוד בכמה וכמה מעלות בקודש. על כל דרך, על כל אופן של בנין, של אריגת ישועה, צריכים אנו להעמיד מצפה וכולם ציון ישאלו דרך הנה פניהם, לקומם גוי בפועל וברוח.

תקותי חזקה שיואיל כבוד חביבי להודיעני מטובו ולשמחני במכתביו בכל פרשת המפעלים אשר הוא עסוק בהם, באותה המסירות-רוח המצוינה אשר הוחן בה בעה"י, והנני בזה ידי"ע[18] דוש"ת[19] חותם בכל חותמי ברכות ומלא תקוה וצפית ישועה מבעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות,

**. הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. בעה"י - בעזרת השם יתברך
2. העת"ר - השנה תרע"ה (1914/1915) - בצירוף אותיות
3. שלו' - שלום
4. המאוה"ג - המאור הגדול
5. מו"ה - מורנו הרב
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
8. באה"ר - באהבה רבה
9. כת"ר - כבוד תורתו
10. השלו' - השלום
11. ב"ה - ברוך השם
12. נ"י - נרו יאיר
13. הנ"ל - הנזכר לעיל
14. ויהי' - ויהיה
15. בעזה"י - בעזרת השם יתברך
16. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
17. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
18. ידי"ע - ידידו עוז
19. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תשמז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ג כסלו תרע"ו - סנט גאלן **נמען:** הרב דוד צבי הופמן, ברלין

בקשה לעשות שלום בציריך: הרב רם הוא ת"ח יקר ובן רבנים, וגיסו השוחט גרינשטיין ת"ח וירא שמיים, שלא היה ראוי לעונש חמור על שגגה שלא גרמה מכשול. הרב לבנשטיין הפריז. הרב קוק מבקש מהרב הופמן להשפיע עליו לשלום, במיוחד בגלל חולשת בריאותו של הרב רם.

### עיקרי הדברים

- בקשת שלום.
- ההפרזה בעונש.

נוסח האגרת

בעה"י[1], י"ג כסלו עתר"ו[2] ס"ג.

ברכות מרובבות מרוכב ערבות לכבוד מר רב חביבי, הגאון הגדול פאר עז ומגדול, אוצר קודש לתורה ולחכמה ויראה טהורה, מוהר"ר[3] דוד שליט"א[4] ד"ר[5] הופמן, יהי ד' עמו ואורך ימים ישביעהו בכט"ס[6].

אחדשה"ט[7] דהדר"ג[8] שליט"א.

אמרתי בזה גם אני לבא עם הספר בשביל מצוה רבה של הבאת שלו'[9] בין ת"ח[10], ששניהם אהובים ויקרים, כל חד לפי מעלתו. וזה מכבר ידעתי שהרב הגדול בתו"י[11] מו"ה[12] משה זאב ראם נ"י[13] הוחזק בק' צוריך להורות הוראות או"ד[14], לשואליו וללמוד שיעורים, והוא ת"ח יקר מאד, בר אורין ובר אבהן, כי אביו הי'[15] מהמצויינים שבמופלגי הרבנים באתרי', שהי'[16] מקום חכמים וסופרים, והוא נתגדל תמיד מנעוריו בין ת"ח וגדולים בישראל. עכ"פ[17] ראוי הוא להדרו ולהזהר מאד מקפוח פרנסתו. וכן אמת הדבר שגיסו השו"ב[18] הר"צ[19] גרינשטיין נ"י הוא ג"כ[20] ת"ח וירא"א[21], ולא הי' ראוי כלל לאותו העונש החמור בשביל השגיאה שיצאה מידו בשגגה ושב"ה[22] לא נכשל בה אדם בפועל. והרב היקר ד"ר לוינשטיין נ"י הפריז בזה על המדה. ומתוך שעמד הרב רמ"ז נ"י על צד גיסו נתלקחה ביניהם שנאה, שהדבר לא טוב הוא למצב היהדות שבקהלה ובפרט במדינות הללו.

ע"כ[23] אבקש גם אני את הדר"ג[24] שליט"א, שיואיל נא להטיף אמרים אחדים למעלת הרב ר"ט ד"ר לוינשטיין נ"י, שיטה ידו לשלו'[25], לת"ח[26] הללו, ובפרט הרב רמ"ז שהוא חוץ מזה איש חלש מאד בבריאותו, והדכאון של עלבון וקפוח פרנסה יכול ח"ו[27] לדכאו בשיעור שגם הרב ד"ר לוינשטיין בעצמו בטח לא ירצה בזה ח"ו. אמנם בעניני השחיטה הוא אמן יפה ומהודר מאד, ויראת ד' היא על פניו, ולא יוציא מידו דבר שאינו מתוקן ח"ו. ואקוה שדברי הדר"ג יפעלו פעולתם הרצוי', ויבא שלו' לרגלו לאושר עדת ד' בק' צוריך יצ"ו[28], והי'[29] זה שלו' וברכה באה"ר[30], כנה"ר[31] ונפש ידידו דורש"ת[32] בכל רגשי הכבוד,

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק מיפו ת"ו**

1. בעה"י - בעזרת השם יתברך
2. עתר"ו - השנה תרע"ו (1915/1916) - בצירוף אותיות
3. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
4. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. ד"ר - דוקטור
6. בכט"ס - בכל טוב סלה
7. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
8. דהדר"ג - דהדרת גאונו
9. שלו' - שלום
10. ת"ח - תלמידי חכמים
11. בתו"י - בתורה ויראה
12. מו"ה - מורנו הרב
13. נ"י - נרו יאיר
14. או"ד - אורח חיים ויורה דעה
15. הי' - היה
16. שהי' - שהיה
17. עכ"פ - על כל פנים
18. השו"ב - השוחט ובודק
19. הר"צ - הרב רבי שם שמתחיל באות צ (כגון צבי) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
20. ג"כ - גם כן
21. וירא"א - וירא אלקים
22. ושב"ה - ושברוך השם
23. ע"כ - על כן
24. הדר"ג - הדרת גאונו
25. לשלו' - לשלום
26. לת"ח - לתלמידי חכמים
27. ח"ו - חס ושלום
28. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
29. והי' - והיה
30. באה"ר - באהבה רבה
31. כנה"ר - כנפשו הרמה
32. דורש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתקמה

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ג' אדר שני תרע"ט **נמען:** בנו, הרב צבי יהודה

מר אייזנברג מרחובות, שבא עם הצירים מהארץ, מסר דרישת שלום. הרב קוק מעכב את עבודת ההסתדרות כי 'המזרחי' עסוק בענייניו, ואינו רוצה שתורגש התנגדות לכל מי שעושה טוב - 'לעולם טוב חלק מלא כלום'. עליהם להיות נקיים 'מכל מום של קנאה שנאה ותחרות', ולהכניס רוח קודש במה שנעשה. מר מנוס קמחי מסר דרישת שלום מהרצי"ה ומהאסיפה. עדיין לא הוחלט על מקום הדירה. ה'רשמים' נכתבו בחיפזון אך מביעים את הנטיות הראשיות.

### עיקרי הדברים

- עיכוב העבודה מפני המזרחי.
- בלי קנאה ותחרות.
- מקום הדירה לא הוחלט.
- ה'רשמים לפרוגרמה'.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ג' אד"ש[2] עטר"ת[3].

בני חביבי שליט"א[4], ת"ל[5] על החוה"ש[6] אשר עמנו.

קבלנו ד"ש[7] ע"י[8] מר איזנברג מרחובות, שבא עם הצירים מא"י[9]. ב"ה על שלו'[10] כל יקירינו שי'[11] שם ושלו'[12] הארץ בכלל ב"ה. והנה ע"ד[13] בואך אלינו פה, חושבים אנו שבע"ה[14] לא יהי'[15] לך עיכוב מצד הרשות פה, והננו מחכים על בואך שלו' בחסדי השי"ת[16].

עניני העבודה בהסתדרותנו הנני מעכב כעת, מפני שהמזרחים עוסקים בשקידה בעניניהם, ואין חפצי שיהי'[17] מורגש מצדי שום התנגדות לכל מי שעושה איזה דבר טוב בישראל, אע"פ[18] שלפי דעתי הדברים צריכים השלמה רבה, אבל הלא לעולם טוב חלק מלא-כלום. חושב אני שסו"ס[19] יתבררו הדברים ויוכר יפוי-הכח של חפצנו ושאיפותינו הצודקות. אמנם ודאי יש להצטער על מה שאחרים משתמשים בשם התעוררותנו שלא ע"פ[20] המדה הרצויה. אנחנו לפי הטוהר של עצמיות הכרתנו צריכים להיות מנוקים מכל מום של איזה קנאה שנאה ותחרות, ואפילו מכל מדה של כפיית טובה לכל פועל איזה טובה וישועה. רק הננו קרואים לרומם ולשגב את הדברים הנעשים, ולהכניס בהם רוח חיים של גבורה הבאה מאוצר הקודש, מאור ד' אשר על עמו, ואחדות האומה ושלו' ישראל צריך להיות מתגדל ומתאדר על ידנו.

ב"ה שנשמחנו לראות את מר מנוס קמחי נ"י[21] ולקבל ע"י ידיעה ודרישת שלו' מאתך בפרטיות ומכל אהובנו במקום מגורך. קצת הודיע לנו מעניני האסיפה. כמובן איני יודע עדיין דברים ברורים בזה. יכונן ד' לטובה את כל המצעדים, כי עת לחננה.

כשתהי'[22] מוכן לנסיעה בע"ה[23] תודיענו ע"י דעפעשע אי"ה[24].

מצבנו ביחש לתמן הוא כמו מקדם. דברים ברורים ע"ד החלטת קביעות המקום בעה"י[25] א"א[26] להחליט כעת. וכמדומני שכבר כתבתי לך שגם להועד דיפו השבתי ככה.

בטח קבלת כבר את הרשמים, שאמנם קצת נכתבו בחפזון ובלא ישוב הדעת הראוי לדבר גדול כזה. בכ"ז[27] תקותי היא שהם מביעים בכלל יפה את הנטיות הראשיות שלנו, אם כי לא בבהירות גמורה. נקוה לד' שיחננו לדבר ברחבה באורח מישרים בכבוד לעם ד' ובעז ישועת ד' אמת.

חזק ואמץ בני יקירי, ותשועת ד' תשגבנו, וכימי עולם יעשה לנו נפלאות גדולות וישועות רוממות. והי'[28] זה שלו' כנה"י[29] ונפש אביך מצפה אשרך כה"י[30],

**אברהם יצחק ה"ק**

ד"ש לכל ידידינו, ומז"ט[31] לר"מ קליר נ"י. ההזמנה באה אלינו באיחור זמן.

**הנ"ל**

האדרעסא שלו א"י[32] לנו.

**הנ"ל**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. אד"ש - אדר שני
3. עטר"ת - השנה תרע"ט (1918/1919) - כתובה במילה "עטרת"
4. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. ת"ל - תודה לא-ל
6. החוה"ש - החיים והשלום
7. ד"ש - דרישת שלום
8. ע"י - על ידי
9. מא"י - מארץ ישראל
10. שלו' - שלום
11. שי' - שיחיה
12. ושלו' - ושלום
13. ע"ד - על דבר
14. שבע"ה - שבעזרת השם
15. יהי' - יהיה
16. השי"ת - השם יתברך
17. שיהי' - שיהיה
18. אע"פ - אף על פי
19. שסו"ס - שסוף סוף
20. ע"פ - על פי
21. נ"י - נרו יאיר
22. כשתהי' - כשתהיה
23. בע"ה - בעזרת השם
24. אי"ה - אם ירצה השם
25. בעה"י - בעזרת השם יתברך
26. א"א - אי אפשר

27. בכ"ז – בכל זאת
28. והי' – והיה
29. כנה"י – כנפשו היקרה
30. כה"י – כנפשו היפה
31. ומז"ט – ומזל טוב
32. א"י – ארץ ישראל

# אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתקסו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ערב ראש חודש מנחם אב תרע"ט **נמען:** הרב זאב יעבץ

מקום הדירה עדיין לא הוחלט סופית, אבל נראה שיהיה בירושלים. הקינטור והמרירות שגברו בסיעות אחדות יהיו 'כצל עובר', ובמקום איבה ותחרות תצמח 'אהבת אחים', כי קשר אחדותנו 'מנצח... את כל חפץ הקרעים'.

### עיקרי הדברים

- כנראה ירושלים.
- הקינטור יעבור.
- האחדות מנצחת.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ער"ח[2] מנ"א[3] עטר"ת[4].

בונה ירושלים, ומכונן ציון, יופיע אור שבעתים, כפלגי מים בציון, לכבוד רחימא נפשאי, וחביבי, הרב המאור הגדול, מנהיר עיני חכמים, בונה מוסדות, בחקרי תולדות, מו"ה[5] זאב יעבץ שליט"א[6], וכא"ל[7] שלום וברכת עולמים.

אחדשה"ט[8] באהבה עזיזה.

נתאחרה תשובתי על מכתב הדרתו הנעלה, מפני מניעות שונות, אשר אקוה שיסלח ע"ז[9] רחים לבבי בטובו, ע"ד[10] הסכמת מקום קביעת דירתנו בשובנו בעזה"י[11] לאה"ק[12], עוד לא החלטתי דבר ברור, אבל כפי הנראה הדברים מטים שתהיה קביעותנו בירושת"ו[13]. יחננו ד' בטובו לעזור לכל ישרי לב החפצים להגדיל ולהאדיר בנין עם ד' על ארץ חמדתו, באורח שלו'[14] ומישרים.

הנטיה של קנתוריא ומרירות נפש, שנתגברה בסיעות אחדות, הנני מקוה שתהיה כצל עובר. סוף כל סוף יתפשטו קמטי הלבבות הלך והתפשט, והדעה הטהורה של אור השלו'[15] שמו של הקב"ה[16], שאנחנו מקושרים עמה בקשר חיים של עומק נשמתנו לעולמי עד, היא תלך הלך ואור, עד שתחתיה ישחו כל מזעימי נפש, ובמקום איבה ותחרות צמח ד' יעלה לאהבת אחים לידידות נאמנה ועזרה משותפת, ומעין יצא מבית ד' להגלות לעיני כל העולם הפנימי והחיצוני, שקשר אחדותנו באור נועם צור ישראל וגואלו חי, מנצח הוא בעוז שלומו את כל חפץ הקרעים וההתפרדות שיכול לעלות על כל לב של כל יחיד וכל קבוצה.

אקוה בל"נ[17] עוד לכתוב לכת"ר[18] חביבי לפני נסיעתנו בע"ה[19], וכעת מוכרחני לקצר מפני הטרדא. והיה זה שלו' וברכה, אורך ושנות חיים טובים ארוכים ומתוקנים, שיבה טובה, ועבודה פוריה, וצהלת לבב בחדות עוז ישועת ד' ונחמתו על עמו ונחלתו, כנה"ר[20] ונפש אחוז באהבתו בכל לב ונפש,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. ער"ח - ערב ראש חודש
3. מנ"א - מנחם אב
4. עטר"ת - השנה תרע"ט (1918/1919) - כתובה במילה "עטרת"
5. מו"ה - מורנו הרב
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. וכא"ל - וכל אשר לו
8. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
9. ע"ז - על זה
10. ע"ד - על דבר
11. בעזה"י - בעזרת השם יתברך
12. לאה"ק - לארץ הקודש
13. בירושת"ו - בירושלים תבנה ותכונן
14. שלו' - שלום
15. השלו' - השלום
16. הקב"ה - הקדוש ברוך הוא
17. בל"נ - בלי נדר
18. לכת"ר - לכבוד תורתו
19. בע"ה - בעזרת השם
20. כנה"ר - כנפשו הרמה

# אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתקע

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ט"ז אלול תרע"ט (יפו)

**נמען:** ועד הרבנים בלונדון וחברי ועד 'הסתדרות ירושלים' (הרב צ"ה פערבער, הרב מ"צ שווארץ)

מאז שהגיע לארץ הקיפו אותו 'טרדות נעימות' - פגישות עם ציבורים וסיעות. הרב קוק עדיין ביפו, ומבקר בישוב החדש, ואחרי השבת ישוב לירושלים. הרב קוק מבקש להרבות חברים ולפעול ל'פונד הרליגיוזי' - אוצר שיכנס את כספי הקודש תחת ידי שומרי האמונה. אור השלום זורח בארץ: תלמידי החכמים מתאגדים, כבוד התורה עולה, 'וזהרורי תשובה ניכרים'.

### עיקרי הדברים

- קבלת הפנים בארץ.
- ביפו ובמושבות.
- הקרן הדתית.
- סימנים טובים בארץ.

נוסח האגרת

בעזהי"ת[1], ט"ז אלול עטר"ת[2].

שלו'[3] וברכה וכוח"ט[4], לכ'[5] ידי"נ[6] הרבנים הגאונים, חברי ועד הרבנים בעי"ת[7] לונדון יצ"ו[8] וביחוד חברי ועד הסתדרותנו הקדושה, ההסתדרות ירושלים, וכ'[9] היו"ר[10] הרב הגאון רצ"ה פערבער שליט"א[11], וכ' המזכיר הנכבד הרב הגאון רמ"צ[12] שווארץ שליט"א, וכולהו רבנן קדישי אחי ורעי הצמודים ברוחי נפשי ולבבי כחותם לאהבת עולם אהבת אמת ואמונה, ועמהם יחידי הסגולה, הבע"ב[13] הנכבדים, בעלי תורה ויראה טהורה, מסולאים בפז מדות תרומיות, אשר עינם ולבם לחזק ולאמץ ולרומם את דגל הקודש דגל ירושלים, בעוז והדר, להתעודד ברוב חיל בעוז ד' בשעה הגדולה אשר אור ד' מאיר על עמו ועל חבל נחלתו להצמיח ישע ופדות לצאן מרעיתו, בצדקה ותהילה נגד כל הגויים, בעה"י[14] במהרה בימינו בקרוב.

רבותי היקרים, מאז אשר הביאני צור ישראל וגואלו ב"ה[15] ברחמיו המרובים אל אדמת הקודש, גברו עלי המוני טרדות נעימות, מרהיבי לב ומחזקי נפש, מרוב חמדת ידידות ארץ חמדה, ומפגישות ידידותיות של אהובים ורעים, רבים ושלמים, גדולים וטובים, ציבור וסיעות, כנסיות וחבורות, יחידים וקיבוצים, אשר באהבת עולם, בידידות נועם פגשוני ולבבוני להתחזק ולהתאמץ יחד בימין ד' רוממה, לחזק דגל הקודש לרומם נס התורה והיראה הטהורה על אדמת הקודש ברוב עוז ותעצומות בעזה"י[16]. ועתה כעת עודני עצור איזה ימים פעה"ק[17] יפו, ומוטרד בבקרת הישוב החדש, נושא קץ המגולה של הררי קודש, ובעזה"י[18] נקוה לשוב למכון בית חיינו ירושלים, אחר ש"ק[19] הבעל"ט[20] בעה"י, יעזרנו השי"ת[21] ע"ד[22] כבוד שמו, ויהיה עם ידינו בכל מעבדנו ויזכנו כולנו יחד לרומם את נס קודש ד' ודגלו.

ועתה חביבי היקרים כתר"ה[23] התאמצו נא בעבוה"ק[24], ולמען ירושלים לא ישקטו, לפאר את כבוד הסתדרות קדשנו, למען דעת כל עמי הארץ כי בשם ד' הננו דוגלים, ולאור תורתו אנחנו הולכים במקום

בית חיינו. הרבו חברים להסתדרותנו הקדושה, הרבו פעלים ליסוד הפונד הרליגיוזי, אוצר הקודש שלנו המוכן לכנס אליו את כל הכחות הכספיים המיועדים למטרות קדושות על אדמת הקודש, שיהיו מועמדים תחת ידי שלמי אמוני ישראל, הנאמנים בקדושת התורה, וקדושת ישראל וארצו באור ד' אשר בלבבם, ובלהבת אש קודש ואמונת אומן אשר בנפשם, ובזה יתרומם כל הכח אשר לעם ד' על אדמת הקודש, והמעמד הגשמי של עמנו יתבצר על אדמתו כתכונה של הצמחת אור גאולה וישועה קרובה בעזה"י.

הנני כעת עדין מוטרד מאד, ולא הי'[25] הזמן מספיק להחל בסדרים ממשיים, אבל ב"ה גדולה היא התקוה, אור השלו'[26] זורח על אדמת הקודש, ת"ח[27] שבא"י[28] מתאחדים ומתאגדים, כבוד התורה מתחיל להיות הולך ועולה, וזהרורי תשובה נכרים גם במקומות הרחוקים, סימנים טובים להתעודדות עקבות פדות עמנו, והליכות צעדי ישועת ד' על חבל נחלתו מתחילים להיות מורגשים. רבים הם הפרטים שנקוה בעה"י להאריך בהם במכתבים הבע"ל[29], כעת הנני מוכרח לקצר, ואחכה בזה על מכתב קדשם, בפרטן של דברים בעניני הפעולות, אשר נפעלו, ושעוד עתידים להיות נפעלים אצלם לטובת תחיית ארץ חמדתנו באור קודש ד' אשר לישראל. והי'[30] זה שלו' וברכת עולמים בכוח"ט[31] וכט"ס[32] כנה"ר[33] ונפש ידי"ע[34] דוש"ת[35] באה"ר[36] חותם בברכה מהררי קודש,

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. בעזהי"ת - בעזרת השם יתברך
2. עטר"ת - השנה תרע"ט (1918/1919) - כתובה במילה "עטרת"
3. שלו' - שלום
4. וכוח"ט - וכתיבה וחתימה טובה
5. לכ' - לכבוד
6. ידי"נ - ידיד נפשי
7. בעי"ת - בעיר תהילה
8. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
9. וכ' - וכבוד
10. היו"ר - היושב ראש
11. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
12. רמ"צ - רבי משה צבי? / רבי מאיר צבי - שם אדם
13. הבע"ב - הבעל הבית
14. בעה"י - בעזרת השם יתברך
15. ב"ה - ברוך השם
16. בעזה"י - בעזרת השם יתברך
17. פעה"ק - פה עיר הקודש
18. ובעזה"י - ובעזרת השם יתברך
19. ש"ק - שבת קודש
20. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
21. השי"ת - השם יתברך
22. ע"ד - על דבר
23. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
24. בעבוה"ק - בעבודת הקודש

25. הי' – היה
26. השלו' – השלום
27. ת"ח – תלמידי חכמים
28. שבא"י – שבארץ ישראל
29. הבע"ל – הבא עלינו
30. והי' – והיה
31. בכוח"ט – בכתיבה וחתימה טובה
32. וכט"ס – וכל טוב סלה
33. כנה"ר – כנפשו הרמה
34. ידי"ע – ידידו עוז
35. דוש"ת – דורש שלומו ותורתו
36. באה"ר – באהבה רבה

# אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתקעו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** (ערב ראש השנה תר"פ) **נמען:** קול קורא ליושבי ירושלים, יפו, המושבות וערי הקודש

תודה על קבלת הפנים מכל החוגים. הרב קוק מקווה שכל הכוחות יתאגדו להבליט את 'זיו הקודש' שבאוויר הארץ, בעבודת הקודש ובעבודת החול גם יחד, ושיוכל לשרת את כולם. ברכה שתהיה שנת תר"ף 'ומרפא לכל תחלואינו', שנת אחדות ובניין.

### עיקרי הדברים

- תודה לכל החוגים.
- עבודת קודש וחול יחד.
- ברכת שנת תר"ף.

נוסח האגרת

אחי היקרים, יושבי ירושלים עיר קדשנו ותפארתנו, תבנה ותכונן, יושבי יפו עה"ק[1], המושבות הקדושות ושאר ערי הקדש ת"ו[2]!

רגשי הקדש הרוממים, הממלאים רוחי עז מהדרת ארצנו הקדושה, אשר זכני ד' לשוב אליה אחרי ימי נדודי בגולה, יחד עם הפגישה מלאת האהבה, אשר נפגשתי מאתכם, מהחוגים השונים, בשובי עתה אל הקודש, הרהיבו את נפשי להציג לפניכם את תודתי וברכתי להתמלאות תקותנו ומשאת נפשנו לראות את עבודת ראשית צמיחת ישועת עמנו על אדמת הקדש הולכת ומצלחת בעה"י[3], על ידי הופעתה על ברכת השלו'[4] על כנסת ישראל יושבת ציון, ועל ידי איחוד כל כחותינו השונים בצביונם למטרה הנאדרה בקודש רוממות קרן ישראל על אדמת קדשו במילואה. וכאשר אדע נאמנה, שלשד הוד הקדש הבלוע בתנועת בנין עמנו ותחיתנו על אה"ק[5] הוא הנותן לנו את העז ואת היפעה כלפי פנים וכלפי חוץ, הנני מלא תקוה שכל כחותינו, לכל שדרותיהם השונות, יתאגדו כולם לאגודה אחת להיות כולם מסייעים להבליט ולהאיר את אותו זיו הקדש של חיי נשמות אשר לאויר -ארצנו, העומד להיות הולך ומתגלה על-ידי עבודתנו המשותפת, עבודה רוחנית ועבודה גופנית, עבודת הקדש ועבודת החול, גם יחד. ואני תפילה כי צור ישראל וגואלו יחננו כח ואמץ, חן וחסד, למען נוכל לעבוד עם כל הבונים החביבים בבנין עם ד' הגוי כולו על אדמת הקודש, ושיזכני לשרת את כולם באהבת אומן ובהדרכת קודש עד אשר נראה מהרה כולנו יחד בשמחת גוינו ובתהלת נחלתנו בגאולת עולם.

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שוכן ציון ובוחר בירושלים, שתהא השנה הזאת, הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה, שנת תר"ף[6] ומרפא לכל תחלואינו, החומריים והרוחניים, היחידיים והצבוריים, הפרטיים והכלליים, שנת שלום ושלוה, אהבה כבוד וחן, שנת עבודה פוריה להקמת שוממות ארצינו הקדושה ובנין בית ישראל על אדמת קדשו. שנת אחוד כל מפעלותינו וכל נטיות נפשינו לעבוד שכם אחד עבודת ד' ועמו ובנין ארץ חמדתו, שנת ויעוד בית קדשנו ותפארתנו שנת גאולה וישועה שלמה ורוממות קרן לבית ישראל לשם ולתהלה בכל אפסי ארץ.

אחיכם ועבדכם הנאמן חותם בצפית ישועה רוממות וחיל ותפארת ציון וירושלים בב״א[7].

**הק׳ אברהם יצחק הכהן קוק**

---

1. עה״ק - עיר הקודש
2. ת״ו - תבנה ותכונן
3. בעה״י - בעזרת השם יתברך
4. השלו׳ - השלום
5. אה״ק - ארץ הקודש
6. תר״ף - השנה תר״פ (1919/1920)
7. בב״א - במהרה בימינו אמן

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת תתקעז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ה' תשרי תר"פ **נמען:** הרב זלמן פינס

אחרי טרדות רבות הם נכנסים כעת לדירה קבועה בירושלים. התעמולה ל'הסתדרות ירושלים' תימשך במרץ, ובקרוב יודיע על תוצאות מעשיות. הרב קוק שמח לשבת 'בתוך עמי', בהמון מכבד, ונס השלום והאחווה מוכן להתנוסס.

### עיקרי הדברים

- דירה קבועה בירושלים.
- המשך התעמולה.
- שבת בתוך עמו.

נוסח האגרת

ב"ה[1] ה' תשרי פ'

ידידנו היקר הרב המאה"ג[2] הגביר המרומם מו"ה[3] זלמן פינס שלום וברכת השנים מציון ומקודש באה"ר[4] אחדשה"ט[5] באה"ר[6]

ידידי, ימים רבים עברו עלי בטרדות רבות ושונות מאז אשר זיכני השי"ת[7] לבא לעיה"ק[8], עד אשר כעת הננו כבר קבועים ביסוד מקום דירתנו פעה"ק[9] ת"ו[10] להכנס אליה באלה הימים, יתן ה' להצלחה ולברכה. את התעמולה ע"ד[11] הסתדרותנו הקדושה "ירושלים" נקוה בע"ה[12] להמשיך במרץ בעז ד' בישע אשר תאמצנו, ובקרוב נקוה להודיע מתוצאות המעשיות שהננו קרובים ועומדים בעה"י[13] להגשימם בחיים בעה"י, לרומם קרן ישראל לפאר כל קודש ד' על עמו וארץ חמדתו והעיר אשר נקרא שם קדשו עליה עדי עד. ת"ל[14] שחנני ד' לשבת בתוך עמי, בתוך המון חביב, מכבד [ומחבב] ונותן ערך להגיוני לבבנו ולכל מערכי רוחנו, לשם ד' עמו וארצו. ונס השלוה האחוה והידידות הכללית המקפת את כל עם ד' הגוי כולו [שהנ הנהו] תמיד מוכן הוא בע"ה להתנוסס לתהלה מהררי קודש, ועמו יחד רוממות דגל הקודש [בחופשה] ברוממות בתפארת וגדולת נפש, למען דעת כל עמי הארץ, החיצוניים והפנימיים, כי קודש ישראל שרבים משלמים מרבבות אחינו טהורי הלב הפזורים בקצוי הארץ יתאגדו עמנו שכם אחד לכונן את ירושלים לתהלה בארץ כעת הנני מוכרח לקצר ואו"ש[15] וברכת השנים באה"ר כנה"ר[16] ונפש ידי"ע[17] דוש"ת[18] מלונ"ח[19] מברכו בגמח"ט[20] וכט"ס[21].

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. המאה"ג - המאור הגדול
3. מו"ה - מורנו הרב
4. באה"ר - באהבה רבה
5. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
6. באה"ר - באהבה רבה

7. השי"ת - השם יתברך
8. לעיה"ק - לעיר הקודש
9. פעה"ק - פה עיר הקודש
10. ת"ו - תבנה ותכונן
11. ע"ד - על דבר
12. בע"ה - בעזרת השם
13. בעה"י - בעזרת השם יתברך
14. ת"ל - תודה לא-ל
15. ואו"ש - ואומר שלום
16. כנה"ר - כנפשו הרמה
17. ידי"ע - ידידו עוז
18. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
19. מלונ"ח - מצפה לנחמת ציון
20. בגמח"ט - בגמר חתימה טובה
21. וכט"ס - וכל טוב סלה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת תתקעח

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ה' תשרי תר"פ **נמען:** ר' שמעון ור' יעקב (מקהילתו בלונדון)

הגעגועים מגלים את האהבה. הרב קוק מבקש שיכתבו על הקהילה (מחזיקי הדת) ועל ההסתדרות. הרב קוק קבע את דירתו בירושלים, ומקווה להרבות שלום בין הסיעות, 'שסוף כל סוף כל אחד מכוין בעומק לבבו לטובה'.

### עיקרי הדברים

- געגועים.
- בקשה לחדשות.
- שלום בין הסיעות.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. ה' תשרי פ'

שלו'[2] וברכת השנים לכ'[3] ידידי וחביבי הרב ר'[4] שמעון והר' יעקב שליט"א[5] אחדשה"ט[6] באה"ר[7],

ידידי האהובים, מכתבם היקר שמח את לבבי בהודיעם לי משלומם הטוב. אמנם מתגברת היא אהבת הידידים הנאמנים ברחוק המקום שהגעגועים מוציאים אל הפועל את הזיקים הטמונים של האהבה המסותרת. הואילו נא יקירי לכתוב לנו כפעם בפעם מכל אשר עמכם, ומכל הנעשה בחוגי הקהל שלנו מעניני מחז"ה[8] ומעניני הסתדרותנו. ב"ה אשר הביאנו עד הלום לקבע עיקר דירתנו בירושלים עיקו"ת[9] ת"ו[10], ולתשועתו יתי'[11] אצפה כי כאשר הי'[12] עמדי בכל מקום אשר הלכתי לזרע זרע אמת צדקה ושלו'[13] ואהבה בין השדרות השונות אשר לעם ד' כן יתמכני בימין צדקו גם בעיר קדשנו ותפארתנו ובארץ חמדתנו בדרך כלל להרבות שלו' אחדות וידידות בין אחים ובין הסיעות השונות אשר סוף כל סוף כל אחד מכוין בעומק לבבו לטובה. פרטי הדברים חושב אני שיכתב צב"י[14] שי'[15].

ומרב הטרדא אקצר כעת ואו"ש[16] וברכה כנה"י[17] ונפש ידידם דושה"ט[18] באה"ר חותם בברכת שמחת הרגלים וגמח"ט[19]

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. שלו' - שלום
3. לכ' - לכבוד
4. ר' - רבי
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
7. באה"ר - באהבה רבה
8. מחז"ה - מחזיקי הדת
9. עיקו"ת - עיר קודשנו ותפארתנו
10. ת"ו - תבנה ותכונן

11. יתי – יתברך
12. הי' – היה
13. ושלו' – ושלום
14. צב"י – צבי יהודה (בנו של הרב קוק)
15. שי' – שיחיה
16. ואו"ש – ואומר שלום
17. כנה"י – כנפשו היקרה
18. דושה"ט – דורש שלומו הטוב
19. וגמח"ט – וגמר חתימה טובה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת תתקצו

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ט כסלו תר"פ **נמען:** הרב י"צ שוואַרץ, מזכיר ועד 'הסתדרות ירושלים' בלונדון

התשובה התעכבה בגלל טרדות ו'הצער הפרטי'. הרב קוק מצטער על העיכוב בעבודת ההסתדרות בלונדון, שנגרם מעבודת ההצלה ליהודי פולין ומתעמולת הסתדרויות אחרות, שבגלל אי בירור נראות כסותרות ל'ירושלים'. כל מקצועות העבודה יתחזקו דווקא על ידי תנועה פנימית מקפת, ועניינו הקודש בארץ יעמדו ברשות עצמם, בלי שעבוד לשיטות אחרות, וישפיעו בשלום על עבודות החול. 'חזק ואמץ' למרות המעצורים.

### עיקרי הדברים

- העיכוב בלונדון.
- לא סתירה לאגודות אחרות.
- הקודש ברשות עצמו.
- חזק ואמץ.

נוסח האגרת

ב"ה[1] י"ט כסליו תר"פ[2]

לכבוד ידי"נ[3] הרב הגאון וכו'[4] יקר הרוח וזך הרעיון מוהרי"צ[5] שוואַרץ הי"ו[6],

מזכיר הכבוד של ועד הסתדרות "ירושלים" בקה' לונדון. קבלתי את מכתבו היקר. והנה מפני הטרדות הרבות והשונות אשר הקיפוני מאז בואי לעה"ק[7], טרדות מעשה ורוח, טרדות נועם משא עבודת עם ד' וחבל סגולתו, וגם טרדות הצער הפרטי שבודאי הגיעה השמועה גם לאוזן כת"ה, ד' יגדור כל פרצות בית ישראל, ויחננו בעז ובאומץ למען עמו ונחלתו ועבודת קודשו, לכן נתעכב במקצת מהלך עבודת הסדור והרכוז של עניני הסתדרותינו הקדושה, וגם תשובתי למכתבו היקר נתעכבה, למרות חפצי והצרך להזדרז בכל הנוגע לעבודתינו הכללית הקדושה, וכראוי ליקרת ידידותו, ואתו הסליחה.

אמנם נצטערתי להודע מתוך מכתבו ע"ד[8] ההתעכבות שבאה במהלך עבודת ההסתדרות במחנם, אבל אקוה שאי"ז[9] אלא ארעית, ובאה בגרמא של טרדת עבודת הצלתם ותקנתם של אחינו אשר בפולין, המקום ירחם על פזורי עמו הנתונים לבז ולמשיסה, ויאיר אפלתם עם עלית אור ישראל, בהצמחת קרני נגהה מתוך מפלאות מפעלות תמים דעים, לקומם את ארץ חמדה ולשיבת פדוים ברנה, וגם בשל שקידת עבודת התעמולה והמפעל של ההסתדרויות והמפלגות השונות, לחיזוק תוה"ק[10], ואשר מפני אי הבירור בנוגע לענייננו הק'[11] אצל כמה משדרות אחינו שם, יש שנדמה כאילו היא איזה סתירה וניגוד ופירוד, בין אותן העבודות ובין עבודת ה"ירושלים", אשר צריך הוא עוד הרבה בירור והשרשה במרחבי שדרות עמינו.

אך בזה צריך לדבר ולברר בעיקר, כי כל המקצועות השונים של עבודת כלל ישראל וחיזוק התורה והיהדות הנאמנה, ביחוד באה"ק[12], יתחזקו ויתכוננו באמת, יביאו את ברכתם ותועלתן האמתית

ויגיעו לתועלת הרצויה, דווקא ע"י[13] התעוררות התנועה הפנימית הקדושה והאדירה, שתהא מקפת וכוללת את כל בית ישראל כלו לתחית קדושת עם ד' וכל מעמד חייו בארץ חמדתו, בימין ד' רוממה אשר נתגלתה עלינו במאורעות השנים האלה וכל עלילותיהם, עם התקבצות נדחים והתישבות ארה"ק[14] בשיבת בניה לתוכה, שהחלה להתגשם ולהתכונן עוד מקודם, וע"י[15] ההסתדרות הקדושה הכללית הזאת, שתנחל ותכונן את תנועה התחיה הפנימית הזאת ואת מפעליה, ואשר תהא מיוחדת לעבודת ענייני הקודש של חיי ישראל ותחיתו בארצו הק', שיהיו קבועים ועומדים ברשות עצמם, בלא שעבוד לשיטות אחרות, ומשפיעים מאורם ומעוז נפשם באורח שלום ויחוסים הדדים על כל עבודות החול של ישראל באי"י[16]. בבירור הדברים הלא יכירו כל ישרי דעה וטהורי לב, הנאמנים לד' ולישראל עמו, כי עתה בגדל ערכה של השעה הזאת, מוכרח הוא שתהא תנועה גדולה והסתדרות מיוחדת, אך ורק לקדושת העבודה בארה"ק[17] בחיזוק ואימוץ.

בחזוק ואימוץ כוחות הקודש הקיימים מכבר, וביסוד מפעלים וכוננויות חדשים ליסוד קדוש [התחיה] הישראלית בחבל נחלתה, וזוהי הסתדרותנו הק'. ולכן גם כל השתתפותנו בכל שאר העבודות החשובות לטובת ישראל ולחזוק התורה והיהדות, חלילה לנו, המכירים בגדל חובתנו מיוחדת, מלהתרשל מפני המעצורים המזדמנים. מובטחני בכ"ת[18] שיתאזר עוז, ויחד עם שאר חבירנו הרבנים והעסקנים הנכבדים, יעמוד על משמרת דגל קודשינו, בעבודה מסודרת של כי[19] הועד בעיר הבירה ובערי המדינה, בהשפעה רוחנית בכל הדרכים הראויים להפצת רעיוננו הקדוש ולהתפשטות השפעת הסתדרותינו, ולחזק את כוחה בכל האפשר, בהכנת האמצעים להשגת שאיפותינו הק', ולהגשמת מפעלינו הגדולים, אשר במקצת כבר החילונו לגשת להכנתן, ובקרוב נוכל להודיעם פרטי דברים מעשיים עד"ז[20].

והנני חותם בברכת "חזק ואמץ" למרות כל המעצורים, כי רבה העבודה ומיוסדת לדורות האומה הק' ולכוננויות חייה ונצח סגולתה בעז ד' ונעמו, אשר יהי'[21] עלינו, על מחשבותינו, ממרום הר קדשו. ובתוחלת להתבשר מהמשכת והתחזקות פעולתם לעבודתינו הק'.

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. תר"פ - השנה תר"פ (1919/1920)
3. ידי"נ - ידיד נפשי
4. וכו' - וכולי (וכן הלאה)
5. מוהרי"צ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, צ (למשל: יעקב + צבי) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. הי"ו - השם יברכהו ויחייהו
7. לעה"ק - לעיר הקודש
8. ע"ד - על דבר
9. שאי"ז - שאין זה
10. תוה"ק - תורתנו הקדושה
11. הק' - הקטן
12. באה"ק - בארץ הקודש
13. ע"י - על ידי
14. ארה"ק - ארץ הקודש
15. וע"י - ועל ידי
16. באי"י - בארץ ישראל

17. בארה"ק - בארץ הקודש
18. בכ"ת - בכבוד תורתו
19. כ' - כבוד
20. עד"ז - על דרך זה
21. יהי' - יהיה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אמח

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ז' מנחם אב תר"פ - ארטוף **נמען:** בנו, הרב צבי יהודה

הם בארטוף כשבוע, והבריאות הוטבה באוויר הצח, אף שחבורה מירושלים באה והטרידה. לא הביא עמו את מכתבי הרצי"ה ולכן אינו יכול להשיב על הערותיו. הרב קוק מצטער על 'הפירודים והקינטוריות', ומקווה להרבות שלום, בעיקר במחנה יראי ה'.

### עיקרי הדברים

- נופש בארטוף.
- צער על הקינטוריות.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. יום ז' לחדש מנ"א[2] תר"פ[3]

בני מחמדי שליט"א[4], יותר, הרבה יותר מדאי, נתעכבו דברי אליך. ועל כל מכתביך היקרים שהיו בהם ג"כ[5] הערות בד"ת[6] לא יכולתי להשיב, וזה כשבוע ימים אשר סרנו פה ארטוף להנפש מעט. ומפני פזור הנפש לא לקחתי עמי את מכתביך אשר אם היו בידי אולי הי'[7] לי איזה אפשרות להשיב לך, אבל כעת הוא לי דבר שא"א[8]. ב"ה קצת הורגעתי מהמון ההטרדות, אשר החלישוני מאד. ובכ"ז[9] ביום ב' העבר באו מירושת"ו[10] חבורת אנשים, וכמובן הטרידוני עוד בעניני הציבור וזה הפריע את המרגע שאני זקוק לו, אך בכלל ב"ה הוטב מצב הבריאות פה באויר הצח, ומיעוט המטרידים. כל זמן שהייתי פה לא קבלתי מ"ע[11] מירושת"ו, ומעט שאני יודע מה מתרחש כעת בעולמנו, ירומם ד' קרן עמו, ויחזקנו ויאמצנו להביא עזר וסעד מציון ומקודש, לבנין עם ד' ושכלולו על אדמת קדשו. לד"ר[12] ל, כתבתי, מאד אני מצטער על הפרודים והקנטוריות שנתהוו, יחנינו ד' להרבות שלו[13] ואחוה בישראל ובא"י[14] בכלל, ובמחנה של כשרי ישראל יראי ד' וחושבי שמו ביחוד.

קשה לי להאריך ואחתום בברכה ובצפיה לקבל ממך דברים טובים ומשמחים, וצור ישראל ישמחנו ומבין המצרים ירחיב לנו בישועתו, כהנ"י[15] ונפש אביך מצפה אשרך כה"י[16]

**אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. מנ"א - מנחם אב
3. תר"פ - השנה תר"פ (1919/1920)
4. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. ג"כ - גם כן
6. בד"ת - בדברי תורה
7. הי' - היה
8. שא"א - שאי אפשר
9. ובכ"ז - ובכל זאת
10. מירושת"ו - מירושלים תבנה ותכונן

11. מ״ע – מצות עשה
12. לד״ר – לדוקטור
13. שלו׳ – שלום
14. ובא״י – ובארץ ישראל
15. כהנ״י – כנפשו היקרה
16. כה״י – כנפשו היפה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אסג

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ד תשרי תרפ"א **נמען:** בנו, הרב צבי יהודה

ימי הקודש עברו כהוגן. שוב התעוררו הקנאים נגד 'אורות', ובמיוחד נגד הקונטרס 'טובים מאורות' של הרב חרל"פ, ויצאו בשם 'אגודת הקהילות' (ה'עדה') במכתבי פלסתר צעקניים. הרב קוק חס על כבוד ירושלים, 'אבל... וכי יש לנו רשות לכפות פסכתר על האמת הגלויה'.

### עיקרי הדברים

- פלסתר נגד 'אורות'.
- 'טובים מאורות'.
- אין לכסות את האמת.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. יום י"ד תשרי תרפ"א[2] בני מחמדי שליט"א[3]

ב"ה על מצב הבריאות הרגיל אצלנו ת"ל[4], עברו עלינו כהוגן ימי הקודש שעברו בהאי שתא, יכונן ד' את דרכינו לטובה לעבודתו ועבודת עם קדשו, וראו כל אפסי ארץ את ישועת ד', אשר יעשה לגוי קדוש בב"א[5]. הרבה צער הי'[6] לנו ממניעת מכתבך וב"ה[7] כי נשמחנו היום בתחילה במכתבך לועד הכ"ח. ואח"כ[8] בכרטיסיך היקרות, יצליח ד' דרכיך למען שמו. פה נתעוררה עוד הפעם קנאות חורפנו ע"ד[9] האורות, וביותר חרה להם על הקונטי טובים מאורות של חביבינו הרימ"ח[10] שליט"א, ויצאו בשם אגוה"ק[11] הידועה במכתבי פלסתר צועקני מאד, חס אני על כבוד עקו"ת[12] המתחללת ע"י[13] מעשיהם הללו.

אבל מה נוכל לעשות, וכי יש לנו רשות לכפות פסכתרו על האמת הגלויה. אקוה שיסעדנו השי"ת[14] בימין צדקו, מקודש ומציון בכל עז ואומץ, מפני הטרדות המרובות הנני מוכרח לקצר.

והננו מקוים להתבשר ממך בשו"ט[15], ונזכה בחסדו הגדול לחדות בשמחה את פניך בשובך אל הקודש לשלו'[16] ברב נחת ואושר.והנני בזה חותם בברכת הרגל, תשמח בחג הקדוש הבעל"ט[17] בקיום כל מצותיו באהבה כנה"י[18] ונפש אביך מעתיר הצלחתך צביונך ותפארתך כה"י[19]

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
3. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
4. ת"ל - תודה לא-ל
5. בב"א - במהרה בימינו אמן
6. הי' - היה
7. וב"ה - וברוך השם
8. ואח"כ - ואחר כך

9. ע"ד - על דבר
10. הרימ"ח - הרב יחיאל מיכל? - שם אדם
11. אגוה"ק - אגודת הקהילות
12. עקו"ת - עיר קודשנו ותפארתנו
13. ע"י - על ידי
14. השי"ת - השם יתברך
15. בשו"ט - בשלום וטוב
16. לשלו' - לשלום
17. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
18. כנה"י - כנפשו היקרה
19. כה"י - כנפשו היפה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אסו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** (תרפ"א) - ירושלים **נמען:** הרב נ"ש גרינשפאן, לידס

כתב הפלסתר נגדו ונגד הרב חרל"פ בא מקנאה: הרב דיסקין רצה ברבנות ירושלים, ומשרתיו פעלו לכך אך הציבור סירב. הרב קוק עיכב חודשים את קבלת כתב הרבנות מכבוד לזקנתו ולאביו מבריסק, אבל משהמשיכו בקנאה קיבל. הם צירפו את הרב זוננפלד, הקימו בית דין נפרד וקוראים לו 'בשקר' 'בית דין לכל מקהלות אשכנזים'. 'אני ב"ה מהנעלבים ואינם עולבים'; את המחאה שפרסמו הרבנים נגדם פרסמו נגד רצונו. צערו הוא רק על כבוד ירושלים והתורה.

### עיקרי הדברים

- רקע הפלסתר.
- קבלת הרבנות.
- בית דין נפרד.
- 'נעלבים ואינם עולבים'.

נוסח האגרת

ב"ה. ירושלים ת"ו[1], תרפ"א[2]

לכבוד ידי"נ[3] הרב הגאון אוצר תו"י[4] וחכמה, מוהרנ"ש[5] גרינשפאן שליט"א[6]

ר"מ[7] בקי לידז יצ"ו[8] וכא"ל[9] שוי"ר[10] אחרי אשר באחור זמן כתבתי לכת"ר[11] את מכתבי יום אמש, הגיעני מכתבו היקר, ע"ד[12] כתב הפלסתר אשר הוציאו נגדי ונגד ידי"נ הרב הגאון הצדיק, ר"י משה חרל"פ[13] שליט"א שהוא אחד השרידים אשר ה' קורא בדורנו. והנה כל הענין הוא בא מתוך קנאה בכבוד והשפעה אשר חנני ה', כי הרב דיסקין רצה בהתמנת של הרבנות פעה"ק[14], ומשרתיו ועושי רצונו עסקו בזה, ולא עלתה בידם מפני המיאון של הצבור בכללו!. ואנכי מפני כך עכבתי כמה חדשים ולא קבלתי את הכת"ר[15] שחששתי לכבודו, ביחוד מפני זקנותו המופלגה, וכבוד אביו הגאון מבריסק זצ"ל[16].

אבל כאשר גם אחרי שלא קבלתי את הכתב הוסיף להתעבר בקנאה, כי יודע הוא שאין מעלה ומוריד כלל ענין קבלת הכת"ר, כי עקר הדבר הוא פה האמון וההשפעה על הקהל, ע"כ[17] יחפשו תואנות, נעתרתי לקבל, ונתחברו קצת אנשים להתפלג בפי"ע[18], וספח עמו את הרב זוננפלד, שהיו בתחילה במחלוקת זע"ז[19], ויסדו להם ב"ד[20] מיוחד, וקורין אותו בשקר "ב"ד לכל מקהלות אשכנזים", ואין לו השפעה וערך כלל באופן כללי, ואנכי הנני ב"ה[21] מהנעלבים ואינם עולבים, ואין דבריהם עושים עלי שום רושם ולא ע"ד הקהל ות"ח[22] ויראים אמתיים. ומשהדפיסו על חושן משפט עיין אגרות הראיה ח"ג[23] עמ' ש"ו. כתב רבנות. פה הרבנים ובתי הדינים וראשי המוסדות מחאה ע"ז[24] הוא ג"כ[25] נגד רצוני, רק לא אוכל לעצור את חפץ הציבור החושבים שכבודי הוא כבודם, והם בעצמם פה מתכחשים ואומרים שאינם יודעים מכל זה, ובטעות בא הדבר מצדם. ובכ"ז[26] הנם עושים את מעשיהם במחשכים.

אבל כל מה שאני מצטער מזה הוא רק מפני כבוד ירושלים וכבוד התורה שמתחלל ע"י[27] מעשיהם, אבל בעצם הענין, לא בפנים ולא בחוץ, נכרת השפעתם.

ואדרבא חזותם מוכיח כי על כזב ומרמה מיסדים הם את התנגדותם, הבאה מתוך קנאה של תחרות של כבוד המדומה, וה' יטהר לבנו להעשות אגודה אחת, לעבדו באמת בהר קדשו סלה, כל ישראל חברים, ונזכה לראות בויעוד בית מקדשנו וברוממות קרן עם ה' גוי קדוש על אדמת קדשו בב"א[28], כנה"ר[29] וכו

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ת"ו - תבנה ותכונן
2. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
3. ידי"נ - ידיד נפשי
4. תו"י - תורה ויראה
5. מוהרנ"ש - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות נ, ש (למשל: נתן + שמואל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. ר"מ - ראש מתיבתא
8. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
9. וכא"ל - וכל אשר לו
10. שוי"ר - שלום וישע רב
11. לכת"ר - לכבוד תורתו
12. ע"ד - על דבר
13. חרל"פ - הרב יעקב משה חרל"פ (תלמידו של הרב קוק)
14. פעה"ק - פה עיר הקודש
15. הכת"ר - הכבוד תורתו
16. זצ"ל - זכר צדיק לברכה
17. ע"כ - על כן
18. בפ"ע - בפני עצמו
19. זע"ז - זה על זה
20. ב"ד - בית דין
21. ב"ה - ברוך השם
22. ות"ח - ותלמידי חכמים
23. ח"ג - חלק ג'
24. ע"ז - על זה
25. ג"כ - גם כן
26. ובכ"ז - ובכל זאת
27. ע"י - על ידי
28. בב"א - במהרה בימינו אמן
29. כנה"ר - כנפשו הרמה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אפ

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ט"ו טבת תרפ"א - ירושלים **נמען:** הודעה בעניין כוללות ליובאוויטש ובאברויסק

המעכב באיחוד הכוללים: כולל ליובאוויטש דורש ביקורת על פנקסיו, שעוררו עליהם ערעורים, ופרסום התוצאות על ידי הצד השני. כולל באברויסק טוען שגם הוא רוצה באחדות, אבל זקוק להסכמת מייסדיו בחוץ לארץ. לכן הם נפרדים לעת עתה.

### עיקרי הדברים

- סכסוך הכוללים.
- ביקורת הפנקסים.
- פרידה זמנית.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. יום ט"ו לחדש טבת שנת תרפ"א[2]

הנני בזה להודיע, כי בדבר הסכסוך שבין כוללות לובאויץ ובברויסק, הדבר המעכב בעד התאחדות הכוללים, הוא: שכולל לובביץ תובע את בקור הפנקסאות שלהם, שהוצאו עליהם ערעורים מצד הכולל השני, ודורש שלאחרי שיבוקרו הפנקסים, כל מה שיתברר יתפרסם ע"י[3] הצד השני ג"כ[4], ובזה יוכלו הכוללים השנים להתאחד לכולל אחד, והאחוד יהי'[5] דבר של קיימא. והכולל השני טוען שגם הוא רוצה באחדות הכוללים.

ובדבר בקור הפנקסאות, זקוק הוא להסכמת מיסדי הכולל אשר בחו"ל[6], ומבלעדי זה אין להם היכולת לעשות הדבר הזה, ומצד חלופי הדעות כנ"ל[7] נפרשים הם לע"ע[8] שני הכוללות, לובביץ ובברויסק, ולראי'[9] ח"ש[10] יום הנ"ל[11] פעה"ק[12] תובב"א[13].

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
3. ע"י - על ידי
4. ג"כ - גם כן
5. יהי' - יהיה
6. בחו"ל - בחוץ לארץ
7. כנ"ל - כנזכר לעיל
8. לע"ע - לעת עתה
9. ולראי' - ולראיה
10. ח"ש - חתמתי שמי
11. הנ"ל - הנזכר לעיל
12. פעה"ק - פה עיר הקודש
13. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אצו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** אדר שני תרפ"א **נמען:** מכתב גלוי לרב יצחק ירוחם (דיסקין) ולרב חיים זוננפלד

אף שנתנו יד לכותבי פלסתר שהפכו את דבריו לחירופים, הרב קוק מוחל לכולם. לאור הכרזת הנציב על סידור הרבנות, הרב קוק קורא להם לתת יד עם רבני הארץ, ולצוות על הנשמעים להם לחדול ממחלוקת ומדברי דופי על רבני הארץ. כל רבני האספה עומדים 'חזקים מצור' נגד כל פגיעה בדין תורה ובמנהגי ישראל. 'השפיעו על האספה... גם מרוחכם'.

### עיקרי הדברים

- מחילה.
- סידור הרבנות.
- קריאה לאחדות.
- שמירת דין תורה.

נוסח האגרת

בעזהי"ת[1] אר"ש[2] תרפ"א[3] מכתב גלוי

לכבוד הרבנים הג'[4] מו"ה[5] יצחק ירוחם ומו"ה[6] חיים זאננענפעלד שליט"א[7] שלום וברכה,

. אעפ"י[8] שכת"ר[9] עברו עלי את הדרך, לפי דעתי, והתנהגו עמדי שלא כפי הנמוס, הראוי לתלמידי-חכמים, בנתינת יד לכותבי פלסתר, המהפכים דברי קדש שיצאו ממני בתומת לב, לחרפות וגדופים, בכ"ז[10] אני סולח ומוחל לכל מי שפגע בי, והשעה הגדולה הזאת של בנין התורה והמשפט של דיני תוה"ק[11] בארץ ישראל בדרך חק ומשפט מאושר היא הנותנת לנו כח להתרומם מעל כל מהומות הקטנות שעברו ביניינו. ואני פונה אליכם במכתבי זה גלוי לכל בית ישראל בארץ ובחו"ל[12], בדבר הענין הק'[13] העומד לפנינו עכשו. שהיא ענין סדור הרבנות באי"י[14] שעפ"י[15] הכרזת הנציב העליון ירום הודו, אנו נגשים לכונן אותו שאני רואה את הדבר הזה בעזרת השי"ת[16] לפתח תקוה ולתשועת ישראל לתחית הקדש ולחזוק התורה וכבודה על אדמת הקדש ובכל העולם כולו. לפיכך אני קורא בזה לכת"ר[17] שיואילו לתן ידם עם כל רבני אי"י[18] החפצים בכל לבם ונפשם לחזק את התורה ואת היהדות הנאמנה באי"י. ואני דורש מכת"ר[19] שיצוו על כל הנשמעים לדבריהם שיחדלו מלשלח יד בבנין בית ישראל, ויחדלו מהוסיף שעוריות ומחלוקת בארץ ישראל, ונבא כלנו יחד לעבד שכם אחד לעבודת ה' ועמו, הזהרו את אנשי משמעתכם מכל דברי שוא ודופי על רבני אי"י רובם ככולם המלאים תורה ויראת שמים באמת, ושכל כונתם באספה הקדושה הזאת של כבוד הרבנות בארץ ישראל היא, רק להרבות כבוד שמים לחזק את התורה והמצוה, להגדיל את כבוד הרבנות כדי שיהיו דברי הרבנים היראים והשלמים נשמעים לעבודת ה' ולחזוק התורה ולהרבות בישראל אחדות ושלום ולבנות בנין בית ישראל על אדמת ישראל כרצון השי"ת וכרצון יראיו וכרצון כל בית ישראל.

אל נא תמנעו את הרבים מלעשות מצוה ובפרט מצוה רבה כזאת הקבועה לדורות ליסוד בנין הקדושה, בתוכן האספה הקדושה הזאת לסדור הרבנות בארץ ישראל. כל רבני האספה כולם עומדים חזקים מצור נגד כל רוח מחבל ומהרס נגד כל מי שרוצה לנגוע בדין ומשפט תוה"ק ובמנהגי ישראל הקדושים, אפילו כמלא נימא. נבנה נא יחד את הבנין הקדוש של סדור הרבנות בארץ ישראל כשאיפתו הצודקת של מעלת הוד הנציב העליון ירום הודו, כדי לכונן את אבני הבנין לביתנו הלאומי בארצנו הקדושה אשר מאת ה' היתה זאת לתן בלב ה הרוממה הבריטית וחבר הלאומים. להכיר את צדקת זכיותנו עליה. הבו נא גם אתם את כחכם והשפעתכם הטובה לשכלול הבנין הקדוש הזה, השפיעו על האספה הקדושה הזאת גם מרוחכם. יהי ה' עמנו ויתקננו בעצה טובה מלפניו. ולשכן בפורנו אהבה ואחוה ושלו'[20] ורעות להרבות כבוד השי"ת וכבודם של ישראל וכבוד ירושלם עה"ק[21] וכבוד אה"ק[22] בכלל, וכבוד התורה ולומדיה, לרומם את עיר אלוקינו ולהעמיד חרבותיה, לבצר חומת דתנו הקדושה ולגדור כל פרצותיה, ונזכה מהרה ליום גאולה וישועה, ליום אשר יהיה ה' לעטרת צבי ולצפירת תפארת לשאר עמו ולרוח משפט ליושב על המשפט.

ומהרה יתנני השי"ת לראות בשיבת שופטנו כבראשונה ויועצנו כבתחלה.

והנני בזה חותם בברכת שלום ובצפיית ישועה, שיתן ה' בלב כת"ר[23] להשיב לי ולכל רבני א"י הבאים אל האספה הקדושה הזאת, שהיא כנסיה שהיא לשם שמים עטרת שלום כבוד וברכה המכבדכם מאד ודו"ש[24] באה"ר[25]

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

---

1. בעזהי"ת - בעזרת השם יתברך
2. אר"ש - אמר רבי שמעון
3. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
4. הגו' - הגאון
5. מו"ה - מורנו הרב
6. ומו"ה - ומורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. אעפ"י - אף על פי
9. שכת"ר - שכבוד תורתו
10. בכ"ז - בכל זאת
11. תוה"ק - תורתנו הקדושה
12. ובחו"ל - ובחוץ לארץ
13. הק' - הקטן
14. באי"י - בארץ ישראל
15. שעפ"י - שעל פי
16. השי"ת - השם יתברך
17. לכת"ר - לכבוד תורתו
18. א"י - ארץ ישראל
19. מכת"ר - מכבוד תורתו
20. ושלו' - ושלום
21. עה"ק - עיר הקודש

22. אה"ק - ארץ הקודש
23. כת"ר - כבוד תורתו
24. ודו"ש - ודורש שלום
25. באה"ר - באהבה רבה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אצט

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"א ניסן תרפ"א **נמען:** האדמו"ר הרב אברהם מרדכי אלטר מגור

תודה על השתדלותו להביא שלום בין תלמידי החכמים שנתפלגו בגלל 'מטילי מומים', שכיוונו נגדו ונגד הרב חרל"פ בגלל כתביו. מטרתם להכניס בלב הרחוקים מחשבות קדושה בדרכי נועם, ואין בהם רפיון בתורה ובמצוות; לשונות קצרים יש לדון לכף זכות (בעל העיקרים). אין להילחם בכל כוח בונה, ויש לאגד את שלומי האמונים בגוף רשמי - 'ההסתדרות הירושלמית' - במעמד לא פחות מההסתדרות הציונית, וזה יחזק את ההשפעה הפוליטית, כי זכות ישראל לארץ מיוסדת על דבר ה'. בתוספת: 'אגודת ישראל' קרובה ללבו, אבל אין להחליש את הזכות שקיבלנו מן הממלכות.

### עיקרי הדברים

- תודה על השתדלות לשלום.
- המתנגדים לכתביו.
- לא להילחם בבונים.
- ההסתדרות הירושלמית.
- זכות הממלכות.

### נוסח האגרת

ב"ה[1]. יום י"א לחדש ניסן תרפ"א[2]

לכ"ק[3] רב רחימאי הגאון הצדיק המפורסם. דגול מראשי אלפי ישראל נזר הקודש כקש"ת[4] מוהרא"מ[5] אלטר שליט"א[6],

מגור יצ"ו[7]. שלו[8] וברכה מאדון השלו[9], באה"ר[10]. הנה מצאתי לנפשי חובה להביא את תודתי לכ"ק כתר"ה[11], על השתדלותו וחפצו הטהור להביא את ברכת השלו' בעיה"ק[12] ת"ו[13], בין ת"ח[14] עוסקים בתורה וביראת ד'. שנתפלגו לעדרים בעוה"ר[15], ע"י[16] עטיים של מטילי מומים ומשלחי מדנים בין אחים. ומהם אשר שמו למטרה אותי ואת ידיד נפשי הרב הגאון הצדיק מוהרי"מ[17] חרל"פ[18] שליט"א, בהתלותם בדברים אשר יצאו ממני בכתב, שהם נכונים לישרים בלבותם, והצורך של השעה הוא להכניס בלב הרחוקים, מחשבות של קדושה ע"י התרוממות נפש למקור חיי נשמת ישראל הכללית, ולפעול על הלבבות בדברי ידידות ודרכי נועם, בביאור יסוד אחדות עם ד' הגוי קדוש כולו, והארת קדושת ארץ חמדת עולמים, ובטחון אמיץ כי אור ד' יגלה ע"י כל מסבות הזמנים.

והנהגת הגויים והממלכות, שהננו רואים את נצני האורה ממפלאות תמים דעים, ממש בעיני בשר ג"כ[19]. ובכל הדברים אין בהם שום נדנוד ורפיון ידים חלילה, מהתאמץ בהחזקת התורה והמצוה וקשר קדושת ישראל, ודבקות בת"ח[20] גדולים וצדיקים שבכל דור ודור, שהם הם עמודי החיים לבית ישראל.ואם באיזה מקומות באו ברשימותי, לשונות קצרים הצריכים באור, זאת היא חובת כל איש ירא"א[21] לדון לכ"ז ולפרש הדברים לצד האמת ואור הקודש, כתורה וכמצוה. וכמה האריך בזה הרב, בעל העקרים בהערה למאמר השני, אקוה שיתגלגל זכות ע"י זכאי מכ"ה שליט"א. ואלה האנשים החשובים

שתמיד אני מכבדם, אשר בעוה"ר קמו נגדנו, יכירו וידעו כי לא זו הדרך, וכי אין זה חפץ השי"ת[22], להביא רבים למכשול עון, של הוצאת דבה ובזוי ת"ח, שהם נחשבים מכלל שלומי אמוני ישראל בכל לבם ונפשם, ועמלים תמיד לקדש שם שמים. ולהביא על ישראל ברכת שלו' ואחדות, ולחזק ע"י פעולה זו את יסוד קדושת התורה והאמונה בע"ה[23], ביחוד באה"ק[24] בעת הבנותה. וגם מה שנוגע לענינים הכלליים, הלא הדרך היותר בטוחה היא שלא להלחם עם כל כח בונה ועושה טובה לישראל, אפילו רק בחומריות, רק לאגד יחד את כל שלמי אמונים, ולקרא לכל עם קדוש להתחזק במעוז הקודש, ולהודיע לכל העולם כולו, בישראל ובעמים, שישנה באת כח כללית של האומה הקדושה על כל עניני הדת והאמונה באי"י[25].

ולפי דעתי ראוי לקרא לה ההסתדרות הירושלמית, שתהי'[26] עומדת בצורה של הרשמיות שלה במדריגה לא פחותה מההסתדרות הציונית. וע"י[27] הכח הכללי והרשמי של כל עניני הקודש, יכנס יסוד הישוב הקדוש באי"י יותר ויותר בחוגי ההשפעה של קדושת תוה"ק[28] ושומרי מצותי', וקרן צדיקים יתרומם בע"ה. ובזה תתחזק ג"כ ההשפעה הפוליטית של ישראל ואי"י[29], גם כלפי אוה"ע[30], שת"ל[31] כל העמים וגדוליהם יודעים שעקר הכח והזכות של ישראל לאי"י[32] הוא מיוסד ביסוד הקודש של דבר ד', שאינו מתגלה כי"א[33] ע"י המחזיקים בדבר ד' ותוה"ק[34] בכל לבם ונפשם בכל ארחות חייהם. ואני תפילה, יחנינו השי"ת ויחן בלב כל גדולי וקדושי דורנו להבין את יושר אמרי בענין הקדוש הזה, ונזכה מהרה לגאולה שלמה ולבנין בית קדשנו ותפארתנו לרומם קרן ביראת ד' הטהורה, ברב עז ושלו,.

והי'[35] זה שלו' וברכה כנפשו הקדושה, ונפש מתכבד באהבתו ודוש"ת[36] באה"ר[37]

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

נ.ב. וזאת למודעי כי ענין אגודת ישראל, ושלמי אמוני ישראל הם כל כך קרובים ללבי, וחפצי לחזק אותם, עד כמה שידי הכהה והדלה מגעת. אבל מאד מאד אנו חייבים להשמר שלא להחליש את כח הזכות המאושר של הממלכות שזכינו בהם בע"ה לפי המצב עתה, בשום ענין של גורם קרוב או רחוק, כי"א להוסיף אומץ ולחזק את זכותן של ישראל על אדמת הקודש, ממקור הקודש של תורת ד' תמימה העומדת לעד, לבצר את יסודי החינוך באי"י בבתי ת"ת[38] וישיבות, בקדושת התוי"ר[39] כימי עולם, הנ"ל[40]

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
3. לכ"ק - לכבוד קדושת
4. כקש"ת - כבוד קדושת שם תפארתו
5. מוהרא"מ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות א, מ (למשל: אברהם + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
8. שלו' - שלום
9. השלו' - השלום
10. באה"ר - באהבה רבה
11. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו

12. בעיה"ק - בעיר הקודש
13. ת"ו - תבנה ותכונן
14. ת"ח - תלמידי חכמים
15. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
16. ע"י - על ידי
17. מוהרי"מ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, מ (למשל: יעקב + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
18. חרל"פ - הרב יעקב משה חרל"פ (תלמידו של הרב קוק)
19. ג"כ - גם כן
20. בת"ח - בתלמידי חכמים
21. יר"א - ירא אלקים
22. השי"ת - השם יתברך
23. בע"ה - בעזרת השם
24. באה"ק - בארץ הקודש
25. בא"י - בארץ ישראל
26. שתהי' - שתהיה
27. וע"י - ועל ידי
28. תוה"ק - תורתנו הקדושה
29. וא"י - וארץ ישראל
30. אוה"ע - אומות העולם
31. שת"ל - שתודה לא-ל
32. לא"י - לארץ ישראל
33. כ"א - כי אם
34. ותוה"ק - ותורתנו הקדושה
35. והי' - והיה
36. ודוש"ת - ודורש שלומו ותורתו
37. באה"ר - באהבה רבה
38. ת"ת - תלמוד תורה
39. התוי"ר - התורה ויראה
40. הנ"ל - הנזכר לעיל

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקא

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ל' ניסן תרפ"א - ירושלים **נמען:** קהילת האשכנזים בקהיר

השמועה שהנציב הסכים לחלוקה בין העדה האשכנזית לספרדית בארץ היא 'דבת שוא'. כל עבודתם היא לאחד את העדות, ונסדרה 'רבנות כללית מאוחדת' מבני כל העדות.

### עיקרי הדברים

- שמועת שווא.
- רבנות מאוחדת לכל העדות.

נוסח האגרת

ב"ה. למד ניסן, ירושלים. תרפ"א[1]

לכבוד, העדה היקרה, קהל-קדש עדת-האשכנזים ב"קיירה של מצרים". ה' עליהם יחיו, ויתברכו מהר הקדש. שלו' וברכה מהררי קדש מירושלים מכתבם הנכבד, מיום, העשרים לאפריל, קבלתי, ובתשובה, מתכבד נא להודיעם כי השמועה, בדבר החלוק בין העדות האשכנזית והספרדית בארץ-ישראל, בהסכמתו של הוד מעלתו הנציב-העליון, איננה נכונה, וכי דבת שוא היא. אנחנו כל עבודתנו היא רק לאחד את כל העדות היהודיות השונות, ולאחה את הקרעים שנמצאים כבר בתוך שדרותנו מיוחדות, כן הדבר בעניני עבודות הצבור, וכן הוא בסדור הרבנות, שנסדרה לנו בעה"י[2] רבנות-כללית-מאוחדת, מתוך בני כל העדות היהודיות השונות שלנו. אדיר חפצנו תמיד, רק לקרב את פזורותינו אחת אל אחת, ולא לרחק ולהבדיל בין עדה לעדה. בבטחון-לב, יכולים אנו להודיעם מאת עבודתינו לטובת אחודי-הדעות, ומקוים ליום, אשר יבוא מבשר טוב משמע שלו'[3] משמיע ישועה, אומר לציון מלך אלהיך, במהרה בימינו. והבוחר בשלו'[4], יפרוס סוכת שלומו עלינו ועל כל עמו ישראל, ונזכה לאורה גדולה ותשועת-עולמית, על עם ה' הגוי כלו, במהרה בימינו בקרוב. כנה"ר[5] ונפש ידי"ע[6] הדושה"ט[7] ואשרם כל הימים.

1. תרפ"א - השנה תרפ"א (1920/1921)
2. בעה"י - בעזרת השם יתברך
3. שלו' - שלום
4. בשלו' - בשלום
5. כנה"ר - כנפשו הרמה
6. ידי"ע - ידידו עוז
7. הדושה"ט - הדורש שלומו הטוב

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקיד

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ח' אלול (תרפ"א) **נמען:** הרב ברוך מרקוס, רב חיפה

בעניין הסכסוך עם הרב ריי"ק: עיקרו שלא השתדל אצל הוועד לקבוע שכר לריי"ק כחבר בלשכת הרבנות, כפי שדיברו, וזו טובת הרבנות. הרב קוק מציע לפנות בעצמו לוועד, אבל נותן לרב מרקוס זכות קדימה. אז יחזור השלום, 'מפני כבוד התורה וכבוד הרבנות'.

### עיקרי הדברים

- הסכסוך עם ריי"ק.
- שכר לחבר הלשכה.
- שלום וכבוד.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. ח' אלול

שלו'[2] וברכת השנים לכ'[3] ידידי הרב הגאון המפורסם חו"ב[4] סוע"ה[5] מו"ה[6] ברוך מארקוס שליט"א[7]

האב"ד[8] דעה"ק[9] חיפה ת"ו[10] אחדשה"ט[11] באה"ר[12] בהיותי בחברון ת"ו על איזה משך זמן הגיענו מכתב כת"ר[13] ע"ד[14] איזה ענינים של סבוכים שנתהוו בינו ובין הרב ריי"ק[15] נ"י[16]. והנני מצפה שהמצב יוטב בעזה"י[17], ויחדלו כל קטיגוריות שבין ת"ח[18] בא"י[19]. והנה עיקר הענין תלוי במה שכת"ר[20] לא השתדל אצל הועד להקציב איזה שכירות להריי"ק[21] הנ"ל[22] בתור חבר בלשה"ר[23] כאשר דברנו, שזאת היא טובת הרבנות בכלל שיהי'[24] לו משרד קבוע, וחברים בעלי אחריות משתתפים עם האב"ד שי'[25] בעבוה"ק[26]. אמנם חושב אני שלפי מצב הועד יוכל להיות שכת"ר חושב שלא תפעל השתדלות מצדו עוד ובשביל כך חושב אני שראוי הדבר שאפנה אנכי אל הועד בבקשה זו, אבל רוצה אני לתן את משפט הבחירה בזה לכתר"ה[27], אולי ימצא יותר נאות לכבודו לפנות להועד בעצמו, ואקוה בעה"י[28] שכאשר יהי'[29] להרב ריי"ק איזה מעמד של שכירות כדי פרנסתו, יהיו כל העניינים על מכונם, מה שא"כ[30] כד משלם שערא כו'[31].

והנני בזה מחכה לתשובתו היקרה, ואבקשו שנשתדל להעמיד את המצב באופן של שלו' ושל כבוד, מפני כבוד התורה וכבוד הרבנות בכלל, שיסוד קדושת היהדות באה"ק[32] דורש זה מאד, והי'[33] זה שלו' כנה"ר[34] ונפש ידי"ע[35] דוש"ת[36] באה"ר.

1. ב"ה - ברוך השם
2. שלו' - שלום
3. לכ' - לכבוד
4. חו"ב - חריף ובקי
5. סוע"ה - סיני ועוקר הרים
6. מו"ה - מורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. האב"ד - האב בית דין

9. דעה"ק - דעיר הקודש
10. ת"ו - תבנה ותכונן
11. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
12. באה"ר - באהבה רבה
13. כת"ר - כבוד תורתו
14. ע"ד - על דבר
15. ריי"ק - רבי יעקב / רבי יצחק - שם אדם
16. נ"י - נרו יאיר
17. בעזה"י - בעזרת השם יתברך
18. ת"ח - תלמידי חכמים
19. בא"י - בארץ ישראל
20. שכת"ר - שכבוד תורתו
21. להריי"ק - להרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, ק (למשל: יעקב + קלונימוס) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
22. הנ"ל - הנזכר לעיל
23. בלשה"ר - בלשון הרע
24. שיהי' - שיהיה
25. שי' - שיחיה
26. בעבוה"ק - בעבודת הקודש
27. לכתר"ה - לכבוד תורתו רום הדרתו
28. בעה"י - בעזרת השם יתברך
29. יהי' - יהיה
30. שא"כ - שאם כן
31. כו' - וכולי (וכן הלאה)
32. באה"ק - בארץ הקודש
33. והי' - והיה
34. כנה"ר - כנפשו הרמה
35. ידי"ע - ידידו עוז
36. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקיח

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** (תרפ"א)  **נמען:** הרב ישראל הכהן יפה, רב מנצ'סטר

איגוד הסופרים (סת"ם) הכשרים עומד תחת השגחת משרד הרבנות, ואין לקנות סת"ם אחר. המגמה שארץ ישראל תהיה מרכז ל'אומנויות שבקודש', וסופרים מהגולה יעלו. על מכתבי הפלסתר: אין לשים לב; הרב קוק אינו מקפיד, ואף מקרב את העניים שבהם, כי יש תמימים שחושבים שכל התעוררות לאומית יש לרחק, אבל התחייה, אף שנתערבו בה סיגים, 'מזרע קודש'.

### עיקרי הדברים

- השגחה על סת"ם.
- ארץ ישראל מרכז לאומנויות הקודש.
- הפלסתר - אין לשים לב.

נוסח האגרת

לכבוד ידי"נ[1] הרב הגאון המפורסם רב פעלים מוה"ר[2] ישראל הכהן יפה שליט"א[3] רב דק' מנשסטר יצ"ו[4]

שלו'[5] וברכה מקדש. אחדשה"ט[6] באה"ר[7]

מכתביו היקרים זה אחר זה קבלתי, ומחזיקנא טיבותא רבא לכתר"ה[8] אהובי וחביבי על דבריו הנעימים המפיקים נוגה אהבה וידידות אמת, ומאד יהי'[9] לי לעינים אם יכבדנו כת"ר[10] כפעם בפעם בדבריו היקרים, וביחוד בעניינים שיש בהם משום עבודה ומעשה לבנין עם ד' על אדמת קדשו. וע"ד[11] עניני ספרות הסת"ם[12] אמת הדבר שתחת השגחת משרד הרבנות עומד הוא האיגוד של הסופרים הכשרים, ויש ע"ז[13] השגחה הגונה. וחוץ מהסופרים העומדים על יד המשרד אין כדאי לקח שום ענין של סת"ם[14], כי בלא השגחה המכשלה רבה מאד. ולעומת זה כל מה שיוסיפו אומץ לחזק את ידי הסופרים הכשרים, יעשו בזה רב טוב בין לענין הכשרות, בין לטובת חיזוק ישוב אה"ק[15]. ומגמתנו היא שא"י[16] תהי'[17] למרכז לכל עניני האומניות שבקודש, וממילא סופרים הגונים מערי הגולה ג"כ[18] יבאו לא"י[19], ויתרבה ע"י[20] הישוב הקדוש.

וע"ד מכתבי הפלסתר שנשלחו מאיזה אנשים נגדי, אין כדאי לשום ע"ז לב כלל, גם בשעת פעולתם לא תפס הענין מקום, וק"ו[21] כעת שאין מעלה על לב דברים כאלה, שאיזה יחידים הרחוקים מהעולם ומהחיים עושים במחשכים, ואני איני מקפיד עליהם כלל, ואדרבא אני מקרב את העניים שבהם, כשהם דרושים לעזרה, כי נמצאים מהם תמימים שחושבים שכל נטיה של התעודדות לאומית ראויה להיות מרוחקת. ומה נעשה עם אנשים כאלה, שהם נרתעים לאחור בשעה שהם רואים או שומעים דברי לשבחה של התחיה הלאומית, שאע"פ[22] שנתערבו בה סיגים רבים ואנו מאמינים אנו שמזרע קודש. ונכון לבי בטוח בעזרת צור מעוזנו אשר החל להראות את עמו את כבודו וזרוע עז ישועתו, כי יאיר לנו באור חסדו הלוך ואור, ונגלה יד ד' לעיני כל יושבי תבל לכבוד ולתפארת, וכל בית ישראל יעשו שכם

אחד לעבודת ד' באור תורה וקדושת אמונת אומן, ומהר ציון תצא אורה קדושה להאיר עיני כל אפסי ארץ, במהרה בימינו אמן.

הנני מליט בזה את מכתבו של אחד מגדולי רבני המשרד שכתב לי ע"ד[23] ענין הסופרים, כי אני אינני יכול לפקח בפרטיות ע"ז. והנני בזה חותם בכל חותמי ברכות כנה"ר[24] ונפש ידי"ע[25] דוש"ת[26] מהר הקודש בירושלים.

---

1. ידי"נ - ידיד נפשי
2. מוה"ר - מורנו הרב רבי
3. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
4. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
5. שלו' - שלום
6. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
7. באה"ר - באהבה רבה
8. לכתר"ה - לכבוד תורתו רום הדרתו
9. יהי' - יהיה
10. כת"ר - כבוד תורתו
11. וע"ד - ועל דבר
12. הסת"ם - הספרי תורה, תפילין ומזוזות
13. ע"ז - על זה
14. סת"ם - ספרי תורה, תפילין ומזוזות
15. אה"ק - ארץ הקודש
16. שא"י - שארץ ישראל
17. תהי' - תהיה
18. ג"כ - גם כן
19. לא"י - לארץ ישראל
20. ע"י - על ידי
21. וק"ו - וקל וחומר
22. שאע"פ - שאף על פי
23. ע"ד - על דבר
24. כנה"ר - כנפשו הרמה
25. ידי"ע - ידידו עוז
26. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקכב

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** (תרפ"ב)  **נמען:** ועד העיר יפו

מצבו של הרב ס', שאינו מקושר לרבנות המוכרת, עלול לגרום תסיסה; הרב קוק מציע לאחד את כל כוח הרבנות לחטיבה אחת. יפו הייתה 'חלקת עבודתי הראשונה על אדמת הקודש', והקשר הרוחני עמה קיים.

### עיקרי הדברים

- איחוד הרבנות ביפו.
- הקשר ליפו.

נוסח האגרת

לכבוד ועד העיר, ביפו. שלו'[1] רב, מצאתי לי לחובה קדושה להעיר את כבוד הועד, ע"ד[2] תיקון מצב הרבנות בעירם הק'[3]. רואה אני שעכשו השעה דורשת שנתקן את מצב קהילותינו באופן שלא ימצא בהן שום בדק של פירוד וחילוק של מפלגות. והנה מצבו של הרב ס' כפי מה שהוא עתה שאיינו מקושר יפה עם [כל] הרבנות המוכרת מטעם ועד העיר לחטיבה אחת, כפי השערתי יוכל לגרום לאיזה תסיסה, שיש בה משום חשש של הירוס שלו' העדה. ע"כ[4] אני מציע בזה, לכבוד הועד, שיתענין בשאלה זו, וישתדל לאחד את כח הרבנות כולה לחטיבה אחת, כדי שנהיה בטוחים ששלו'[5] העדה הנכבדה ואחדותה יעמד על כנו. וכאשר חוץ ממה ששלומה של עדת יפו וכבודה חביבה עלי, כאחת מערי הקודש החשובות באה"ק[6], עוד אני מרגיש קשר נפשי אמיץ להעיר הנכבדה הזאת, שהיתה לי חלקת עבודתי הראשונה על אדמת הקודש. וכל אותם הקשורים הרוחניים אשר קשרו אותי מאז עם העדה היקרה הנם עומדים אצלי אולי צ"ל[7] סד"ק או בצק. בצביונם, כאשר הייתי יושב בתוכם.

ע"כ הנני מרגיש שהערתי זאת הנוגעת לגורל העדה, היא לי דבר של חובה נעימה. והנני בזה חותם בכל רגשי כבוד וידידות, בברכת גאולה קרובה.

1. שלו' - שלום
2. ע"ד - על דבר
3. הק' - הקטן
4. ע"כ - על כן
5. ששלו' - ששלום
6. באה"ק - בארץ הקודש
7. צ"ל - צריך להיות

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקלט

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ו' מנחם אב תרפ"ב **נמען:** הרב משה שמואל גלאזער ובנו, רב קלויזנבורג

התשובה התעכבה בגלל 'צער פנימי' ממחלוקת 'אוהבי מדנים', ובגלל שמחה על 'ראשית צמיחת קרן ישועתנו' בפעולות השליחים לפני המלכים. הרב קוק מתנצל על הקיצור.

### עיקרי הדברים

- התנצלות.
- צער ומחלוקת.
- שמחה על הישועה.

נוסח האגרת

ו, מנ"א[1] תרפ"ב[2]

שלו'[3] וברכה ואור גדול מתוך מאפלים לכבוד אהובי שם ד' דורשי שלו' ואמת ידי"נ[4] הגאון פאר הדור שלשלת היוחסין מוהר"ם[5] שמואל גלאזער ובנו הגאבד"ק[6] קלויזענבורג שליט"א[7].

אדשה"ט[8] באה"ר[9] אהובי נפשי מפני הטרדא, וצער פנימי ממצב ההירוס של אוהבי מדנים שבתוכנו, ולעומת זה טרדא של שמחה מאור ברק ראשית צמיחת קרן ישועתנו ע"י[10] שלוחי ד' העומדים לפני מלכים ונגידי ארץ לקומם בית יעקב, ולהשיב בנים לגבולם. מפני שני אלה יחדיו נתעכבו דברי, בתשובה על מכתב קדשם וגם דין גרמא שהוצרכתי לקצר במקום שיהי'[11] ראוי להאריך, נוסיף ע"ז[12] עול גדול של תשובות רבות ועסקי ציבור ויחיד שונים. ויסלחו נא כבוד מכובדי וידי"נ[13] על העיכוב ועל הקיצור ועל הסגנון בכלל, שאיננו מלא כחפצי ויה"ר[14] שישכין השי"ת[15] מהרה בפורינו אהבה ואחוה ושלו'[16] וריעות ונכיר ונדע את רוח ד' ההולך כעת לגאולת עמו ונחלתו, ולהקים בנין שלם בב"א[17], והי'[18] זה שלו' כנה"ר[19] ונפש ידי"ע[20] קשור באהנ"פ[21] בכל לב ונפש חפצה.

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. מנ"א – מנחם אב
2. תרפ"ב – השנה תרפ"ב (1921/1922)
3. שלו' – שלום
4. ידי"נ – ידיד נפשי
5. מוהר"ם – מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות ם (כגון ם) – הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. הגאבד"ק – הגאון אב בית דין קהילת
7. שליט"א – שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. אדשה"ט – אחרי דרישת שלומו הטוב
9. באה"ר – באהבה רבה
10. ע"י – על ידי
11. שיהי' – שיהיה
12. ע"ז – על זה
13. וידי"נ – וידיד נפשי

14. ויה"ר – ויהי רצון
15. השי"ת – השם יתברך
16. ושלו' – ושלום
17. בב"א – במהרה בימינו אמן
18. והי' – והיה
19. כנה"ר – כנפשו הרמה
20. ידי"ע – ידידו עוז
21. באהנ"פ – באהבת נפש

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקמ

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י' מנחם אב תרפ"ב **נמען:** החפץ חיים (ר' ישראל מאיר הכהן) והרב חיים עוזר גרודזנסקי

הרב קוק מצטרף לתענית ציבור בערב ראש חודש אלול ויפרסם אותה בארץ. הרב קוק מבקש שיזהירו את עסקני 'אגודת ישראל' בארץ, הנסמכים עליהם, להיזהר ממחלוקת, מלשון הרע ומביזוי תלמידי חכמים.

### עיקרי הדברים

- הצטרפות לתענית.
- הזהרת עסקני האגודה.

נוסח האגרת

ב"ה[1] יוד מנ"א[2] פ"ב

שלו'[3] וברכה לכבוד רחימי לבאי, הרבנים הגאונים הגדולים, פארי הדור כקש"ת[4] מו"ה[5] ישראל מאיר הכהן ומו"ה[6] חיים עוזר גראזינסקי שליט"א[7] אחדשה"ט[8] באה"ר[9]

הגיעני מכתב קדשם, בצרוף קול-הקורא, ע"ד[10] גזירת ת"צ ליום ער"ח[11] אלול הבעל"ט[12], והנני ג"א[13] מכאן מצטרפים לדבר מצוה רבה, ונפרסם בעזה"י[14], את הודעת התענית והתעוררות התשובה באה"ק[15] ובארצות הסמוכות, כדברי הדר"ג[16] שליט"א, והשי"ת[17] יאזין שועתנו, וישיב לב אבות על בנים, וכלנו יחד שכם אחד נזכה לשוב בתשובה שלמה לפניו, וימהר ויחיש לגאלנו ולקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ, ויתקדש שמו הגדול על עמו ועל נחלתו בב"א[18]. מידי דברי, אמרתי להזכיר לכ"ג, שראוי ונכון יהי'[19] אם יזכירו את אלה העוסקים פה, בענין אגדת-ישראל, שהם נסמכים הרבה על גדולי חו"ל[20], שיזהרו ממחלוקת, מלה"ר[21] וביזוי ת"ח[22]. ויהיו דבריהם כדברי חכמים בנחת נשמעים, אקוה שדברי קדשם יעשו רושם, וברכת ד' עליהם תבא.

והנני בזה חותם בכל חותמי ברכות באה"ר, כנה"ר[23] ונפש ידי"ע[24], קשור באהבתם ודוש"ת[25] בכל לונ"ח[26], מהר הקדש מירושלים.

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. מנ"א - מנחם אב
3. שלו' - שלום
4. כקש"ת - כבוד קדושת שם תפארתו
5. מו"ה - מורנו הרב
6. ומו"ה - ומורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
9. באה"ר - באהבה רבה
10. ע"ד - על דבר
11. ער"ח - ערב ראש חודש
12. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
13. ג"א - גם אני / גם אנו

14. בעזה"י - בעזרת השם יתברך
15. באה"ק - בארץ הקודש
16. הדר"ג - הדרת גאונו
17. והשי"ת - והשם יתברך
18. בב"א - במהרה בימינו אמן
19. יהי' - יהיה
20. חו"ל - חוץ לארץ
21. מלה"ר - מלשון הרע
22. ת"ח - תלמידי חכמים
23. כנה"ר - כנפשו הרמה
24. ידי"ע - ידידו עוז
25. ודוש"ת - ודורש שלומו ותורתו
26. לונ"ח - לנחמת ציון

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקסג

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ח שבט (תרפ"ג) **נמען:** ההסתדרות הכללית של היהודים הספרדים, סניף חיפה

לבו מר על הפירוד בין העדות. בחיפה, שבה העדה מאוחדת, יש לשמור על האחדות, ואפשר שכל עדה תקבל את דרישותיה בלי להתפרד. הרב קוק מבקש לאחד את השחיטה כפי שהייתה, ומוכן לעזור, ומקווה שגם הרב יעקב מאיר יעזור.

### עיקרי הדברים

- כאב על הפירוד.
- אחדות השחיטה בחיפה.
- עזרה לשלום.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. י"ח שבט

לכבוד הסתדרות כללית של היהודים הספרדים סניף חיפה ת"ו[2], שלו'[3] רב. קבלתי את מכתבם הנכבד מט"ו ח"ז[4] והנני מצהיר בזה לכבודם שלבי מר מאד על הפרצים שאנחנו עושים בהאחדות של עדותינו באי"י[5], כי הלא חובתנו קדושה היא לשאוף תמיד לאחד בין אחים שנתרחקו בחזקת היד. ולמה לא נשתדל כולנו, שבמקום שלפחות נתאחדה העדה באיזה אופי כמו בקהלתכם הנכבדה חיפה, שתהיה האחדות הזאת קימת. וכי אין באפשרות למצא דרכים כאלה, שכל עדה מהעדות הנכבדות שלנו, הספרדית והאשכנזית, תהיה עומדת בכבודה ותשיג את דרישותיה, ומכל מקום מה שהיה מאוחד עד כה לא יתפרד.

על כן הנני מפיל תחנתי לפני כבוד מעלתכם: ישימו את לבם לאחד את השחיטה בעדתם הקדושה, כאשר היתה עד כה. ואם ישנם ביניכם איזה דברים לפשר הנני בל"נ[6] מוכן לעזור מצדי לטובת השלו'[7] עד כמה שידי מגעת. ואקוה שגם כבוד עמיתי הנשיא הרב הגאון ר"י מאיר שליט"א[8] גם הוא יעזור לטובת השלו' והאחדות הכללית. כי רק ברעיון לאומי כללי ושאיפת האחדות של כל בית ישראל, נוכל לקוות שיתכוננו מעשינו לבנין עמנו וארצנו הקדושה ולחזק את עמודי הדת והיהדות, לשם ולכבוד ותפארת לכל בית ישראל.

והנני בזה אחיכם ועבדכם הנאמן הדורש אשרכם וכבודכם כל הימים

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. ת"ו - תבנה ותכונן
3. שלו' - שלום
4. ח"ז - חודש זה
5. באי"י - בארץ ישראל

6. בל"נ - בלי נדר
7. השלו' - השלום
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקסד

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ' שבט תרפ"ג - ירושלים **נמען:** חכמי העדה התימנית ברחובות ובמושבות

הרב קוק לא פגע חלילה בכבוד העדה התימנית, שאהבתה חקוקה על לבו, והרב קוק השתדל לעלייתם לפני המלחמה. שמירת מנהגי כל עדה אינה פגיעה בכבוד; בית שמאי ובית הלל הודיעו זה לזה כדי שלא ייכשלו (יבמות פרק א). כל עוד אין הסכמת כלל החכמים, אסור לזוז ממנהג האבות, ו'העושה כקולי בית שמאי וכקולי בית הלל' מקלקל. יש להניח לאשכנזים לאכול משחיטתם ומניקורם, ולהתאגד בכל מה שאין בו חילוק מנהג.

## עיקרי הדברים

- אין פגיעה בתימנים.
- שמירת מנהג כל עדה.
- בית שמאי ובית הלל.
- אחדות בשאר העניינים.

### נוסח האגרת

ב"ה[1]. ירושלם כ' שבט תרפ"ג[2]

לכבוד החכמים היקרים מבני קהלת קודש התימנים ברחובות ת"ו[3] וביתר מושבותינו היקרות באה"ק[4] תובב"א[5] שלו'[6] וברכה, קבלתי את מכתבכם היקר מיום י"ב דנא ונצטערתי מאד על אשר כבוד מעלתם חושבים, שאני פגעתי חס ושלו'[7] בכבוד העדה הקדושה והחביבה התימנית, בכלל ובפרט, חלילה לי מזה, כי אהבתם וכבודם חקוקים על לוח לבי, והרבה השתדלתי, שיוכלו לבא לאה"ק[8], עוד כמה שנים מלפני המלחמה, אבל הענין עם יסודי הכשרות ושמירת המנהגים וההוראות של כל עדה על פי קבלתה העתיקה, הלא זה אינו נוגע כלל לפגיעת כבוד, ובית הלל ובית שמאי, היו נוהגים ביניהם אחוה וריעות, ואהבו את האמת ואת השלו'[9], והיו מודיעים זה לזה, שלא יכשלו כל אחד בהוראה, שאינה על פי הקבלה שלו, כמבואר בגמרא בפרק קמא דיבמות. ואף ע"פ[10] שבעוה"ר[11] רבו הפריצים, ואולי המספר שלהם בין אחינו האשכנזים הוא יותר גדול, מפני שהם רוב מנין האומה בכלל, אבל לא בשבילם אנחנו מזהירים על המנהגים וההוראות שהם מורשה לנו מרבותינו הקדמונים, אלא בשביל שלומי אמוני ישראל. וכל זמן שלא בא ההסכם מכללות חכמי ישראל, לאחד את ההוראות והמנהגים, אסור לכם ואסור לנו לזוז ממנהגי אבותינו, ומוכרחים אנחנו לחזק כ"א[12] את המסורת שלו, עם כל הכבוד שאנחנו רוחשים להמסורת וההוראות של העדות האחרות.

ועל ידי השמירה שכל אחד שומר את מנהגיו ותקנותיו, יוכל לבא במשך הזמן לאיחוד שלם וגמור. אבל אם ח"ו[13] יהיו המנהגים של אבות הקהלות הפקר, וכל אחד יתפוס איזה קולא שירצה ממנהגי עדה אחרת, ע"ז[14] נאמר שהעושה כקולי בית שמאי, וכקולי בית הלל, מקלקל הוא, ח"ו. ע"כ[15] אחי היקרים אהובי לבבי ונפשי, התחזקו בתורה ויראת שמים בלבבם הטהורה, ושמרו את הקבלות הקדושות ואת מנהגי ההוראות, של גדולי העולם שאתם נהוגים ובאים להתנהג כמותם, והשמרו לכם בבקשה מלפגע

במנהגים והוראות של העדה האשכנזית, והניחו להם שהם יאכלו משחיטה של השוחטים שלהם ומהניקור של המנקרים שלהם, ואל תכנסו בגבולם. ויהי רצון שיתן ד' לב אחד, לכל חכמי ישראל ונוכל להוציא מן הכח אל הפועל ע"י[16] הסכמת כולם, להשוות את המנהגים ואת ההוראות, ולהנהיג בישראל חק אחד ומנהג אחד בכל עניני התורה והמצוה, בלא שום חלוק בין עדה לעדה.

אמנם כפי מה שאנחנו רואים, צריכים אנו להכנס בעובי הקורה הזה, ע"י מה שנתאגד באחדות גדולה ובאהבת אחים אמיתית, בכל הדברים שאין שום חלוף של מנהג ושל הוראה בהם, ושאין בהם משום השגת גבול, וע"י[17] זה יתקרבו הלבבות, ואור גאולה ימהר לבא, ונזכה לרגלי מבשר משמיע שלו', ולמורה צדק האמיתי משיח צדקנו, שיאחד את כל פזורינו בארצנו הקדושה במהרה בימינו אמן.

והנני בזה אחיכם הנאמן, החפץ באשרכם ובכבודכם

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

ב' ו' ב'

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"ג - השנה תרפ"ג (1922/1923)
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. באה"ק - בארץ הקודש
5. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
6. שלו' - שלום
7. ושלו' - ושלום
8. לאה"ק - לארץ הקודש
9. השלו' - השלום
10. ע"פ - על פי
11. שבעוה"ר - שבעוונותינו הרבים
12. כ"א - כי אם
13. ח"ו - חס ושלום
14. ע"ז - על זה
15. ע"כ - על כן
16. ע"י - על ידי
17. וע"י - ועל ידי

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אקפד

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ו סיון תרפ"ג **נמען:** הרב חיים הירשנזון

תודה על החלק השלישי של ספרו. שלא יצטער על מה שעבר בינו לבין האדמו"ר מגור: 'אולי יותר מדאי ויתרתי מפני השלום', אבל רק בעניין סגנון; הרב קוק כתב שאם לשונות קצרים ב'אורות' מצערים תמימים - הרב קוק מצטער שלא ביאר יותר, בתנאי שהמעוררים יפרסמו חרטה. התנאי לא קוים, ופתקו פורסם, ואולי בתמצית שלא עמד טעמה.

### עיקרי הדברים

- תודה על הספר.
- הפתק לאדמו"ר מגור.
- התנאי לא קוים.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. כ"ו סיון תרפ"ג[2]

שלו'[3] וברכה לכ'[4] ידי"נ[5] הרב הגאון המפורסם החכם המרומם אוצר תושי' מו"ה[6] חיים הירשענזאהן שליט"א[7] אחדשה"ט[8] באה"ר[9],

יסלח לי כתר"ה[10] על אחור דברי תודתי לקבלת ספרו ח"ג[11], שבא אמנם מתוך המון המחשבות שדבריו החשובים מעוררים. שחשבתי שאמצא לי זמן להעלות על הספר דברים מסודרים ככל השאלות הגדולות שמעיר בהם תמיד, ועד כה לא עמדה לי השעה למצא לי ע"ז[12] עת נכונה ונדחה הענין מיום ליום. אמנם כעת בקבלת מכתבו הנני מוכרח להסתפק בקצרן של דברים, ואבקש מכ"ג שליט"א שלא יצטער כלל ועיקר על כל מה שכתב במכתביו ע"ד[13] מה שעבר ביני ובין הה"צ[14] מגור שי'[15]. כי אמנם אולי יותר מדאי ויתרתי מפני השלו'[16], אבל לא בעקרי דעות ח"ו[17] נגעו הדברים כי"א[18] בשאלת סגנון הלשון, שהוא אמר לי בשם אלה המעוררים, שלדעתם סגנון הלשון בקצורו באיזה מקומות מס' האורות מביא אותם לידי תרעומות, וע"ז[19] רשמתי לו פתקא קצרה, שתכנה הוא שאם אמת הדבר שנמצאים לשונות כאלה שמביאים בקצורם צער לתמימי לב מאיזה סוג שיהי'[20], הנני מצטער על אשר לא בארתי יותר את כונתי, וג"ז[21] הי'[22] בתנאי שמצדם של המעוררים, גם הם יפרסמו נוסח של חרטה, על אשר נתנו יד לפגום בדברי קדש ודעות טהורות האמורות בספר הנ"ל[23] ושאר חוברות שנתפרסמו ממני, אבל התנאי לא נתקיים, ומצדם לא נעשה שום דבר לקרב השלו', ואת ענין הפתקא שלי ניתן לפרסום, איני יודע אם כצורתו או באיזה נוסח תמציתי שמסופקני אם עמד טעמו בו.

זהו כל הענין, שאיננו שוה לטפל בו כלל, וכונת כתר"ה ודאי היא לטובה כיד אהבת האמת הטובה עליו, ולא יעלה על לבו שיהי' לי איזה חלישות דעת נגדו כי ידעתי טהרת רוחו העדין. והנני בזה חותם בברכה בצפית ישועה לרוממות קרן עם ד' על נחלת קדשו, וצמיחת פרי תהלה בכרם בית ישראל בהר ציון וירושלים.

כנה"ר[24] ונפש ידי"ע[25] דוש"ת[26] באה"ר

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"ג - השנה תרפ"ג (1922/1923)
3. שלו' - שלום
4. לכ' - לכבוד
5. ידי"נ - ידיד נפשי
6. מו"ה - מורנו הרב
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
9. באה"ר - באהבה רבה
10. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
11. ח"ג - חלק ג'
12. ע"ז - על זה
13. ע"ד - על דבר
14. ההי"צ - הרב הצדיק
15. שי' - שיחיה
16. השלו' - השלום
17. ח"ו - חס ושלום
18. כי"א - כי אם
19. וע"ז - ועל זה
20. שיהי' - שיהיה
21. וג"ז - וגם זה
22. הי' - היה
23. הנ"ל - הנזכר לעיל
24. כנה"ר - כנפשו הרמה
25. ידי"ע - ידידו עוז
26. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אריט

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ט אדר ראשון תרפ"ד - ירושלים **נמען:** הרב חיים ישראל דייכעס, לודז'

במכתבו היה 'עוקץ חד' של חשד שלא עלה על דעתו, כי קרא בחיפזון. הרב קוק מבקש שיעבור שוב על הדברים, ויראה שהם קדושים, ויודה ששגה; האהבה ביניהם אינה תלויה בדבר.

### עיקרי הדברים

- חשד שווא.
- בקשה לעיין שוב.
- אהבה שאינה תלויה בדבר.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. ירושלם י"ט אד"ר[2] תרפ"ד[3]

שלו'[4] וברכה מקודש לכ'[5] ידי"ע[6] הרב הגאון הגדול פאר הזמן מו"ה[7] חיים ישראל דייכעש שליט"א[8],

הרב דק' לודז יצ"ו[9]. אחדשה"ט[10] באה"ר[11] זה איזה ירחים שהגיעני מכתב כ"ג[12] היקר, וכאשר חליפות מכתבים מהדר"ג[13] היא תמיד דבר המביא לי עונג ונחת, על כן קבלתי ג"כ[14] נחת מאור דבריו אלה. אמנם מצאתי בהם עוקץ חד מאד בחשד כזה, שלא עלה על דעתי ח"ו[15], וזה בא מתוך שכתר"ה[16] עבר על דברי בחפזון, והם צריכים עיון ומיתון. אקוה שיואיל כ"ג שליט"א עוד פעם לעבור על הדברים במקומות שחושב שנמצאו בהם הענינים שהעיר עליהם, ויראה, שמה קדושה וטהורה היא ב"ה, ואז כיד אהבת האמת הטובה עליו, יענה ויאמר ששגה ברואה וטפל על דברי חנם, מה שאין בכונתם. בכל אופן אהבתינו הנאמנה שאינה תלוי' בדבר היא אהבת אומן, והנני מלא תקוה לקבל מכ"ג שליט"א מכתב מבשר שלומו ושלו'[17] תורתו, ינוב בשיבה טובה דשן ורענן.

ויגדיל תורה ויאדירה כנה"ר[18] ונפש ידי"ע דוש"ת[19] באה"ר[20]

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. אד"ר - אדר ראשון
3. תרפ"ד - השנה תרפ"ד (1923/1924)
4. שלו' - שלום
5. לכ' - לכבוד
6. ידי"ע - ידידו עוז
7. מו"ה - מורנו הרב
8. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
10. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
11. באה"ר - באהבה רבה
12. כ"ג - כבוד גאונו

13. מהדר"ג – מהדרת גאונו
14. ג"כ – גם כן
15. ח"ו – חס ושלום
16. שכתר"ה – שכבוד תורתו רום הדרתו
17. ושלו' – ושלום
18. כנה"ר – כנפשו הרמה
19. דוש"ת – דורש שלומו ותורתו
20. באה"ר – באהבה רבה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אש

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ב' דראש חודש אדר תרפ"ה **נמען:** ועד העדה האשכנזית בירושלים

אינו יכול לקבל מחאה על צעד שנעשה בזהירות על פי דין תורה: הוועד שמינה (במושב זקנים) נקרא 'ועד מועצה זמני', ולוועד העדה יש מקום בוועד קבוע. במקום לפרסם דברים שיעוררו תסיסה, מוטב להתכנס עם כוחות חשובים ולמצוא דרך שלום.

### עיקרי הדברים

- הוועד הזמני.
- אין לעורר תסיסה.
- אסיפה לשלום.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. ב' דר"ח[2] אדר פה

לכבוד ועד העדה האשכנזית פעיה"ק[3] ת"ו[4] שלום. בתשובה למכתבם מכ"ט שבט העבר אתכבד להשיבם. קשה לי לקבל מחאה נגד צער שעושים בזהירות ובחשבון ע"פ[5] ד"ת[6], לפי ע"ד[7] הועד שנתמנה הוא מתואר ממני בשם ועד מועצה זמני, וזה השם בעצמו מורה שיש כאן זהירות בזכויותיו של ועד העדה, שצריך הוא להשתתף בקביעות "ועד קבוע", שיהי'[8] לא רק ועד מועצה כ"א[9] גם ועד פועל, וממילא הציבור הוא עומד על זכויותיו במילואם. עצתי היא לכבוד הועד הנכבד החביב עלי, שבמקום.ההשתדלות לפרסם לפני הציבור דברים כאלה שיוכלו לגרום תסיסה ציבורית, שאנשים בלתי אחראים יוכלו להשתמש בהם לרועץ, יותר טוב להשתדל לבוא לאסיפה של כוחות חשובים משותפים, למצוא דרך של שלו'[10] ולצאת מתוך המצב המסובך של המוש"ז[11] בכבוד, כדי שתהי'[12] דעת הועד פנויה לעסוק במרץ בצרכי צבור אחרים הדורשים את תפקידם.

והנני בזה נאמנם המכבדם ומוקירם מאד המצפה לתשועת ד' בפריסת סוכת שלו' על ישראל ועל ירושלים

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. דר"ח - דראש חודש
3. פעיה"ק - פה עיר הקודש
4. ת"ו - תבנה ותכונן
5. ע"פ - על פי
6. ד"ת - דברי תורה
7. ע"ד - על דבר
8. שיהי' - שיהיה
9. כ"א - כי אם
10. שלו' - שלום

11. המוש"ז - המושב זקנים
12. שתהי' - שתהיה

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אשו

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"א אדר תרפ"ה **נמען:** מאיר דיזנגוף

הרב קוק שמח ברצון העירייה להגן על קדשי העם, אבל צריך לנסח את חוק השבת נגד החילולים הבולטים. הוזמן ליפו בעניין, ומבקש לא למסור את הנוסח לממשלה עד שייוועצו וימצאו דרך שלום בין המפלגות, וישמרו על אחדות העירייה.

### עיקרי הדברים

- חוק השבת.
- עיכוב מסירת הנוסח.
- אחדות העירייה.

**נוסח האגרת**

ב"ה[1]. כ"א אדר פ"ה

יקירי אדון מרומם ונעלה מר מ' דיזנגוף ראש עירית ת"א[2] שלו'[3] רב אדוני היקר בהמשך למכתבו הנכבד הנני בזה להודיע לכבודו את שמחת לבי בראותי את רצון העיריה להגן על כבוד קדשי עמנו בכל אשר תשיג ידה. אמנם אני מוצא להכרח גמור שימצא דרך לנסח את חקת השבת באופן שיהיה בעד החלולים היותר ניכרים המאבדים את האופי של קדושת השבת בעיריתנו היקרה. וכאשר הוזמנתי מטעם הרבנים הראשיים שליט"א[4]

לבא ליפו אודות שאלה נכבדה זו, אבקש מכבודו שלא למסור עדיין את הנוסח להממשלה עד אשר נועץ יחד ונמצא דרך סלולה שתביא עצת שלו' בין כל המפלגות ותשמר על אחדותה של העיריה היחידה שלנו היקרה לנו כבבת עין. ברגשי כבוד נעלים מאד ידידו הנאמן, אברהם יצחק ה"ק[5]

1. ב"ה - ברוך השם
2. ת"א - תל אביב
3. שלו' - שלום
4. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. ה"ק - הכהן קוק

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אשז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"א אדר תרפ"ה **נמען:** הרב שלמה אהרנסון והרב בן ציון עוזיאל

הרב קוק מוכן לבוא, אבל תחילה צריך הסכמה של החרדים על נוסח אפשרי; הרב קוק מסר לשליחים נוסח שאינו מרגיז שום צד. על צירוף רבנים נוספים - תלוי בהסכמתם. לדיזנגוף ביקש לעכב את הנוסח.

### עיקרי הדברים

- הסכמת החרדים.
- נוסח מוצע.
- עיכוב אצל דיזנגוף.

נוסח האגרת

ב"ה[1] כ"א אדר פ"ה

ידידי נפשי הרבנים הגאונים המובהקים פארי ישראל מוהרש"א[2] הכהן ומוהרב"ח[3] עוזיאל שליט"א[4]

שלו'[5] רב באה"ר[6] אחדשה"ט[7] קבלתי מכתבם היקר ע"פ[8] שליחות חברי משהי"ש, והנני בל"נ[9] נכון למלא את המבוקש, אבל נומיתי להשלוחים שבתחלה הכרח הוא שתהי'[10] הסכמה כללית מצד החרדים על איזה נוסח שיהיה אפשר לו להיות יוצא אל הפועל, ומסרתי להם תיאור נוסח שנראה לי לאפשרי ולבלתי מרגיז שום צד, אמנם הצירים הנ"ל[11] העירו ג"כ[12] ע"ד[13] צירוף של עוד איזה רבנים חשובים, וע"ז[14] אמרתי להם שהדבר תלוי בהסכמת כת"ר[15]. והנני בזה מחכה לתשובתם היקרה. למר דיזנגוף כתבתי ג"כ בכלל הדברים בקשתיו לעכב את הצעת נוסח החקה לפני הממשלה עד אשר נועץ יחדו למצא דרך שלו' ורצוי אפשרי בין הדעות השונות בזה בעה"י[16].

והנני בזה ידי"ע[17] דוש"ת[18] באה"ר

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. מוהרש"א - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות ש, א (למשל: שמואל + אברהם) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
3. ומוהרב"ח - ומורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות ב, ח (למשל: בנימין + חיים) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
4. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. שלו' - שלום
6. באה"ר - באהבה רבה
7. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
8. ע"פ - על פי
9. בל"נ - בלי נדר
10. שתהי' - שתהיה
11. הנ"ל - הנזכר לעיל
12. ג"כ - גם כן
13. ע"ד - על דבר
14. וע"ז - ועל זה

15. כת"ר – כבוד תורתו
16. בעה"י – בעזרת השם יתברך
17. ידי"ע – ידידו עוז
18. דוש"ת – דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אשכה

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** י"ט אייר תרפ"ה - ירושלים **נמען:** הרב צבי פרץ חיות, רב וינה

כחבר בתיווך על חוק הקהילות בין הציונות לאגודת ישראל, עליו לשמור שלא יהיה פירוד בשחיטה, לא בירושלים ולא במקום אחר; בה תלויה כל אחדות הקהילות והכשרות. הסיעה הקטנה שבאגודה ניסתה לחלק את השחיטה, והנציב הכיר שאין לכך יסוד.

### עיקרי הדברים

- אחדות השחיטה.
- ניסיון הפילוג.
- עמדת הנציב.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. ירושלם י"ט אייר תרפ"ה[2]

שלו'[3] רב לכ'[4] ידידי הרב הגאון החכם השלם נודע למשגב מו"ה[5] פרץ פרופיסור חיות שליט"א[6]

האב"ד[7] דעוב"י[8] ווינא יצ"ו[9]. אחדשה"ט[10] באה"ר[11]. ידידי היקר כתר"ה[12]. הנני מוצא לעצמי חובה קדושה, לטובת מצב היהדות של כללות ארץ ישראל, להעיר את לב כת"ר[13] בתור אחד מהנהלת התיווך בעניני חקת הקהילות בין הציוניות ואגוד"י[14], שיתאמץ נא לשמור מכל משמר שבמצב של השחיטה לא יוכל להתהוות כל פירוד, לא בירושלים עצמה ולא בכל מקום אחר באי"י[15]. כי כל ההתאמצות שלי היא, מעת אשר זכני ה' לבא לא"י[16], היא תמיד לאחד את החוקים הנפרדים, ועינינו רואות שביסוד האחדות שבדבר הניכר לרבים כהשחיטה, כל יתר ההתאחדות שבדרכי הקהילות הן תלויות. ומה שנוגע לכשרות, דבר מובן הוא שבהתפוצצותה של האחדות, שבהנהלת השחיטה א"א[17] כלל שתהיה הכשרות מתנהגת כראוי. זאת הסיעה הקטנה פה. שהיא אוחזת כעת באגו"י[18], התאמצה לשם שיטת הפירוד שלה, לחלק את השחיטה בירושלים ואנחנו עמדנו בזה נגדם בכל עז. וה.מ. הנציב העליון הכיר בחוש ישרו הבריא. איך שאין שום יסוד מוסרי ודתי לכל שאיפתם זאת, ועל כן לא יצאה הריסה זו אל הפועל. והננו מקוים בע"ה[19], שכת"ר[20], וכל ישרי לב אשר עמו, יעמדו על הנקודה הזאת בכל תוקף, שלא תצא ח"ו[21] חורבה כללית, עי"ז[22] להריסות עניני הדת והיהדות, ולהריסות השלו'[23] והאחדות בכל קהילות ישראל השבות לבצרון, בארץ חמדה, שהננו כולנו חייבים להתאמץ, שהאחדות, וההתאגדות בכל ענינים הציבוריים וביחוד בעניני הדת היותר מפורסמים וקהליים תהי'[24] שוררת בחייהם ובמעמדם הציבורי, והנני בזה חותם בכל חותמי ברכות.

בצפיית ישועה לאסירי התקוה, ולכל עם ד' הגוי כולו, והי'[25] זה שלו' כנה"ר[26] ונפש ידי"ע[27] דוש"ת[28] באה"ר

**הק' אברהם יצחק ה"ק**

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"ה - השנה תרפ"ה (1924/1925)
3. שלו' - שלום
4. לכ' - לכבוד
5. מו"ה - מורנו הרב
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. האב"ד - האב בית דין
8. דעוב"י - דעיר ואם בישראל
9. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
10. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
11. באה"ר - באהבה רבה
12. כתר"ה - כבוד תורתו רום הדרתו
13. כת"ר - כבוד תורתו
14. ואגוד"י - ואגודת ישראל
15. באי"י - בארץ ישראל
16. לאי"י - לארץ ישראל
17. א"א - אי אפשר
18. באגו"י - באגודת ישראל
19. בע"ה - בעזרת השם
20. שכת"ר - שכבוד תורתו
21. ח"ו - חס ושלום
22. עי"ז - על ידי זה
23. השלו' - השלום
24. תהי' - תהיה
25. והי' - והיה
26. כנה"ר - כנפשו הרמה
27. ידי"ע - ידידו עוז
28. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אשמג

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ז' אלול תרפ"ה - מוצא **נמען:** מושל מחוז ירושלים-יפו, סר רונלד סטורס

אחדות השחיטה היא היסוד האמיץ של העדה, ונשמרה מימי החכם באשי ועד הרבנות הראשית. ביפו-תל אביב קמו אנשים 'שאין להם שום מגמה דתית' להקים בית מטבחיים נפרד. הרב קוק מבקש פקודה רשמית שלא תהיה שחיטה מחוץ לשחיטה המאוחדת. בגלל בריאותו ישלח את בצלאל יפה והרב יוסף סופר לבאר.

### עיקרי הדברים

- אחדות השחיטה ביפו.
- ניסיון פילוג.
- בקשת פקודה.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. ירושלם ז' אלול, מוצא תרפ"ה[2].

לכבוד הדרת מושל מחוז ירושלים, יפו סיר רונלד סטורס. אדוני הנעלה, הנני מתכבד בזה לבקש את כבוד מעלתו, להציל את היסוד החיוני של עדת ישראל ביפו-תל אביב, מידי אנשים מהרסים אשר קמו להשחיתה. יודע הוא כבודו הנעלה, שאחדות השחיטה, בין ביחש להכשרות הדתית, בין ביחש להנהלת ההוצאות וההכנסות שלה, הוא היסוד היותר אמיץ בבנין העדה היהודית, וכאשר נשמר עד כה החק האיתן הזה במשך התורקים ע"י[3] כח החכם בשי, ואחר כך כאשר עברו הזכיות של החכם בשי להרבנות הראשית לא"י[4], וסניפיה המקומיים ביחש לעניני הדת, ולהקהילות הרשמיות המאוחדות ביחש לעניני ההנהלה הכספית, נשמרה אחדות השחיטה ע"י המוסדות הכלליים הללו, [...] בזה האחוד העדתי, בין ברוח בין בחומר.

ועתה בעדת יפו-תל אביב, המצויינת כל כך באחדותה וסדריה הטובים, באו אנשים שאין להם שום מגמה דתית כלל, וחפצים הם לעשות משבר באחדות השחיטה, ולקבע להם בית מטבחיים שוחטים, ומכשירי פעולה דתית זו, נגד הסדר של הרבנות הראשית, המקומית של יפו-ת"א[5], ונגד ועד הקהילה, המסודר באיחודו, יואיל נא אדוני, אשר תמיד יעמד על המשמר, להגן על הצדק וטובת הכלל, להציל את העדות היהודיות בכל א"י[6] בכלל, וביפו ת"א בפרט, מההרס הנורא הזה, אשר ירצו להביא עליהן אנשים בלתי אחראים, וישלח נא מיד פקודה רשמית, לבל יהין שום איש לעשות לו שחיטה ביפו ת"א, חוץ מהשחיטה המאוחדת תחת השגחת הרבנות הראשית המקומית והנהלת ועד העדה המאוחד. בתקותי שדברי ימלא אדוני לאושר הדת והחברות של עמנו, הנני חותם ברגשי כבוד מאד אדירים. יואל נא כבודו, להשפיע על חוגי הממשלה, שישלחו מיד. נ.ב. מצד בריאותי אחר טרחים שונים באלו הימים בעניני הכלל שהוגיעוני, אינינו מרשה לי, כעת, להתיצב לפני אדוני הנעלה, לבאר לו את המצב ואת הסכנה התרבותית והדתית, שהוד כבודו קרוי הוא להציל ממנה את היהדות הארצי ישראלית בכלל,

ואת היהדות של יפו ת"א בפרט, ע"כ[7] הנני מוסר מכתבי זה ודברי אלה, למעלת כבוד יו"ר[8] ועד הקהילה היהודית ביפו האדון הנכבד מר בצלאל יפה, ולחבר הועד של הקהילה וחבר הועד הדתי שמה הרב יוסף סופר, והאנשים הציבוריים המצויינים הללו יבארו להדרת כבודו את כל פרטי המצב, הדורשים ביאור.

בכבוד רב, הנ"ל[9]

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"ה - השנה תרפ"ה (1924/1925)
3. ע"י - על ידי
4. לא"י - לארץ ישראל
5. ת"א - תל אביב
6. א"י - ארץ ישראל
7. ע"כ - על כן
8. יו"ר - יושב ראש
9. הנ"ל - הנזכר לעיל

# אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת נוספות אקפז

### תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** כ"ד תמוז תרפ"ג **נמען:** החפץ חיים (הרב ישראל מאיר הכהן)

תשובה למכתבו על רדיפת השלום: הרב קוק תמיד מבקש שלום ומוחל למחרפיו. אבל יש תלמידי חכמים שאינם יכולים לשאת את ביזוי תלמידי החכמים, ויוצאים במחאה, כי המחרפים פוגעים במספר גדול של גדולי תורה. הרב קוק מוחה תמיד ומבקש מהם לא להעמיד על דבריהם, והדברים פועלים, אבל לא ככל חפצו. הרב קוק כבר ביקש מהחפץ חיים ומהרב חיים עוזר הערה נגד 'ההפקרות של ביזוי תלמידי חכמים'. (המכתב נמסר על ידי משפחת הרב יצחק אריאלי.)

### עיקרי הדברים

- רודף שלום ומוחל.
- מחאת תלמידי החכמים.
- בקשה להערה נגד ביזוי תלמידי חכמים.

נוסח האגרת

*מכתבים אלו נמסרו לנו לאחר הכנת הספר לדפוס בעז"ה יום ד' שלח תרפ"ג לפ"ק אל כבוד הרב הגאון הגדול י"א וכו' וכו' כקש"ת מו"ה אברהם יצחק הכהן קוק נ"י אחד"ש הדר"ג. מכתב כת"ר קבלתי בצירוף שני מכתבים מהרב ר' ישראל שיינקמאן הרב דק"ק מאטלנטיק ואני שולח אותם בחזרה לכת"ר. כאשר ביקש כבודו הרם. והנה יש לי צער גדול אמרתי אשיחה וירוח לי, והוא מענין המחלוקת שנתהוה בא"י, אר"י מקודשת אצל כלל ישראל וכאשר נשמע ששם יש מחלוקת, ובפרט בין גדולי ישראל מתחלל שם שמים עי"ז מאוד, ואין מן הצורך להאריך בדבר העון הגדול הזה, כדאיתא ביומא דף פ"ז. ורבינו אליעזר ממ"ץ בספר יראים שלו כשמגיע ללאו זה אומר, מקרא זה נוקב ויורד עד התהום עיי"ש שמאריך בזה מאוד וגם חז"ל אמרו אין מקיפין בחילול השם. ואפי' אנשים קדושי עליון שמתברר אצלם שהדין עמהם וגם הקב"ה תובע עבור עלבונם מהצד שכנגדם אפ"ה לבסוף נתבעים גם מאתם, כמו שמצינו שהיה שאול רודף את דוד בחנם ורדף עמו לחייו, ואפ"ה לבסוף א"ל הקב"ה לדוד עד מתי יהיה העון הזה טמון בידך על ידך נטרד דואג האדומי, על ידך נהרג שאול ושלשת בניו, והוצרך לקבל עליו יסורין לא עליכם כמו שאמרו חז"ל.*

*וע"כ ידיד נפשי מאז ומקדם התחזקו והתחזקו לרדוף אחרי השלום למען כבוד ד' ותורתו, ולמען כבוד א"י שלא תתבזה בעיני כל העולם. ובזכות זה יאריך הקב"ה ימיכם כדאיתא בר"ה דף י"ח שאמר הקב"ה לפמליא של מעלה אודות רב הונה בריה דרב יהושע הואיל ולא מוקים במיליה לא תוקמו בהדיה. ותזכו לכל טוב בזה ובבא כחפצכם ובחפץ ידידכם מאז הצעיר שבכהונה ישראל מאיר הכהן ודרך אגב אזכיר אודות חתני הרב הגאון ר' אהרן הכהן נ"י אב"ד דעיר נאווי שוויזדאן שבדעתו ליסע לא"י, אם ביכולתו להטיב לו באיזה משרה מצוה גדולה היא, שהוא אדם גדול בתורה וגם במעשים. הנ"ל*

ב"ה[1] כד תמוז תרפ"ג[2]

אורי אורים, מבין המצרים יאיר לכ"ק[3] הוד רב רחימאי, הגאון המובהק צדיק דורנו, כקש"ת[4] מורי"מ[5] הכהן שליטא, שלו'[6] וברכה באה"ר[7] מכתב קדשו הגיעני, ואותיותיו הק'[8] האירו אל פני, ושמחת לב מלאתי לחזות בנועם דברי פי חכם חן. ואשר יהלמני צדיק חסד בדבר רדיפת השלו'[9] בין הכתות השונות באה"ק[10], תמיהני אם לא ידע אדוני נאמנה, כי הנני תלי"ת[11] תמיד מבקש שלו' ורודפהו, בכל לבי ונפשי וגם למחרפי ומבזי. אמינא שרי להו מרא, ואל יחשוב ה' להם עון, אמנם נמצאים ת"ח[12] כאלה אשר לא יוכלו נשוא זילותא דצורבא מרבנן ויצאו בדברים מוחים. ואם הי'[13] הדבר מגיע רק לגבי דידי אולי היו שומעים לקול תחנוני שאני מבקשם שלא להשיב דבר וחצי דבר למחרפים, אבל הם פוגעים ומבזים בבזוי עצום למספר גדול של ת"ח גדולי תורה ויראת שמים. ומה אוכל לעשות נגד המקנאים לכבודה של תורה, ובכ"ז[14] יאמין האדון מר ניה"ר[15] שליט"א[16] שהנני תמיד מוחה על כגון דא ומבקש מהמתערבים בעניני חילוקי דעות שלא להעמיד על דבריהם, ולהיות מכלל טובי למען דשמע ואדיש. פועלים הדברים אבל לא ככל חפצי, ומה אוכל לעשות עוד ולה' הישועה לישר את הלבבות לאהבת האמת והשלו'[17] לכבודו ית'[18] ולכבוד תוה"ק[19] ואה"ק[20] ועה"ק[21].

וכבר העירותי במכתב אחד בתור תשובה על מכתב מר והגאון רח"ע[22] שליט"א שראוי שתבוא מצדם איזה הערה נגד ההפקרות של בזוי ת"ח שאחזו בה בעוה"ר[23] חלק מבעלי המחלוקת, ועד כה לא נודע לי אם באו הדברים ליד הדר"ג[24] שי'[25] וכבר כתבו הפוסקים דאפילו כה"ג[26] דעובדא דדוד צ"ל[27] דהוא באופן שיש קצת פשיעה ושגגה אבל באונס גמור מאי אית לן למעבד, רק למיבעי רחמין מאדון השלו' ב"ה, להכניס רוח חן ותחנונים, ואהבה ואחוה ושלו'[28] ורעות בלב כל שאר עמו, ובלב כל יושבי ציון המקודשת בקדושת אדון עולמים ב"ה עדי עד., והנני בזה חותם בכל חותמי ברכות, מצפה לתשועת ה' על עם קודשו וחבל נחלתו במהרה בימינו בקרוב

**הק' אברהם יצחק הכהן קוק**

מכתב זה נמסר ע"י[29] משפחת הגאון רבי יצחק אריאלי זצ"ל[30] שהיה ממקורבי הרב זצ"ל ומראשי הישיבה בישיבת רבינו זצ"ל סנהדרין ז' א' עיין אגרת אקמ.

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרפ"ג - השנה תרפ"ג (1922/1923)
3. לכ"ק - לכבוד קדושת
4. כקש"ת - כבוד קדושת שם תפארתו
5. מורי"מ - מורנו רבי י... מ... - שם אדם
6. שלו' - שלום
7. באה"ר - באהבה רבה
8. הק' - הקטן
9. השלו' - השלום
10. באה"ק - בארץ הקודש
11. תלי"ת - תודה לא-ל יתברך
12. ת"ח - תלמידי חכמים
13. הי' - היה
14. ובכ"ז - ובכל זאת

15. ניה"ר – ראשי תיבות של שם
16. שליט"א – שיחיה לאורך ימים טובים אמן
17. והשלו' – והשלום
18. ית' – יתברך
19. תוה"ק – תורתנו הקדושה
20. ואה"ק – וארץ הקודש
21. ועה"ק – ועיר הקודש
22. רח"ע – רבי חיים ע... – שם אדם
23. בעוה"ר – בעוונותינו הרבים
24. הדר"ג – הדרת גאונו
25. שי' – שיחיה
26. כה"ג – כהאי גוונא
27. צ"ל – צריך להיות
28. ושלו' – ושלום
29. ע"י – על ידי
30. זצ"ל – זכר צדיק לברכה